

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The *New York Times* bestseller
from the author of *First Impressions*

Jude Deveraux

On a starry
Christmas night,
will her heart
choose privilege
or passion?

Holly

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

JUDE DEVERAUX

Holly

Telif hakkı© 2003 by Deveraux, Inc.

ISBN: 0-7434-7896-7

Önsöz

"Bunu yapmak istediğine emin misin, Doktor?" Carl karşı tarafa bakarak sordu Dr. Nicholas Taggert'in şoför koltuğunda. "Kardeşimin kulübesi harabeye dönmüş durumda ve oradaki tek ulaşım aracı kamyoneti ve o da sokaklarda yasal değil, bu yüzden sür."

Nick sol aynasına baktı, işaret etti ve Carl'ın arabasını hızlı şeride geçirdi. "Sana tek ihtiyacımın birkaç günlüğüne kaçacak bir yer olduğunu ve kuzenimin beni söyledi. Yürüme mesafesinde bir market olduğunu söyledin, böylece orada yalnız kalacağım üç gün boyunca bir araca ihtiyacım olmayacak."

"Sadece bir anne ve pop dükkanı. Havyar yok." Nick gülümsemeyince Carl şakasının boşa gittiğini anladı. "Kız arkadaşın için üzgünüm," diye mırıldandı.

Nick, Stephanie Benning'in tartışacağı bir konu olmadığını bilinmesini sağlayarak, "ve bitti," dedi.

Carl pencereden güzel Smokey Dağı manzarasına bakıyordu ama o kadar gergindi ki yerinde zor duruyordu. Bir ambulans şoförü olarak Nicholas Taggert gibi büyük bir doktorla aynı arabada ne işi vardı? Dr. Nick neden klinikteki doktorlardan birine kiralık bir kulübe bilip bilmediklerini sormamıştı?

Ona beş dönümlük bir arazide, bir sinema salonunun ve "bistro" denen bir şeyin yakınında bir yer bulabilirlerdi.

Carl, Dr. Nick'in neden metruk bir kulübede kalmak istediğini anlayamıyordu ama adamın neden saklanmak istediğini biliyordu: Stephanie Benning, yaşlı Doktor Benning'in en genç ve en acımasız kızı.

Yaklaşık dokuz ay önce, uzun bacaklı, uzun saçlı Stephanie, Fransız isimli bir yerden, boşanma evraklarının mürekkebi hala ıslak bir şekilde geri dönmüş, Dr. Nick Taggert'in film yıldızı yakışıklılığına bir kez bakmış ve yarın yokmuş gibi peşinden gitti. Tabii ki ofisteki herkes

onun görünüşünün peşinde olmadığını biliyordu. Son kocası bir kurbağanın klonuydu. Dr. Nick'in paralı olduğunu biliyordu, gerçek paralı. Büyük para. Ofisteki kimsenin ailesinin servetini bildiğini bilmiyordu ama . İnternette on dakika ve haberler çıktı.

Stephanie Benning'in gerçekte nasıl biri olduğu daha çok bir sırdı. Sadece klinikteki yerliler onun bencil ve nefret dolu bir çocuk olduğunu biliyordu. yaşlandıkça değişmemişti. Her nasılsa, Dr. Nick ondan ayrılmadan önce tam sekiz ay boyunca onu kandırmayı başarmıştı.

Elbette Stephanie babasının kliniğindeki herkese ayrılık kararını . **ABC Amber LIT Converter** tarafından üretilmişti,kendisinin verdiğini söylemişti
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Dr. Taggart'ın onu kullandığını, sonra da eski bir el çantası gibi fırlatıp attığını söyledi. O kadar güzel ağlamıştı ki yerel halk dışında herkes ona inanmıştı. Hatta Dr. Nick'in kendisine verdiği sarı elması bile çok büyüttüğü çünkü geri istemişti. Hiçbir beyefendinin bir hanımefendiye verilen mücevherlerin iadesini talep etmeyeceğini söyleyerek sızlanmıştı.

Ofisteki kadınlardan biri taşın en az bir milyon değerinde olduğunu ve Dr. Nick'in ailesine ait olduğunu söyledi.

Resepsiyondaki Lucy, "Adamın ona verdiği büyük yemek yüzüğünü sakladığını fark ettim," diye takıldı.

"Ve safir küpeler," dedi bir başkası. "Ve inci kolye."

"Geri vermesi gereken tek o büyük sarı elmas ve ona bağladığı top ve zincirin anahtarıydı."

Herkes gülmekten yerlere yığılmıştı.

Ama Benning Kliniği'ndeki doktorlar Stephanie'nin Dr. Nick hakkında söylediği her şeye inanmışlardı. Bir gecede

"centilmen", "onur" ve dürüstlük" gibi ifadeler duyuldu-sanki Nick Taggert bu niteliklere sahip değilmiş gibi.

Yerel halk onu savunmaya çalıştı ama fazla bir şey söyleyemediler. Ne de olsa maaş çeklerini Stephanie'nin babası imzalıyordu.

Kadınlardan biri Dr. Nick'in kendini savunmasını ve Stephanie'nin nasıl biri olduğu konusunda gerçeği söylemesini sağlamaya çalıştı. Ayrılığın ayrıntılarını bilmiyorlardı ama Stephanie'nin tek istediğinin onun parası olduğunu öğrendiğinden emindiler. Ama Dr. Nick kendini savunmadı. Diğer doktorların bakışlarına ve fısıltıyla yapılan yorumlara gözünü katlandı. Stephanie tüm personelin ve bekleyen hastaların önünde şımarık öfke nöbetlerinden birini bile kendini savunmadı.

Yerel halk onun sessizliği konusunda ikiye bölünmüştü. Yarıları onun bir aptal olduğunu söylerken diğer yarıları da masal kitaplarından fırlamış bir kahraman olduğunu söyledi.

Bu yüzden, üç gece önce Carl geç saatlere kadar süren bir koşudan döndüğünde ve Dr. Nick ofisinde yalnızken, Dr. Nick birkaç günlüğüne uzaklaşmak için kiralayabileceği bir kulübe bilip bilmediğini sorduğunda Carl şaşırmamıştı. Ancak doktorun soyağacına sahip bir adamın hoşuna gidecek bir kulübe Carl'ın ligi.

Carl sadece gülümsedi. "Bildiğim tek yer kardeşim Leon'un evi. Kulübe diyebileceğin kadar yıkık dökük ve gölün üzerinde."

"Kulağa harika geliyor. Kiralayabilmem için kardeşin ne zaman gelecek?"

Carl hâlâ gülümseyerek, "Yaklaşık on iki yıl daha burada olmayacak," dedi. "Eğer uslu durursa tabii. Bak doktor, sadece şaka yapıyordum. Leon'un evini kiralamak istemezsin. Korkunç bir yer. Ev domuz ahır gibi ve her an yıkılacakmış gibi görünen büyük bir ahır var. Gerçek şu ki, atom bombası o ahıra zarar vermez, ama bu ne burada ne de orada. Şimdi, gölün karşısında, diğer tarafta, gerçekten güzel evler var. Bahse girerim bir emlakçı çağırırsan-"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Kardeşinin kulübesi buradan ne kadar uzakta?"

"Birkaç saat. Ama, Doktor-"

"Şu anda boş mu? Mobilyalı mı?"

"Sayılır," dedi Carl, sonra daha yüksek sesle ve daha sert bir şekilde. Bunu *şimdi* durdurması gerekiyordu. "Leon'un evini kiralayamazsın doktor, berbat bir yer. Kardeşimin hayatında tek bir ilgi alanı vardır, o da kamyonudur. Elinden gelen her kuruşu kazanmak, çalmak ya da birilerini dolandırmak. Şu anda hapiste çünkü sırf yedek şanzıman ve transfer kutusu alabilmek için üç benzin istasyonu soydu."

Carl, Dr. Nick'in onu dinlemediğini görebiliyordu.

"Çatı akıyor mu?"

"Hayır," dedi Carl sabırla. "Buraya çatısı akmayacak kadar iyi baktım ve farelerin Leon'un ortalıkta bıraktığı yiyecekleri almak için duvarları yıkmayacak kadar temizledim. Doktor!" dedi ısrarla. "O evde kalmayı düşünemezsin."

Dr. Nick sandalyesinde arkasına yaslandı ve gözlerini Carl'a dikti. "Neden olmasın? Kardeşininki gibi bir evde ellerimi kirletemeyecek kadar ukala olduğumu mu düşünüyorsun?"

Carl "sürtük" kelimesine gülümsemek zorunda kaldı. Dr. Nick Benning Kliniği'nde çalıştığı beş yıl boyunca adamın küfürlü konuştuğunu hiç duymamıştı. O duymuştu.

Herkese karşı her zaman adil ve dürüst olmuştu ama Stephanie'ye kadar ne doktorlarla ne de çalışanlarla hiçbir zaman yakın olmamıştı. O iyi bir doktordu ve

Carl ya da bir başkası Dr. Nick'in sinirlendiğini sadece bir hastası en iyi hizmeti alamadığında görmüştü.

Sonunda, Carl ne derse desin, Nick Taggert onu geçersiz kılmıştı ve şimdi dağlardan Leon'un kulübesine doğru gidiyorlardı.

Yabani otlarla kaplı araba yoluna girdiklerinde Carl rahatladı. Dünyada hiç kimsenin mecbur kalmadıkça bu yerde kalmak istemesine imkân yoktu. Bu

Eski evi çevreleyen bel yüksekliğindeki otların arasına adım atar atmaz Carl neredeyse zafer kazanmışçasına, "Yılanlara dikkat edin," dedi.

Yabani otlarla boğuşarak evin ön merdivenlerine, oradan da verandaya çıkan Dr. Nick'in arkasından yürüdü. Evi kilitlemek için bir neden yoktu; kim içeri girmek isterdi ki?

Oturma odasında, Leon'un çöplükte bulduğu, kollarından doldurulmuş üç parça mobilya vardı. İki sehpa, sehpa ve lambaların ikisi de birbirine kaynaklanmış bira kutularından yapılmıştı.

Yemek odasında, Leon'un birkaç bin eski araba dergisinden oluşan koleksiyonunun altında bir yerlerde saklanmış eski bir masa vardı. Mutfak en kötüsüydü; yerde kırık tabaklar, sayfaları kıvrılmış dergiler, ezik alüminyum tencereler ve her yerde fare pislikleri vardı. Evin arka tarafında yatak odası vardı; eski, lekeli bir yatak ve bir dolabın dibinde yırtık, kirli çarşaflar vardı.

"Ne demek istediğimi anladınız mı?" Carl, arka verandaya çıktıklarında şöyle dedi. Önlerinde kristal berraklığında ve güzel bir göl uzanıyordu. Tertemiz yüzeyin diğer tarafında, her biri muhteşem evler vardı. farklı bir renge boyanmış, eşleşen bir tekne iskelesi ile. Hatta bazı insanlar teknelerini evlerine ve rıhtımlarına uyacak şekilde boyatmışlardır.

Leon tutuklandığında Carl iyi bir avukat tutabilmek ama **Generated by ABC Amber LIT Converter**, için göl evini satmak istemişti
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Leon reddetmişti. Bir gün müteahhitlerin onun yerini isteyeceğini ve Leon'un onlara bunu ödeteceğini söylemişti.

"Eminim şuradaki evlerden birini alabilirsin," dedi Carl, gölün karşı kıyısını göstererek.

Nick verandanın parmaklıklarına yaslanmış, suyun karşısına bakıyordu.
"Lavanta," dedi.

"Ne?"

"Ben bir lavanta evi göremiyorum. Pembenin üç tonu var ama lavanta ailesinde çok az var. Bu evi lavantaya boyasam, ona uygun bir tekne iskelesi yapsam ve parlak mor yelkenleri olan bir yelkenli alsam nasıl olur?"

Carl'ın Nick'in şaka yaptığını anlaması birkaç dakika sürdü. Carl gülerek onun sırtına bir tokat attı. "Kamyona dokunmadığın sürece, oraya ne istersen yapabilirsin."

Nick ayağa kalkıp gerindi ve Carl doktorun bir şekilde bu yere uyduğunu görebiliyordu. Adamda bu yarı büyümüş eski eve yakışan eski dünyaya ait bir şeyler vardı.

Aniden Carl'ın tüm gerginliği onu terk etti. Doktor burada her şeyi halledecekti.

"Peki bu meşhur kamyon nerede?" Nick, Carl'ın yolu göstermesi için geri çekildi.

Carl yabani otları bir kenara atarken cebinden anahtarları çıkardı. Leon yıllar önce burayı satın aldığıında, Carl onu eski ahır yıkmaya ikna etmeye çalışmıştı. Leon'un garaj olarak kullanmak üzere beton bloklardan yeni ve güvenli bir bina inşa etmesi gerektiğini söylemişti.

"," dedi Leon ama Carl onun ne demek istediğini anlamamıştı. Leon ahırın içine yeni bir bina inşa etmiş, içinde ne olduğunu kimsenin tahmin edemeyeceği şekilde kamufle etmişti.

Carl eski ahır kapısının kilidini açtı, sonra da içteki çelik kapıyı açmak için bir şifre kullandı. Dr. Nick şaşırdıysa da bunu belli etmedi. Carl ağır çelik kapıyı geri kaydırduğında garajın içindeki ışıklar yandı. Carl, arkasında Dr. Nick'in nefes nefese kaldığını duyunca hafifçe gülümsedi. Kocaman, penceresiz bir odaydı, tertemizdi, içinde iki küçük cam duvarlı oda vardı, birinde banyo ve tam donanımlı bir mutfak bulunuyordu.

Ana odada Hollander matkap presi, şerit testere, çektirme seti, hava kompresörü ve parça yıkayıcının yanında iki tonluk bir elektrikli vinç sistemi ve bir boncuk püskürtme sistemi bulunuyordu. Hollander aletleriyle dolu koyu kırmızı renkli birkaç uzun metal dolap vardı. Leon için her zaman en iyisi.

Odanın ortasında, altı ay sonra bile neredeyse hiç toz görünmeyen beton zemin üzerinde kamyon duruyordu. Kamyon.

Dr. Nick dükkâna girdi ve kamyonun birkaç adım gerisinde durarak ona geniş gözlerle baktı.

"Hiç böyle bir şey gördün mü?"

"Asla," diye yanıtladı Nick. "Tam olarak nedir?"

Carl bilmeyenler için kamyonetin tuhaf görüldüğünü biliyordu. Chrysler V-10 motorlu 1978 model yarım tonluk bir Chevy kasaydı. Kamyonun içindeki neredeyse her şey sökülüş ve daha iyi, daha pahalı ve daha büyük bir şeyle değiştirilmişti. Sonuç olarak, her santimetre karesi makinelerle doluydu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Carl birçok hafta sonunu kardeşine yardım ederek geçirdiği için kamyonu ne yapıldığı hakkında çok şey biliyordu ve Dr. Nick onu dinlerken Carl ona kamyonun kasasının neden makineler ve borularla dolu olduğunu açıklayarak her şeyi anlattı. Carl konuşmayı bıraktığında -bitirdiğinden değil- anlamaya çalışıyormuş gibi kamyonu göz kırpan Dr. Nick'baktı.

"Peki ne kadar hızlı gidiyor?"

"Bir elli, kolay. Ama bu şey tırmanacak da. Off-road yarışları için." "Yasal olarak mı?"

"Leon yasal ve yasadışı arasındaki farkı hiçbir zaman anlayamadı."

Nick elini uzattı ve kamyonun yan tarafına hafifçe dokundu. "Hiçbir zaman makineleri sevmedim ama ağabeyinin tutkusunu kıskanıyorum. Bir şeyi o kadar çok seviyordu ki, onun için her şeyi riske attı."

"Sanırım olaya böyle de bakabilirsiniz. Ailesinin hiçbirinin bunu yapmadığını söyleyebilirim. Bakın, Doktor-" diye başladı ama Nick elini kaldırdı.

"Önümüzdeki birkaç gün için yerimi almaktan gurur duyarım. Burayı seviyorum." "Mutfağı bile mi?"

"Hangisi?" Nick camlı ofise doğru bakarak, "Hangisi?" dedi.

Birden Carl'ın yüzü bembeyaz oldu. "Yani *burada mı* kalacaksın? Leon'un garajında mı?"

Nick kamyonu bakarak, "Ona zarar vermeyeceğim," dedi. "Kesinlikle sürmeyi düşünmüyorum."

Carl, Leon'un garajında kimsenin kalacağını düşünmemişti ve bir an için kardeşinin hapisten kaçıp onun peşinden geldiğini hayal etti. İçinde Leon'un zihnindeki kan bağı, kamyonuna karşı hissettiği kadar güçlü değildi.

"Ben, uh, ben..." Carl kekeledi.

Nick saatine baktı. "Yaklaşık iki buçuk saat sonra vardiyada değil misin?"

"I..."

"et!" Nick dedi ki. "Beni burada kamyonla yalnız bırak, ben icabına bakarım. Biraz balık tutacağım ve burada uyuyacağım. Şu ev ..." Evi tarif etmeye çalışırken kelimeler kifayetsiz kalıyor gibiydi.

"I..." Carl tekrar konuştu ve bir sonraki an Nick'in elleri Carl'ın ellerinin üzerindeydi.

Omuzlarından tutularak garajdan dışarı itildi ve arabasına kadar eşlik edildi. Nick anahtarları, üzerinde garajın alarm sisteminin şifresinin yazılı olduğu kâğıdı ve çantalarını aldı ve Carl'ın bildiği bir sonraki şey motoru çalıştırıp uzaklaştığı oldu.

Kliniğe dönerken yol boyunca "Leon beni öldürecek," dedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Birinci Bölüm

Holly hayatının darbesini indirmiş gibi hissediyordu ve Noel'e kadar her şey hallolmuş olacaktı. Pek çok telefon görüşmesi, mektup, e-posta ve vaatten sonra sonunda ailesini Kuzey Carolina'nın doğusundaki güzel, tarihi Edenton'ın hemen dışındaki Spring Hill Plantation'ı satın almaya ikna etmişti. Elbette üvey kız kardeşi Taylor'ın orada yaşayan bir adamla evlenecek olmasının da bir zararı olmamıştı.

Şimdi, ailesinin geçen yıl kiraladığı korkunç evden iki mil ötedeki küçük bakkaldaydı ve bir lokması bin kalori olmayan yiyecek bir şeyler bulmaya çalışıyordu. Kısa süre önce on bir kilo ve tekrar almak istemiyordu. Sıksa, güzel üvey kız kardeşinin yanında bir yaz geçirmek onu yemek yemeyi bırakmaya ve haftada dört gece spor salonuna gitmeye zorlamıştı.

Ve elbette Lorrie'yi tekrar görme ihtimali de vardı, diye düşündü. Onu hatırlayınca bir an için gözleri kamaştı. Artık dükkânı , nehri, rıhtımı ve Lorrie'yi görüyordu. O yaz on üç yaşındaydı ve Lorrie on altı yaşındaydı; uzun boylu, zayıf, bronz tenli, altın sarısı saçlı ve kahverengi gözlü bir genç adamdı.

O yaz korkunç başlamıştı. Ailesi neredeyse her zaman bir ev kiralardı. Ancak o yıla kadar evler, iki kızlarının yüzebileceği ve kendi yaşlarındaki diğer insanlarla tanışabileceği toplulukların içindeydi.

Ancak o yaz babasının bir arkadaşı, 1778 yılında inşa edilmiş, nehir kıyısında bulunan ve güzel bir şekilde restore edilmiş eski evini ücretsiz olarak kullanmalarını teklif etmişti.

Dört buçuk dönümlük yaşlı ağaçların ve güzel çiçek bahçelerinin ortasında.

Holly bu yerden ilk görüşte nefret etmişti. Tecrit edilmişliği, uzaklığı çığlık atma isteği uyandırdı. Bir anda yalnızlık cehenneminde bir yaz geçireceğini hayal etmişti. Taylor araba kullanacak yaşa gelmişti, bu yüzden Edenton yakınlarına gidecek ve gerçek dünyaya katılacaktı.

Ama bütün yaz burada ne yapacağım? diye düşündü, neredeyse ağlamak üzereydi. Kurbağa yavruları mı yakalayacağım? Nehir kenarında oturup kaplumbağaların havalanmasını mı izleyecektim? Ergenlik çağındaki bir kızın yapmak istediği şey bu değildi.

Ailesini, onu kesinlikle ama kesinlikle bütün bir yaz boyunca o korkunç yerde kalmaya zorlayamayacakları konusunda ikna etmeye çalışmıştı. Sadece gülümsemişler, sonra da sürekli çalan telefona cevap vermişlerdi.

İlk hafta Holly o kadar sıkılmıştı ki aklını kaçırabileceğini düşünmüştü. Ailesi Londra'ya uçmak için çoktan ayrılmıştı ve Taylor genç bir adamla tanışmıştı. Holly, en az ev kadar yaşlı olan ve arka verandadaki yastıklı salıncakta uyumak dışında pek bir şey yapmayan bir kadının sorumluluğuna bırakılmıştı.

İkinci haftanın başında Holly'nin oturduğu yerde İskelenin kenarında, bacaklarını göğsüne doğru çekmiş, ailesinin en küçük çocuklarının evden kaçması durumunda duyacağı pişmanlığı düşünürken alışılmadık bir ses duydu. Kafasını kaldırdığında bir kayığın kendisine doğru geldiğini gördü.

Doğru gördüğünden emin olmak için gözlerini kırpması, sonra ovuşturması ve tekrar kırpması gerekiyordu. Coming toward **Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

sırtı ona dönük, güzel, gömleksiz bir genç adamdı. Yüzünü göremiyordu ama eğer önü arkasının yarısı kadar iyiye, o bir Adonisti.

Holly kalktı, şortunu ve tişörtünü düzeltti -en iğrenç kıyafetlerini giymemiş olmayı diledi- ve bekledi.

Rıhtıma ulaşır döndüğünde o kadar güzeldi ki neredeyse nefesi kesilecekti.

"Merhaba," dedi, ayaklarının dibine bir ip atarak. "Ben Laurence Beaumont ve yan komşunuzum. Şunu bağlamak ister misin?"

Ne demek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Neyi ?

"Halat," dedi. "Kelepçeye bağla."

Onun ne demek istediğini anlaması bir anını almıştı.

Krampon mu? Evet, ayakkabılarındaki çamuru kazımak için kullandığı şey. İpi aldı ve çok düzgün bir fiyonkla metal krampona bağladı, sonra genç adama baktı.

Adam önce krampona, sonra ona baktı ama gülmedi. Daha sonra bunu merak etti. Başka hangi on altı yaşındaki çocuk pruvaya bağlanmış bir tekne halatına bakıp da kahkahalarla gülmezdi ki?

Ama Lorrie ona gülmemişti, ne o zaman ne de başka bir zaman.

O ilk andan itibaren arkadaş olmuşlardı, belki de birbirlerine çok benzedikleri için akraba ruhlar. Onun adı Hollander'dı, onunki Laurence, ama onlar Herkes için Holly ve Lorrie'ydi. Ailesi 1782'den beri aynı evde yaşıyordu ve atalarından ikisi Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalamıştı.

Holly'nin baba tarafından kodaman ataları vardı ve babasının kendisi de üç farklı ülkede büyükelçilik yapmıştı. "Herkesi tanıyor ve her gün her biriyle konuşuyor," demişti bıyık altından.

Lorrie güldü. "Babam bütün gün anlaşıyor yapıyor." "Peki ya annen?"

"Ben üç yaşındayken ölmüş."

Holly midesinden vurulmuş gibi hissetti. Annesi o bir yaşındayken ölmüştü. Lorrie'ye anlattığında, rıhtıma oturdu ve ciddi bir şekilde hayatlarının notlarını karşılaştırmaya başladılar.

Her ikisinin babası da muhteşem eğitimleri ve eski dünya yoksul bir kibarlık içinde yetişmişti. Her iki baba da genç yaşta ölen varislerle evlenmişti. Her iki adam da parasız bir kadınla evlenmişti. Aradaki fark, Holly'nin üvey annesi Marguerite'in bir tür finansal

Lorrie'nin üvey annesinin asıl yeteneği ise harcama yapmaktı. Holly'nin annesinin Hollander Tools'tan gelen serveti artarken, Lorrie'nin annesinin serveti uzun zaman önce yok olmuştu.

Lorrie neşeyle Holly'ye bakarak, "Elimde kalan tek şey yıkılmaya yüz tutmuş eski bir evin tapusu ve birkaç yüz dönümlük bir arazi," dedi. "Sana hayat hikayemi anlatmama neden olan şey ne evlat? Son üç hayat hikâyemi anlatmadım. kız arkadaşlar bu kadar."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly kendisine "çocuk" denmesinden hiç hoşlanmamıştı ve bu güzel genç adamın bir kız arkadaşı olduğunu düşünmek de hoşuna gitmiyordu ama bu iltifatı canı gönülden kabul etti. "Sanırım birlikte olmamız kaderimizde varmış."

dedi, onu kanosuyla sonsuza dek götürmesini dileyerek.

Lorrie gülümseyerek Holly'nin kısa, siyah saçlarını karıştırdı. "Belki de öyledir, evlat. Belki de bu yaz ihtiyacım olan şey sensin.

Hey! Seninle nehrin diğer tarafına kadar yarışacağım."

Holly çok iyi bir yüzücü değildi, ama o yazın sonunda neredeyse her gününü Lorrie'yle geçirdiği için iyi bir yüzücü . Gerçi Lorrie, Holly'nin Geçmişi hakkında pek çok sırrı olan Lorrie, çok geçmeden onun şimdiki hayatı hakkında da ağzını sıkı tuttuğunu öğrendi. Lorrie'nin o yaz saklandığını ancak üvey kız kardeşinin çok sevdiği dedikoduları dinleyerek öğrenebilmişti.

Taylor yemekte, "Kuzey Carolina'nın doğusundaki en büyük züppeler," demişti. Beaumont ailesinden bahsediyordu. "O zamandan beri burada yaşıyorlar.

George Washington bölgeyi araştırmış ve hatta ondan birkaç mektup bile almış. Ancak on yedi yıl önce aile beş parasız kalmış, bu yüzden ikinci Laurence Beaumont zengin bir mirasçıyla evlenmiş ve kadın da üç yıl sonra ölmüş.

Larry üçüncü olduktan yıllar sonra."

Taylor her zamanki gibi dikkatsizce söylediği sözlerin yol açtığı duygulardan habersizdi. Babaları da genç yaşta ölen bir varisle evlenmişti.

"Lorrie, Larry değil," dedi Holly ve hemen ardından sözlerini geri alabilmeyi diledi. Babası, üvey annesi ve üvey kız kardeşi durup şaşkınlıkla ona .

"Aşçı bazen onlar için çalışıyor," diye mırıldandı, yemeğine bakarken.

Taylor dedikodusuna geri dönmenden önce Holly'ye spekülative bir bakış attı. Holly ne kadar sessizse Taylor da o kadar girişkendi. Taylor kalabalık içinde olmayı severdi, Holly ise sadece birkaç kız arkadaşıyla takılmak isterdi.

Taylor, Lorrie'- "bir erkek için aptalca bir lakap," demişti. Söylediğine göre şık bir yaz kampına gitmesi gerekiyordu ama son anda babasının aptal arazi anlaşmalarından biri suya düştü ve para kalmadı. "Çocuk zengin arkadaşlarının bilmesini istemiyor, yüzden babasının ailesinin çürümeye yüz tutmuş eski evinde saklanıyor. Onu gördünüz mü?"

Holly'nin üvey kız kardeşinin kendisiyle konuştuğunu anlaması bir an sürdü. "Kim?" diye sordu, kalbi çılgınca çarpıyordu. Zamanının çoğunu on altı yaşında bir çocukla yalnız geçirdiğini kimsenin bilmesini istemiyordu. Yaptığı tek şey Lorrie'nin eski evin pervazlarındaki boyayı silmesine yardım etmek olsa da, öğrenirlerse onu durduracaklarından korkuyordu.

"Klasikleri okuyor, değil ?" dedi babası, tek çocuğuna sevgiyle bakarak. Taylor karısının kızıydı.

Holly tabağına baktı ve başını salladı.

Her nasılsa bütün yaz sırrını saklamayı başarmıştı. Babası ve üvey annesi o yaz boyunca uçakla gelip gitmişlerdi; Taylor zamanını Edenton'da geçirmişti ve Holly'ye bakması için tutulan kadın, sorumluluğunun günü nerede geçirdiğiyle daha az ilgilenemezdi.

Lorrie'yle geçirdikleri uzun ve sıcak günlerle dolu büyülü bir yaz olmuştu. Ailesinin çiftliğinde sürekli birlikte çalışmışlardı. Ailesi, Amerikan Devriminden önce inşa edildiğinden beri orada yaşıyordu **Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

Savaş ve Lorrie burayı babasının nefret ettiği kadar seviyordu. Bir gün yemek odasını boyarlarken Lorrie ona annesinin babasıyla onun adı ve evi için evlenmişti. Beaumont geçmişi için servetini takas etmişti.

Lorrie'nin büyükbabası, iş konusunda kurnazdı ve kızının Laurence Beaumont'un ne olduğunu görmesine rağmen evlendi. Ancak, evlenmeden önce çiftliğin kendi oğluna verilmesini sağlamıştı. Kocasını evi satamasın diye kızının çocuklarıyla evlendi.

"Onu hatırlamıyorum," dedi Lorrie, temiz pervazın üzerine balköpüğü renginde boya sürerken. "Ama bana bu evi o kadar çok sevdiğini ve uğruna öldüğünü söylediler." Son cümleyi acıyla söylemişti. Holly'ye annesinin başka bir çocuk doğururken öldüğünü söylemişti. Bebeğini Beaumont evinde doğurmayı o kadar çok istemişti ki, doktorun emirlerine karşı gelerek evde yapmayı denemişti. Komplikasyonlar olmuş ve hem anne hem de çocuk ambulans onları hastaneye yetiştiremeden ölmüştü.

"Belki de babanın nefret etmesinin nedeni annenin ölümüdür." "Hayır.

Sadece Tiffany'nin kışını daha çok seviyor."

Tiffany babasının üçüncü karısıydı ve Lorrie ondan nefret ediyordu. Kocasına Raleigh'de yeni, modern bir ev aldırmişti ve orada kalıyorlardı, eski çiftliği nadiren ziyaret ediyorlardı.

Holly, Lorrie'ye gitmesi gereken kampı hiç sormadı. Aslında ona evle ilgili olmayan hiçbir şey sormadı. Onu yıkık dökük ek binalara götürdü ve ne için kullanıldıklarını anlattı. Bir gün her binayı restore etme ve "centilmen bir çiftçi" olma hayalinden bahsetti, gülümseyerek.

"Bunu yapabilirsin Lorrie, biliyorum."

Güldü ve saçlarını karıştırdı - ona dokunduğu tek yol buydu.

Uyanık olduğu saatlerin yüzde doksan dokuzunu ve uyuduğu saatlerin yüzde yüzünü geçirmesine rağmen cennet gibi bir yaz olmuştu

Lorrie'nin onu öptüğünü hayal etti. Dudaklarındaki her küçük kıvrımı tanıyana kadar ona baktı.

Lorrie'nin ondan hoşlandığına dair bir fikri varsa bile ona asla belli etmezdi. Yaz sonunda okula geri dönmesi gerekiyordu -bu kez İrlanda'daydı- ve Lorrie'nin bitirmesi gereken bir lise yılı vardı.

Vedalaştıklarında onu almış, etrafında döndürmüş ve hiç sahip olamadığı küçük kız kardeşi olduğunu söylemişti. Holly ona bakmış ve onu öpmesini istemişti. Öpmüştü ama sadece alnından, sonra arabasına binip uzaklaşmadan önce son bir kez saçlarını okşamıştı.

Ona yazacağını söylemişti ve yazdı . Altı ay boyunca Lorrie'ye uzun mektuplar yazdı, ona içini döktü, yatılı okuldaki tartışmalarını ve gurur duyduğu başarılarını anlattı. Sadece Koloni mimarisi hakkında yazdığı bir makaleyi ona gönderdiğinde cevap yazmıştı. Lorrie ona bir kartpostal göndermiş ve şöyle demişti: "İyi iş, evlat. L."

Lorrie'yle geçirdiği o yaz onu kariyer yoluna soktu. Üniversitede mimarlık okumaya karar verdi, ancak bu kısa süre sonra mimarlık tarihine dönüştü, ardından Amerikan ev mimarisine daraldı.

Yıllar geçtikçe mektuplarına cevap alamayınca ona mektup göndermeyi bırakmış ama izini hiç kaybetmemiş.

Hukuk fakültesinden mezun olduktan sonra kariyerini takip etti ve neredeyse her davayı nasıl kazandığını gördü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Babasının, kendisini yoksul bırakan bir başka sahte arazi anlaşmasının ardından kendini vurduğunu okuduğunda ona bir taziye kartı gönderdi. Lorrie'nin evlendiğini okuduktan sonra üç gün boyunca ağladı. Ama Lorrie'nin evliliği ona iyi gelmişti. Bir fantezinin içinde yaşamayı bırakmasını sağlamıştı. burnunu kitaplardan çıkarır ve etrafındaki erkeklere bakmaya başlar.

Birkaç güzellik yarışması kazanmış olan annesine benzeyerek büyümüştü, bu yüzden Holly erkekleri elde etmekte hiç zorlanmamıştı. Yıllar boyunca biri ciddi olmak üzere birkaç aşk ilişkisi yaşamıştı ama kalbini asla başkasına vermemişti.

Komşu  ocukla yazdan kimseye bahsetmemişti ama hiçbir erkeğin kendisini Lorrie gibi hissettirmedini biliyordu. Hiçbir erkek onu söylemek istediği gibi hissettirmemişti,

"İşte hayatım, al onu. Benimle ne istersen yap."

Yirmi bir yaşına geldiğinde mirasa konu. Milyonlar. İki günlük sevinçten ve yeni kıyafetler aldıktan sonra, bu parayla gerçek bir şeyler yapması gerektiğine karar verdi.

Onu ilgilendiren şey eski evlerin korunmasıydı ama aynı zamanda gerçek korumacıların sırf para için katlandığı zengin kadınlardan biri olmak istemiyordu. Kafasının içinde bir beyin varmış gibi, Kolonyal'den Federal'i, Yunan Uyanışı'ndan Federal'i biliyormuş gibi muamele görmek istiyordu. Amerikan mimarisi üzerine doktora yapmaya karar verdi.

Yirmi dört yaşına geldiğinde babası hafif bir kalp krizi geçirdi ve tüm dünyayı dolaşmayı bırakması söylendi. Holly hastanedeyken bir *Town & Country* dergisini karıştırmıştı. Konusu dışında bir şey okumayalı iki yıl olmuştu, bu yüzden dergiye zar zor anlayabildi. Laurence Beaumont III ismini gördüğünde gözleri odaklanmaya başladı. Makalede Bay Beaumont'un kısa bir süre önce boşandığı ve Edenton, Kuzey Carolina dışındaki çiftliğine giderek orada bir hukuk bürosu açacağı yazıyordu.

Birdenbire Holly'nin istediği şey avucunun içindeymiş gibi geldi. Lorrie'nin evinin yanındaki evi almak için parası olduğunu biliyordu ama aynı zamanda içgüdüsel olarak onun neyin peşinde olduğunu tam olarak bildiğini de biliyordu. Erkekler için kovalamacanın her şey olduğunu öğrenmişti.

Babası hastaneden çıkabilecek kadar iyileşir iyileşmez, on    yaşındayken kaldıkları eski ev olan Spring Hill'i kendisinin değil babasının satın alması için kampanya başlattı. İzolasyonun ona ihtiya ı olan huzuru sağlayacağını söyledi. Belki bir deniz bisikleti alır ve nehirde kayarak egzersiz yapabilirdi.

Holly bu konuda kendini suçlu hissetti ama daha sonra babasını lütfen yazı onlarla geçir. Sonunda sorduğunda, babası "Eğer yapamazsan, sorun değil" diyene kadar isteksiz davrandı.

sonra konuyu değiştirmek için karısına döndü.

Holly yüksek sesle, belki de eski evin doktora tezini yazması için iyi bir yer olabileceğini söyledi.

Üvey kız kardeşi ona o kadar sert bakmıştı ki Holly yüzünü saklamak zorunda kalmıştı. Anne ve babası kendi hayatlarıyla o kadar meşgullerdi ki, iki kızlarının hayatlarını inceleyecek zamanları olmuyordu ama Taylor nadiren hiçbir şeyi kaçırmıyordu.

"Bence Holly'nin iyi bir fikri var," dedi Taylor.

Holly başını kaldırdığında, üvey kız kardeşinin gözleri Holly'nin neyin peşinde olduğunu öğrenmek söylüyordu.

Ondan sonra her şey yerli yerine oturmuş gibiydi. Taylor evi kontrol etmek için Edenton'a dönmüştü, **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html>

eski bir aşkıyla yeniden tanışmış ve beklenmedik bir şekilde nişanlanmıştı. Noel arifesinde gerçekleşecek büyük bir düğün planlıyordu ve Holly onun baş nedimesi olacaktı.

Holly'nin sırrı, çifte düğün yapma fantezisiydi. O ve Taylor koridorda birlikte yürüyecek ve mihrapta hayatlarındaki erkeklere katılacaklardı.

Ancak Taylor Holly'nin bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordu. "Neyin peşinde olduğunu bilmiyorum ama öğreneceğim,"

Taylor bunu söyledikten sonra gülümsedi ve Holly'den kendisi için bazı görevleri üstlenmesini istedi. Holly zamanı olmadığını söyleyip itiraz edince, Taylor ailesine Edenton'ın dışındaki eve çekilmemelerini şiddetle önereceğini söylemişti. "Düğün için bir otelde kalabilirler. Ne de olsa ben öldükten sonra

"Seyahat etmeyi planladığım için ailemin Edenton'da yaşamasına benim açımdan gerek yok. Ama eğer orada yaşamalarını istiyorsanız..."

"Şantaj," diye mırıldanmıştı Holly, üvey kız kardeşi ona tatsız bir görev daha yükledikten sonra birden fazla kez.

Holly'işlerinden biri, babasının kalp krizinden önce ailesinin kiraladığı eve gidip nakliyecileri denetlemektir. Görevini yerine getirmek için Smokey Dağları'ndaki iğrenç bir eve gidip her şeyi çalışıyordu. Pembe beyaz evi ve ona uygun kayıkhaneyi gördüğünde dehşete kapıldı. Ona göre 1840'tan sonra inşa edilen hiçbir ev yaşamaya değmezdi.

Şimdi Winona Gölü çevresindeki küçük tatil bölgesindeydi ve nakliyecilerin gelmesini .

Bir yatak dışında evdeki her şey kutulanmış ya da sandıklanmıştı ve şimdi tek yapılması gereken hepsini kamyonu yüklemektir. Ama kamyon bir yerde bozulmuştu ve onu arayıp geç kalacaklarını ama öğleden sonra 3:00'e kadar orada olacaklarını söylemişlerdi.

Şimdi, öğlen vakti, Holly evin yakınındaki küçük bakkaldaydı ve akşam yemeği için ne alacağına karar vermeye çalışıyordu. Dükkânın önündeki küçük lokantadan öğle yemeği alabilirdi ama akşam yemeğini kendisi pişirecekti. Her iki elinde de birer kavanoz makarna sosu vardı ve ikisi arasında karar vermeye çalışıyordu ki tezgâhın üzerinden olağanüstü yakışıklı bir adamın lacivert gözlerine baktı. Süpermen'inkine benzeyen siyah saçları alına dökülüyordu ve yarık bir çenenin üzerinde dolgun dudaklı bir ağzı vardı.

"Ah!" dedi Holly, sonra neredeyse düşürmek üzere olduğu sos kavanozunu almak için eğildi. Tekrar ayağa kalktığında adam gitmişti. Döndüğünde adamın cam kapılara doğru yürüdüğünü gördü. Uzun boylu, zayıf, geniş omuzlu, ince kalçalıydı.

Öte yandan, üzerinde boya lekeli eski bir kot pantolon ve üzerinde kamyoncular CANLI yazan yırtık bir tişört vardı.

CENNETTE. Adam gölün diğer tarafından, diye düşündü. "Gerçek" dünyada yaşayan insanlar

evler.

Makarna sosu kavanozlarını rafa geri koydu ve onun yerine biraz karides ızgara yapmaya karar verdi. Belki de kasabaya gidip bir ya da iki şişe şarap almalıydı. Yalnız olması kavanoz makarna sosuyla yaşaması için bir neden değildi, dedi kendi kendine.

Dükkânın sonundaki üç masadan birine oturdu ve kasadaki kadın Holly'nin siparişini almadan önce müşterilerle işini bitirene kadar bekledi. Beklerken pencereden dışarı baktı. "O" , az önce gördüğü güzel adam. Çakıllı otoparkta birkaç kişi ve üç büyük motosiklet vardı. "Domuzlar," diye düşündü. Büyük motosikletlere böyle deniyordu ve aşırı ağartılmış saçları ve kolsuz deri yelekleriyle kadınlar "motorcu piliçler "di. En azından bunların doğru terimler olduğunu düşünüyordu. Geçmişine bakılırsa, Lanconia Kraliçesi'nin en iyi arkadaşının (Dolly) ismini bilmesi daha olasıydı. Motosiklet argosu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kasadaki kadın hâlâ müşterilerle meşgul olduğu için Holly dışarıdaki manzarayı izlemeye devam etti. Gördüğü adam - lakabını taktığı adam Tişörtünden dolayı "Cennet" - gruptaki diğer kişileri tanımıyor gibiydi. Elinde bir poşet yiyecek vardı ve yoluna devam etmek istiyor gibiydi ama motorcular onu engellemeye devam etti.

Neden? diye merak etti. Koca göbekli motorcular adamla konuşurken, iki kadın adamın arkasında daireler çiziyor, onu bir aşağı bir yukarı süzüyor, sonra da gülüşüp birbirlerini dürtüklüyorlardı. Holly kendi kendine gülümsedi! Eğer onlarla birlikte olsaydı, o da gülerdi. O muhteşem bir adamdı!

"Tatlım, onun gibilerle hiçbir şey yapmak istemezsin."

Holly irkilerek başını kaldırıp garsona baktı. "Ben, şey..." diye başladı, ne söyleyeceğini bilemiyordu.

"Siz Büyükelçi Latham'ın kızımanız, değil mi?"

Holly başını salladı. İnsanların onun "kim" olduğunu bilmesine alışkındı.

"güzel ama Leon Basham'ın bir arkadaşı, o yüzden bulaşmak istemezsin. Ayrıca, senin kadar güzel bir kızın onun gibilere ihtiyacı yok."

Holly kaşlarını çatarak "Ben-ben bilmiyorum-" dedi ama sonra dayanamayıp "Leon Basham kim?" diye sordu.

"Bir hırsız, bir yalancı ve bir dolandırıcı," dedi garson kız. "Şu kamyon yarışçılarından biri. Hafta sonları tepelerde yarıştıkları büyük, çirkin kamyonları var. Yarışmak için ülkenin dört bir yanına götürüyorlar."

"Kulağa o kadar da kötü gelmiyor," dedi Holly. Adama bakmaktan kendini alamıyordu. Omuzlarının duruşu, diğer insanların gözlerinin içine bakışı ilgisini çekiyordu.

"Leon farklı. Elli millik bir yarıçap içinde yarım düzine yeri soydu. Yakalanmadan önce buradaydı. Geçinecek kadar para kazanmak için bölgede ufak tefek işler yapıyordu ama bu kamyonun parasını ödemeye yetmiyordu."

"Bu Leon denen adamın *onunla* ne ilgisi var? " Holly başıyla dışarıdaki manzarayı işaret etti. Görünüşe bakılırsa adamlar Leon'u yakalamaya çalışıyorlardı.

Motosikletlerinden birine binmek için "Cennet".

"Leon'un evinde kalıyor. O barakaya ev diyemezsin." "Evet ama

ahır var," dedi yanlarından geçen bir adam.

Holly kadının dudak büktüğünü gördü ve işvereninden nefret ettiğini anladı. Adam yerel halk gibi tişört ve kot pantolon giymişti, ama garson Holly gibi giyinmişti: haki pantolon, yakalı pamuklu örgü gömlek ve çizgili kemer. Holly, muhtemelen kırklı yaşlarının başında olmasaydı, kadının yazları çalışan bir üniversite öğrencisi olduğunu düşünebilirdi.

"Kocam hayatını bir kamyonu adamanın asil davranış olduğunu düşünüyor," dedi tiksinti dolu bir ses tonuyla.

Holly tam ikisinin bir çift olarak kesinlikle uyumsuz olduklarını düşünüyordu ki dikkatleri dışarıda olanlara takıldı.

Kadınlardan biri Cennet'ten gelen yiyecekleri aldı ve adam uzun bir bacağı kocaman bir motosikletin üzerine koydu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Garson kız pencereden dışarı bakarken elini masaya koydu. "Bu bir numara. Bu bir test. Bu makine güçlendirilmiş, bu yüzden gaz yaprağına dokunursa arkadan uçacak. Leon'un evinde yaşadığını biliyorlar, bu yüzden ahırın anahtarına sahip olmaya layık olup olmadığını görmek istiyorlar."

"Ahırın nesi bu kadar önemli?" Holly gözlerini adamdan ayırmadan sordu. Çakılların içine mi atılmak üzereydi? O güzel yüzünün üzerine mi düşecekti? Öte yandan, belki de ona kalp masajı yapması gerekecekti.

Motorculardan biri kontrolleri açıklamaya başladı ama Heaven onun elini itti.

"Ne yaptığını biliyor gibi görünüyor," dedi Holly.

Kadının kocası, "Leon ona anahtar verirse yapmak zorunda kalır," dedi. Ona sırtını dönen karısının yanında durmak için hareket etmişti.

"Leon'un hapiste olduğunu biliyorsun. Carl muhtemelen adama bir anahtar vermiştir ve Leon anahtarın onda olduğunu bile bilmiyordur."

"Carl aptal değil. Bunu yaparsa Leon'un onu öldüreceğini biliyor."

"Bir ahırın anahtarı için mi?" Holly sordu.

"Evet!" dedi adam ve kadın hep bir ağızdan.

Üçü de motosikletin üzerindeki adamı izlemek için geri döndüler.

"Beş kiři dūřıyor," dedi kadın.

Adam daha konuşamadan Holly, "On tane yapar," dedi. Garsonun başının arkasında kaşlarını çattığını görmedi.

Motorcular yüzlerinde gülümsemelerle arkalarında dururken, Heaven makineyi çalıştırdı -elektrikli kontak yoktu- ve saniyeler sonra park alanını uçan çakılların alevinde terk etti, ardından son hızla kaldırırna çarptı.

Motorcular bir an için üzgün göründüler ama saniyeler geçtikçe adamın motosikletle geri dönmeyeceğinden endişelenmeye başladılar. Hırsız Leon'un arkadaşıysa, motosikleti o mu çalmıştı?

Birkaç uzun dakika sonra, adam farklı bir yönden geri döndü ve yine bir çakıl telaşıyla motoru tam olarak kalktığı yerde durdurdu. Sakince atından indi ve hâlâ elinde tutan kadından yiyeceklerini aldı.

"Ona on dolar borçlusun," dedi adam karısına, "ve ona yiyecek bir şeyler getir." Adam belli ki memnun bir şekilde uzaklaştı.

Kadın önlüğünden on dolarlık bir banknot çıkarırken Holly, "Bana ödeme yapmak zorunda değilsin. Hepsi eğlence içindi."

"Borçlarımı ödüyorum," dedi kadın sertçe ve Holly onun kocasına kızgın olduğunu biliyordu. "Şimdi, size ne getireyim? Sen sormadan söyleyeyim, makarna salatamız yok, ya da salatadan söz etmek mümkün değil." Sesi kocasının duyabileceği şekilde yükseliyordu. "Elimizde sadece domuz eti var. Eğer şey servis ediyorsak, içinde ya da üzerinde domuz eti vardır. Tavuk bile yarı pastırma yağında kızartılıyor."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Sandviç mi?" Holly uysalca, aile içi bir tartışmanın parçası olmak istemediğini söyledi.

"Kulüp sandviçi öneririm," dedi garson yüksek sesle. "Üzerinde jambon ve domuz pastırması olsa bile"

"Tamam," dedi Holly. "Ve bir bardak şekersiz ay."

"Duydun mu Ralph?" diye bağırdı. "İşte içkisinde yarım kilo şeker istemeyen şehir insanlarından biri."

Holly garson kız gittiğinde rahatlamıştı ve tekrar saatine . Kamyonu aldıktan sonra bir gece daha kalmayı planlamıştı. Ama belki de gitmezdi. Belki bu akşam giderdi.

Garson kız sandviçini ve çayını getirdiğinde, Holly onun gitmesini istedi ama Holly ona bakana kadar orada durdu.

"Bak," dedi kadın usulca, sonra masanın karşısındaki kabine kaydđ. "O taşkınlık için özür dilerim, buna karıştığın için özür dilerim, ama bana senin yaşındaki halimi hatırlatıyorsun. Şimdi bana baksan öyle düşünmezsin ama eskiden sana çok benziyordum." Öne doğru eğilerek Holly'ye dik dik baktı. "Ve kocam da senin şehvet duyduğun o adama çok benziyordu."

"Ben-" diye başladı Holly ama cümlesini bitirmek yerine sandviçinden bir ısırık almaya karar verdi.

"Gençken bazen muhteşem oluyorlar." "Onlar mı?"

Holly sordu.

"Bilirsiniz, bu yerel çocuklar. Zamanında pikap kullanan çocuklar On bir yaşındalar; babaları onlara dokuzuncu doğum günlerinde tüfek hediye eden çocuklar; domuzla yatmamış hiçbir şey yememiş çocuklar."

"Yatmak...? Oh," dedi Holly. Şu oğlanlar. Yasaklı oğlanlar. "Doğru tür" olmayan oğlanlar. Üvey annesinin ilk evlendiğı çocuk gibi büyüyüp erkek olan çocuklar.

"Ben de senin gibiydim ve kamyonetinin koltuğunda benimle sevişen genç ve güzel bir adama aşık oldum. Bana bir ayna karşılığında Ay'ı vermek istediğini söyledi."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Holly.

"Evet, ve bak beni nereye getirdi." Küçük bakkalın etrafını işaret etti. Holly biliyordu ki

Gölün "onun tarafı" asla lokantada yemek yemezdi. Üvey kız kardeşi, "Yemeğin kolesterol içeriği seni otuz saniye içinde öldürür," demişti. O zamanlar

Holly'nin sandviçinde çeyrek fincan mayonez, en az dört dilim pastırma ve üç dilim jambon olduğu doğrudu. Çok lezzetliydi ama Holly bu tek öğünle bir kilo alacağını düşündü.

"Peki neden dışarı çıkmıyorsun?" Holly düşünmeden önce söyledi. Her zaman pratik bir insan olmuştu. Evet, istediği çocuğun onu istememesi canını yakmıştı ama hayat devam ediyordu. Ve şimdi, bu konuda bir şey *yapmıyor* muydu?

"Ve ailemi tatmin mi edeyim?" dedi garson kız. "Herkesi , hatta üçüncü
Generated by ABC Amber LIT Converter,dinlemek zorundayım
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kuzenler, 'Sana ' deyin. " Ayağa kalktı. "Şimdi kız kardeşimin Mercedes'iyle gelişini izlemek zorundayım ve dünyanın en mutlu insanıymışım ve hayatımın her dakikasından nefret etmiyormuşum gibi davranmak zorundayım."

Holly herhangi birinin mutsuz olduğunu duymak istemiyordu. Ne diyeceğini bilemiyordu. Ne de olsa tek yaptığı, tişörtünden kasları fişkırان yakışıklı bir adama bakmaktı.

Garson kız masanın üzerinde geziniyordu. "Sen iyi bir kızsın, bu yüzden Leon Basham'ın arkadaşı olan bir adamla karıştırıldığını görmek istemiyorum."

"Söylemeyeceğim," dedi Holly, ama kadın sanki Holly'nin daha fazlasını söylemesini bekliyormuş gibi orada durmaya devam etti, o da yalan söyledi. "Ayrıca, evlenmek üzere nişanlandım. Nakliyeciler gider gitmez ona gideceğim." Kadın hala gitmeyince Holly, "O eski bir aileden geliyor. Ataları Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalamış."

"Para var mı?"

Holly yalanı yutarak, "Bir sürü," dedi.

Kadın ciddiyle başını salladı. "Sadece gölün o tarafından ve o eski evlerden uzak durun.

Devrim olsun ya da olmasın, o evlerde olanlar sizin gibi kızlar için tehlikeli."

"Devrim mi?" Holly hemen sordu. "Ne devrimi?"

"Hiçbir şey," diye tersledi kadın Holly'nin iri gözlerine bakarak.

Kocası yanından geçerken omzunun üzerinden şöyle dedi: "Şu eski evler Gölün bu tarafı muhtemelen Amerikan Devrim Savaşı'ndan önce inşa edilmiş. Kuzey Carolina'daki koruma görevlileri, yıkılmaları planlandığı için bu evlerin araziden taşınmasını sağlamaya çalışıyorlar. Oraya pembe evlerden daha çok inşa edecekler." Son cümlesini karısına küçümseyici bir bakış atarak söyledi.

"Devrim öncesi mi?" Holly fısıldadı, zihni dönüyordu. "Bu nasıl ?" "Savaştan

kaçanlar," dedi kadın omuz silkerek. "Belki İngilizlerdir, Belki de Amerikalı, kimse kesin olarak bilmiyor. Arazi bir yıl önce bir müteahhide satıldı, ancak koruma derneğinden biri buraya geldi ve evlerin yıkılamayacağını söyledi. Yerel gazetelerde bu konuda çok şey yazıldı ve bu devam eden bir savaş."

"Kim kazanıyor?"

"Bu bir açmaz. İster inanın ister , en büyük direnişçi Leon Basham."

"Dur tahmin edeyim: Ahır yüzünden."

"Çabuk anlıyorsun."

Holly gülümsedi, yarısı yenmiş itti ve saatine baktı. "Saate bak! Gitmem gerekiyor. Çok lezzetliydi."

Garson kız ona bir hesap verdi, sonra da bazı müşterilerle ilgilenmek üzere kasaya gitti. Holly bahsi karşılamak için ve belki de kadın Holly'ye yardım etmeye çalıştığı için on dolar bahşiş bıraktı.

Mağazadan çıkarken akşam yemeği için bir şey almadığını hatırladı. Bunun yerine yirmi mil boyunca büyük bir markete gitmeye karar verdi, Yakışıklı bir çantacı çocuğa baktığında kimsenin yorum yapmayacağı bir yere gidip bir şişe şarap, bir paket karides ve biraz mısır koçanı alacaktı.

Ama sanki arabasının kendi aklı varmış gibiydi. Sol yerine sağa döndü ve kendini ailesinin kiraladığı evin karşısındaki gölün kenarına doğru ilerlerken buldu. Ailesinin misafirlerinin eski evlerin manzarası hakkındaki yorumlarını duymuştu. Bazıları olumlu, bazıları olumsuzdu. Çoğu, kendi manzaralarının eski evlerdeki insanlarınkinden daha iyi olduğu konusunda hemfikir. Anne ve babası yoğun ormanlık bir yamaca bakıyordu, evler ağaçların arasına gizlenmişti ve zar zor görünüyordu. Ama diğer taraftaki insanlar buldozerlerle yıkılmış, kötü inşa edilmiş, saçma sapan renklere boyanmış devasa boyutlardaki evlerle kaplı bir tepeye bakıyordu.

Holly küçük Mini Cooper'ını yavaşça bozuk yoldan aşağı sürdü ve ağaçların altına sıkışmış eski evleri inceledi. Çoğunu görmek zordu çünkü önlerine seyyar evler yerleştirilmişti ya da dış cephe kaplamasıyla kaplanmışlardı ya da doymak bilmez sarmaşıkların altında kalmışlardı.

LAKESHORE ESTATES yazan büyük bir tabelaya gelene kadar yolun sonuna kadar sürdü.

SADECE OTURANLAR ve dönün.

Batı Kuzey Carolina'da Devrim Savaşı öncesi bir grup evin var olması elbette imkansızdı. O dönemde bölgede hiç Avrupalı yerleşimci yoktu. Yoksa var mıydı? Bu konuda geçmişini kontrol etmesi gerekecekti.

Peki yerel halk neden bu evlerin o kadar eski olduğunu söylüyordu?

Efsane mi? Bir nesilden diğerine aktarılan hikayeler mi? Eğer öyleyse, muhtemelen gerçekte bir temeli vardı.

Ya da belki de bazı korumacılar evleri kurtarmak için bu söylentiye çıkarmışlardı. Benzer koşullar altında Holly'nin bu konuda hiçbir endişesi olmazdı. Eski bir evi yıkımdan kurtarmak için, evet, yalan söylerdi.

"Yalan, hile ve hırsızlık," dedi yüksek sesle ve Leon Basham'ı ve kamyonu için yaptıklarını düşündü.

Belki bir kamyonu bu kadar çok sevmek yersizdi ama Holly anlıyordu. Tutkuyu seviyordu; ona hayrandı.

Lorrie eski evini tıpkı annesi gibi tutkuyla . Ve bu Leon denen adam, kamyonunu sevdiği için çaldığı için hapisteydi.

Arabasını sarkık bir siyah ceviz ağacının altına park ederken, "Acaba Hollander aletlerini çaldı mı?" diye düşündü. Dar yerlere girebilmek için bilerek küçük bir araba seçmişti ve koyu yeşil renkte sipariş etmişti, böylece daha kolay gizleyebilirsiniz. "Ve hızlıdır, böylece av tüfeği olan mülk sahiplerinden kaçabilirsiniz."

üvey kız kardeşi söylemişti.

Evet, Holly'nin eski evleri gözetlemek için özel mülke izinsiz girme gibi talihsiz bir alışkanlığı olduğu doğrudur. Kıvrımlı köy yollarında araba sürmeyi ve ormanda neler saklı olduğunu görmeyi severdi.

Yöntemleri yasadışı olsa bile, başarılı olmuştu. Sızdıran vinil kaplamalardan oluşan ucuz bir yeni cephenin altına gömülmüş 1784 yılında inşa edilmiş bir ev keşfetmişti. Evi sahiplerinden satın almış ve yeni bir yere taşımıştı. Bir keresinde beline kadar uzanan otların arasından geçerek üç Eski bir çiftlikten kalma, çürümeye yüz tutmuş binalarla kaplı. Holly bunların taşınması ve restore edilmesi için para ödemişti. Eski evleri restore edip içinde yaşamaya hevesli genç çiftler bulmak kolaydı. İhtiyaçları olan tek şey, Holly'nin sağladığı malzemeler için paraydı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Şimdi arabadan indi, etrafına bakındı ve dinledi. Ne zaman ki Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca arabasının arkasını açtı ve her zaman yanında taşıdığı uzun, üç katmanlı deri botlarını çıkardı. Yılanlar da en az onun kadar eski evleri severdi. Dijital fotoğraf makinesini, bir şişe suyu, bastonunu ve el fenerini aldıktan sonra tepeye doğru, otların arasından zorlukla görülebilen bir eve doğru yola koyuldu.

Yeterince yaklaştığında evin dış cephesinin çok eski olmadığını gördü: en erken 1880. Temkinli bir şekilde verandaya çıktı ve ağırlığını koymadan önce her bir tahtayı test etti. Kapı düşmüştü.

tek menteşesi vardı, bu da açılmasını zorlaştırıyordu. Kapının pervazlarını ve menteşelerini incelemek için el fenerini açtığı anda, 1950'lerden kalma bir yedek olduğunu gördü ve kapıyı itti. Bazı meslektaşları 1980'den önceki her şeyin korunması gerektiğine inanıyordu ama Holly onlardan biri değildi.

Evin içi kötü durumdaydı. Asmalar bir tarafı ele geçirmiş, iki pencerenin arasından büyük, tüylü yılanlar gibi uzuyordu. Birkaç döşeme tahtası çürümüşü ve aşağıda büyüyen solgun otların güneş ışığına doğru ilerlediğini görebiliyordu.

Harabenin içine baktı ve vaktini boşa harcadığına karar verdi. Ya burası Devrim öncesi olarak kabul edilen evlerden biri değildi ya da tüm fikrin bir aldatmaca olduğunu düşündü. Gitmek için döndü, ama sonra arkada bir giriş gördü - büyük bir giriş, belki de bir gemiden. Eski evler genellikle sökülmüş gemilerden yapıldı. Ama burada, bu kadar içeride? Holly temkinli bir şekilde evin arkasına doğru ilerledi, döşeme tahtalarına dikkatle basarak ışığını baş üstü girişine sabitledi.

Odaya ulaştığında, ışının özel bir şey olmadığını gördü ve sesi duydu.

Bir çingiraklı yılanın kusursuz sesi. Anında olduğu yerde donakaldı, kalbi boğazında gümbürdüyordu. Kendini yeterince sakinleştirdiğinde, sadece başını yavaşça sesin geldiği yöne çevirdi.

İki adım ötesinde devasa bir çingiraklı yılan kıvrılmıştı ve bir santim bile kımıldasa saldırmaya hazırды.

Holly kırıe bakmakla o kadar meşguldü ki neredeyse yılanın üzerine basacaktı.

Aptal, aptal, aptal, diye düündü. Peki, şimdi ne yapacaktı? Gün batımına kadar bekleyip soğuk havanın yılanı ısıtmasını mı bekleyecekti? Yılan çizmelerini denemeye ne dersin? Üç kat deriydi, inanılmayacak sıcaktı ama herhangi bir yılan ısırığına dayanacakları garantiydi. Garantili, ha? İşe yaramazlarsa parasını geri alabileceğı anlamına mı geliyordu bu?

Kendi kendine alaycı olmayı bırakmasını ve oradan canlı çıkmanın bir yolunu düşünmesini söyledi. Ani bir hareket olmayacaktı elbette, ama yavaş ve istikrarlı bir parmak ucuyla çıkmaya ne dersiniz?

"Güzel yılan," diye fısıldadı, sonra kuyruğı coşkuyla sallıyutkundu. Yavaşça geriye doğru adım attı.

Bir saniye önce eski bir evin zemininde duruyordu ve bir saniye sonra havada düşüyordu.

Korku ve şok içinde çığlık attı, ardından dibe vururken bir ses çıkardı.

Gözlerini kırıştıtararak sırt üstü yattı ve yukarı baktı. Eski bir sarnıcın içine düşmüş gibiydi. Yaklaşık on iki metre yukarıda, kırık tahtalarıyla zemini gördü ve o izlerken, yılan kayarak ona bakmaya başladı.

"İhtiyacım olan tek şey bu," diye mırıldandı. "Bir çingiraklı yılanla bir çukurda yakalandım." Düşmenin verdiği acıyla buruşturarak fotoğraf makinesini boynundaki kılıfından çıkardı ve yılanın dört hızlı fotoğrafını çekti.

Parıltıdan gözleri kamaştı, kenardan uzaklaştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly elini sırtına koydu ve etrafına bakmak için biraz yana yuvarlandı. Yaklaşık on iki metre derinliğinde ve sekiz metre çapında bir çukurun içindeydi. Büyük olasılıkla bir zamanlar kök mahzeniydi ya da buz depolamak için kullanılıyordu ve muhtemelen başlangıçta toprak ya da taş duvarları vardı. Ama çalışkan bir sahibi

kenarlarına bir beton tabakası sürmüş, bu da onları kaygan ve tırmanılmaz hale getirmiştir.

Holly'nin içinde bir panik duygusu yükseldi ama onu bastırdı. Elbette dışarı çıkabilirdi. Yavaşça, vücudunda herhangi bir yara olup olmadığını kontrol ederek, molozlarla kaplı zeminden kalktı. Eğer duvarlar beton olacak kadar modernse, muhtemelen yakınlarda bir alüminyum merdiven vardı.

Zeminde çürümüş odun, bitki ve hayvan leşlerinden oluşan bir metre derinliğinde bir yastık vardı. Sanki çukura düşmüş olan herhangi bir şey bir çıkış yolu bulamamış gibi .

Yüksek duvarlara bakarken kendi kendine hayvanlardan daha zeki olduğunu ve elbette bir çıkış yolu olduğunu söyledi.

Bir saat sonra paniklemeye başlamıştı. Tüm enkazı üst üste yığmış ve tırmanmaya çalışmıştı ama o kadar çürümüştü ki ayakları dibe kadar batmıştı. Çürüyen ahşap düşmesini engellemişti, bu yüzden yaralanmamıştı ama tırmanamıyordu.

Başının üstünde eski döşeme tahtaları vardı. Bir zamanlar mahzene inen tuzak kapısı olan paslı bir menteşe görebiliyordu. Tahtalara tutunabilirse, kendini yukarı çekebilir miydi? Neye tutunarak? diye merak etti.

Geri adım atarak, kullanması gereken şeylerin envanterini çıkardı. Onun vardı İnce naylon askılı bir çantanın içinde fotoğraf makinesi. Elinde bir şişe su ve giydiği şeyler vardı. Bastonu ve el feneri elinden uçup gitmişti. düştüğünde elleri.

"Bir ip," dedi gömleğinin düğmelerini açmaya başlarken. "Bir ip yapmalıyım."

İkinci Bölüm

Holly başının üstünden gelen sesleri duyunca irkilerek kendine geldi. Top gibi kıvrılmıştı, üzerinde sadece külotu, uzun yılan botları ve saati vardı, Enkaz katmanlarının arasına gömülmüş, sıcak kalmaya çalışıyordu. Yardım çığlıkları atmaktan boğazı kurumuştı; korku ve hayal kırıklığı içinde ağlamaktan gözleri kurumuştı.

Maden karanlıktı, kamerasının pili uzun zaman önce ve hava buz gibiydi.

Her ne kadar göremese de, başının üzerinde asılı duran ve ulaşabileceğinin hemen üzerinde sallanan şeyin, kıyafetlerinden yaptığı ip olduğunu biliyordu. İki saatlik bir çalışmadan sonra, sutyenin kol askısını, çukurun yukarısında yana düşmüş bir tahtadan çıkıntı bir çiviye (modern, kare kesimli değil) takmayı başarmıştı. Ağırlığı altında kırılacağından korktuğu için çürümüş döşeme tahtalarından birini yakalamaya çalışmamıştı.

Saatler sürmüştü ama sonunda kayışı çivinin üzerinde yakalamayı başarmıştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

İp koptuğunda yarıdan fazla yukarı çıkmıştı. Gömleğinin bir dikişi açılmış ve Holly tekrar dibe düşmüştü. Geriye ne kalmıştı
İp, uzattığı ellerinin bir ayak üstünde sallanıyordu. Atladı,

küfretti, sıçradı ama .

Dağlarda karanlık ve beraberinde soğuk hava hızla çöktü. Holly ormanda tek başınaydı, beton kaplı bir çukurda kapana kısılmıştı ve çoğunlukla çıplaktı. Gece boyunca yaşamayı başardıysa, ne kadar daha yaşayabilirdi? Hayatta kalmak mı? Yağmur yağarsa içme suyu bulabilirdi ama içinde su varsa çukur daha da soğuk olurdu.

Güneş batarken ve ışık azalırken Holly yerdeki enkazdan bir sığınak yapmak için elinden geleni yaptı.

Onu soğuktan korumak için altında ve üstünde bir şeye ihtiyacı vardı.

Düşünmeyi reddettiği şey, kimsenin nerede olduğunu bilmediği gerçeğiydi. Arabası ağaçların altında o kadar gizlenmişti ki Birinin onu görmesi haftalar sürebilir. Ve eğer arabayı gördülerse, ne olmuş yani? Burası turistik bir bölgeydi ve her yerde park etmiş garip arabalar vardı.

Ailesinin onun ortadan kaybolmasıyla ilgili endişelenmeye başlamasının haftalar alacağını düşünmesine izin vermedi. "Neden bu kadar bağımsız olmak zorundayım!" dedi kollarını çıplak göğsünde kavuşturarak. Ne yazık ki, son anda seyahat programını değiştirmesi ve söylediği yerde olmaması hiç de alışılmadık bir durum değildi.

"Eski evler," dedi, ölü sarmaşıkları üzerine çekti, sonra sarmaşıklarda dikenler olduğu için yüzünü buruşturdu.

Eski evlere olan sevgisi onun çöküşüydü.

Saatinin küçük ışık düğmesine bastı ve saatin henüz on olduğunu gördü. Saatin sabahın üçü olduğunu tahmin edebilirdi. Güneş ışığının sıcaklığını hissetmesine saatler kalmıştı.

Üstündeki gürültüyü ilk duyduğunda gözlerini açtı ve tüm duyuları harekete geçti. Etrafta dolaşan hayvanların sessiz seslerini duyuyordu ama bu farklıydı. Bu ses daha büyük bir şeyden geliyordu.

"Alo?" diye bir erkek sesi geldi. "Burada kimse var mı?"

Holly soğuk, açlık ve korkudan o kadar sersemlemişti ki ilk başta cevap veremedi. Konuşmaya çalıştığında, boğazı tamamen kapandı.

Ayak seslerinin geri başladığını duyunca paniğe kapıldı ve duvarı tekmelemeye başladı. Çürümüş bir tahtayı yakaladı ve yukarı doğru fırlattı.

"Burada!" diye mırıldanmayı başardı. "Buraya!"

Yukarıdaki ayak sesleri durduğunda nefesini tuttu, sonra döndü. Bir saniye sonra, bir el feneri ona doğru ışıldıyordu.

Holly içgüdüsel olarak kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"İyi misin?" Bir adamın sesi ona doğru geldi. Işığın arkasında adamın yüzünü göremiyordu.

"Evet," dedi. "Sadece soğuk."

"Bir dakika bekle," dedi ve Holly bir hışırtı . Saniyeler sonra, hala sıcak olan bir gömlek **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

yüzüne çarptı. Elbiseyi kendine doğru çekti, bir saniye yüzünün üzerinde tuttu, sonra hızla kollarını sıcak kolların içine soktu.

"Teşekkür ederim," dedi, başını kaldırıp ışığa bakarak.

"Şimdi beni dinle," dedi sakın ve yatıştırıcı bir sesle. "Seni dışarı çıkarmak için kullanabileceğim bir şey ararken ışığı birkaç dakikalığına kapatmam . İyi olacak mısın?"

"Beni , değil mi?" Holly onun sesindeki yalvaran tonu ve korkuyu duydu.

"Güzel, çıplak bir kızı bir çukurda yalnız mı bırakayım? Deli olduğumu mu düşünüyorsun?"

Holly gülümseyebileceğini düşünmezdi ama kendini tutamadı. Adam ışığı elinden aldığı anda, artık onun uzun kollu gömleğini giymiş olan kollarını kendine doladı ve bekledi. "Döşeme tahtaları çürümüş," diye seslendi ona.

"Öyle olabileceklerini düşünmüştüm," diyerek çok uzakta olmadığını belli etti.

Adamın el fenerinin ışığının eski evin içinde dolaştığını görebiliyordu. Düşmüş bir tahtaya asılı ev yapımı ipi görünce durdu.

"Bir ip yapmaya çalıştım," dedi gereksiz yere. Onun sesinin verdiği güveni duymak istiyordu.

"Böyle mi oldu? Ben de senin ay banyosu yaptığını sanıyordum."

Holly daha da rahatladı ve daha çok gülümsedi. Adamın yüzünü göremiyordu ama şu ana kadar hiç kimseyi bu adamı sevdiği kadar sevmemişti - onu kurtarmaya gelen adamı.

"Beni nasıl buldun?"

"Bir kadın peşimden polis gönderdi."

Bunun hiçbir anlamı yoktu. "polisi kim gönderdi? Neden?" Ara sıra ışığı çukurun içine düşüyor ve her seferinde bir hayvan iskeletinin üzerine düşüyor gibiydi.

"Taşınma şirketiyle randevunuzu kaçırmışsınız gibi görünüyor."

Holly onlar hakkında her şeyi unutmuştu. "Evet!" dedi. ". Nakliye şirketi kayıp olduğumu bildirdi mi?"

"Hayır, kızgın olduklarını bildirdiler. Gölün güney ucundaki durdular ve dükkânın sahibi çifte, hükümetin kodamanlarından birinin şımarık kızının kendilerini ektiğini söylediler."

Holly yüzünü buruşturdu. Babası bir büyükelçi olduğu için neredeyse her zaman şımarık ve "küçük insanları" küçümseyen biri olduğu varsayıldı. O

bir şeyleri hareket ettirdiğini duydum. "Bunun seninle ne ilgisi var? Ve kim olduğunuzu sorabilir miyim?"

"Nick Taggert," dedi, "ama biz . En azından ben seninle tanışmadım. Hâlâ iyi misin?"

"Evet," dedi, "ama konuşmayı kesmeyin. Polis bu işe nasıl karıştı? Biri arabamı mı gördü?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hayır." Adam bir şeyi çekiştiriyordu ve kadın zeminin çökmesinden ve adamın da kendisiyle birlikte çukurda mahsur kalmasından korkuyordu. Ama sonra onun omuzlarına tırmanıp çıkabilirdi - tabii düşerken bir bacağını kırmazsa.

Kafasını toplamaya çalıştı. Adam konuşuyordu.

"Hareket halindeki adamlar içecek şeyler almak için markette durdular ve kadına randevuya gelmediğini söylediler. Bunun üzerine kadın polisi arayarak olası bir kaçırılma olayını ihbar etti ve kaçıranın kim olduğunu bildiğini söyledi."

"Sen mi?" , diye düşündü Holly. Bir suçlu tarafından mı kurtarılıyordu? Onu çukurdan çıkardıktan sonra ona ne yapmayı planlıyordu? Bu değildi. Betonu çukura çıplak kadınları yakalamak için bir tuzak olarak kullanmak üzere koymuş olması mümkün mü?

Holly bir an için ellerini yüzüne götürdü ve kendine sakin olmasını söyledi.

"Evet, ben," dedi. "Polis kapıma dayandı ve seninle ne yaptığımı onlara anlatmamı istedi."

"Neden biri beni kaçırdığınızı düşünsün ki?"

Çukurun kenarına bir şeyin çarptığını duyduğunda adam, "Bunu dene," dedi. Adam ışığını aşağı doğru kaydırduğında kalın bir asma gördü. "Ellerini gömleğinin manşetleriyle kapatmanı ve ben seni yukarı çekerken asmaya tutunmanı istiyorum. Dizlerin sıyrılacak ama bir dakika bekle."

Holly bir hışırtı sesi duydu, sonra ayaklarının dibine yumuşak bir şey düştü. Bu onun kot pantolonuydu. "Giy şunları.

Ben seni yukarı çekerken vücudunu koruyacaklar."

Holly kot pantolonunu botlarının üzerine çalıştı ama olmadı, bu yüzden botlarının bağcıklarını çözdü. "Onları yakalayabilir misin?"

"Dene beni," dedi ve botlarını kolayca yakaladı.

Holly kot pantolonunu giydi, paçalarını sıvadı ve sarmaşığı yakaladı.

"Sakın ," dedi. "Bacaklarını ve kollarını asmanın etrafına sar ve açıkta kalan derini ört ki sıyrılmasın."

"Tamam," diye fısıldadı Holly, sonra vücudunu sarmaşığa doladı ve o çekerken tutundu. Yukarı çıkarken, "Bu her kimse, kesinlikle güçlü biri," diye düşündü.

Tepeye ulaştığında, elleri onu sabitlemek için oradaydı ve o anın rahatlığıyla kollarını onun boynuna atması doğaldı.

Bir an için ağladı ve adam onu tutup saçlarını okşadı. "Sssh, şimdi sus. Güvendesin."

Bir süre sonra onu itti. "Hadi buradan , olur mu?"

Holly ondan geri adım attığında bir gümbürtü duydu ve hemen ardından bir tane daha . Adam el fenerini çukura tuttuğunda, Holly botlar içine düşmüştü.

Karanlıkta başını kaldırıp adama baktı. Ne onun ne de adamın yüzünü görebiliyordu ama ikisi onun **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html>de

ona bir soru soruyordu. Nasıl yalınayak dışarı çıkabildi?

"Tamam," dedi. "Sen gömleği giy, bana pantolonumu geri ver, ben de seni sırtıma alıp buradan çıkarayım. Kulağa iyi bir plan gibi geliyor mu?"

"Mükemmel," dedi kadın, pantolonunu çıkarmak için kendini sabitlemek üzere adamın koluna tutunurken. Bu onun için gereksizdi ve belki de itiraz etmesi gerekirdi, ama ışığı tamamen onun üzerinde tuttu ve pantolondan çıktıktan sonra bile ışığı bacaklarında tutmaya devam etti. Holly son zamanlarda spor yapmaya bu kadar çok zaman ayırdığı için çok memnundu.

Ayrıca, garipti ama daha önce hiçbir erkeğe şu anki yakın hissettiğinden emin değildi.

Lorrie hariç . Ama Lorrie her durumun istisnasıydı.

Işığ ı üzerinde tutarken neredeyse tek eliyle pantolonunu giydi. Dakikalar sonra, "Hazır m ı s ın?" dedi.

ve onun kendisine sırtını döndüğ ünü biliyordu.

Hayatında hiç o çıkış kadar erotik bir şey yaşamamıştı.

Adam zayıf, düzgün vücutlu ve kaslı biriydi. Adamın belden yukarısı çıplaktı ve kadının bacakları da çıplaktı. Bacaklarını adamın beline doladı, ayak bileklerini sıktı, sonra kollarını adamın çıplak sırtına doladı, yanağ ını adamın sıcak tenine koydu.

"Kahramanım," dedi, şaka yapmaya çalış ı yordu ama onu güldürmek için fazla dürüst davran ı yordu.

"Ne zaman istersen," dedi ve bir eliyle ayak bileklerini kavradı, diğ erinde el feneri vardı.

Sonunda o çukurda ölme korkusundan Holly, onun vücudunun sıcaklığ ını hissetti ve ormanda yürürken kendini rahatlamış hissetti.

"Sakın uyuma," dedi. "Beton bir zemine düştün. Eğer beyin sarsıntısı geçirdiysen uyanık kalmalıs ın."

"Doktor gibi konuşuyorsun," diye mırıldandı ve onun sıcak tenini öpmek

istedi. "Temel hayat kurtarma," dedi adam. "Sakın uyuma."

"Mmmm," diye cevap verdi, ona daha da sokularak, sonra hızla uyandı. "Ah! Bunu neden yapt ın?"

Baldır ını sertçe

çimdiklemişti. "Sakın

uyuma!"

"Sadece banyo yapmak istiyorum, uzun, sıcak bir banyo ve-"

"Küvette uyuyakal ve boğul. Seni kaybetmek için kurtarmadım. Benimle eve geliyorsun ve bütün gece seni izleyeceğim."

"Mmmm," dedi hülyalı bir şekilde.

Yürümeyi bırakmıştı ve bir arabanın kapısını açarken onun hareketini hissetti. Onun arabasını. "Bütün bunları başlatan şey bu ses tonuydu."

Dönerek onu yolcu bıraktı, ardından hızla arabanın diğer tarafına geçti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Neden bu adam? diye merak etti. Sürücü kapısı açıldı, tavan lambası yandı ve adam sürücü koltuğuna kayd.

Holly gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde, kendisini kurtaranın lokantada gördüğü, motosiklete binen o muhteşem adam olduğunu gördü. Kamyon aşığının arkadaşı olan adam. Lakabını taktığı adam.

"Cennet."

Kapıyı kapattı, ışık söndü ama arabayı çalıştırmadı. "Dükkândaki kadın beni 'arzuladığını' ve arabanın gölün benim tarafıma doğru döndüğünü gördüğünü söyledi. Nakliyeciler için gelmediğinde, polisi aradı ve muhtemelen seni kaçırdığımı söyledi."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Holly. Arabanın içi de çukurun içi kadar karanlıktı. Uzanarak onun elini tuttu. Kendi alt yarısının ve onun üst yarısının çıplak olduğu gerçeğinin çok farkındaydı -canlı bir şekilde farkındaydı-. Çok az giysi; çok fazla ten. Çukurun soğuşunu hatırladı ve ısınmak için can attı.

"Sadece seni izliyordum ve o düşündü ki..." Holly ne söyleyeceğini için sözünü yarıda kesti. Adamın elini iki arasına aldı. "Beni aramana ne sebep oldu?"

"Mantık," dedi. "Eğer olmanız gereken yerde değilseniz ve gölün bu tarafına döndüyseniz, o zaman belki de başınız beladadır."

"Saatlerdir oradaydım," dedi. Bu kadar uzun sürmesini bir eleştiri olarak söylememişti ama kulağa öyle geliyordu. "Öyle demek istemedim-"

"değil. Mantığın aklıma girebilmesi için suçlamanın adaletsizliğini aşmam biraz zaman aldı."

"'Suçlamanın haksızlığı'," dedi gülümseyerek. "Bu ne anlama geliyor? Kadınlar erkekler tarafından hiç kaçırılmaz mı? Özellikle de gizli bir ahır olan motosikletli erkekler tarafından?"

"Bir sır-?" diye başladı. Onun yüzünü göremiyordu ama kendisine doğru döndüğünü hissetti. "Sen bir hafıyesin, değil mi?"

"Hayır. O kadın seninle evlenmemden ve sonunda göl kenarında bir markette çalışıp Mercedes kullanan kız kardeşimi kıskanmamdan korktu ve bana senden bahsetti."

Güldü ve güldüğü sırada yüzüne dokunmak için uzandı. Belki de herhangi bir şişlik olup olmadığını görmek için kafasına dokunacaktı, ama Holly çok Bunun için ona yakındı. Ona doğru ilerledi ve eli kazara göğsüne dokunduğunda içinden bir ateş geçti. Bu, hayat tarafından tutuşturulmuş bir ateşti. Hala hayatta olmanın sevincini.

Kız kendisine uzandığında onu kollarına çekti, konsolun vitesi aralarında değişti.

"Çok korktum," dedi, ağzı adamın omzundaydı.

"Ben de öyleydim. Arabanı ağaçların altında gördüm ve bir şeylerin ters gittiğini anladım. Seni o çukurdan çıkarıp çıkaramayacağımı da bilmiyordum."

"Ama sen yaptın," diye fısıldadı, dudakları onunkilere yakındı. "Beni kurtardın."

"Bu artık sana sahip olduğum anlamına mı geliyor?" diye fısıldadı, yanağını öperken alay ederek.

"Sanırım öyle," dedi ve onu öpebilmesi için ağzını hareket ettirdi. Ağzını onunkinin altında açtı ve dili onunkine dokunduğunda inledi.

Saniyeler içinde rahatlamaları arzuya dönüştü ve üzerlerindeki birkaç giysiyi de çıkardılar. Nick'in dizi vites koluna çarptığında, kova koltukların arasındaki açıklıktan Mini'nin kavernöz arka kısmına yuvarlandılar.

Bacaklar, kollar, gövdeler birbirine dolandı; dudaklar ve diller öpüştü, emildi, yalandı. Çıplak olan Nick sırt üstü yattı ve Holly'yi üzerine çekti. Holly haykırdı, sonra bastırılmış enerjisini ve bu adamın ona hayatını geri verdiğini hissetmesini kullanarak kendini onun üzerinde yükseltip alçaltarak bir coşku kreşendosu yarattı.

Nick kıpırdamadan yattı, elleri kalçalarında, onu kaldırdı, ona yardım etti, daha fazla dayanamayana kadar, sonra uzun bacaklarını büktü ve koltuğa sırt üstü yatırdı ve terli, doygun, tatmin olmuş bir şekilde üzerine yığılmadan önce bir, iki, dört kez sertçe içine girdi.

Onun altında Holly gülümsedi ve gözlerini kapadı. Kendini harika hissediyordu, gerçekten harika.

Üçüncü Bölüm

"Peki şimdi ne olacak?" Nick birkaç dakika sonra bunu söyledi ve Holly ne demek istediğini anladı. Onu bir yere bırakmasını mı istiyordu? Uyuyakalmasın diye bütün gece ona göz kulak olma işini başkalarına mı bırakacaktı? Ama ona bakacağını söylemişti. Cevap vermedi. Bunun yerine, vücudunun koltuğa doğru gevşemesine izin verdi, bir kolu yere doğru düştü.

"Bayan Latham?" diye sordu, ondan uzaklaşıp karanlıkta yüzünü görmeye çalışarak. "Bayan Latham?"

Holly hâlâ cevap vermiyor, uyuyormuş gibi davranıyordu. Nick doğrulup oturdu. "Acaba babası fidyе olarak ne kadar öder?" dedi usulca.

Holly'nin gözleri fal taşı gibi açıldığında el fenerini yaktı ve birbirlerine gülümsediler.

"Bu benimle eve gitmek istediğin anlamına mı geliyor? Motosikletli adam olarak uyumadığından emin olmamı mı istiyorsun?"

Holly yüzünün kızardığını hissedebiliyordu. Her zaman yeterince güzel olduğu için hiçbir erkeğin peşinden gitmek zorunda kalmamıştı. Onlar onun peşindeydi. İlgilendiği *her* erkek onu kovalamıştı.

Adamın yüzünü göremiyordu ve az önce yaptıklarına rağmen onu çok iyi tanımıyordu. "Ben..." diye başladı, sonra gülümsedi. "Asıl gerçek şu ki, ahırının içinde ne olduğunu görmek istiyorum."

Bunun üzerine güldü ve Holly onun gözlerinin kırıştığını gördü. Gülüşü derin ve zengindi ve Holly'nin kendini güvende hissetmesini sağladı.

"Tamam, ahır o zaman," dedi ve inmek için arabanın kapısını açtı. Kubbe ışığı yandığında Holly gömleğini üzerine çekti ve onu izledi. Bacakları o kadar uzundu ki, arabanın kapısından nasıl tırmanabildiğini merak etti. ön koltuklar arasındaki boşluk. Kadına arkasını dönerken

pantolonu **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Böylece adamın sırtına, derisinin altında oynaşan kaslara ve zayıf beline iyice bakabildi. Arka tarafı çok güzeldi: sert ve sağlamdı, bacakları da kaslıydı. Bu kasları kamyonlara motor takıp çıkarmaktan mı almıştı? diye merak etti.

Gülümsüyordu, hâlâ hayatta için mutluydu, ne yaptığını, ne yaptığını düşünmek istemiyordu.

Konu seks olduğunda modern bir kadın değildi. Birden fazla kız arkadaşı ona Orta Çağ'dan kalma olduğunu söylemişti. Holly, üçüncü randevuya kadar bir erkeğin onu öpmesine izin vermeyen türden bir kızdı. Seks aylar . Tek gecelik ilişkilerin anılarını dinlemişti ama bunlar ona göre değildi.

Bunu hiç söylememişti ama bu tavrının Lorrie'ye çok gençken -kendi deyimiyle- "aşık olmasından" kaynaklandığını düşünüyordu. Onu sevmişti ve seks yapmamışlardı. Belki de hâlâ o ideali arıyordu. Belki de ona göre seks ve aşk bir arada olamazdı.

Nick giyinirken o da iç çamaşırını giydi (ön koltuğun altında bulmuştu) ve ön yolcu koltuğuna kayd. Adam arabaya binip motoru çalıştırdığında, kız yola baktı.

"Yarın eve gidiyorum," dedi usulca. "Ailem beni bekliyor." Ne söylemeye çalıştığını kendi zihninde bile detaylandırmak . Ona, kendisini kurtarmak için yeterince iyi olduğunu, seks yapmak için yeterince iyi olduğunu ama mesela toplum içinde görünmek için yeterince iyi olmadığını mı söylüyordu? ile?

Ama o tamamen anlamış görünüyordu. "O zaman bu geceyi en iyi şekilde değerlendirek iyi olur, değil mi?"

"Evet," dedi, bir an için gözlerini kapattı ve aptal olduğunu düşündü. Onu incitmek istemiyordu.

"Seni bekleyen biri mi var?" diye sordu.

"Evet. Belki. Sanırım öyle. Ben-" Durdu çünkü adam arabayı yolun kenarına çekmiş, tavan lambasını açmış ve ona bakıyordu.

"Bakın, Bayan Latham," dedi ve onun bir şey söylemesini engellemek için elini kaldırdı. "Eğer senin için sorun değilse, ilk adını söylememeni tercih ederim. Sizin gibi sosyetik bir kıza aşık olacağımdan endişeleniyorsanız Birlikte geçirdiğimiz bir gece yüzünden hayatımın sonuna kadar seni özleyeceğimi düşünüyorsan, tekrar düşün. Haftalar önce bir kadından ayrıldım ve o zamandan beri bekârim. İhtiyacım olan şey, 'ilişki', 'bağlılık' ve özellikle de 'evlilik' kelimelerinin hiçbir olasılığı olmadan çok fazla seks.

"Benim endişem şu ki, benimle yirmi dört saat geçirirsen seni sonsuza kadar şımartırım. sevişmektense tenis oynamayı tercih ederim."

Holly bir an için ona göz kırptı. "Bana aşık olacaksın," fısıldadı abartarak. "Bütün erkekler aşık olur."

"Bundan yirmi dört saat sonra seni bitkin bir halde yeni çirkin evindeki yatağına yatıracağım ve *beni* düşünmeden edemeyen *sen olacaksın*."

"Şimdi buna neden inanmıyorum?" dedi gülümseyerek. "Meydan okumayı kabul ediyorum," dedi ve onun elini sıkmak için elini uzattı.

Kızın elini tutarak ters çevirdi ve sonra alev alev yanan gözlerle ona baktı. Bir saniye sonra Holly onun üzerine düştü, vites kalçasına . Elleri gömleğinin altındaydı, vücudundan göğüslerine doğru ilerliyor, okşuyor, yoğuruyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Cep telefonunun çalması onu gerçeğe döndürdü. İsteksizce, kalbi deli gibi çarparak ondan uzaklaştı ve büyük el çantasını bulmak ve telefonu aramak için koltuğun altını kazdı. Üvey annesi arıyordu,

gözyaşları içindeydi. Nick'e bir bakış attığında, telefondaki seslerin Nick'in her şeyi duyabileceği kadar yüksek olduğunu anladı.

Holly anne ve babasıyla konuşurken Nick arabayı yeniden çalıştırdı ve sürmeye başladı. Üvey annesinin bu kadar üzgün olması dokunaklıydı ve endişesi Holly'nin gözlerini yaşarttı ve dudaklarına özürler getirdi. Evet, evet, yine izinsiz girmişti. Evet, çürümüş eski bir evi karıştırıyordu. Nick'e bir bakış atarak, ailesine, taşınanlara bakmaya dalmış olduğunu ve onları unuttuğunu söyledi.

Her zaman pratik bir adam olan babası telefonu aldı ve kızını sessizce azarladı. "Evet, efendim," dedi Holly uysalca. "Özür dilerim, efendim." İşi bitince Holly'nin üvey kız kardeşi Taylor'ı telefona verdi.

"Peki *gerçekten* ne oldu?" Taylor sordu.

Her zamanki gibi Taylor, Holly'nin saklamaya çalıştığı sırlara çok yakındı. Üvey kardeşinin dikkatini dağıtmaya çalışarak, "Düğün planları nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Buraya geldiğinde sana her şeyi anlatacağım. Giymen için seçtiğim elbiseyi görene kadar bekle. Oh,"

Taylor, "Babam nakliyecilerin yarından sonra sabah sekizde orada olacaklarını söyledi.

lokantadaki kadının neden motosikletli bir adamla kaçtığını düşündüğünü bilmek istiyor. Babamın kadının ailesini tanıdığını biliyor muydun?"

"Bundan şüphem yok. Sanırım babam polisle her şeyi yoluna koydu."

"Elbette . Ama size gece yarısına kadar süre verdi. O zamana kadar size ulaşamazsa, ekibi gönderecekti."

Holly gösterge panelinin ışığında Nick'in profiline baktı. Eğer onu kurtarmasaydı, babası onu bulmaları için birilerini gönderecekti. Her şeye rağmen çukurda ölmeyecekti.

Nick ona bakıp göz kırptığında Holly sıcak bir şekilde gülümsedi. Her şeye rağmen, işlerin bu şekilde sonuçlanmasından memnundu. Dikkatini tekrar telefona verdi. "İki gün sonra görüşürüz. Ben gelene kadar elbiseni seçme."

"Elbisemi seçmek mi? Tuhaf değil misin? Ucuzluk bodrumuna gidip deneyeceğimi mi sanıyorsun? Babam New York'tan bir tasarımcı getirtiyor. York."

"Tamam, çizimleri görmeme izin ver. Gitmem gerekiyor. Yapmam gereken bir şey var. Hoşça kal Taylor ve herkese sevgiler."

Nick arabasını harap bir eski evin önündeki araba yoluna çekmişti. "Pek bir şey değil ama burası bir ev," dedi.

Her zamanki gibi farların ışığında eve bakıyor, yapıyı tarihlendirmeye çalışıyordu. dokuzuncu yüzyılın başları, en ufak bir dikkat çekici yanı yok.

Nick arabadan indi ve onun için arabanın kapısını açtı. Onun gözlerinin içine baktığında, bir evle çıkma konusunu tamamen unuttu. Bu adamla yirmi dört saati vardı.

"Bu bakış sizi içeri sokmaz ve doyurmaz," dedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Farklı yemek türleri var," diye cevap verdi, seksi görünmeye çalışarak. Ama bir dakika sonra adam onu arabasının kaputunun üzerine yatırmış, külotunu ayak bileklerine kadar indirmiş ve soğuk metale karşı sevişiyorlardı.

"Evet! Evet!" Holly, adam ona çarparken kendi kendine haykırdığını duydu.

Ağzı onu susturmak için kızın ağzını kapattı ve adam boşaldığında kız da onunla birlikteydi.

Nick onun üzerinden kalktığında, Holly zayıf bacaklarını sabitlemek için ona tutunmak zorunda kaldı. Nick onu kollarına aldı, merdivenlerden yukarı ve verandaya taşıdı. Kapıda duraksadı. "İçerisi alışık olduğun gibi değil."

"Beni şaşırtamazsınız. Amerika'nın her yerine gidip eski evlerin içine bakıyorum. Bir keresinde-" Nick onu eve taşıyıp yere yatırdıktan sonra elektrik düğmesini çevirdiğinde sözünü kesti.

Bira kutusu masaları ve gevşek sandalyeleriyle pis eve bakarken toparlaması biraz zaman aldı. "Sen burada yaşamıyorsun," dedi.

"Bu görüşe göre...?" Soru sormak için bir kaşını kaldırdı.

"Evler hakkında bildiklerim. Burası gibi hissettirmiyor." Ona . "Peki nerede yaşıyorsun?"

Gülümseyerek duvardaki kancadan bir anahtar aldı, gizlilik için parmak uçlarını dudaklarına götürdü ve sonra onu kapıdan dışarı çıkardı.

Onu ahıra götüreceğini söylemesine gerek yoktu.

Ahırı gördüğünde en erken on sekiz yetmiş diye düşündü. Oraya buraya yerleştirilmiş ve onlar yaklaştıkça yanan gizli ışıklar vardı. Holly'nin eğitilmiş gözleri ahırın harap görüntüsünün gerçek olmadığını gördü. Sağlam bir yapıydı ve birileri binayı güçlendirmek için çok para harcamıştı.

Ahır kapılarının içinde çelik kapılar görünce şaşırmadı ve içerideki dükkânı görünce de neredeyse hiç şaşırmadı. Hollander ismi her yerdeydi.

Annesi tek çocuktı ve Hollander Tools'un tek varisiydi ama şirket Holly'nin büyükbabası tarafından kurulan bir yönetim kurulu tarafından yönetiliyordu. Hassas aletler yapmaya bir ihtiyaçtan ve onlara duyduğu sevgiden dolayı başlamıştı. Ölmek ve çok sevdiği şirketini ilgilenmeyen bir kızın ellerine bırakmak istemiyordu, bu yüzden kızının ve torununun Finansal olarak iyi bakılıyordu ama şirketin kontrolünü onlara bırakmamıştı.

Bugün Holly'nin şirketle olan tek ilişkisi yılda bir kez yönetim kurulu toplantısına katılmak ve her şeyin harika bir şekilde yolunda gittiğini duymaktı. Hollander Tools ile olan bağlantısını kullandığı tek zaman

On üç yaşındayken. Başkanı aramış ve Lorrie'yle birlikte onun evinde çalışabilmeleri için kendisine bir dizi ahşap işleme aleti göndermesini rica . Gelen malzemeler eski mutfığı, mandırayı ve bahar evini doldurmuştu.

Holly şimdi kamyonu bakıyordu da belki de muhteşem atölyenin merkezinde olduğu için Kamyon olmalıydı. Kabinin içinde iki kişilik yer vardı, ince insanlar için. Borular camsız arka pencereden ve yan pencerelerden dışarı uzanıyordu. Kasası makineler ve ekstra lastiklerle doluydu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Peki tırnak törpümü nereye koyacağım?" Holly ona gözlerini kırıştırarak sordu ve o da güldü.

Arkadaşça bir tavırla kolunu onun omuzlarına doladı. "Biraz yemek, uzun bir banyo ve ardından oral sekse ne dersin?"

"Bana uyar," dedi Holly gülümseyerek ve onunla birlikte mutfığı görebildiği camlı odalardan doğru yürüdü. Ev ne kadar kirliyse atölye de o kadar temizdi.

Dakikalar sonra, kendisi yumurtaları kırarken, kızarmış ekmekleri ızgaraya koyarken ve taze portakal suyu sıkarken onu sebze doğramaya başlattı. Kocaman bir omlet ve bir ayak yüksekliğinde tost yaptı. Barda yan yana oturdular, bacakları dizden kalçaya değiyordu ve yemeği paylaşarak tek tabaktan yediler, bazen birbirlerini besliyorlar.

"Peki Leon'u nereden tanıyorsun?" diye sordu. "O-?" Nick onu susturmak için ağzına peynir dolu bir omlet parçası koydu.

Yutkunduğunda, "Burada sık kalır mısın? Motosikletli adamlar ne istiyordu? Sen istedin mi?"

Yine ağzını basa doldurdu.

"Tamam," dedi yutkunarak, "ipucu alabilirim. Bana söyleyebilirsin-" Bu kez onu öptü.

"Ben gördüğünüz şeyim," dedi.

Gözlerini ona dikti. "Kız arkadaşın seni iletişim kurmaya aç olduğu için mi kovdu?"

Gülümsedi, gözleri parlıyordu. " gibi bir şey. Bir parça tost ister misin?"

Kızarmış ekmeğin son parçasını arkasında tuttu. "Bir bedeli var. Bana senin hakkında çok az insanın bildiği bir şey söyle."

"Tamam," dedi. "Ben harika bir dinleyiciyimdir. Bana kendinle ilgili her şeyi anlat, ben de dinleyeyim."

"Bu benim istediğim türden bir bilgi değil."

Adam kadeh kaldırmak için elini uzattı ve kadın da ona uzattı. "Peki o çukurda ne yapıyordun?"

Holly de onunla aynı gizlilik oyununu oynamak istedi ama yapamadı. Muhtemelen yarından sonra bu adamı hiç görmeyecekti, bu yüzden belki onunla biraz konuşabilirdi. Ama ne hakkında?

Kadın bir şey söylemeyince, adam onu elinden tutup banyoya götürdü. Küvet yoktu ama büyük bir duş vardı ve suyu . Bir sonraki anda, hâlâ üzerinde olan gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

Holly bir adım geri çekildi. Birlikte yaptıkları onca şeyden sonra bunun garip bir kavram olduğunu biliyordu ama birlikte duş almak bir yabancıyla yapılamayacak kadar samimi, kişisel görünüyordu. "Belki de bu o kadar iyi bir fikir değildir. Birbirimizi gerçekten tanımıyoruz ve-"

Tezgâha yaslandı ve Holly aynada onun güzel sırtını görebiliyordu. "Birbirinizi tanımıyor musunuz? Bakalım, ailenin sana çok değer verdiğini biliyorum, ama sen de neredeyse

Baban. Kız kardeşinin bir züppe olduğunu ve senin de öyle olduğunun düşünülmesinden korktuğunu biliyorum. Şu anda ikiye bölündüğünü biliyorum çünkü
Benden aşırı derecede etkileniyorsun ama ailenle tanıştırabileceğin türden bir adam olmadığımı bana nasıl söyleyeceğini bilmiyorsun. Şimdiye kadar nasıldım?"

Holly yüzünü buruşturarak, "Çok iyi," dedi. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Sana söyledim, dinliyorum. Bir araya getiremediğim tek şey, hayatınızdaki bu adamla ilgili, lokantadaki kadının bahsettiği adam. Neden Sana telefon mu ediyor? Senin için endişelenmiyor mu?"

Onun konuşmasını engelleme sırası kendisindeydi. Vücudunu onunkinin üzerine attı ve yüzünü boğazına dayadı.

"Haklısın. Konuşmak yok sadece-"

Onu öptü, cümlesini kesti, sonra gömleğini yakaladı ve sertçe aşağı doğru çekti. Düğmeler fayansın üzerinde uçtu ve bir sonraki
Bir dakika sonra çıplaktılar ve düşün içindeydiler. Holly öpüşmeye devam etmek, düşün zemininde sevişmek istiyordu. Eski moda dinlenmenin bir afrodizyak olabileceğini kim düşünebilirdi ki? Ondan tek istediğinin seks olduğunu söylemiş olsa da, onu dinleyecek, hatırlayacak ve düşünecek kadar önemsiyordu.

Sol kulağını ve boynunun aşağısını öpüyordu. "Söyleyin bana Bayan Latham, o çukurun içinde sizinle birlikte ne vardı?"

"Yılanlar," dedi sabunlu ellerini bacaklarının arasında gezdirerek, "uzun, sert, kaygan yılanlar."

"Beni kandırabilirdin," diye fısıldadı. "Bir kokarca ailesi olduğuna yemin edebilirdim" -kulak memesini emdi- "kokarcalar."

Holly gülerek kalçalarını onunkilere sürttü. "Oral sekse ne dersin?"

"Seni temizleyene kadar olmaz," dedi sabunlu elleri kadının içinde kayarken.

Duş duvarına yaslandı, gözleri kapalıydı ve kendini onun ellerinin verdiği zevke bıraktı. Sabunla kaplı ellerini vücudunun üzerinde gezdirerek onu okşadı. Bir ara ayağını kaldırarak dizinin üzerinde dengeledi ve parmaklarını ayak parmaklarının arasında gezdirdi.

Holly hiç bu kadar şehvetli bir haz duymamıştı ve bu hazzın onun sınıfının bir ürünü olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı. Özgür Amerikan toplumunda sınıflar olduğunu kimseye söylemezdi, hatta yüksek sesle bile düşünmezdi ama vardı. Pahalı yatılı okullarında, bir insanın hangi sınıfa ait olduğu bilgisi her zaman vardı. Holly'nin annesi her ne kadar bir mirasçı olsa da, onu tanınması gereken insanlar listesinde en üst sıraya koyan, şanlı atalarıyla babasıydı.

Lokantadaki garson Holly'ye bilmediğı bir şey söylediğini sanıyordu ama Holly, Nick gibi insanlarla yapılan evliliklerin nasıl sonuçlandığını ilk elden biliyordu. Üvey annesi araba olan güzel bir adamla kaçmıştı. Dakikalar sonra hamileydi ve zengin, mavi kanlı ailesi onu evlatlıktan reddetmişti. Dört yıl sonra kocası bir trafik kazasında ölmüş ve Marguerite bakması gereken küçük bir kızla kalmıştı. James Latham'la tanıştığında garsonluk yapıyordu.

Şimdi Nick'in eli onu okşarken, bir kadının motosikletli güzel bir adamla nasıl anlıyordu. Şimdiye kadar hep küçümsemişti. Hatta kendini beğenmişti. Okullarından birinde bir kız yüzme hocasıyla ilişki yaşarken yakalanmıştı. Holly küçümsemişti. Kız nasıl bu kadar aptal olabilir diye merak etmişti. Ailesini nasıl böyle incitebilmişti? Genç adamın hamile bir karısı vardı!

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ama şimdi Holly anlamaya başlamıştı. "Onların" hepsinin seks hayatı böyle miydi? Tanıdığı tüm erkeklerin... vardı... Birlikte duş almıyorlardı ve bir kızı arabanın kaputunun üzerinde eğmiyorlardı.

Nick onun ayağını indirdi ve yüzüne doğru eğildi. ", " dedi. "Eğer düşünebiliyorsan, bu işimi iyi yapmadığım anlamına gelir."

"Pek düşünmüyorum, aslında düşünmüyorum," dedi adam boynunu öperken. Adamın iri vücudu onu duvara doğru bastırıyordu.

"Aslında, gerçekten ne düşünmüyorsun?"

"Sizin bu kadar çok çocuk sahibi olmanıza şaşmamalı," dedi ve az önce söylediği şey karşısında dehşet içinde donakaldı. "Ben-" demek istemedim.

"Yedi erkek ve kız kardeşim var," dedi, görünüşe göre alınmamıştı. "Ve en az bir milyon kuzenim.

Kuzenler her yerde." Ellerini vücudunda gezdiriyordu. Sıcak su sırtına vuruyor, yüzüne sıçırıyordu. Elleri kalçalarında dolaşüyor, onları ayırıyor, yukarı doğru kayıyor, başparmakları içine girmeye başlıyordu. "Sürekli onarıma ihtiyaç duyan bir evde üç aile yaşıyor. Yiyeceklerimizin çoğunu kendimiz yetiştiriyoruz."

Başparmaklarından biri kadının içinde kayıyor, yavaş ve şehvetli bir şekilde girip çıkıyordu. "Diğer evlerden o kadar uzakta yaşıyorduk ki okul servisi ve postacı bize gelmeyi reddediyordu. Ben dokuz yaşına gelene kadar televizyonumuz yoktu. Günlerimi dışarıda, ailem için balık tutarak geçirirdim. Ben en iyi balıkçıydım. I-"

Holly elini onun yanağına koyarak, "Artık yeter," dedi. "Daha fazla duymak istemiyorum. Sadece-" "Anın tadını çıkaralım" diyecekti ama adamın yaptığı şey konuşmasını ve düşünmesini durdurdu.

Dizlerinin üzerine çökmüş ve yüzünü onun bacaklarının arasına gömmüştü. Daha önce oral seks yapmıştı ama hiç almamıştı. Dilinin ilk dokunuşunda gözleri şaşkınlıkla açıldı. Sonraki saniyede gözlerini kapadı ve bacaklarını açtı. Eğer adam onu dik tutmasaydı, yere düşecekti.

Holly daha fazla dayanamayacağından emin olduğu anda Nick kaldırdı, bacaklarını beline doladı ve dikleşmiş erkekliğinin üzerine oturttu.

Onu kendine çekti, tırnaklarını sırtına geçirdi, onu daha da yakınına çekti, ondan daha fazlasını istedi. Bacakları sıkılaştı, onun omuzlarını duş duvarına dayadı.

Holly boşaldığında çığlık attı ve Nick düşmemesi için onu tuttu. Dakikalarca, düşmesine izin vermemek için onu sıkıca kendine doğru tuttu.

"İyi misin?" diye sordu bir süre sonra.

"Öleceğimi sandım."

Adamın boynuna gülümsediğini hissedebiliyordu. "İlk orgazmın mı?" diye sordu.

"Tabii ki hayır!" dedi, uzuvlarına hayat geri dönüyordu. "Milyonlarca orgazm yaşadım. Kuzenlerinin her biri için bir tane."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Adam kıkırdarken karın kaslarının hareket ettiğini hissedebiliyordu ve Holly buna gücendi. "Bak, Kamyoncu Adam, bir yatakta altı kişi uyuyarak büyüdün diye hayat, aşk ve seks hakkında her şeyi biliyorsun, biz ise hiçbir şey bilmiyoruz anlamına gelmez."

Hala gülümseyerek ondan uzaklaştı, ellerini sabunladı ve onu yıkamaya başladı, ama bu sefer şehvetli değildi, "iş "ti. Aynı anda İşini bilen bir tavırla ellerini sabunladı ve onu yıkamaya başladı. "'Biz'

kim?" diye sordu.

"Sadece demek istedim ki-" Sözünü yarıda keserek ona baktı. Adamın yüzünde sinir bozucu bir gülümseme vardı, öyle bir üstünlük sırtışı , kadın onu silmek istedi. "Daha iyileriniz!" dedi. "Bilirsiniz, dünyayı bir arada tutmak için hayatlarından vazgeçen bizler."

"Öyle mi?" dedi, onu çevirip sırtını sabunlarken. "Seni eski bir evin çukurunda buldum, çıplak, üşümüş ve aç. O eski ev için hayatından vazgeçmeyi mi planlıyordun?"

"Ben değil," dedi. "Babam gibi insanları kastetmiştim. O-" Adam ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirirken bir an durakladı.

"O ne?" Nick boğuk bir sesle sordu.

Onun yüzündeki sırtımayı silmeye kararlıydı. "Babam bir krizden diğerine dünyanın dört bir yanına uçuyor. Kendine ait bir hayatı yok. Telefon hiç susmuyor. O-"

Nick, "Yani sizi yabancılar tarafından yetiştirilmeniz için yatılı okullara gönderdi," dedi.

"Sakın babama karşı bir şey söylemeye cüret etme! Biliyorsun, bu çok dikkat dağıtıcı." Göğüslerine masaj yapıyordu.

"Babam bizimle top oynardı. Amcam bana motosiklet sürmeyi öğretti. Her pazar hep birlikte kiliseye giderdik." Ellerini kalçalarına koyarak ondan . "Bayan Latham, kız kardeşinizin bir züppe olduğunu söyledim ama sen."

Bunun üzerine suyu kapattı ve Holly'yi arkasında bırakarak duştan çıktı.

Dışarı çıktı ve kapının yanından bir havlu aldı. Kendini kuruluyordu "Ben züppe *değilim*! Herkesle iyi geçinirim. Hayatın her kesiminden insanlarla konuşabilirim. Ben-"

"Burada hepimizin *senin* hayatın için yanıp tutuştuğunu mu sanıyorsun? Dörtten az banyosu olan bir evde büyüyen her erkeğin sizin gibi aşırı eğitimli, yalnız, tutucu, bastırılmış bir kızla evlenmek için can attığını mı düşünöyorsunuz? Hayır, Bayan Latham, *öyle* düşünmüyoruz."

Islak havlusunu tezgâhın üzerine attı ve çıplak bir şekilde odadan çıktı.

Holly gözlerini kırpıştırarak orada durdu, havluyu üzerine ve kapiya baktı. Aşırı eğitimli mi?

Yalnız mı? Gergin? Bastırılmış mı? Kendini böyle görmüyordu.

Havluyu vücuduna sararak odadan çıktı. Temiz bir kot pantolon ve gömlek , yalınayaktı ve bir çekmecenin içini karıştırıyordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Saygınlığını yeniden kazanmaya çalıştı ama üzerinde sadece bir havlu olduğu ve ıslak saçları yüzüne yapıştığı için bu kolay değildi. "Sanırım beni yanlış anladınız," dedi onun arkasından. "Senin ya da senin gibi yetiştirilmiş insanların benim gibi insanlarla evlenmek için can attığını sanmıyorum, ama bence..." Söylemek istediği şeyi nasıl ifade edeceğini bilemiyordu - eğer Ne söylemek istediğini bile .

Çekmecedan birkaç giysi çıkardı ve ona baktı. "Hepimizin senin paran için öldüğünü, gelecek ayın elektrik faturası korkusundan kurtulmak için her şeyi yapacağımızı sanıyorsun. Hepimizin zengin bir kızı elimize geçirmeyi hayal ettiğimizi, böylece küçük, iğrenç işçi sınıfı hayatlarımızı geride bırakabileceğimizi sanıyorsun."

Neredeyse burun buruna gelene kadar ona doğru ilerledi. "Hayatınız hakkında zaten yeterince şey biliyorum Bayan Latham, bahse girmeyeceğimi biliyorum. Ailemde neyin bol olduğunu biliyor musunuz? Aşk, işte bu. Kız kardeşim evlendiğinde, New York'tan bir tasarımcı getirtmedi. Elbisesini annem dikti ve her dikişinde sevgi vardı. Senin süslü tasarımcın bunu aşabilir mi?"

"Hayır," dedi Holly usulca. Elbette haklıydı. Ama ona her zaman ailesinden daha az parası olan insanların "daha az" olduğu söylenmişti. Şanslı." Üvey annesinden ilk kocasıyla yaşadığı hayat hakkında korkunç hikâyeler dinlemişti. sadakatsizdi ve kazandığı parayı da içkiye harcıyordu.

Belki de yakın insanların anlattıkları yüzünden haksızlığa uğradığını düşündü. Belki de...

"Bunları giy," dedi Nick, giysileri onun kollarına iterek. "Bunlar Leon'un ama belki sana olurlar."

Holly sessizce giysileri giydi. Mavi bir kot pantolon ve yıpranmış kısa kollu bir gömlekti. Temiz ama nemli iç çamaşırları vardı, sütyeni, çorapları ve ayakkabıları yoktu.

Aralarındaki atmosfer değişmişti. Nick garajın diğer tarafına, onu göremeyeceği bir yere geçti ama öfkesini hissedebiliyordu. Hepsi bana mıydı? diye merak etti. Belki de daha önce biri tarafından küçümsenmişti. Onun gibi. Benim gibi biri, diye düşündü yüzünü buruşturarak.

Gömleğini iliklemeı bıraktı ve gülümsedi. "Onun gibi insanlar" hakkında düşünmekten

"Benim gibi biri."

"Gitmeye hazır mısın?" diye sordu ona bakarak. Gözleri karanlıktı, çenesi sertti. Tıraşsız bıyıklarıyla bir korsana benziyordu. Pek de çekici sayılmazdı.

"Gitmek mi?" dedi, sonra da "Oh." Adam onu ailesinin kiraladığı eve geri götürüyordu. Gün ışıdı ve onunla işi bitmişti.

Pantolonunun paçalarını sıvadı ve arabaya kadar ikisi de tek kelime etmeden onun peşinden yürüdü. Sonra, Holly'yi şaşırtacak şekilde, yolun sonunda sağa değil, sola döndü. Gölün onun tarafına değil, kendi tarafına doğru gidiyordu.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye sordu.

Arka koltuğa uzanıp sandaletlerini uzatırken şaşkınlıkla baktı. "Botlarını çukurdan çıkarmak için ve buralardaki eski evleri görmek istersen sahiplerinden izin isteyebileceğimizi düşündüm. İzinsiz girmek *zorunda değilsin*, değil mi? Bu senin derinlerde yatan bir ihtiyacın değil, değil mi?"

Kapıya yaslanarak ona sertçe baktı. Bütün öfkesi rol mü yapıyordu? "İçinde seıimsiz bir damar var, biliyorsun değil mi?"

"Sevimsizlik.' Bu kelimeyi sen mi ? Biz zavallı, eğitimsiz cahillerin nasıl olduğunu bilirsin.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Yavaş konuşmalısın. Basit kelimeler."

"Öyle mi? O ilk gece bana ne demiştin? 'Suçlamanın haksızlığını' atlatmaya mı çalışıyordun? Şimdi size soruyorum, bu uygun bir cahil konuşması mı?"

Arabayı Holly'nin dün gece altına park ettiği ağacın altında durdurdu. "Bana aşık olma, Latham," dedi ve kapıyı açıp dışarı çıktı.

"Büyük şans," dedi o da dışarı çıkarken. "Bilgin olsun, benim kalbim çoktan alındı."

Mini'nin arkasını açtı ve kalın bir ip çıkardı. "Vücudun müsait olduğu sürece..." dedi ve ona şehvet dolu bir göz kırptı.
Tepeye.

Bu söz üzerine Holly arabada kalmayı düşündü. Ya da belki de soyunmalı ve gölü yüzerek geçip ailesinin evine gitmeliydi. Gülümseyerek, sudan çırilçıplak çıktıktan sonra büyükelçinin evine girerse komşularının yaşayacağı şoku düşündü. Bir sonraki saniye Holly magazin manşetlerini hayal etti.

"Seni taşımamı mı bekliyorsun? Yine mi?" Nick onun üstünden sordu.

"Peki ne zaman azacaksın ve bana tekrar iyi davranmaya başlayacaksın?" Holly tersledi.

Nick ciddiyetle saatine baktı. "Yaklaşık otuz iki dakika. O kadar bekleyebilir misin?"

Holly gülmemek için kendini zor ama yine de yüzünü asmadı. "Yirmi sekiz dakika olsun,"

dedi, deadpan.

"Anlaştık. Şimdi o küçük sevimli kışını buraya getir. Eğer o çukurda sıkışıp kalırsam, yardım çağırmaya gitmek zorundasın."

"Evet efendim," dedi ve onun arkasından tepeye

tırmanmaya başladı. "İyi davranış."

"Bu yeter. Bir dahaki sefere *sen* üsttesin ve bütün işi sen yapacaksın."

"Aynı tas aynı hamam."

Ona ulaşmıştı, bu yüzden omzuna bir şaplak attı. Adamın kolu ve onu kendine çekip derinden öptü. Ağzını çektğinde onun gözlerinin içine baktı ve gülümsedi. "Bu kadar endişelenmeyi bırak. Benim için endişelenme; kendin için endişelenme. Anı yaşa. Keyfini çıkarın. Bırak yarın kendi başının çaresine bakar. Tamam mı?"

Başını sallayarak ona gülümsedi ve tam onu tekrar öpecekmiş gibi görünürken, "Sence burada gerçekten Devrim Savaşı öncesi evler var mıdır?" diye sordu.

Onu serbest bıraktı ama gülümsüyordu. ", değil mi?"

"Tamamen." Dikkatli bir şekilde onu takip ediyor, adamın ezdiği otların üzerine basıyordu. Zehirli yılanların olduğunu bildiği bir yerde sandalet giymek onu pek de rahatlatmamıştı. "Bir merdiven getirmeliydin," diye seslendi arkasından.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Nick sanki bu bir cevapmış gibi ipi havaya kaldırdı. Öyleydi de, çünkü ipi düğümlemeye ve çukura tırmanıp botlarını almak için kullanmaya başladı. Ayrıca giysilerinden yaptığı ipi de geri aldı, böylece sonunda giyebileceği bir sütyeni vardı.

Evde işleri bittiğinde "Hazır mısın?" diye sordu.

"Ne için?"

"Evlerinizi görmek için."

"Evet," diye cevap verdi, sonra adamın kendisine uzattığı eli tuttu ve tepeden aşağı arabaya kadar onu takip etti.

Dördüncü Bölüm

Saat akşamın sekiziydi ve Holly, Nick'le birlikte yaptıkları baharatlı domates soslu kocaman bir tabak makarnayı yiyordu. Çok yorgundu, iki geceden beri yatmamıştı ama kendini hiç bu kadar iyi hissettiğini hatırlamıyordu. O ve Nick harika bir gün geçirmişlerdi!

Toplulukta yeniydi ama insanlara uyum sağlamıştı. Kendilerinden biri olduğunu hissediyor gibiydiler. Karşılaştıkları herkesle kolayca sohbet ediyor ve kime ne söyleyeceğini her zaman biliyor gibiydi.

Holly çoğunlukla kendini garip hissetmiş ve ne söyleyeceğini bilememişti. "Mobil evinizin arkasındaki yıkık dökük eski evi görebilir miyim lütfen?" demek yeterli olmamıştı. Yıllar önce, işe yeni başladığı zamanlarda, elinde panosuyla kapıları çalıp sormuştu. Tepkiler çeşitliydi ama hemen hemen hepsi olumsuzdu.

Ama Nick'le birlikteyken kapılar ardına kadar açılırdı. Bütün gün boyunca Nick'in bir kez bile doğrudan birinden arazilerindeki eski bir yapıya girmesine izin verilmesini istediğini sanmıyordu. Kendisini "Leon ve Carl Basham'ın misafiri" olarak tanıttı ve oradan ayrıldı. Evleri ve bahçeleri hakkında sohbet etmiş ve yorumlar yapmıştı. Çok geçmeden Holly ile birlikte eski evleri ve ahırları gezmek de dahil olmak üzere evi dolaşmaya başladılar.

Saat ikide Leon'un ahırına geri dönmüşler ve sandviç yapmışlardı.

"İlginç bir şey gördün mü?" Nick seviştikten sonra sormuştu. Bütün sabah ona dokunmak için her fırsatı değerlendirmişti. Beklenmedik, samimi okşamalarının ilkinde kız yüksek sesle çığlık atmış, Nick de onun için bahaneler uydurmuştu. İki saat sonra bir pencerenin arkasında durmuş, dükkân sahibiyle sohbet ediyorlardı ve Nick'in eli onun kalçalarını okşuyordu. Alnındaki boncuk boncuk ter dışında Holly'nin yüz ifadesinde hiçbir değişiklik olmamıştı.

Ancak, ögle yemeği için ara verdiklerinde, ikisi de heyecanın doruklarındaydı. Leon'un garajına girdiklerinde birbirlerine saldırdılar, çılgınca birbirlerinin vücutlarındaki giysileri yırttılar ve bu sırada dudakları birbirine yapıştı. Soğuk, sert beton zemin üzerinde seviştiler, Holly'nin kafası Kamyon'un tekerleğine sıkıştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Daha sonra duş almışlar, kocaman sandviçler yapmışlar ve Nick ona gördüklerini sormuştu.

"Özellikle eski bir şey yok; benzersiz bir şey yok, da utanç verici çünkü binalar muhtemelen kurtarılamayacak."

"Kurtarma koruma topluluğu yok mu?"

"Hayır," dedi. "Burada Belle Chere diye biri yok." İsmi söyler söylemez keşke söylemeseydim diye hayıflandı.

Belki Nick fark etmezdi.

Nick bardağına limonata doldururken, "Anlıyorum," dedi. "Peki kalbini çalan kişi o mu?"

Adamın tuhaf sorusu o kadar yerindeydi ki, kız boğuldu ve öksürdü, dakikalarca nefes alamadı. Konuşabildiğinde, "Tabii ki hayır. Belle Chere bir yer, bir kişi değil."

"Belki dünya için, ama adını söylediğinizde onu okşarsınız. Dilinizin üzerinde yuvarlar ve tadına bakarsınız. Tatlı mı? Tuzlu mu? Ekşi mi? Acı mı? Yoksa bunların hepsi mi?"

Holly gülümsemekten kendini alamadı. Başka ne olsun, büyücülük derecesinde anlayışlıydı. "Hepsi," dedi ve daha fazla konuşmamak için ağzını bir lokma sandviçle doldurdu.

"Bu sabah duşta dilimle yaptığım şeyi biliyor musun?" Aşağıya doğru baktı. "O çok hoşuna giden şey mi?"

Ağız doluydu, başını salladı.

"Konus yoksa bir daha olmayacak."

Yutkundu. "Cenevre Sözleşmesi bu işkencelerin savaşta adil olmadığını ilan etmemiş miydi?"

"Benim zamanımdan önce. Belle Chere kim ve ne?"

Holly ona ne söyleyeceğine karar verirken birkaç nefes almak zorunda kaldı. Uzun yıllar boyunca ne Lorrie ne de onun çiftliği hakkında konuşmaya izin vermemişti. Ama belki de yeri anlatıp adamı dışarıda bırakırsa her şey yoluna girecekti.

"Belle Chere yoksulluk tarafından kutsanmıştır," diye başladı ve bir kez başladı mı duramadı. Evin Lorrie'nin çok zengin İngiliz ataları tarafından 1735 yılında nasıl inşa edildiğini anlatmaya devam etti. küçük bir çocuk olduğu için İngiltere'deki aile malikanesi ağabeyine miras kalmıştı. Çocukluk evinin zenginliğini yeniden yaratma çabasıyla, Amerikan kolonilerinde Belle Chere'i inşa ederken hiçbir masraftan kaçınmamıştı. Her oda panellerle kaplanmış, her alçı parçası şekillendirilmiş ya da fresklenmişti.

Belle Chere yıllarca yarış atı yetiştirmek için kullanılan bir beyefendinin malikanesiydi, ancak 1820'lerde dört bin dönümlük park alanı tarım arazisi olarak kullanılmak üzere temizlendi. Köleliğin altın çağıydı ve Belle Chere bir plantasyon haline getirilmişti. Mandıra, buzhane, tütsü odası, ofis ve köle odaları gibi ek binalar inşa edilmişti. Altı dönümlük araziye simetrik kutu şeklinde sınırlandırılmış zevk bahçeleri ve meyve bahçeleri ekilmişti.

Belle Chere, İç Savaş'ın sonunda Sherman'ın meşalesinden kaçmayı başarmış ve sahipleri evlerine ve bahçelerine çekilerek sahip olduklarını korumak.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Yıllar içinde arazinin çoğunu satmışlar ve geriye sadece yüz otuz dönüm kalmış.

Holly, "Sahip oldukları parayı bakım için kullandılar, asla yenileme yapmadılar," dedi.

"Ne fark eder ki?"

"Bir evde nesiller boyu yaşandığında, insanlar ona eklemeler yapar ve beğenmedikleri kısımları . Bir evi sürekli değiştirirler. Eski mutfığa elektrik eklerler, birkaç pencere daha eklerler, pencereleri söküp atarlar. Barbekü yapmak için şömine açıyorlar, sonra eski binadan sıkıldıklarına karar verip üzerinden buldozer geçiriyorlar ve prefabrik bir canavar dikeyiyorlar."

"Ama anladığım kadarıyla Belle Chere'de bunu yapmamışlar."

"Hayır. Yüzyıllardır aynı aileye aitti ve her zaman burayı gerçekten seven en az bir aile üyesi vardı, bu yüzden Belle Chere'i olduğu gibi korumak için ellerinden geleni yaptılar. Müştemilatın yere düşmesini engellediler ve bahçeleri korudular. Çitleri canlı tuttular *parterlerin* nerede olduğunu görebilecek kadar. Yatakları binlerce çiçek soğanı ile doldurmaya güçleri yetmedi ve güller öldü, ama en azından süs bahçelerinin altını sürüp fasulye ekeceğiz."

"Koruma," dedi Nick. "Statüko."

"Evet. Bugün Belle Chere harap durumda ve belki de bilmeyenler için kötü görünüyor ama burası Amerika'daki en saf, en el değmemiş plantasyon alanı."

"Ah," dedi.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bunu istiyorsun. Ama ne kadar istiyorsun?"

"Belle Chere'i ne kadara istiyorum?" diye sordu gülümseyerek. "Satılık değil. İnşa edildiğinden beri aynı aileye ait olduğunu söylemişim. Bunu hayal edebiliyor musunuz?"

"Virginia'da James Nehri üzerinde hala onları inşa eden insanlara ait olan bazı evler yok mu?"

Ona sertçe baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Birkaç yaz orada çalıştım. Çatı onarımı ve genel marangozluk."

"Oh," dedi. "Evet, Montgomery adında bir aile bu evlerin sahibi ama çok zenginler ve evleri mükemmel bir şekilde koruyorlar. Belle Chere..."

"Bir tamirci. O küçük sevimli ellerini uzatıp yenileyebileceğin bir şey."

Cevap olarak gülümsedi.

"Peki parayı nereden bulacaksın?"

"Kimden-" dedi, sonra bir yudum aldı. Neredeyse "Hollander Tools'tan" diyecekti ama kendini tuttu! Cam duvarın garajı görebiliyordu. Hollander'ın belirgin bir şekilde yazılmış ismi **Generated by ABC Amber LIT Dönüştürücü, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

her yüzeyde varmış gibi görünüyordu. "Bağışlar," dedi sonunda. "Pek çok varlıklı insan eski binaları restore etmek için bağışta bulunuyor."

"Montgomery ailesi gibi mi?"

"Evet. tanıştım. Çok iyi insanlar ve bağışları konusunda cömertler."

"Peki Belle Chere'in sahibi kim şimdi?"

"Beaumontlar. Sanırım şu anki sahibinin adı Laurence." Nick, "Larry

Beaumont," dedi.

Holly daha düşünmeden, "Lorrie," dedi ve Nick dönüp ona baktı.

"Ne?!" dedi. "Onunla tanıştım. Ne olmuş yani? O iyi bir adam ve Belle Chere'i seviyor. Burayı gelecek nesiller için koruyacak kişi o olacak."

Nick limonatasını içti, yüzü başka tarafa dönüktü ve garajın içine doğru bakıyordu.

"Neye benziyor?"

"Uzun boylu, sarışın. İyi görünümlü, eğer bu türden hoşlanıyorsanız."

Nick tabağını lavaboya koymak için ayağa kalkarken, "Ve sen ona aşıksın," dedi.

"Bu çok saçma."

"Oh? Bu Belle Chere ailenle buluşacağın yerden ne kadar uzakta?"

Holly'nin yüzü kıpkırmızı oldu.

"Hadi ama Latham, neyin peşindesin? Ve beni inandırmaya çalışma istediğin şeyin peşinden gitmiyorsun. Eski bir evi görmek için ne kadar kararlı olduğunu gördüm. Bir çöp parçası için yılanlara ve çukurlara göğüs geriyorsan, sevgili Belle Chere'ini elde etmek için ne yaparsın?"

"Ben olsam hiçbir şey yapmazdım. Gerçek şu ki, Lorrie ile Belle Chere'i görmeden önce tanıştım."

"Ve ikisini de ilk görüşte sevdim," dedi ve yüzü yine kızardı.

Nick gülümseyerek onun kot pantolonlu poposuna bir şaplak attı. "Benimle başka evler görmeye gelmek mi istersin, yoksa evine dönüp eski bir evle sarışın zengin bir çocuk hakkında hayaller kurmak mı?"

Holly sanki soruyu düşünüyormuş gibi, "Hmm," dedi.

Nick onu aldığı anda, etrafında döndürdüğünde ve güldürdüğünde, sanki içinde bir şey serbest kalmış gibiydi. Yıllarca saklı kalmış, gömülmüş, Lorrie Beaumont'a olan gizli aşkıydı. Ondan hiç kimseye bahsetmek istememişti. O yaz ailesinin ve üvey kız kardeşinin onu öğrenmesini engellemeyi başarmıştı. Aslında, yaz sonunda

Yerel golf kulübünde bir dans vardı ve babası onu Lorrie ve ailesiyle tanıştırmıştı.

Belki Nick'in sataşmalarından belki de onu bir daha **kaynaklanıyordu**, ama çok geçmeden **Generated by ABC Amber LIT Converter**,
<http://www.processtext.com/abclit.html> görmeyi hiç planlamamış olmasından

Ona on üç yaşındayken Lorrie ile geçirdiği o muhteşem yazı anlatıyordu.

Aslında, Holly bir kez başladığında o kadar çok konuştu ki, Nick'in son iki eski evin önünden durmadan geçtiğini fark etmedi. Yolun sonunda, GEÇMEK YASAKTIR yazan tabelanın yanında Nick Holly'yi Arabayı.

"Bana boyayı nasıl soyacağımı öğretti" diyordu, "ve o zamandan beri bu bilgiyi yüzlerce kez kullandığımı söyleyebilirim. Bir yaz Dr. Abernathy ile çalışmama izin verildi çünkü onun işine yarayacak kadar bilgi sahibiydim. Eğer Lorrie olmasaydı. Gidiyor musun?" Sersemlemiş bir halde bakındı. Nick ağaçların arasında kaybolmuştu.

Dakikalar sonra, ormandan eski püskü ahşap bir kano çıkararak ortaya çıktı.

"Bunu birkaç gün önce gördüm. İyi durumda gibi görünüyor, bu yüzden test edebileceğimizi düşündüm."

Holly ona kuşkuyla baktı. Daha önce yatlarla binmişti ve iri yarı mürettebat onları kıyıya kadar kürek çekerek götürmüştü ama Nick bunu yapabilir miydi?

Onun aklından geçenleri okumuş gibiydi. "Motosiklet sürmekten başka bir şey de yapabilirim. Atla."

Nick eski kanoyu suya iterken birkaç dakika sessiz kaldı, sonra kürekleri kullanarak onları gölde kolayca yönlendirdi. Mevsimin çok başındaydı ve gölün karşısındaki Paskalya yumurtası rengindeki evlerde yaşayan insanlar için çok serindi, bu yüzden gölün pürüzsüz yüzeyindeki tek insanlar onlardı.

"Peki siz ikiniz ne zaman tekrar bir araya geldiniz? Yetişkin olarak mı?"

Güneş batmak üzereydi, Holly uzun süredir uyumamıştı ve Daha önce hiç olmadığı kadar cinsel olarak tatmin . Uyukluyordu.

"Latham!" Nick, sert bir sesle onu uyandırdı. "Şimdi bana karşı pısırick olma. Yarın uyuyabilirsin. Sen ve zengin erkek arkadaşın bedava çocuk işçiliği yazından sonra ne zaman bir araya geldiniz?"

Holly durgun bir şekilde parmaklarını suyun içinde gezdirdi. "Asla. Lorrie'yi o yazdan beri görmedim. Yani şahsen değil. İnternette onunla ilgili fotoğraflar ve hikayeler var."

"Onu on üç beri görmedin mi?" Nick inanamayarak sordu.

Holly gözlerini ona dikti ama cevap vermedi.

Bir süre sonra Nick gülümsedi. "Gerçeği istiyorum. Ailenin satın aldığı ev Belle Chere'ne kadar uzakta?"

"Miles," dedi Holly, ağzı sert bir çizgi halinde.

"Su yoluyla evine gitmeniz ne kadar sürer?"

"Gerçekten sevilesi bir insan değilsin. Bunu sana daha önce söyleyen oldu mu?"

Nick kürek çekiyor ve kıkırdıyordu. "İnanılmaz," dedi sonunda. "Yaşadığını sandığın bir yaz fantezisine öylesine takmışsın ki, bu zavallı, masum adama yaklaşmak için yer gök birbirine girmiş."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bunun üzerine Holly ayağa kalkmaya başladı ama tekne yan yatınca kollarını göğsünde kavuşturarak geri oturdu. "Sen aşağılık birisin. Eminim kız arkadaşının senden ayrılmak için iyi bir nedeni vardır."

Nick kürek çekmeye ve gülümsemeye devam etti. "Bir kadının zihninin nasıl çalıştığını görmek büyüleyici. Dur tahmin edeyim.

Çocukluk arkadaşının bu yaz evde olacağını öğrendin ve bir şekilde masum aileni nehrin birkaç mil aşağısındaki evi satın almaya ikna etmeyi başardın-"

"Bir milden daha az," dedi Holly. Ona sitem dolu bir bakış attı ama gülümsemekten de kendini alamadı. Yaptığı şey karşısında gerçekten hayrete düşmüş gibiydi.

-Ve biraz da hayranlıkla.

"Ve kimse şphelenmedi

mi?"

"vey kız kardeşim bir şeyin peşinde olduğumu biliyor ama ne olduğu hakkında bir fikri olduğunu sanmıyorum."

"Muhtemelen Belle Chere'i istediğini düşünüyor."

"! Yani, evi istiyorum ama adamı da istiyorum. O gerçekten benim için mkemmek."

Nick bir an sessiz kaldı. "On üç yaşındaydın. Siz ikiniz...?"

"Hayır!" dedi Holly ısrarla. "Lorrie bana hiç dokunmadı. O benim için bir ağabey gibiydi, ama ben... I..."

"Onu arzuladım. Bunu erkeklerle yaptığını duydum. Tamam, peki gerçek dünyada onunla oluyor?"

"O bir avukat ve büyük davalar kazanıyor, bu yüzden onu internetten takip edebiliyorum. Geçen sonbaharda boşandı ve bir sosyete köşe yazarına bu yaz izne ayrılacağını ve ailesinin evinde kalacağını söyledi."

"Belle Chere?"

"Oh, evet."

Nick şaşkınlıkla başını sallayarak, "Anlıyorum," dedi. "Görünüşe göre bir kadın bizi istediğine karar verdiğinde biz erkeklerin hiç şansı yok."

"İğrençsin." "Bunu sen

söyledin."

"Ayılar tekrarlıyor."

"Sadece bir şans vermek istiyorum. Bu çok mu kötü? Ben ondan hoşlanıyordum, o da benden hoşlanıyordu ama bu ikimizin de çok genç olduğu zamanlardı. Şimdi yetişkiniz ve İkimiz de özgürüz, o yüzden belki..." Ona baktı ve onun onayını istemesinden hoşlanmadı.

"Peki ben neyim?" Nick sordu. "Bir tür bekârlığa veda partisi mi? Mavi kanlıyla evlenip eski çiftlik evine taşınmadan önce son bir kaçamak mı?"

Holly kendini savunmayı düşündü ama . "Aşağı yukarı, sen tam olarak busun."

"Senin ve benim...? Yapabileceğimizi..." Kaşlarını oynattı, sanki ayarlayıp ayarlayamayacaklarını sorar gibiydi **Generated by ABC Amber LIT**
Dönüştürücü, <http://www.processtext.com/abclit.html>

birlikte ev idaresi.

Holly kaşlarını çatarak başka tarafa baktı. Ne yazık ki ondan hoşlanmaya başlamıştı. Elbette, vücudunu şarkı söyletiyor, ağlatıyor ve kıvrandırıyor ama başka erkekler de yapmıştı. Aslında hiçbir erkek onu Nick Taggart gibi hissettirmeye yaklaşamamıştı.

Ama başka bir erkek yapabilirdi! Kendi kendine söyledi. Sevgi ve pratikle, bir erkek onu hissettirebilirdi...

Başını kaldırıp ona baktığında, solmakta olan ılık siyah saçlarında parıldarken, yine onun bir korsana nasıl benzediğini düşündü. Çok yakışıklıydı. Cennet, diye düşündü kendi kendine gülümseyerek. Onu ilk gördüğünde "Cennet" olarak düşünmüştü.

Bir süre sonra "Hayır," dedi. Sesinde pişmanlık vardı ama her zamanki gibi gerçekçiydi. "Aramızda hiçbir şey olamaz." Uykusuz bir hafta sonunu, ata binen bir adamla muhteşem bir seks yaparak geçirmek başka bir şeydi. ve arkadaşının garajında uyurdu, ama sen böyle adamlarla *evlenmezdin*.

Onu. Sonunun üvey gibi, akşamlarını yerel barda bilardo oynayarak geçiren bir adamla olmasını istemiyordu.

Ve sonunda mirasından gözü korkup ondan nefret edecek bir adamla birlikte olmak istemiyordu. Bunun olduğunu da görmüştü.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. Soğukkanlı görünmeye çalışıyordu ama kendini suçlu hissediyordu. Bir an için yaşlı, şişman Nick'in etrafı çocuklarla çevrili, saçları bigudili ve ince dudaklarının arasında sigara olan karısı gözünün önüne geldi. "Ben eskiden Onu tanıyorum," derdi Nick, Holly'yi televizyonda Lorrie'nin kolunda bir galaya katılırken gördüğünde.

"Benim için üzgün müsün?" Nick gülümseyerek sordu. "Bütün bir yazı on altı yaşında bir çocukla yalnız geçirdin, sana dokunmadı ve *benim* için üzülyorsun *öyle mi?* "

"Sırf siz - yani..." dedi ve sözünü keserek.

"Evet, peki ya 'biz'? Sadece seks düşündüğümüzü mü sanıyorsunuz? Aklımızda başka bir şey yok mu? Uyumluluğu düşünmüyor muyuz? Ortak bir yanımız olup olmadığını?"

"Öyle demek istemedim-" diye başladı Holly, sonra durdu. "Aç mısın?"

"Yolun aşağısındaki dükkânda havyar satılmadığını duydum."

"Çok komik." Bir an sessiz kaldı. "Nick, iyi olacaksın, değil mi?" diye sordu sessizce.

"Yani, hayatımın geri kalanında sana özlem mi duyacağım? Tüm kadınları seninle kıyaslayıp onları eksik mi bulacağım?"

Onun bu sözlerine gülümsedi.

"Belki biraz," dedi gülümseyerek. "Yatakta çok ateşli bir kurabiyesin."

Memnun oldu ama aynı zamanda utandı ve aklına korkunç bir düşünce geldi. "Sen... bilirsin, bundan kimseye bahsetmezsin, değil mi? Sen?"

"Erkek arkadaşına bizden bahseder misin?" diye sordu, hâlâ gülümseyerek.
"Sen bir geri kafalısın, bunu biliyor musun? Bu adam senin bakire olduğunu mu düşünecek?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hayır, ama babamın var," dedi Holly ve birlikte güldüler.

Daha sonra Leon'un garajına dönüp kocaman bir tencere spagetti yaptılar ve karnı doyduğunda Holly'nin enerjisi onu terk etti. Başını masaya koyarak uykuya daldı. Bildiği bir sonraki şey, Nick'in onu kollarına alıp arabasına götürdüğü oldu.

Gözlerini açamadan tekrar "Özür dilerim," dedi.

Nick, "Sana bir şey vermek istiyorum," dedi ama Holly onu zar zor duyabiliyordu. Zihni uyku yüzünden çok bulanıktı. "Bir kolye," dedi Nick. "Takacağına söz ver."

Tek söyleyebildiği "Mmmm," oldu. Gözlerini biraz açmayı ve ona gülümsemeyi başardı ama hâlâ büyük ölçüde uyuyordu.

Belli belirsiz, adamın boynuna bir şey doladığını ve sonra arabayı çalıştırdığını fark etti. Bir sonraki bildiği şey, adamın onu merdivenlerden yukarı taşıdığı oldu. Onu bir yatağa yatırdığında, Holly kendini unutkanlığa bıraktı.

Beşinci Bölüm

Nick, "Hoşça kal, Latham," dedi ve onu alnından öptükten sonra evden çıktı.

Gölün uzak tarafındaki Leon'un evine doğru yürüdü, düşünmek için zaman kazandığı için egzersiz yapmaktan memnundu. Eve ulaştığında Ahırda/garajda, kendi kendine yarına kadar kadını asla hatırlamayacağını söylüyordu. Aralarındaki tek şey seksti, başka bir şey değildi. Komik, akıllı, ilginç, güzel bir genç kadınla harika zaman geçirmişti, Ama artık her şey bitmişti. Ailesinin evine gidecek ve muhtemelen gençken aşık olduğu bir züppe yüzünden kendini aptal durumuna düşürecek ama bu onun bileceği işti. Birlikte gördükleri eski evleri nasıl arzuladığını gördükten sonra Nick, Holly'nin eski bir çiftlik evi olduğu sürece mutlu olabileceğini düşündü.

Peki neden bu kadar çürümüş hissediyordu? Kibir miydi? Daha önce hiçbir kadın tarafından reddedilmemişti.

Kadınlar onun iyi görüldüğünü düşünüyordu ve ailesinin parası olduğunu biliyorlardı, bu yüzden Nick'in bu konuda hiçbir sorunu olmamıştı.

Ancak şimdi, alışılmadık bir dizi koşulda, ailesinin serveti ve prestij resmin bir parçası değildi ve ne olmuştu? Gerçekten hoşlandığı bir kız ona ama hayır demişti. Ona yatmak için uygun olduğunu ama evlenmek için söylemişti.

Nick ahıra döndüğünde uzun bir ritüel olan kilidi açma işlemini gerçekleştirdi, sonra kapıda durup bakındı. O olmadan garaj çok büyüktü, çok aydınlıktı ve

... çok sessizdi. Onun kahkahalarını şimdiden özlemişti.

Esneyerek ofise gitti ve mutfağı temizlemeye başladı. Yorgundu ve yatması gerektiğini biliyordu ama yatmak istemiyordu. Ona sokulmak istiyordu... ona.

Onun ilk adını bilmek istemediğini söylerken ne düşünüyordu? Cüzdanının nerede olduğunu biliyordu, o yüzden bakabilirdi ama bakmadı.

"Canı cehennem!" dedi ve Leon'un faks makinesine gitti. Onun iyi olacağını bilirse belki onu unutmaması daha kolay olurdu. Peşinde olduğu adamın iyi bir adam olduğunu bilse belki daha iyi hissederdi. Belki-

Bahane üretmeyi bıraktı ve kuzeni Mike'a göndermek üzere bir faks yazdı. Nick ondan Büyükelçi James hakkında bilgi göndermesini istedi. Latham'ın en küçük kızı ve Belle Chere adında eski bir çiftliğin sahibi olan Laurence Beaumont adında bir adam hakkında.

Sayfa gönderildikten sonra Nick yatağına gitti.

Telefonun çalması onu uyandırdı. Sersemleyerek uyandı, faks makinesinin duydu, sonra bir süre hareketsiz yattı, tam olarak uyanmamıştı. Dakikalarca orada yarı uykulu bir halde yattı ve Latham'ın yanında olmasını diledi.

Ellerini onun çıplak bacaklarında gezdirmek isterdi. pijama ya da gecelik giyiyor muydu? Belki de hiçbir şey giymeden uyuyordu. Ya da ipekle. Belki siyah ipek. Ya da kırmızı. Soluk tenine yakışacak koyu bir pembeye ne dersin? Belki de...

Faks makinesinin bip sesi onu gerçeğe döndürdü. Birisi ona bir faks göndermişti ve faksın basımı bitmişti.

Nick kâğıdı geri fırlattı ve makineye giderek yaklaşık on sayfalık faks kâğıdını aldı. Oturmak zorunda kaldığında sadece bir tanesini .

"Hollander 'Holly' James Latham," diye okudu. "Hollander Tools varisi..."
"Yirmi birinci doğum gününde milyonlar." Uzun bir restorasyon listesi vardı.

üzerinde çalıştığı ya da tamamladığı projeler. Tarihlere göre, bazıları henüz on yedi yaşındayken başlamıştı.

"William Laurence 'Lorrie' Beaumont" başlıklı bir sayfa vardı. "Babası arazi skandalları yüzünden intihar etti... Büyük borç. Kendisinden on yaş büyük zengin bir dulla evli. Belle Chere'i isteyen korumacılar geri çevrildi."

Nick sayfaları taradı ve okuduklarından hoşlanmadı. Holly'nin -adı buydu- zengin olduğunu öğrenmek onu şaşırtmamıştı. Üzerinde "Hollander" yazan bir yer arabasının üstünde seviştiklerini hatırlayınca .

Nick'in hoşuna gitmeyen şey Beaumont ailesi hakkında okuduklarıydı. Holly, ev inşa edildiğinden beri ailenin en az bir üyesinin Belle Chere'i restore ettirecek kadar takıntılı olduğunu söylemişti.

Bu Lorrie'nin babası, muhtemelen çok borçlu olduğu için intihar etmişti. Lorrie kendisinden on yaş büyük bir varisle evlenmişti. Belki aşkı, ama belki de...

Nick sayfaları bıraktı ve kendi kendine saçmaladığını söyledi. Kızı başkasına kaptırmıştı.

Adil bir şekilde kaybettim.

Belki adil değildi ve belki de Holly'ye kim ve ne olduğu konusunda dürüst davranmamıştı ama onun gözlerinin değiştiğini görmeye dayanamıyordu. O yapamazdı doktor olduğunu ve iyi bir aileden geldiğini öğrendikten sonra onu tekrar göreceğini bunu kabul ederdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Hayır, Nick buna katlanamazdı. Bir kadının onu kendisi için sevmesini istiyordu, statüsü ya da ailesinin parası için değil.

"Peki elması ona neden verdin?" diye mırıldandı yüksek sesle. Kuzeni Mike, Nick'in büyük kanarya elmasını kız arkadaşına verdiğini öğrendiğinde çok sert şeyler söylemişti. "Karım, Nick," dedi Mike.

Bağırıyor, kızmıyor ama çok daha kötü bir ses tonuyla. "Karım. Arada fark var."

Nick, Stephanie Benning'e kolyeyi ona geri vermesi gerektiğini söylediğinde korkunç bir sahne .

Ve şimdi Nick milyonlarca dolarlık taşı Holly'nin güzel boynuna dolamıştı. "Sen bir aptalsın, Taggert," dedi ve sonra gülümsemekten kendini alamadı. Görünüşe göre kızın gölün karşısındaki evine gidip kolyeyi geri alması gerekecekti. Lanet olsun.

O bunları düşünürken bir faks geldi. Mike'tan bir ön yazı vardı.

"Neyin peşinde olduğunuzu bilmiyorum ama Büyükelçi Latham'ın kızının bir fotoğrafını gördüm, yani tahmin edebilirim.

Ancak Winona Gölü civarındaki polisten garip bir telefon aldık. Masum bir genç bayanı kaçırmaya çalışmış olabilecek serseri, yarı suçlu biri olduğunuza inanıyor gibiydiler. Bayan Hollander James Latham hakkında bilgi talebinizi alana kadar hiçbir şey anlamamıştım.

Ne yaptığınız beni ilgilendirmez ama bu yardım aranıyor ilanıyla ilgilenebileceğinizi düşündüm.

Eğer iş dolmuşsa ve siz de istiyorsanız, bana haber verin, onu işe alayım.

İyi şanslar.

Sevgilerim

le, Mike

Not: Belki de yemin töreni yapılana kadar kolyeyi aile kasasına geri koymalısınız."

Nick kolye yüzünden bir an suçluluk duydu ama bir kâğıt alıp üzerine büyük harflerle "İşi istiyorum" yazdıktan sonra kuzenine fakslarken gülümsedi.

Nick kendine kocaman bir kahvaltı hazırladı, sonra da telefona sarıldı. Önce işini halletmesi gerekiyordu. Kuzeni onun yerine geçebilirdi. Tıp fakültesinden yeni mezun olmuştu ve tecrübe eksikliğini şevkle edebilirdi.

Birkaç telefon daha edince postası, faturaları ve dairesi halledildi. "Doktor kıyafetlerini", etiketleri çok fazla şey ele veren kıyafetleri istemiyordu.

Öğleden sonra geç saatlerde ilandaki numarayı aramaya hazırıldı. Kuzey Carolina'da küçük bir malikâne için bekçi aranıyordu; bahçelere, tekneye ve iskeleye bakmak için arazideki küçük bir kulübede yaşayacak, her işi yapabilecek bir adam aranıyordu. İşverenin Büyükelçi James Latham olduğuna dair bir işaret yoktu ama Nick öyle olduğunu biliyordu.

Telefonu kızgın bir adam açtı. Görünüşe göre işe aldığı ilk kişi işten ayrılmıştı. "Çimenler ayak bileklerime kadar uzanıyor ve kızım da bit var.

Bunların ne olduğunu biliyor musun?" **Generated by ABC Amber LIT**

Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>

Toplum içinde konuşmaya ve insanların ona itaat etmesine alışkın bir adamın buyurgan sesi.

Nick, "Evet, efendim, biliyorum," dedi. Ve kızının kaşıntısını nerede kaşıyacağını biliyorum, demek istedi.

"Efendim" onu yatıştırmışa benziyordu. "Ne kadar sürede burada

olabilirsin?" "Yaklaşık dokuz saat sonra," dedi Nick.

"O zaman . Çim biçme makinesi garajın yanındaki kulübede. Senin evin suyun yanındaki beyaz ev. Çalışanları, onlarla ne kadar az ilgilenmem gerektiğiyle doğru orantılı olarak severim. İşini yap, gözüme görünme, bana sorun çıkarma, ben de maaşına sık sık zam yapayım. Anladın mı beni?"

"Evet, efendim. Ben-" Nick başka bir şey söylemedi çünkü Büyükelçi Latham telefonu yüzüne kapatmıştı.

Nick bir an için telefona baktı. Bunu yapmak istediğinden emin miydi? Bayan Hollander Latham'a aşık olduğu falan yoktu. Sadece onunla iki muhteşem gün geçirmişti ve şimdi hiçbir şey düşünemiyordu. Dünyada başka hiçbir şey, kendisini bir yaz boyunca çim biçme işine maruz bırakmak için bir neden değildi.

Ve tekne bakımı. Ve kene. Ve daha muhteşem seks.

Nick gülümseyerek saatine baktı. Sekiz saat içinde Spring Hill'de olabilirdi. Yerel bir mağazaya gidip tişört ve kot pantolon almak için kendine fazladan saat daha vermişti.

Altıncı Bölüm

"Holly, sevgilim," dedi Marguerite Latham yemek masasının karşısından, "bitkin görünüyorsun. İyi uyuyamıyor musun?"

Holly çenesi çorbanın içine düşmeden önce kendini yakaladı. Konserve domates çorbası olabilirdi ama Wedgwood porselenleri, İrlanda ketenleri ve on sekizinci yüzyıldan kalma maun bir masada servis ediliyordu.

"Neyin var senin?" diye sordu babası gazetesinin arkasından. "Hiçbir şey, efendim," dedi Holly. "Geç saate kadar ayaktaydım... ders çalışıyordum."

Yutkundu
Çünkü yalan söylemekte iyi değildi.

"Peki kiminle tanıştın?" Taylor, onun karşısında, sordu.

Holly üvey kardeşini masanın altından tekmelemeye çalıştı ama Taylor uzun, ince bacaklarını yoldan çekti.

Taylor büyürken Holly'nin en yakın arkadaşıydı. Birlikte bir okuldan diğerine sürüklenmişler, bir ülkeden diğerine taşınmışlardı. Annesi James Latham'la evlendiğinde Taylor on yaşındaydı. Yoksulluk ve yoksunluk içinde bir hayat yaşamıştı ama bir büyükelçinin kızı olmaya inanılmaz kısa bir sürede uyum sağlamıştı. "Dördüncü kattaki bir apartmana ait olmadığımı her zaman biliyordum," demişti Holly'ye, Holly henüz çocukken ve Taylor muhteşem, zarif, aranan bir genç kadinken.

Birbirlerini iyi tanıdıkları için Taylor Taylor'ın yüzündeki ifadeden **Generated by ABC Amber LIT Converter**, Holly'nin yalan söylediğini biliyordu ve <http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly'nin neden masada neredeyse uyuyakaldığını öğrenmek istiyordu.

Ama Holly Taylor'ı da tanıyordu. Üvey annesine döndü. "Düğündeki orta süslemede gardenya kullanmayı planladığını söylememiş miydin? Gardenyaların çok 'son sezon' olduğunu okumuştum."

"Geçen sezon!" Taylor haykırdı. "Hangi salak yazmış bunu? Gardenialar her zaman moda. Eski dünya kültürünü, güney cazibesini ifade ederler. Charles'ın ailesi güneyli değilse bir hiçtir. Onlar özetle-"

"Bir dönek nasıl da gelişebilir," dedi James kâğıdını yere bırakarak. Bir yardımcısına biraz araştırma yaptırmış ve Amerikan Devrim Savaşı başladığında Charles Maitland'ın atalarının İngiliz ve Amerikan olmak üzere her iki tarafta da yer aldığını öğrenmişti. Amerikan tarafına geçmeden önce kimin kazandığını görene kadar beklemişler. Yeni kurulan Amerikan hükümetinin krala sadık kalan ailelerin yüz binlerce dönüm arazisine el koymasına seyirci kalmışlardı ama Maitland'lar topraklarını ellerinde tutmuşlardı. Hâlâ atalarından kalma topraklara sahip değillerdi ama hâlâ pamuk ve yer fıstığından kazanılan para.

"Baba," dedi Taylor öfke dolu bir sesle, "bu yüzlerce yıl önceydi. Charles doğmadan önce. Bence affedemeseniz bile unutmanın zamanı geldi. Bence-"

Holly başını çorbanın üzerine eğdiğinde, üvey kız kardeşinin gözlerinin üzerine dikildiğini ve Holly'nin başını kaldırıp ona bakmasını istediğini hissedebiliyordu.

Ama Holly başını kaldırmadı çünkü suçluluk duygusunun gözlerinden okunmasından korkuyordu. Bu elbette saçmaydı ama ailesinin onun gözlerinde son günlerini nerede geçirdiğini görmesinden korkuyordu.

Taylor'ın bir daha asla göremeyeceği bir adamla birden fazla hafta sonu geçirdiğini çok iyi biliyordu ama Holly bunu yapmamıştı. O-

Pencerenin hemen dışındaki çim biçme makinesinin baskın gürültüsü başını kaldırıp bakmasına neden oldu.

"Lanet olsun!" James Latham sandalyesini geriye iterek kapıya yöneldi. "Kapatın şu şeyi!" diye bağırdı. Yeryüzünde güçlü bir çim biçme makinesinin sesini duyabilecek çok az insan vardı ama Büyükelçi onlardan biriydi. Anında gürültü kesildi ve Bay Latham sandalyesine geri döndü, sonra da küçümseyerek BLT sandviğine baktı. "Aşçı ne zaman gelecek?"

"Yarın canım," dedi Marguerite. Belki de ikinci kocasıyla tanıştığında garsonluk yaptığı için, konserve çorba ve basit sandviçlerden bir şey yapmayı reddediyordu - her iki kız da onun oldukça başarılı bir aşçıydı. Bir keresinde kızlara şöyle demişti: "Eğer babanız yemek yapabildiğini öğrenirse, omuzlarıma yeni bir sorumluluk daha yükler ve ben de zaten yeterince var, teşekkür ."

Kadın haklıydı. James Latham kendi işinin dünyayı düzene sokmak, karısının da geri kalan her şeyle ilgilenmek olduğuna inanıyordu. Artık emekli olduğuna göre. değişmek için bir neden görmedi.

"Ee baba," dedi Taylor, "bahçeyi biçmesi için tuttuğun yakışıklı kim? Çimen mi?" Taylor üvey babasını kızdırmaya bayılırdı. Holly ondan yarı yarıya korkarken, Taylor adamı öfke noktasına kadar zorlamayı seviyordu.

"Taylor, sanmıyorum-" diye bağıladı Marguerite, her zamanki uzlaştırıcı tavrıyla. "Onu gördün mü?" Taylor Holly'ye sordu.

"Hayır," dedi Holly uykulu bir sesle. Dün nakliyeciler sabah saat altıda gelmişlerdi ve muhtemelen **Generated by ABC Amber LIT Converter**'ı almak için gelmişlerdi, <http://www.processtext.com/abclit.html>

Onları ayağa kaldırmak için geri , hepsi farklı katlarda olmak üzere saatte bin soru soruyorlardı. Bütün günü merdivenleri koşarak inip çıkarak geçirmişti. Ama ne kadar yorgun olursa olsun, o gece uyuyamamıştı.

Tek düşündüğü Nick'ti. Onun kollarını, boynuna sokulan yüzünü düşündü. Sabunlu ellerini vücudunda nasıl düşündü. Saat 03:00'te kalktı, arabasına bindi ve onun evine gitti. Kapıyı çaldığında cevap alamadı. Kendisini reddetmiş gibi hissederek yazlık eve döndü, kıyafetlerini topladı ve ailesinin evine doğru yola çıktı. Yine uykusuz bir gece daha geçirmişti.

"Sana şunu söyleyebilirim ki Charles olmasaydı, ben-"

"Çim biçme makinesindeki çocukla kaçmak mı?" Marguerite sesinde dehşetle sordu. Züppe olduğu tek zaman kızlarının hayat arkadaşlarının

dikkate alındı.

"Belki de onunla bir ya da iki -ya da altı- hafta sonu geçirirdim," dedi Taylor, belli ki üvey babasını kışkırtmaya çalışıyordu ama babası onu görmezden geliyordu.

Sandviçini bıçak ve çatalla yerken (James Latham yemeğe elleriyle dokunmazdı) karısına baktı ve "Peki hangi davetiyelerimiz var?" dedi.

"Her gibi. Edenton Tarih Derneği sizin desteğinizi istiyor ve birkaç çay var."

"Humph! Benimle karşılaştıklarında şapka takmaları gerektiğini düşünen küçük yaşlı hanımlar. Başka ne olabilir ki?"

"Bütün kiliseler. Biri sizden vaaz vermenizi istedi."

"Mümkün," dedi. "Mümkün. Belki de ben-Şimdi ne olacak?!" Dışarıdan bir ot biçme makinesinin sesi geldi.

Peçetesini masaya fırlatarak ayağa kalktı, kapıya gitti ve tekrar "Kapat şu şeyi!" diye bağırdı.

Ortalık sessizleşince, "Beni bu sesle bir daha rahatsız edersen kovuldum." Yeni bahçıvan konuşuyor gibi görünürken durakladı. Büyükelçi Latham'ın cevabı "O zaman elle yap!" oldu.

"Makineler!" dedi, bir kez oturarak. "Şimdi, nerede kalmıştık? Oh evet, davetler."

"Bazı akşam yemeği

partileri." "İçlerinde ilginç

olan var mı?"

"Hayır. Oh evet. Nehrin aşağısında yaşayan şu hoş genç adamı hatırlıyor musun? Alışılmadık bir adı vardı.

Küçük Kadınlar'dan bir şey"

"Jo?" Taylor sordu.

Üvey annesinin söylediği her kelimeyle Holly'nin uykusu . Lorrie'nin annesi *Küçük Kadınlar* kitabını çok sevmiştir ve oğluna "Larry" yerine "Lorrie" diye hitap eden de oydu.

"Lorrie," dedi Holly, isimle bağlantısız görünmeye çalışarak.

"Evet, bu. Siz ikiniz on bir yaşıdayken o yaz birlikte vakit mi?"

"On üç," dedi Holly, başını tabağının üzerine eğerek.

"Evet, sanırım öyle," dedi Marguerite. "Her neyse, yaz için buraya döndü ve bizi davet etti..."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Sözünü yarıda kesti.

Holly başını kaldırdığında ailesi ona bakıyordu ve o da sırtıttı. Eski evlere olan tutkusunu biliyorlardı ve hatırladığını varsaymışlardı.

Lorrie'nin adı evinden geliyordu. "Belle Chere," dedi Holly. "Hiç tadilat görmemiş ve mükemmel bir şekilde korunmuş bir plantasyon. On üç yaşıdayken gördüğümde, demircinin aletleri hâlâ dükkândaıdı. Buzhane bile hâlâ . Yıkılmamış bir buzhane bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musunuz? Ve-"

"Evet canım," dedi Marguerite yüksek sesle. "Cumartesi akşamı Belle Chere'de akşam yemeği davetini kabul edeyim mi?"

Holly'nin tek yapabildiği başını sallamaktı. Evet, oh evet, oh evet, diye bağırarak istedi. Gülümseyerek babasına ve Taylor'a baktı, gözlerinin Holly'nin terk edilmiş eski bir evin eşsiz güzelliği üzerine yapacağı konuşmayı beklerken donuklaştığını gördü.

Bir süre sonra Taylor masaya doğru eğildi ve "Peki neden yazı burada geçirmeye karar verdin mi?"

Holly bir an ne demek istediğini anlayamadı ama sonra üçü birden gülmeye başlayınca utanç ve zaferle arkasını döndü. Bir erkek için değil, bir ev için döndüğünü sanmışlardı. Güzel! Her şeyin ötesinde, kimsenin onun bir erkeğin peşinde olduğunu düşünmesini istemiyordu. Lorrie'nin kulağına giderse Lorrie Beaumont'un peşindeydi ama gururu onu başka yöne çevirecekti. Lorrie Beaumont'u kazanmak için tek şansı onun peşinden gitmesini sağlamaktı.

Çok zor olmamalı, diye düşündü. Yakışıklı Nick Taggert'ın onu istemesini sağlamayı başarmıştı. Tabii onunla tanıştığında çıplaktı ve bir çukurun içindeydi ve-

Düşüncelerine ara verdi çünkü yemek odasının penceresinin dışında bir adamın kafasının arkasını gördü.

Boynundan aşağısı ama arkadan... Nick'e benziyordu.

"Bu ," dedi Taylor yüksek sesle fısıldayarak, sanki üvey babasının duymasını istemiyormuş gibi. "Muhteşem, değil mi?"

"Taylor, eğer kökenini göstermen gerekiyorsa, lütfen bunu kızımdan sakla." Taylor'ın biyolojik babasının yakışıklı bir serseri olduğu gerçeğinden bahsediyordu.

Taylor tedirgin değildi. Üvey babasının yeryüzünde en nefret ettiği şeyin korkaklık olduğunu biliyordu. Bir insanın doğru da olsa yanlış da olsa kendini savunması gerektiğine inanırdı.

James Latham. "Hollander'dan mı?" Taylor masum bir tavırla sordu.

Büyükelçi'ye kirpik atmıştı. Sosyal açıdan babası ve Holly'nin annesi aynıydı.

James Latham sandalyesini masadan uzaklaştırdı. "Her şeyi kabul et," dedi karısına. "Özellikle de vaaz. Belki kariyerimi değiştiririm ve Bir adamı olmak. Holly, canım, sana tezinin bir taslağını hazırlamanı önerebilir miyim, ben de seninle birlikte üzerinden geçerim. Ve Taylor," dedi iç çekerek, "çim biçme makinesindeki çocuktan uzak dur. İşe ihtiyacı var. Ve sen," dedi karısına bakarak,

"Sen-"

"James," dedi zorla, "kendi zamanımı kendim organize edebilirim."

"Evet, aynen öyle," dedi, sonra gazetesini aldı ve merdivenlerden yukarı, üç kadının onun kestireceğini bildiği çalışma odasına çıktı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Büyükelçi odadan çıktıktan sonra üç kadın rahatlamış bir şekilde sandalyelerinde arkalarına yaslandılar

"Ne zamandır ?" Taylor sordu.

"Kalp krizinden beri," diye yanıtladı Marguerite. "Phyllis, Roger ve beni tüm personeli yapmaya çalıştı. İlk bahçıvan sadece iki gün sonra işi bıraktı. Neden o kadar uzun süre kaldığını anlayamıyorum. Bugünden sonra sanırım bu gidecek. İkinizden biri çim biçmeyi biliyor mu?"

Taylor ürpererek, "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Oh hayır, saate bak. Bir saat içinde provam var Holly, nedime elbiseni ne zaman giyeceksin?"

"Taylor, o elbise gerçekten lavanta rengi şifon değil, mi?"

"Peki bunun nesi yanlış?"

"Senin aksine, benim kalçalarım var. Göğüslerim var," dedi Holly. "Yirmili yılların yastık bebeklerinden birine benzeyeceğim."

"Ve bunun neye kim bilebilir?" Taylor dedi ki.

"Dondurma isteyen var mı?" Marguerite sordu.

Holly hayır dedi; Taylor evet dedi. Yalnız kaldıklarında Taylor sesini alçalttı. "Peki neden nakliyecileri kaçırdın?"

"Size söyledim, bir çukura düştüm ve çıkmakta zorlandım."

"Mmmm-hmmm. Tabii. Peki polis neden burayı arayıp kaçırılıp kaçırılmadığınızı sordu?"

"Bir yanlış anlaşılma," dedi Holly, gözlerini kaçırarak. "Sanırım biraz kestireceğim. Eminim gece beni geç saatlere kadar dışarıda tutacak harika bir sosyal etkinlik olacak ve-"

"Harika görünüyorsun, bunu biliyor musun?"

"Teşekkürler," dedi Holly, iltifatı takdir ederek gülümseyerek. "Hayır, gerçekten, seni şimdiye kadar gördüğüm en iyi halinle görünüyorsun."

"Birkaç kilo verdim ve biraz sıkılaştım, yani-"

"Hayır. O değil. Bu başka bir şey. bir parıltı var. Kim bu adam?"

Holly buna hemen son verse iyi olur diye düşündü. Mutfığa doğru baktı, sonra geri döndü. "Bu bir beklenti. Lorrie Beaumont denen adamın Belle Chere hakkında yazabilmem için araştırma yapmama izin vermesini sağlamaya çalışacağım. Tezim bir evin tarihi olacak."

"Ve iki yüz yıllık kağıtları karıştırarak geçireceğiniz bir yaz düşüncesi yanaklarınızın parlamasına ve gözlerinizin ışıldamasına mı neden oluyor?"

"Evet, elbette," dedi Holly, yalan karşısında gözlerini kırpmamak için kendini zor tutarak.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Tekrar dene."

Holly sonunda Nick'in verdiği kolyeyi sutyeninin içinde hissederek, "Bu ve iki gün boyunca yeryüzünde yaşamış en ilahi seks," dedi.

Taylor sandalyesinde arkasına yaslandı ve gülümsedi. "Aferin sana. Peki kimdi o? Annenle babana götürebileceğin biri mi?"

Holly iç çekerek, "Çok çok uzak," dedi. "Motosikletleri, yarış kamyonlarını ve Hollander Tools'u düşünün."

"Ona çalışan indirimi yapacak mısınız?"

"Onu bir daha asla görmeyeceğim. Bitti. Bitti. Şimdi başımı çalışmalarına ve uygun bir adama çevireceğim. Charles'ın Kardeşim?"

"Bildiğiniz gibi Charles tek çocuk. Aile servetinin tek mirasçısı. Bana şu Lorrie'den bahset, şu çok sevdiğin eski evin sahibi."

Holly iradesi dışında yüzünün kızardığını hissetti. Boğazını temizledi.

"Hâlâ ona aşık mısın?"

"Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Holly sert bir sesle.

Taylor kapıya doğru baktı ve sesini fısıltıya indirdi. "Hadi ama Holly, bütün yaz boyunca nerede olduğunu kimsenin bilmediğini mi sanıyorsun?"

Holly üvey kız kardeşine sadece göz kırpabildi.

"O yazı hatırlıyorum çünkü Charles'la ilk kez o zaman tanışmıştım. O zamanlar evliydi ama onu görür görmez bir gün benim olacağını anlamıştım. Sen gençtin ama evleneceğim adamla tanıştığımı sana söylemek istedim ama seninle konuşmaya çalıştığımda hiçbir şey duymadın."

"Yani gözetledin mi?" Holly kızgın hissetmeye başlamıştı. Bunca yıl Lorrie'yle geçirdiği yazın kendi sırrı olduğunu düşünmüştü.

"Sadece küçük kız kardeşime bakıyorum. Merak etmeyin, ailesinin hiçbir şeyden haberi yok." Taylor sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bak, nimetlerini say. En azından bu Lorrie'yi onaylayacaklar. Benimleyken annem Charles ve onun şanlı ataları, ama babam dönecliğin onun kanında olduğunu söylüyor. Sanırım Charles'ın beni mihrapta bırakmasını bekliyor."

Holly hiçbir şey söylemedi ama Taylor'ın nişanlısı umurunda değildi.

Tanıştıklarında o otuz yaşındaydı ve , Taylor ise sadece yirmi yaşındaydı. Taylor hiç söylememişti ama Holly sevgili olduklarından emindi. Şimdi aradan on bir yıl geçmişti ve Taylor onu beklememişti ama Holly'nin bir yanı beklediğini hissediyordu. Charles beklemeye degeceğini kanıtlayacak mıydı?

"Bana öyle bakma," dedi Taylor. "Yüzüne o acıma ifadesini takınma. "Zavallı Taylor. Charles'ın deli ve yaşlı karısının ölmesini beklerken reddettiği onca erkek'. Senin de çok iyi bildiğin gibi, Charles'ı sevdiğim kadar başka hiçbir erkeği sevmedim."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hiçbir erkeğe şans vermedin. Senin rekorun ne? Dört ay mı? Bir erkek seninle ciddi düşünmeye başlar başlamaz kaçyorsun."

"Benim sorunum gerilemem. Babam gibi erkeklerden hoşlanma eğilimindeyim."

Holly bunun ne anlama geldiğini biliyordu: eğitimsiz, parasız, iri yarı, gözüpek adamlar. Taylor alet kemeri takan ve elektrikli testere taşıyan erkekleri severdi. Ama onlar eve getirebileceği türden erkekler değildi ve o annesinin James Latham'la evlenmeden önceki yoksulluk dolu hayatını çok iyi hatırlıyordu.

" bahsetmişken," dedi Holly, "Cumartesi günü için en iyi şekilde görünmem gerekiyor. I

Bir elbisem var, ama ihtiyacım var-" Saçlarına dokundu, sonra teslim olmak için ellerini kaldırdı.

"Benimle yukarı gelin ve bazı randevular alalım. Sana üç gün içinde neler yapılabileceğini göstereceğim."

Yedinci Bölüm

Holly yatak odasındaki tuvalet masasına (Edward döneminden kalma, ceviz kakmalı) oturdu ve gergin midesini sakinleştirmeye çalıştı. Bir saatten kısa bir süre içinde Lorrie'yi tekrar görecekti. Acaba çok değişmiş miydi?

Bir an için gözlerini kapatarak o yazı, hissettiklerini hatırlamaya çalıştı. O zamandan beri hiçbir insana o yaz Lorrie'ye duyduğu hayranlık kadar hayranlık duymamıştı. Hangi on altı yaşındaki çocuk eski bir evi onarmak için bir yaz boyunca oyun oynamaktan vazgeçer? Günler boyunca çalışmıştı. Holly'nin yanında kazıyıp yeniden boyarken. Merdivenlerden çıkmasına yardım , ağır kirişlerin bir ucunu nasıl taşıyacağını göstermişti. Mandıranın etrafındaki yabani otları temizlerken pamuk ağızlı bir yılanla karşılaştığında Lorrie eve koşmuş, 22'lik tüfeğini almış ve yılanı öldürmüştü. Holly o anı Lorrie'yi belinden sıkıca kavrayıp sonsuz minnettarlığını ifade etmek için kullanmıştı.

Holly rujunu sürerken (denediği üçüncü tondu) durdu. Lorrie'yle geçirdiği yazın her anını hatırlamaya çalışırken Nick Taggert'ın yüzü sürekli aklına geliyordu.

"Yetişkinlik!" Holly tiksintiyle ruju sürdü, baktı ve sonra sildi.

Sorun şu ki, artık bir yetişkin olduğu için, birlikte çalışmaktan başka bir şey yapmadığı bir çocuğa karşı arzu duymayı sürdürmek zordu. Her zaman Lorrie'yi düşündüğünde Nick'in yüzü aklına geldi. Yılandan korktuğunu, hiç kıpırdamadan durduğunu ve Lorrie'nin tüfeğin arkasından nasıl baktığını hatırlayınca Nick'in yüzünü gördü. Zihninin gözünde Nick'in yılanı vurduğunu gördü, sonra minnettarlıkla onun üzerine kapandığını ve mandıranın yanındaki biçilmiş çimenlerin üzerinde seviştiklerini gördü.

Son üç gündür nadiren evdeydi. Onun yerine Edenton'da bir güzellik randevusundan diğerine gidiyordu. Taylor her zaman hedonist, Holly ise çalışan taraf olmuştu. Eğer sebze tarlası

Holly temizlerdi. Taylor fark etmezdi, ama fark de otları temizlemek için mükemmel manikürünü bozmazdı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly, Lorrie'yi tekrar görmeye hazırlanmak için masaj yaptırdı, saçlarına ince çizgilerle renk verdi, yüz bakımı yaptırdı, vücudunun büyük bir kısmına ağda yaptırdı, manikür ve pedikür yaptırdı.

Üç günün sonunda, daha önce hiç bu kadar yorulduğunu hatırlamıyordu. Bu ilk buluşmayı bitirmek için can atıyordu. Altında olduğu gibi Kurutma makinesinin içinde, sıcak ışıklar kafasındaki folyoya vururken, Lorrie'nin ona bir kez bakıp evlenme teklif etmesini ve sonra da onunla kaçarak bir hafta içinde Belle Chere'de çalışmaya başlamasını . Manikürcü tırnak törpüsüyle onu oyduğunda, Holly haftayı dört gün olarak değiştirdi.

"Hazır mısın?" Taylor banyodan Holly'nin yatak odasına doğru yürürken sordu.

"Sanırım öyle," dedi Holly ayağa kalkarak. Üzerinde siyah bir hortum ve siyah dantelli bir tulum vardı.

Taylor üvey kız kardeşini tepeden tırnağa eleştirel bir gözle süzdü. "Harika görünüyorsun."

Holly gülümseyerek, "Keşke der gibisin," dedi ama Taylor gülmedi.

Taylor yumuşak bir sesle, "Her şeye sahipsin," dedi.

Her zaman olduğu gibi Holly hemen kendini suçlu hissetti. Kolunu Taylor'ın omuzlarına doladı. "Endişelenmene gerek yok. Sonunda bir soğuk su dairesinde yaşamayacaksın." Holly şaka yapmaya çalıştı ama beceremedi. Taylor'ın hayattaki en büyük korkusu, sonunun annesi gibi : bekâr ve beş parasız. Holly, Taylor'ın Charles'la evlenmesinin asıl nedeninin eski adının ve servetinin ona sağlayacağı güvence olduğundan şüpheleniyordu.

Holly yirmi bir yaşına geldiğinde ve mirasa konduğunda yaptığı ilk şey sevdiği insanlar için vakıflar kurmak olmuştı. Babası tanınmış biri olmasına rağmen, ne kendisinin ne de karısının gerçek bir geliri vardı. Holly üçüne de ömür boyu gelir sağlamıştı. Marguerite Holly'nin babasından boşansa bile yaşadığı sürece bir geliri olacaktı. Taylor çim biçme makinesindeki çocukla kaçsa ve James onu evlatlıktan reddetse bile (bu büyük bir olasılıktı), Marguerite yine de iyi yaşayabilecekti. Cömertçe değil ama rahatça.

Bununla birlikte, Taylor ne zaman Holly'nin şeye sahip olduğu gerçeğine bir gönderme yapsa Holly yine de kendini suçlu hissediyordu: güzellik, zenginlik ve babasının şanlı adı.

Holly bu anı hafifletmek istedi. gitti (yatak odasında dolap yoktu) ve siyah ipek elbisesini çıkardı. "Söyle bakalım, bir gün Bu tek gecelik , adamın yüzünü her yerde görmeyi bırakmanız ne kadar zaman alıyor?"

"Yüz mü?" Taylor sordu. "mi var?"

Holly elbisesinin içine adım atarken güldü. Saçları köpürtülerek ve spreyle sıkılarak, bozmaya cesaret edemediği mükemmel bir şekilde düzenlenmişti. "Hayır, gerçekten. En azından birini beğenmiş olmalısın."

Taylor, Holly'nin yatağının (1792 yılında inşa edilmiş ve Holly tarafından restore edilmiş) kenarına oturdu ve üvey kız kardeşine baktı. "Bana bu adam hakkında her şeyi anlat."

"Yani...?" Holly sözünü yarıda kesti.

"Senin seks hayatınla ilgilenmiyorum. Benim kendi çok aktif bir seks hayatım var."

"Gerçekten mi?" Holly, Taylor'ın elbisesinin fermuarını için dönerek sordu. "Charles'la, sanırım."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Taylor, Holly'nin bu kadar saf inanmadığını söylemek istercesine homurdandığında, Holly ona sertçe baktı. "Ama kim? Taylor, sen

Ciddiyim. Charles-"

"Sevgili küçük kardeşim, yirmi birinci yüzyıla katıl. Orgazm olmak için eski bir evden daha fazlasına ihtiyaç duyan insanlar var."

"Ben-" diye başladı Holly ama durdu. Gerçek ki, Taylor'ın neyin peşinde olduğunu duymak istemiyordu. Eğer öğrenirse, Charles'ı bir daha gördüğünde kırmızı yüzünün çok fazla şey anlatacağından korkuyordu.

"Seni güldürdü mü?" Taylor sordu.

"Charles mı?" Holly sordu. "O değil, *onu* kastediyorsun." Gözlerini başka tarafa çevirdi. Penceresinin dışındaki manzara çok güzeldi. Meyve ağaçlarının tepesine baktı. ağaçlardan nehrin ötesine kadar. "Evet, beni güldürdü. Ve bazı eski evlere girmemi sağladı-"

"Oh, Tanrım!" Taylor dedi ki. "Yemek şirketini ara ve kiliseyi ayarla. Eğer seni bir sürü eski evin içine soktuysa, kalbinin anahtarını da bulmuş demektir." Ayağa kalktı ve üvey kız kardeşinin önünde durmaya gitti.

"O evlerden herhangi biri Belle Chere kadar iyi miydi?" "Pek değil," dedi Holly gülümseyerek.

"O yüzden küçük ödülün değil, büyük ödülün git. Bu gece Lorrie üzerinde tüm kadınsı hünerlerini kullan, onu kendine delicesine aşık et ve bir sürü eski binanın tadilatını yap."

Holly düşünmeden, "Tadilat, tadilat değil," dedi. "Her neyse. Şimdi gitmeye hazır mısın?"

Holly derin bir nefes aldı. "Sanırım öyle. Bana şans dile."

"Yüzün, vücudun ve o elbiseyle şansa ihtiyacın yok. Düşünüyordum da. Belki de göğüs implantı yaptırmalıyım."

"Elbette," dedi Holly. "En azından çift D."

Gölüşerek aşağı indiler.

1790'da inşa edilen Spring Hill, orta hollü bir kat planına sahipti. Üst katta ve alt katta, geniş bir orta hol önden arkaya doğru uzanıyor ve her katta dört oda hole açılıyordu. Alt katta mutfak, yemek odası, oturma odası ve kütüphane vardı. Merdivenlerin altında bir tuvalet odası vardı.

Üst katta, koridorun sağında, bağlantı kapısı olan iki yatak odası ve iki banyodan oluşan ana süit yer alıyordu. Marguerite bir keresinde, "Kendi banyom gizem duygumu korumama yardımcı oluyor," demişti.

Orta holün karşısında bir banyo, bir çamaşır odası ve küçük bir oturma odasını paylaşan bir yatak vardı.

Geniş, zarif odaları olan sade bir evdi. Alt kattaki odaların duvarlarında lambri, kapıların ve tavanın etrafında ise derin pervazlar vardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

James Latham alt katta iki kızına hayranlıkla baktı, her birine kolunu uzattı ve onları çift kanatlı büyük ön kapıya kadar geçirdi. "O korkunç kotun altında bu kadar güzel iki genç kadın olduğunu , evde kalır ve sizi kendime saklardım."

Bu şakayı kaç kez duymuş olsa da Holly yine de gülümsedi. Bu onun tanıdığı ve sevdiği babasıydı. Kadınlara kendilerini nasıl güzel hissettireceğini biliyordu. Holly büyürken "öteki" James Latham'ı, yani "sert mizaçlı müzakereci" olarak bilinen adamı nadiren görmüştü. Kalp krizi geçirdiğinden beri ailesi bu adamı giderek daha sık görüyordu.

Holly gülerek babasının koluna sarıldı ve derin göğsünün üzerinden Taylor'a gülümsedi. Dünyada her şey yolundaydı! On bir uzun yıl boyunca hayalini kurduğu adamı görecekti. Ve yine Belle Chere'i, güzel, nefes kesici, kirlenmemiş Belle Chere'i görecekti.

Hâlâ gülümseyerek babasına bakarken, kapılar açıldığında Taylor'ın yüzünün değiştiğini gördü.

Taylor'ın gözleri karardı, kirpikleri indi ve burun delikleri açıldı.

Holly kendi kendine kıkırdadı. Bir kadını ancak bir erkek gösterebilirdi ve bunu yapanın da yeni bahçıvan olduğuna şüphe yoktu. Babasının artık tam zamanlı bir uşağı ya da özel bir şoförü yoktu, bu yüzden iki erkek Sahip olduğu çalışanlar çifte görev yapıyordu. Taylor bahçıvanın onları Belle Chere'e götüreceğinden bahsetmişti.

Holly gülümseyerek döndü ve Nick Taggert'ın koyu mavi gözlerine baktı.

Dondu kaldı. Olduğu yerde dikildi, ilerleyemiyordu.

Babası şaşkınlıkla ona baktı. "Yeni arabayı gördüğünü sanıyordum," dedi. "Bu bir limuzin değil. Bu bir-" Soru sorarcasına Taylor'a baktı.

"Bu bir SUV," dedi yüksek sesle, gözleri James'e bakan Nick'in üzerindeydi, dikkatle iki kadına da bakmıyordu.

"Oh, evet," dedi James. "Bir SUV. Holly, bir televizyon var. Hadi, sana göstereyim."

Kadınları geride bırakarak en yeni oyuncağına doğru ilerledi ve Nick onun için sürgülü bir kapı açtı.

Holly hâlâ olduğu yerde durmuş, bakıyordu.

"Sana söylemiştim," diye fısıldadı Taylor. "İlahi değil

mi?" Holly nefes almaya çalıştı. "Onunla yatıyor

musun?"

"Henüz değil, ama çalışıyorum. Karılığa alışmadan ve bahçe kulübüne katılmadan önceki son kaçamağım olacak." Güldü. "O *benim* bahçıvanım olacak." Üvey babasının yanında arabaya binmek için ilerledi ve Marguerite de onu takip etti.

Üçü de büyük araca bindiklerinde, kapıdan bir milim bile uzaklaşmamış olan Holly'ye baktılar.

"canım, geç kalacağız," dedi Marguerite.

Holly gözlerini Nick'ten alamıyordu ama Nick ona bakmamıştı. Sanki bir robotmuş gibi duruyordu **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly içeri girdikten sonra sürgülü kapıyı kapatmaya hazırды.

"Dur bir dakika," dedi James, Nick'e bakarak. "Kızım arkada oturursa hasta olur. Bırak seninle önde otursun."

Nick itaatkâr bir tavırla kapıyı kapattı, sonra da ön yolcu kapısını açtı. Ama Holly hâlâ kımıldamıyordu.

Taylor annesine doğru eğildi ve bağırdı, "Eski ev! ! Kurtarılmaya ihtiyacı var!"

Bu sözler Holly'nin üzerine soğuk su gibi döküldüğünde hepsi güldü. Holly başını salladı, sonra yavaşça verandadan geçip merdivenlerden indi. Nick'in önünde durduğunda, Nick hâlâ onunla göz göze gelmemişti. Sanki onu daha önce hiç görmemiş ve sadece işini yapıyormuş gibiydi.

Belki de benzeridir, diye düşündü. Belki de şu ünlü insanlara benzeyen aktörlerden biridir ve-"Eeek!" Holly çünkü yolcu koltuğuna adımını attığında Nick okşayıcı bir elini arkasındaki kıvrımın üzerinde gezdirmişti.

"Sen iyi misin?" Nick büyük arabanın diğer doğru yürürken Marguerite sordu.

"Evet," dedi Holly yutkunarak. "Ben, şey, bileğimi burktum."

Nick sürücü koltuğuna geçip uzun çakıl taşlı yoldan yavaşça asfalt yola inerken gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. Suyla Belle Chere çok yakındı ama karayoluyla yaklaşık dört mil uzaktaydı.

Holly çaresizce Nick'le konuşmak istiyordu. Hayır, ona bağırarak, orada ne yaptığını sandığını öğrenmek istiyordu. Gitmesi için ona yalvarmak ve varlığının tüm geleceğini mahvedebileceğini söyleyerek onu ikna etmek istiyordu. Belki de geleceğini, yani.

Belle Chere'e giden yol sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. Geçiyor gibiydiler
Evlerin pencere camlarını yavaş yavaş saymaya başladı. Her kapı çerçevesini, her sundurma direğini fark etti.

Arkadan gelen kahkahaları duyunca Nick'e, "Neden buradasın?" diye tısladı.

Nick dikiz aynasına baktı ve cevap vermedi. Holly arkasına baktığında Taylor ona bakıyordu.

Holly pencereden dışarı baktı ve çalıştı. Tamam, bunu halledebilirdi. O bir yetişkindi. Sadece önce adamın ondan ne istediğini öğrenmesi gerekiyordu.

Yan tarafında Hollander Tools yazan bir kamyonun yanından geçtiklerinde nefesi kesildi. Mirasını öğrenmiş miydi? Ona şantaj yapmak için mi buradaydı?

Kime şantaj yapacaktı? Eğer bunları babasına anlatırsa, James, "Erkekler konusundaki zevkin beni hayal kırıklığına uğrattı, Hollander," diyecekti ama gerçekten kızmayacaktı.

Nick'in fotoğrafları var mıydı? Basılsalar kimin umurunda olur ki? Ondan önce babasının emekliliğinde, çıplak bir kızın fotoğrafları sorun yaratabilirdi, ama şimdi değil.

Holly Nick'e baktı ama profilinden hiçbir şey okuyamadı. Ondan ne istiyordu? Lorrie'ye buluşmalarından bahsetmesini mi? Onun Lorrie'yle çıkmasını engellemek mi?

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Yoksa sadece bir sapık mıydı? Holly'nin nerede yaşadığını bir şekilde öğrenmiş ve şimdi de onu öldürmeye çalışan eski moda bir psikopat.

.....Holly istemiyordu.
Dengesiz insanların yaptıklarıyla ilgili okuduğu korkunç şeylerin hiçbirini hatırlamıyordu.

Daha fazla düşünmek istiyordu ama Nick, Belle Chere'e giden muhteşem yola saptı. Yüz yıldan fazla bir süre önce, uzun yol boyunca çift sıra meşe ağacı dikilmişti. Bir zamanlar büyük evlerde bu yaygındı, ama şimdi caddelerin çoğu yok olmuştu. Ağaçlar keresteleri için kesilmiş ve bahçeler tarla olarak kullanılmak üzere sürüldüğünde ağaçlar sökülüyordu.

Belle Chere kuşaklar boyunca aynı aileye ait olduğu için bu meşelere gösterilmişti. Biri öldüğünde yerine yenisi dikilmiş, böylece cadde yüz yıl önceki kadar güzel bir hale gelmişti.

"Ah," dedi Holly, ön camdan yukarıyı görebilmek için öne doğru eğilerek.

Nick tek kelime etmeden büyük açılır tavanı açtı. Holly gülümseyerek kalktı ve eve giden güzel yolu görmek ve hissetmek için başını tavan penceresinden uzattı.

Belle Chere Nick arabayı durdurdu ve Holly ayağa kalktı.
bir süre eve baktı. "Solmuş ihtişam" ve "görmekli hanımefendi" aklına gelen kelimelerdi.

Ev üç katlıydı ve ön cephesinde geniş, çift verandası vardı. Ev benzersiz değildi; hala birçok plantasyon evi vardı.
sevdim. Sorun evin çok bakir olmasıydı. Lorrie'nin babasının atalarından biri 1920'lerde arka taraftaki küçük salonu mutfığa dönüştürmüştü. Eve iki banyo ve bir tuvalet eklenmişti.

Ancak paneller, oymalı şömine çevreleri, duvar resimleri ve hatta bazı yerlerde duvar kâğıtlarına yüz yıldır dokunulmamıştı.

Holly orada ne kadar durduğunu bilmiyordu ama Taylor elbisesini çekiştirince aşağı baktı.

Taylor, "Bazılarımız eski bir evden daha fazlasına aç," dedi.

Holly bunun üvey kız kardeşiyle aralarında bir şaka olduğunu biliyordu ama aşağı baktığında Nick'in başının üst kısmını gördü. Tüm kalbiyle ona yanında durmasını ve eve bakmasını söylemek istedi. Ama Taylor, Nick'in açlığıyla ilgili şakalar yapıyordu.

Holly, zamanlarını aldıkları için ailesinden özür diledi.

Nick minibüsü evin yanına park etti, sonra her zaman yaptığı gibi sessizce ve mükemmel bir şekilde kapıyı açtı ve herkesin çıkmasına yardım etti. Sıra Holly'ye geldiğinde kalbi hızla çarpmaya başladı. Eğer üzerinde uzun bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar olmasaydı yere atlayacaktı ama kendi başına çıkmaya çalıştığında topuğu etek ucuna takıldı.

Bildiği bir sonraki şey, Nick'in ellerinin belinde ve onu koltuktan kaldırıp havada salladığıydı. Onu yere yatırdı, hâlâ göz göze gelmiyorlardı, sonra arabanın kapılarını kapatmak için geri döndü.

"Bir dahaki sefere bunu denemem gerekecek," diye fısıldadı Taylor.

James, "Bu çocuk bir bahçıvandan çok daha iyi bir şoför," dedi. Holly hiçbir şey söylemedi. Omuzlarını tuttu **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html>

Babası büyük pirinç kapı tokmağını vururken arkasını dönmüş, gözlerini dikmişti. Lorrie'yi tekrar görmek üzereydi!

Sekizinci Bölüm

Holly, Lorrie'ye baktığı ilk saniyeden itibaren, onun ve Belle Chere'in yanında olabilmek için ailesini manipüle ederek doğru şeyi yaptığını biliyordu.

Uzun boylu, yakışıklı, koyu sarı, dalgalı saçları ve güzel kahverengi gözleri vardı. Koyu renk bir takım elbise, uygun bir gece kıyafeti giymişti ve çekiciydi.

"Hollander," dedi usulca, omuzlarını ellerinin arasına alarak, "sen büyüdün." Işıldayan gözlerle ailesine baktı. "Sana birlikte geçirdiğimiz yazdan bahsetti mi?"

"Tek kelime etmedi," dedi Taylor. "Ama her duymak isteriz."

Evet, diye düşündü Holly, ben de öyle. Birlikte geçirdikleri yazı nasıl görmüştü?

Lorrie gülümseyerek ve çok iyi hatırladığı mükemmel dişlerini göstererek, "O bir çocuğun sahip olabileceği en iyi arkadaşı," dedi.

"Buddy?" Taylor nefesinin altında Holly'nin kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Evi görmek ister misiniz?" Lorrie sordu. "Ve belki Holly evi çok iyi bildiği için tura liderlik etmek ister."

"Hayır!" James, Marguerite ve Taylor hep bir ağızdan "Hayır!" dediler.

Lorrie Holly'ye sorgulayan bir bakışla baktı ve göğüslerini fazlasıyla gösteren dekolte elbisesine rağmen, kendini yine on üç yaşındaymış gibi hissetti. "Fazla teknik konulara girme eğilimindeyim," dedi.

"Kızımın eski evlere olan sevgisi onu laf kalabalığı yapmaya itiyor," dedi James, sonra sol taraftaki açık kapıya doğru baktı. "Sakıncası yoksa genç adam, biraz malt içmek için turdan vazgeçeceğim."

Taylor, "Bir kadeh şarap için adam öldürebilirim," dedi.

"Hiç şeri , değil mi?" Marguerite sordu.

Lorrie Holly'ye omuz silkerek, "Ne ?" der gibi bir tavır takındıktan sonra ailesini oturma odasına götürdü. Holly'nin girişini engelledi.

"Hey, ufaklık," dedi usulca, sesi sadece onun duyabileceği kadar kısıktı, "gerçekten de büyümüşsün." İşaret edencesine kızın elbisesine baktı. "O yazın benim için ne kadar zor geçtiğini biliyor muydun? Sen çok tatlı bir çocuktun."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly'nin bu sözleri duyunca yaşadığı sevinç neredeyse bayılmasına neden olacaktı. Bana evlenme teklif et, ben de ön yatak odasını alayım, diye bağırmak istedi. Ama hiçbir şey söylemedi.

Lorrie omzunun üzerinden içki masasında kendilerine yardım eden üç kişiye baktı, sonra Holly'nin kulağının arkasına bir bukle sıkıştırmak için elini kaldırdı. Ama üç çeşit "süper tutuş" karışımı sayesinde saçını bükemedi. Bir an için bundan büyülenmiş gibi göründü ve Holly onun iki elini de sertleşmiş saçlarında kullanacağını düşündü.

Kız geri adım attığında adam elini bıraktı ama hâlâ şaşkınlıkla kızın saçlarına bakmaya devam ediyordu.

"Evi görmek istediğini biliyorum, o yüzden git. Ben seni idare ederim."

Holly kibar olmayı düşünmedi bile. Bir saniye önce koridordaydı ve bir saniye sonra orta merdivenleri yarılamış, yatak odalarına doğru ilerliyordu. On bir yıl içinde ne yapılmıştı? Herhangi bir değişiklik yapılmış mıydı?

Sahanlığın tepesine çıktı ve durdu. Önünde yatak odalarına açılan beş kapalı kapı vardı. O zamandan beri ne kadar çok şey değişmişti. Onları en son ne zaman görmüş? Eskiden iki banyoda zincirli tuvaletler vardı. Bu değişmiş miydi? Pencere çerçevelerinin yarısı on bir yıl önce çürümüştü. Değiştirilmişler miydi? Büyük mavi salonun alçı tavanı ne kadar kötüydü? Yatak odası mı?

Elleri direğin üzerindeydi (masif maun) ama ayakları hareket etmiyordu. Aşağıda kahkahaları ve cam eşyaların şingirtısını duyabiliyordu.

Şimdi halletmesi gereken bir iş vardı, diye düşündü, bekleyemeyecek bir iş ve bu Nick Taggart'tı. Yüzünü buruşturarak, bu harika eski evdeki ilk gecesini mahvettiği için ona lanet okuyarak merdivenlerden parmak uçlarında indi. Topukları çok yüksek olduğu için bu hiç de kolay değildi ama yine de başardı. "Senin yüzünden kemerlerim kırılırsa, Nick Taggart..." diye mırıldandı.

Aşağıda durup oturma odasına baktı ve herkesin Lorrie'ye gülümsediğini gördü. Babası bile gülümsüyordu ve bu Holly'nin içini ısıttı. Babası Taylor'ın nişanlısına hiç gülümsememişti.

"Gittikçe daha ," diye mırıldandı Holly. Herkes onun sevdiği adamı seviyordu. Şimdi tek sorun Nick Taggart'tı. Tek yapması gereken ondan kurtulmaktı ve böylece tüm engeller kalkacaktı. Yaz sonunda -hayır, diye düşündü- Noel'e kadar Belle Chere'in metresi olmayı planlıyordu.

Ve Lorrie ile evli, diye ekledi.

Dışarı çıktığında öfkesi kaynama noktasına gelmişti. Kısa bir kaçamak yaptığı bir cahilin hayatını mahvetmesine izin vermeyecekti!

Çimenlerin üzerinden minibüse doğru koştu ama Nick orada değildi. "Nick!" diye tısladı. Evin içini görebiliyordu, ailesinin hâlâ güldüğünü ve Lorrie'nin bir sürahidan içki doldurduğunu gördü. Holly etrafta koşuşturmasaydı Dışarıda sivrisineklerle uğraşırken, içeride soğuk ve ölümcül bir şeyler yudumlayabilir ve tavan pervazının durumunu inceleyebilirdi.

Öfkeyle elbisesini dizlerine kadar sıyırdı ve mandıraya giden patikadan aşağı koştu. Nick yoktu. Ancak mandıra iyi durumda görünüyordu.

bir "Nick" diye tıslayarak buzhaneye koştu. Boştu. Çimenlerin üzerinden eski

Generated by ABC Amber LIT Converter'a ,gitti
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ofis. Kilitliydi ve çatının onarıma ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Orada kimse yoktu. Ter vücudunu kaplamıştı.

Artık içeri girmeliyim, diye düşündü, makyajını bozmamaya çalışarak yüzünü hafifçe sildi. Adamla yarın konuşabilirim. Sözü nü yarıda kesti çünkü bir zamanlar çok güzel olan büyük, bahçelerin arasından bir gölgenin geçtiğini gördü. İlk ikisinin ortasında mermer çeşmeler vardı. Belki de onlara göz atmalı ve fiskiyelerin iyi olup olmadığına bakmalıydı.

Eteğini tekrar yukarı kaldırdı ama daha fazla terlememek için ağır ağır yürüyerek bahçeye doğru giden çakıllı patikadan aşağı indi.

Nick küçük bir çocuğun resmedildiği mermer bir çeşmenin yanında duruyordu. Holly her iki yanda birer tane olmak üzere iki çeşme olduğunu ve bunların 1821'de bir tekne kazasında ölen iki küçük çocuğun, kardeşlerin resimleri olduğunu biliyordu.

Yaslı ebeveynleri çeşmeleri İtalya'da oydurup Belle Chere'e göndermişlerdir.

Holly Nick'e doğru yürüdü, onunla kavga etmeye hazırdı ama ona bakarken bir şey oldu.

Ay ışığı üzerine düşüyor, koyu renk saçlarını gümüşü bir maviye dönüştürüyordu. Geniş omuzlarına ve uzun bacaklarına gölgeler düşüyordu.

Adımları hızlandı ve hızlandığında ter, göğüslerinin arasından aşağı doğru süzölmeye başladı.

Nick dönüp onu görünce Holly koşmaya başladı. Nick ona gülümsediğinde daha hızlı koştu. Nick ona kollarını açtığında, Holly şimşir çitin üzerinden atladı ve neredeyse düşmek üzereyken Nick onu yakaladı.

Nick'in dudakları bir saniye içinde kızın dudaklarındaydı ve bir saniye sonra kız fiskiyeye yaslanmış, eteği beline dolanmıştı. Nick ustalıkla ayakkabısının ağnı çözdü, külotlu çorabı yırtıldı ve onun içine girdi.

Bir bacağını adamın kalçasına doladı, adamın elleri kadının poposundaydı ve adam kadının içine girdi. Sanki aklıktan ölüyormuş ve sadece bu adam onu doyurabilirmiş gibi hissediyordu.

onu. Onu daha da çekerken, ihtiyaç ve arzu çılgınlığı içinde her hamlesini karşılamak için yükselirken onu pençeledi.

Adam boşaldığında kız da onunla birlikteydi ve Nick'in üzerine yığıldı. Nick onu bacakları kalçalarına dolanana kadar yukarı çekti ve ona sarıldı.

Holly yüzünü onun terli boynuna gömdü ve iki kolu ve iki bacağıyla ona sarıldı. Ve bu sarılma az önce yaptıklarından neredeyse daha samimiydi.

Oh, Tanrım, ama onu *özlemişti*, diye düşündü. Bunu düşünmekten, bunu bilmekten nefret ediyordu ama onu özlemişti.

"Burada kalamazsın," diye fısıldadı boynuna.

"Şşşş," dedi, sonra elini saçlarına koydu. "Bu ne! Sanırım saçın az önce elimi kesti."

"Çok komik," dedi ama güldü ve güldüğünde adam içinden çıktı.

"Uh-oh," dedi Nick, onun boynunu öperek. "Neden gitmiyoruz-"

Bu onu ayılttı. Adamın bedeninden indi ve saygınlığını yeniden kazanmaya çalıştı - ki bu **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html> koşullar altında imkansızdı.

koşullar. Hortumu yırtılmıştı ve aşağı doğru hareket etmeye başladığını hissedebiliyordu. Ayakkabısının bağı çözülmüştü ve yukarı doğru çıkıyordu. Ayrıca, bunun ikinci kez korunmasız seks yapmaları olduğunu fark etti.

İlkinde arabasındaydı ve şimdi de bu gece.

Onun önünde, trajik bir şekilde öldürülmüş bir çocuğun mermer çeşmesine yaslanmış bir şekilde durmak Holly için çok fazlaydı. "Gitmek zorundasın Burada," dedi, gözyaşlarına boğulmak üzereydi. "Burada kalamazsın. Hayatım için seni içermeyen planlarım var."

Pantolonunu baēladıktan sonra Nick geri çekildi ve eve doēru iēaret yaptı. "Özgürsün. Sana karışmadım ve karışmayacağım. Hayatın sana ait."

Bir nefes aldı. "Neden buradasın?" "İē

için tabii ki."

İki elini yüzüne götürdü, kendini sakinleştirmeye çalıştı ve sonra adama baktı. İkisi de yalan söylediğini biliyordu. Oraya onun için gelmişti. "Tamam, senden etkilendim. Bunu kanıtladık. Ama senden etkilenen pek çok kadın da var. Taylor senin için çıldırıyor."

"Çok zayıf. Çok agresif," dedi. "Ben kadınlarımı severim-"

Nick ona doēru uzandığında, Nick geri adım attı. "Nick! Ben senin kadının değilim ve asla olmayacağım. Bak, sana başka bir iē bulabilirim. Senin için çalışabilirim.

Babamdan çok daha iyi huylu biri. Daha çok para kazanacaksın. Sen-"

"Hayır, teşekkürler," dedi ellerini ceplerine sokarak. "Burayı seviyorum ve baban da iyi. Bugün yaklaşık bir saatini Domuzlar Körfezi işgalinde gerçekte neler olduğunu anlatarak geçirdi. İlginç bir adam."

Holly konuşmak için aēzını açtı ama . Babasının onu kovmasını sağlayabileceğini düşünmüştü ama Nick onu dinliyor ve hoşuna gidiyorsa Babasının anlattıklarına bakılırsa Nick'in taburcu edilme umudu yoktu.

"İtalya!" Holly söyledi. "Orada çalışmaya ne dersin? Güneş ışığı ve zeytin."

"Hayır."

Fıskiyeye yaslandı. "Bunu bana neden yapıyorsun? Babamın yardıma ihtiyacı olduğunu öğrenmek için çok zahmete girmiş olmalısın. Neden?"

Nick bir an için aya baktı, sonra tekrar ona döndü. "Merak belki de. Bazı şeyleri öğrenmek istedim."

"Lütfen bana aşık olmadığını söyle."

"Hiç sanmıyorum." Adam kadının göğüslerine baktı. "Şehvet, evet, ama aşk değil."

Holly'nin bir kısmı bundan hoşlanmamıştı. Ama o zaman, her kadın her erkeğin ona aşkını ilan etmesini istemez miydi?

Omuzlarını düzeltti ve eteğini düzeltti. İç çamaşırlarının düzeltmek için mahremiyete ihtiyacı olacaktı. "Bu bir daha olmayacak. Bu-" Onun gözlerine bakamadı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Yani bu adam sana şimdiden evlenme mi teklif etti?"

"Tabii ki görmedim. Bu gece onu ilk kez görüyorum."

"O zaman sorun ne? kardeşin düğününü planlıyor, ama alet kulübesinin etrafında takılıyor ve bana inanamayacağın tekliflerde bulunuyor. O-"

"Dikkat et!" Holly dedi ki. "Kız kardeşimin aşağılanması dinlemeyeceğim."

"Mesele şu ki, kimseyle gitmiyorsun, nişanlı ya da evli değilsin ve bir yetişkinsin, o zaman neden çim biçme makinesiyle oynamıyorsun? Oğlum? Belki sana yaşlı Lorrie'yi ve malikanesini nasıl tuzağa düşüreceğin konusunda birkaç ipucu verebilirim."

Sağduyusuna rağmen Holly'nin bu açıklama ilgisini çekmişti. "Mesela?"

Nick omuz silkti. "Erkekler konuşur. Duyduklarımı seninle paylaşabilirim."

"Alınma ama Lorrie'nin en mahrem sırlarını komşusunun çimlerini kesen birine anlatacağından şüpheliyim."

"O zaman düzelt de onun etrafında olayım."

"Yapamam-" diye başladı Holly, sonra gözlerini ona dikti. "Bunu benim için neden yaptın? Gerçek amacın ne?"

"Eğer onunla evlenirsen, buranın tüm restorasyonunu kim yapacak? Kim maaş artı ücretsiz konut, evde yetiştirilen sebzeler ve Noel'de ikramiye alır? Sıradaki adam ben olsam daha iyi olur diye düşündüm."

"Ama sen ve ben..."

"Ben bir eş bulacağım, yarım düzine çocuğum olacak, sen bu adamlarla evleneceksin, iki mükemmel çocuğun olacak ve bir gün tüm bunlara güleceğiz. "Çeşmede tanıştığımız günü hatırlıyor musun?" diyeceğiz.

Holly onun mantığında bir hata olduğundan emindi ama şu anda bunu göremiyordu. Eve geri dönmek, en yakın banyoya girmek ve istiyordu. Belle Chere'i görmek, üç sert ve soğuk içki içmek ve düşünmeyi bırakmak istiyordu.

"Sana şantaj yapmak beni hapse attırır ve harika bir gelecekte mahrum bırakır," dedi onun aklından geçenleri okuyarak. "Bu kadar endişelenmeyi bırak."

Yanağına dokunmak için uzandığında, kız geri çekildi. Nick elini bıraktı. "Seninle bir anlaşma yapalım. Sen başlatmadığın sürece eline dokunmayacağım. Sen benden uzak dur, ben de sana dokunmayayım. Anlaştık mı?"

"I..." Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Ağaçların arasından bir kapının açıldığını duydu, sonra Taylor seslendi, "Holly?"

"Gitmek zorundayım. Gitmek zorundayım-" Kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü. "Senden nefret ediyorum," diye fısıldadı. "Buraya gelmek bana yapılacak en alçakça şeydi."

"," dedi boynunu öperek. "Aşağılık." Onu itti. "Ben üçlü bir ilişkinin içinde sıkışıp kalmadan git."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"İğrenç!" diye fısıldadı elbisesini yukarı kaldırıp eve doğru koşarken.

Dokuzuncu Bölüm

Nick'in yanından ayrıldıktan otuz dakika sonra Holly, Lorrie'nin yemek masasına oturmuştu. Masa, İngiltere'deki ailesi tarafından yaptırıldığı 1760'lardan beri ailesine aitti. Üzerinde çentikler ve yaralar vardı. Lorrie'nin her kusurun ardındaki hikâyeyi bildiğini biliyordu.

Holly oturma odasında belirlediğinde garip bir an yaşanmıştı. Kendini onarmak için elinden geleni yapmıştı. Yırtık külotlu çorabını atmak zorunda kalmıştı ama külotunu düzeltmiş ve yerine oturtmuştu. Saçı ve makyajı tam bir felaketti. Terinin arasında, Nick'in teri ve birçok öpücüğünden sonra geriye kalan tek şey bir parça göz kalemi olmuştu. gözlerinin köşeleri. Kullandığı onca ürüne rağmen saçları kafasında dümdüz duruyordu.

Eski banyo dolabını (değiştirilmesi gerekiyordu) karıştırırken 1970'lerden kalma papatyalarla boyanmış bir tarak buldu ve düğümleri çözmeyi başardı. Yüzü için yapabildiği tek şey sabun ve su oldu.

Utangaç bir tavırla kendini oturma odasında bulmuştu. Üvey annesi ona üzüntüyle baktı, babası kaşlarını çattı ve Taylor ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışıyormuş gibi Holly'ye spekülasyonla baktı.

Ancak Lorrie, adam ona doğru yürürken gülmeye başladı. "Evim nasıl görünüyor?" diye sordu.

"Ofisin çatısı kötü görünüyor. Karanlıktı ama sanırım biraz kuru çürük gördüm."

Lorrie hâlâ gülerek kolunu Holly'nin omuzlarına doladı. "İşte hatırladığım Holly Ay ışığında bile kuru çürümeyi fark edebiliyor."

Holly kızarmaktan kendini alamadı. Lorrie dışarıda binalara sanıyordu, oysa gerçekte dışarıdaydı... Ailesine zayıf bir gülümsemeyle baktı. Dünyada onun gibi iki insan olduğuna inanmak.

Lorrie Holly'ye bir içki doldurdu, Holly de içkiyi yudumladı ve sonra hepsini yemeğe buyur etti. James'in yüzü hemen düştü. Belli ki düzgün bir akşam yemeği bekliyordu, yemeklerle birlikte, ev yapımı ve lezzetli bir şeyler. Onun yerine,

Kentucky Fried Chicken'a benzeyen bir yerle karşı karşıyaydı. Yemekler yüz yıllık porselenlerde servis ediliyordu ve kâğıt inceliğinde cam kadehler vardı ama yemekler ticari ve sıradandı.

"Gördüğünüz gibi, bir aşçı tutacak kadar uzun süredir dönmedim," dedi Lorrie, ama utanmış görünmüyordu.

O masanın bir ucuna, James diğer ucuna, üç kadın da aralarına oturdu. Oturur oturmaz Holly konuşmaya başladı. Meyve bahçesini görmediğini, aile mezarlığını görmediğini ve **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html>

Ahırların ve araba evinin durumu nasıldı? Ahır ? Kereste fabrikası sağlam mıydı? Demirci dükkânında hâlâ Körük mü yoksa deri mi çürümüştü? Çürüdü mü?

Lorrie gülümseyerek onun sözünü kesti. "Sevgili Holly, sanırım diğer konuklar çok sıkıldılar. Belki Belle Chere dışında bir şeyler konuşabiliriz."

Holly el değmemiş yemeğine bakarak, "Evet, elbette," diye mırıldandı.

Yaklaşık otuz dakika boyunca ailesini dinlerken sessiz kaldı. Lorrie'yi sorguya çekti. Onun Holly için "uygun" olup olmadığını anlamaya çalıştıklarını çok iyi biliyordu. Eğer söylenenler onun için bu kadar önemli olmasaydı, konuyu değiştirirdi.

Ama Lorrie kendi başının çaresine bakabilirdi. Soruları yanıtlarken, kısa süre önce boşanmasının üzerinden hızla geçti, gülümsedi ve acı verici bir dönem geçirmiş olması gereken bu olayla ilgili şakalar yaptı. İş bittikten sonra tek istediğinin Belle Chere'deki evine dönmek olduğunu söyledi. Bir dükkân açacağını söylediğinde Edenton'da avukatlık yapan Holly ona sertçe baktı.

"O zaman şehirde çok olacaksın?" Herkes ona baktığında, o da tabağına .

", " dedi Taylor yüksek sesle, "bu korkakça davranışlar artık sona ermeli. Lorrie, Holly bu yazı tavan aranızı kazarak ve eski belgelerinizi okuyarak geçirip geçiremeyeceğini sormaya hazırlanıyor. Doktora tezini bu evin tarihi üzerine yapmak istiyor. İzin verir misin?"

"Elbette," dedi Lorrie. "Ailemin bazen kötü şöhretli geçmişinin yazılı belgelerine sahip olmaktan onur ve memnuniyet duyarım. Belki aile hazinesini bulabilir."

"Hazine" kelimesi hepsini etkili bir şekilde durdurdu.

"Kötü şöhretli mi?" Holly sordu. "Belle Chere ile bağlantısı olan biri ne zamandan beri kötü şöhretli oldu?"

Lorrie sandalyesinde arkasına yaslandı. Çok az yemek yemişti. "Sana hikâyeyi hiç anlatmadım çünkü birkaç yıl öncesine kadar bilmiyordum. Babam, atası Arthur Beaumont'un hakkında konuşulmaması gereken biri olduğunu düşünürdü. Babamı düşününce..." Lorrie sözlerini yarıda kesti ve kadınlar başka tarafa baktı. Lorrie'nin babası kimseye tepeden bakamayacak kadar çok alçakça faaliyete karışmıştı.

"Peki ya bir hazine?" James sordu. "Burası biraz hazineye ihtiyaç duyacak gibi görünüyor."

Holly babasının sözlerindeki kabalık karşısında irkildi ama Lorrie güldü. "Karasakal'ın tüm ganimeti işimize yarayabilir," dedi. "Oturma odasına geçelim mi? Biraz konyağım var, içebiliriz-"

"Bunu yerel marketten mi aldın?" James sordu.

"Hayır, efendim, büyük büyük büyükbabam yarım düzine insanın hayatını tehlikeye attı. Karaya oturan bir Fransız gemisinden köleler almış. Denemek ister misiniz?"

James masadan kalkarken, "İkna olabilirim," dedi.

Oturma odasında Lorrie mumları yaktı ve konyak dolu (eski ve korkunç derecede kırılğan) büyük sürahiler doldurdu ve onun hikayesini dinlemek için oturdular.

"Bu eski bir hikâye," diye başladı Lorrie. "İki erkek kardeş aynı genç bayana, Bayan Julia **Generated by ABC Amber LIT Converter**'a aşıktı, <http://www.processtext.com/abclit.html>

Bayard Pemberton." "Spring

Hill," dedi Holly.

"Evet, sizin evde yaşıyordu." Lorrie onun anısını selamlamak için kadehini kaldırdı. "Bana anlatılanlara göre Julia, atam olan yakışıklı ve karizmatik Jason Beaumont'a çocukluklarından beri aşıkmiş. Ama Jason'ın babası, Jason henüz on altı yaşındayken öldü ve genç adam keder içinde denize kaçtı."

Brendisinden bir yudum almak için durakladı. "En azından resmi hikâye bu. Bence gerçek şu ki, ağabeyi Arthur, Jason'ın öyle bir cehenneme çevirmiş ki Jason evden kaçmış. Büyük teyzem bana her şeyi anlattı. Babam hikâyenin bir kısmını , Arthur'un Jason kadar yakışıklı, Jason kadar sevimsiz ve herkes tarafından sevilen biri olduğunu söylemişti."

"Ama en büyükleri o olduğu için Belle Chere ona miras kaldı," dedi Holly yumuşak bir sesle.

Beaumont ailesi, her şeyi en büyük oğula bırakma ve diğer çocuklara hiçbir şey bırakmama şeklindeki İngiliz geleneğini takip etti. Küçük oğullara göstermelik bir harçlık verilir ve kızların iyi bir evlilik yapması beklenirdi.

"Evet," dedi Lorrie. "Arthur babasının ölümüyle her şeyi aldı ama alışılmadık bir jestle Jason'a ömrü boyunca Belle Chere'de yaşama hakkı verildi. Eskiden onun için inşa edildiği söylenen bir ev vardı. Sanırım ahırların batısındaydı."

"Büyük akçaağaçların yanında," dedi Holly.

"Evet." Lorrie ona öyle bir gülümsedi ki, kaçırdı ve onun övgü dolu bakışlarından memnun oldu. "Böylece Jason denize kaçtı ve on uzun yıl boyunca geri dönmedi. Sanırım 1843 ya da 44'te döndü ve döndüğünde Julia'yı Arthur'la nişanlı buldu."

"Belle Chere'i istedi," dedi Holly.

"Belki, ama Jason döndüğünde, Arthur'la olan nişanını bozdu ve daha genç, daha yakışıklı bir adamla evleneceğini açıkladı.
Beaumont."

"Yeow!" Taylor dedi ki. "Düello mu vardı?"

"Hayır. Aslında Arthur konuda çok nazikti. İkisine büyük bir parti verdi ve her şeye güldü."

"Yalan söylüyordu," dedi Marguerite usulca. "Soğuk ve çok derin bir öfkeyi gizliyordu."

Diğerleri ona baktı ama Marguerite gözlerini Lorrie'den ayırmadı.

"Düğünün gerçekleşmesinden bir hafta önce, Jason yerel pamuk çırçırının sahibiyle tartıştı ve o gece adam ve karısı vurularak öldürüldü. Dört tanık Jason Beaumont'un bunu yaptığını gördüklerini söyledi. Ama Jason o gece evde kardeşi Arthur'la kağıt oynadığını söyledi."

Lorrie yudumlamak için durakladı, belli ki hikâyenin devamını bekleyen dinleyicilerinin bakışlarından keyif alıyordu.

"Şerif ve adamları Jason'ı tutuklamaya geldiklerinde, Jason ve kardeşinin bütün gece nerede olduğunu onlara söyleyebileceğini söyledi. Ancak Arthur, kardeşi için bile yalan söyleyemeyeceğini ve kardeşinin o gece nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını söyledi. Jason'ı zincire vurarak götürdüler, yargılandı, suçlu ve **Generated by ABC Amber LIT**

Converter, bulundu

<http://www.processtext.com/abclit.html>

çifte cinayet için asıldı."

Lorrie durduğunda diğerleri bekledi.

"Hazine ne olacak?" James tersledi.

"Ah evet, hazine. O zamanlar bugünden farklıydı. Duruşmadan sonra Jason bazı ailevi meselelerini halledebilmek için yirmi dört saatliğine hapisten çıkmak istedi. Bir beyefendi olarak geri döneceğine dair söz verdi."

"Arthur'u öldürdü!" Taylor söyledi.

"Hayır, çok daha kötüydü," dedi Lorrie

gülümseyerek. "Belle Chere," diye fısıldadı Holly.

"Evet. Belle Chere. Jason bir şekilde kardeşini bir günlüğüne uzak tuttu. Önce çocuğunu taşıyan sevgilisi Julia ile evlendi, sonra da güvenilir bir hizmetkârla birlikte -her zaman güvenilir bir hizmetkâr mı? Jason arabalar dolusu gümüş eşyayı

Bu arada hala bodrumda duran kasayı da o yılın mahsullerinin satışından elde edilen tüm gelirle boşalttı. Eğer yeniden satış değeri varsa, Jason onu aldı."

"Ve onu sakladı," dedi James.

"Evet. Hazineyi o kadar iyi saklamış ki hiç bulunamadı."

"Ve bu sırrı ölümüne kadar taşıdı," dedi Marguerite. "Kıskançlığın yol açabileceği şeyler korkunç."

Holly, "Julia Bayard Pemberton'ın Arthur Beaumont ile evlendiğini okuduğumu hatırlıyorum," dedi.

"Yine doğru. Julia Arthur'la evlendiğinde Jason neredeyse hiç üşümemişti ve yedi ay sonra Jason'a çok benzeyen bir oğul doğurdu."

"Arthur'la neden evlendiğini anlıyorum," dedi Taylor. "Eğer hamileydiyse bir kocaya ihtiyacı vardı ama Arthur neden onunla evlendi? Ne de olsa onu herkesin önünde küçük düşürmüştü."

"Jason'ın yakışıklı olmasının yanı sıra Midas'ın kuzeni olduğundan bahsetmiş miydin? Büyük teyzem Jason'ın ölmek üzere olan bir şirketi satın alabileceğini ve şirketin yeniden canlanacağını söylerdi. Öldüğünde çok zengin bir adamdı."

"Belle Chere," dedi Holly tekrar. "Arthur'un Belle Chere'i ayakta tutacak parası kalmamıştı, o da kardeşinin dul karısıyla evlendi, böylece kardeşinin parasıyla burayı ayakta tutabilecekti."

"Zavallı çocuk," dedi Marguerite. "Arthur, Julia ve Jason'ın çocuğundan nasıl da nefret etmiş olmalı."

"Onu hiç görmedi," dedi Lorrie. "Kardeşi asıldıktan birkaç ay sonra Arthur atından düştü, boynunu kırdı ve öldü. Julia'nın oğlu her şeyi miras aldı ve Yankeeler'in burayı yakıp yıkmasını için mükemmel bir iş çıkardı."

Beşi de birkaç dakika boyunca orada oturup harika eski konyaklarını yudumladılar ve hikâyeyi düşündüler.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Eserler hiç bulunmadı mı, hiçbiri?" James sordu.

"Hayır. Yetmişli yıllarda buzhanenin kısmı çöktüğünde, ailemin Yankeeler'den sakladığı gümüş servisi -bu gece yediğin şey- bulduk ama Jason'ın sakladığı büyük hazineyi asla bulamadık."

"Peki ya hizmetçi?" Holly sordu. "Ona ne oldu? Hazinenin nerede saklı olduğunu biliyor ."

"Ona ne olduğunu bilmiyoruz. Büyük teyzem, adamın Julia'ya gömülü olduğu yeri söylemesi gerektiğini, ama onun yapmadım."

"Muhtemelen kendisi almıştır," dedi Taylor brendisini bitirirken. "Zavallı Jason asıldıktan sonra Faithful muhtemelen her nereye gittiyse oraya geri döndü ve her şeyi aldı."

"Belki, ama ben öyle düşünmüyorum. Jason'ın asılmasından sonraki gece, dört şahitten biri sarhoş olmuş ve borçlarını ödemediği için Arthur Beaumont'a küfretmiş. Ertesi gün nehirde yüzüstü yüzerken bulundu. Birkaç saat içinde kasabadaki herkes hikayeyi birleştirdi ve Jason'ın muhtemelen masum olduğunu anladı. Ancak o günlerde Belle Chere küçümsenemeyecek kadar zengin olduğu için kimse bir şey söylememiş. Büyük teyzem, Arthur'un, Jason'ın hırsızlık yaptığı ortaya çıkarsa evdeki köleleri ölümle tehdit ettiğini söyledi.

Her şeyi. Arthur tüm hikayeyi bastırmayı başardı, böylece asla yerel bir efsane haline gelmedi.

"Saklanma yerinin boşaltılmış olmasına gelince, tek söyleyebileceğim büyük teyzemin beni hiç bulunmadığı konusunda temin ettiğidir."

Lorrie bir nefes aldı. "Her neyse, bence o zamanlar şüpheli bir şey olsaydı, örneğin bir kölenin aniden zengin olması gibi, kasaba bunun nedenini sorgulardı."

"Ve masum bir adam daha linç edilmiş olacaktı," dedi Holly.

"Muhtemelen."

James merakla Lorrie'ye bakıyordu. "Bu hikâyenin ailenizde genellikle anlatılmadığını söylemişsiniz. Peki neden *bize* şimdi anlatıyorsun?"

"Yakalandım," dedi Lorrie, boş konyak bardağını yere bırakarak. "Spring Hill'i satın aldığınız ve tüm ailenizin buraya döneceği dedikodusu yayılınca, Holly'yi hazineyi aramama yardım etmeye ikna etmek için sinsi bir plan yaptım. Tek bildiğim hazinenin bu arazide bir yerde olduğu."

Holly'ye baktı, gözleri kararmış, kirpikleri inmişti. "Seni aramama yardım etmeye ikna edebilir miyim?"

Holly ayağa fırlayıp odanın içinde dans etmemek için kendini zor tuttu. "Evet, sanırım bunu yapabilirim," dedi, sanki düşüncelere dalmış gibi meseleyi. Diğerleri onun görünürdeki suskunluğuna hiç de aldanmayarak kahkahalara boğulduğunda, Holly de güldü.

Lorrie, "Seninle paylaşacağım," dedi.

Holly, "Ortak mülkiyetteki gibi mi?" demek istedi ama . "Benim ödülüm, bana doktoramı kazandıracak bir tez yazmak olacak.

Evin tüm tarihini yazmak yerine, evin gerçek hikayesini yazacağım.

Arthur, Jason ve Julia, ve hepsini saklı bulduğum İç Savaş öncesi eserlerin fotoğraflarıyla bitireceğim."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bunu yapabilecek biri varsa, o da sensin," dedi Lorrie, ona öyle sıcak bakıyordu ki, Holly'nin ensesinden küçük bir ter damlası aktı.

"Yarın başlayalım mı?" Holly sordu. Lorrie ve Belle Chere. Hayat güzeldi.

"Oh," dedi Lorrie, "bir sorun var. Korkarım şehirde yapmam gereken işler var. Yeni avukatlık büromu kurmak için yapmam gereken çok iş var. Edenton'da yeterince iş yok, bu yüzden eski müvekkillerimi bulundukları yere gitmeye istekli olduğuma inandırmam gerekiyor." Omuz silkti. "Bavulla yaşamak Belle Chere'e bakabilmek için ödemem gereken bir bedel. Aslında yarın New York'a gitmem gerekiyor."

"Sorun değil," dedi Holly. "Tavan arasının nerede olduğunu biliyorum. Ben sadece-"

"Bütün gün burada yalnız mı kalacaksın?" dedi James. "çiğnemen gerek. O bahçıvan çocuğu seninle kalması için göndereceğim. Seni koruyacak kadar güçlü görünüyor ve Tanrı biliyor ya berbat bir bahçıvan. Dün nergis yapraklarını kesti. Gelecek yıl çiçek açacaklarından şüpheliyim."

Lorrie, "Holly'nin gün boyunca burada kalmasının güvenli olacağını düşünüyorum," dedi. "Bir refakatçiye ihtiyaç olduğunu sanmıyorum."

"Humph!" dedi James. "Geçen hafta polisten onun kaçırıldığından şüphelendiklerini söyleyen bir telefon aldık. Güvende olduğunu duyana kadar hepimiz saatlerce cehennem azabı çektik. Ona ne olduğunu biliyor musun? O çok sevdiği çürük eski evlerden birinin içinde dolaşırken bir çingiraklı yılan gördü-

Evet! Bir çingiraklı yılan ve beton kaplı bir çukura düştü. Şans eseri bir kamyoncu onu bulmuş ve açıkta kalarak ölmeden önce çıkarmış."

Gözleri Lorrie'ninkilere dikilmişti. "Buraya saygı duyduğunuzu biliyorum ama gerçek şu ki, diğer tüm tahtalar muhtemelen el ele tutuşmuş termitler tarafından ayakta tutuluyor ve konu eski evler olduğunda kızımın hiç mantıklı olmadığını söyleyebilirim. Ya çatı katından düşerse ya da kasanızda kilitli kalırsa?

Ya üzerine tavan çökerse? Sen yokken ve biz meşgulken, saatlerce keşfedilmeden . Hayır, eğer o buradaysa yalnız kalmamalı. Bir ota bir çiçeği ayırt edemeyen bahçıvan olmayacaksa, başka kim olacak? onunla kalmayı planlıyor musunuz? Biriniz mi?"

Bir an için kimse konuşmadı. James'in söyledikleri doğrudu.

Marguerite, "Sanırım bahçıvan iyi iş çıkaracak," dedi.

Taylor Holly'ye gülümsedi ve üvey kız kardeşinin ne düşündüğünü biliyordu. Üvey babasının dikkatli gözlerinden uzakta, yakışıklı bahçıvanın peşinde koşmaya devam etmek için Belle Chere'i ziyaret edecekti.

Holly itiraz etmek istedi ama aklına söyleyecek bir şey gelmedi: "Görüyorsun ya baba, Lorrie'yle *evlenmek* istiyorum ama bahçıvanla seks yapmaya devam ediyorum," diyebilirdi. Korkarım bahçıvan sürekli etrafımda olursa yakalanırım ve bu da Lorrie'yle olan şansımı mahveder.

Hayır, bunu söyleyemezdi. Sadece kendi öz kontrolüne güvenmek zorunda kalacaktı. Ya da daha iyisi, Belle Chere'in güzelliğine ve gizemine güvenerek dikkatini Nick Taggart'ın karanlık yakışıklılığından uzaklaştırması gerekecekti.

Babasına zayıf bir gülümseme verdi ve gözlerinde sanki bir şeylerin peşindeymiş gibi bir pırıltı gördüğüne yemin edebilirdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bir saniye sonra sırtıttı. Babası Lorrie'yi yardım ediyordu. Eğer orada, onun evinde, bütün gün yalnız kalıp onu bekleseydi, Lorrie kendini güvende hissederdi. Ama eğer orada inanılmaz derecede yakışıklı ve

Seksi adam, belki Lorrie seyahatlerinden daha erken dönerdi. Kıskançlığın neden olabileceği dehşetle ilgili bir hikâye duymamışlar mıydı?

Babasının gözlerindeki pırıltı derinleşti ve Holly tekrar Lorrie'ye baktı. "Evet," dedi, "belki de yanımda birinin olması daha iyi olur. Tavan arasındaki kutuları taşıyabilir."

"Bahçıvanı oldukça kıskandığımı fark ettim," dedi Lorrie, gözleri Holly'ninkilere o kadar sıcak bakıyordu ki, bir an için onun mahrem bir şey söyleyeceğini düşündü.

James boğazını temizledi. "Bu iş hallolduğuna göre eve gitmemizi öneririm. Yarın hazırlamam gereken bir vaaz var."

Kendini biraz sersemlemiş hissedenden Holly, ailesini oturma odasından çıkarken takip etti. Yıllarca bunun hayalini kurmuş, düşlemiş ve merak etmişti. Lorrie'yle bir yaz geçirdiğinde çok gençti ve yıllar geçtikçe onun nasıl bir adama dönüştüğünü merak etmişti. Bazen Edenton'dan insanlarla karşılaşır ve hep Lorrie'yi sorardı. Herkes onun ailesini ve Belle Chere'deki malikanesini biliyordu ve neredeyse herkes onu "tanıdığını" iddia ediyordu. Pek çok kişi onun bir züppe olduğunu söylerdi.

Ama yazı birlikte geçirdiği Lorrie ve bu gece yeniden karşılaşacağı adam züppelikten olabildiğince uzak görünüyordu. Bir varis olarak Holly, insanlara karşı mesafeli olmak gerektiğini çok iyi biliyordu. Birçok kez, insanlar onun Hollander Tools'un varisi olduğunu öğrendiklerinde, ona karşı tavırları değişmişti. Birden sesleri değişmiş ve Holly'nin söylediği her şey son derece komik ya da son derece bilgece gelmişti. Bu insanlardan kaçtığında, daha sonra onun bir züppe olduğunu söylediklerini duymuştu.

Nick babasının aldığı büyük cipin kapısını açarken, Holly Belle Chere'de etrafına bakındı.

Mekânda sadece yüzyılların ulaşabileceği bir yaş ve zarafet vardı.

Lorrie'nin arkasından, "Bahçıvan da sen misin?" diye sorduğunu duydu, sonra dönüp kaşlarını çatıldığını gördü. Nick'i bir aşağı bir yukarı süzüyordu ve gördükleri hoşuna gitmemiş gibiydi.

Öte yandan Nick, Lorrie'ye öyle üstün bir "ben kazandım" edasıyla gülümsüyordu ki Holly onu tekmelemek istedi. "Evet, efendim," dedi Nick. Kelimeler doğruydı ama Nick'in sesinde alaycı bir ton vardı. Bu işe yaramayacak, diye düşündü Holly.

Bir saniye sonra Lorrie Holly'nin kolunu tuttu, onu döndürerek vücuduna bastırdı ve öptü. Düzgün bir öpücüktü ama anne babası baktığı için dilsizdi ama Holly herkes baktığı o kadar gergindi ki hoşuna gidip gitmediğine karar veremedi.

Lorrie onu tuttuğu gibi aniden bıraktı ve uzaklaştı. Arabanın arkasından babasına baktı. "Özür dilerim efendim. Ay ışığı. Güzel bir kadına dönüşen eski bir arkadaş." Çok çekici bir şekilde omuz silkti.

James karısının elini tutarak, "Hiç değil," dedi. "Hayatım boyunca biraz ay ışığı deneyimi yaşadım."

Holly bir şeyler söylemeye başladı ama Nick ellerini Holly'nin beline öyle sıkıca koydu ki Holly nefes alamadı.

Onu yüzüne . Bir sonraki saniye **Generated by ABC Amber LIT Converter,** <http://www.processtext.com/abclit.html>kaldırdı, yolcu koltuğuna sertçe oturttu, sonra da kapıyı kapattı

direksiyon başındaydı ve Belle Chere'den ayrılıyorlardı.

Holly açılır tavandan ayağa kalkıp Lorrie'ye ve tüm Belle Chere'e el sallamak istedi ama dönmeye çalışıldığında elbisesinin eteğinin kapıya sıkıldığını fark etti. Nick'in bunu bilerek yaptıldından emindi. Adamın profiline baktıldığında, yüzünde bir kasın çalışıldığını gördü.
Çene.

Holly başını çevirip pencereden dışarı baktı ve gülümsedi. Tamam, kızgın olması gerektiğini biliyordu. Nick çocukça davranmıştı. Lorrie de öyle. Eğer Nick'i görmemişse, Nick'in o olduğunu bilmiyorsa Holly'yi "koruyacak" olsaydı, Lorrie onu ailesinin asla öpmezdi.

Evet, iki adama da kızgın olmalıydı. Onu ilkel bir erkek çekişmesinde kullanıyorlardı.

Ama ne yaparsa yapsın Holly kızamıyordu. İki yakışıklı adamın onun için kavga etmesi çok iyi hissettiriyordu. Çok, çok iyi.

Koltuğa yaslandı ve gözlerini kapattı. Her şey planladığı gibi gidiyordu. Yarın araştırmasına başlayacak ve eğer şanslıysa, yüz altmış yıldan uzun süredir saklı olan bir hazine bulacaktı.

Belle Chere'in ihtiyacı olan hazine. Nick'le uğraşmaktan bu gece etrafa bakmaya pek vakti olmamıştı (ona baktı ama gözlerini dikmiş önüne bakıyordu) ama yapılması gereken birkaç tamirat görmüştü. Belle Chere gibi bir yeri korumak bir servet gerektiriyordu. Lorrie'ye Belle Chere miras kaldığında hiç para bırakılmadığını biliyordu, bu yüzden sahip olduğu tek şey kazandıklarıydı.

Bir avukat olarak tüm başarısına rağmen Lorrie sadece yirmi yedi yaşındaydı. İhtiyacı olan parayı kazanmak için yeterli zamanı olmamıştı.

Peki hazineyi bulan bir kadına ne kadar minnettar olurdu? diye merak etti. Eğer kadın bulursa, hazine Lorrie'nin olacak ve adam zengin olacaktı. Eski bir okul Lorrie'nin ilk karısı hakkında söylediği gibi, asla zengin karısının sırtından geçinmekle .

Holly gülümseyerek koltuğa yaslandı. Evet, her şey onun yararına mükemmel bir şekilde işliyordu. Sanki bir aşk tanrısı her şeyi planlamıştı.

Nick hariç, diye düşündü gözlerini açıp profiline bakarken. Sadece Nick'le buluşması uygun görünmüyordu. Ondan kurtulmanın bir yolunu bulması gerekiyordu. Belki yarın Hollander Tools'u arar ve bir stajyer yönetici programları olup olmadığını öğrenirdi. Eğer yoksa, bir tane oluşturmalarını şiddetle önerecekti.

Evet, diye düşündü, Nick'ten kurtulmanın yolu harika bir iş bulmaktı. Ona bir iş ve dolayısıyla kendi başına asla elde edemeyeceği bir gelecek sağlarsa, vicdanı rahatlayacaktı.

Genişçe gülümseyerek kendinden memnun olduğunu belirtti. Her şeyi çözmüştü.

Onuncu Bölüm

Holly, Belle Chere'in tavan arasının dünyadaki en sıcak yer olduğundan emindi. Pencereleer uzun zaman önce çivilenip , sonra da boyanmıştı.

Vicdanı onları açmasına izin vermezdi. Hayır, pencereler dikkatlice çıkarılmalı, boyları sök÷lmeli, çerçeveleri onarılmalı ve sonra tekrar takılmalıydı **Generated by ABC Amber LIT Converter,**

<http://www.processtext.com/abclit.html>

yerine.

En güzel beyaz keten pantolonunu, sevimli küçük düz sandaletlerini ve siyah pamuklu kolsuz üstünü giymişti. Yeterince serin olacağını ve araştırmanın onu o kadar içine çekeceğini ve sığağa dayanabileceğini düşünmüştü, ama hala sabahtı ve bunalıyordu.

Bir kez daha, uzun ve tozlu odanın sonundaki büyük vantilatöre baktı. Biri onu açmayalı kaç yıl olmuştu acaba? Görünüşüne bakılırsa yaklaşık 1957 yılında yeni yapılmıştı. Vantilatörün yanında açık duran eski bir ahşap alet kutusunu görünce şaşırmadı. Sanki biri tamir etmeye çalışmış ama vazgeçip gitmiş gibi görünüyordu.

At derisiyle kaplı iki sandığın arasından geçerek kapalı, kirli pencereden dışarı baktı. Nick'in aşağıda, bir hamakta uzanmış olduğunu görebiliyordu. kocaman bir ceviz ağacı, gözleri kapalı ve buz gibi serin görünüyor.

Bu sabah tam bir baş belasıydı. Babası vaazının ilk taslağını herkesin dinlemesinde ısrar ettiğı için Holly saat 9'a kadar evden çıkamamıştı. Belle Chere dosyalarını ele geçirmek için can atıyordu ama beklemek zorundaydı. Evden çıktığında Nick verandada oturmuş onu bekliyordu.

"Hangi arabayı istiyorsunuz hanımefendi?" diye sordu.

"Kes ," diye tersledi, ona bakmadan. Kırmızı deri çantasının içindekileri kontrol ediyor, tüm araştırma malzemelerinin yanında olduğundan emin oluyordu.

Nick'e bakmadan kendi arabasına doğru yürüdü ve direksiyona hazırlandı ama Nick onun elini iterek arabayı kendisinin kullanacağını işaret etti.

Belle Chere'e varmaları için geçen birkaç dakika boyunca hiç konuşmadılar. Ona bakmadan Lorrie'nin verdiği anahtarı kullandı ve ön kapıyı açarak Nick'i dışarıda bıraktı.

Evin içi on sekizinci yüzyıl teknolojisinin yapabileceği kadar serindi. Orta salon, dedikleri gibi, "yüksek, geniş ve yakışıklıydı." Holly bir an için bir melodi mırıldandı ve salonda vals yaptı. Salonda partiler düzenlenirdi. Bugünlerde kim dans etmek için ev tasarlıyor ki? diye düşündü.

Vals yapmayı bıraktı ve hava çok ısınmadan doğruca tavan arasına çıkmaya karar verdi. Ama zaten çok sıcaktı. Asırlık evler bir şeydi, ama asırlık hava başka bir şeydi.

Saat 10:30'da kadar terlemişti ki sanki yüzüyormuş gibi hissediyordu. Burnundan boncuk boncuk ter eski bir belgeye damladığında, bir şeyler yapılması gerektiğini biliyordu. Yarın servis elemanlarını çağıracaktı. yeni bir vantilatör ya da pencere . Ama bugün için.

Kirli pencereden tekrar dışarı baktı ve Nick'in hâlâ hamakta uyukladığını gördü. Belki de ona yapacak bir şeyler vermeliydi, arabasının yağını değiştirmek gibi. Lastikleri döndürmek. Pistonları temizleyin. Pistonların yağa ihtiyacı var mıydı? Temizlik mi?

Holly iç çamaşırlarına ve sandaletlerine kadar soyundu. Ve kolye, diye düşündü dehşet içinde.

Nick'le tanıştığından beri onun verdiği büyük sarı taşı takıyordu. Bu kadar gösterişli ve ucuz bir şey takması aptalcaydı ama hoşuna gitmişti. Taşta ona çekici gelen bir şeyler vardı. Taşın cam değil de başka bir şey olduğuna karar vermişti, sitrin olabilir miydi? Elbette kolyeyi ona geri vermeliydi ve bunu yapmak istiyordu. Ama şimdilik...

Taşı sütyeninin içine soktu, deri ciltli eski bir sandığa döndü ve "Neyin var göster bakalım!" dedi.

sonra açtım.

Bir saat sonra, kutuları indirmek için parmak uçlarında gerinirken bir ses duydu. Döndüğünde Nick'i gördü ve nefesi kesildi.
-Ve bunu yaptığında kutular yuvarlanmaya başladı.

Bir anda Nick arkasındaydı, uzun kolları başının üzerinden uzanarak kutuları tekrar yukarı itti.

Kollarını indiren Holly ona ters ters baktı. "Beni aşağıda beklemen gerekiyordu."

Neredeyse çıplak olan vücudunu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Güzel kolye. Özellikle vitrini çok beğendim."

Dönerek vantilatöre doğru yürüdü.

Holly aceleyle sarı taşı sütyeninin içine geri soktu ama canı için tekrar çıkardı. Artık saklamaya çalışmanın faydası yoktu. Adam yelpazeyle oynarken, "Bu kırılmış," dedi.

Nick vantilatörü inceledi, sonra iki şapka kutusunu ve güve yeniği bir oyuncak ayıyı kenara iterek kabloyu buldu.

Bir uzatma kabloşuna takılana kadar takip etti, sonra fişi bulana kadar en az yirmi kutuyu yerinden oynattı. Ona gülümseyerek fişi prize taktı ve vantilatör odanın her tarafına toz ve kâğıt savurmaya başladı.

Holly gazetelerin peşinden koşması gerektiğini biliyordu ama hava o kadar iyi geliyordu ki koşarak vantilatörün önünde durdu, sırtı ona dönüktü, kollarını ve bacaklarını uzatmıştı.

Nick eski bir deri ve ahşap Eastlake sandalyeye oturdu ve onu izledi. "Keşke bir kameram olsaydı," diye mırıldandı.

Holly, vantilatörün vücudundaki teri kurutmasına izin verirken ona sırtını döndü. "Sen bile beni bundan zevk almaktan alıkoyamazsın," dedi.

"Ne zamandan beri senin bir şeyden zevk almanı engellemeye çalışıyorum? Aslında işimin bir parçasının da sana keyif vermek olduğunu sanıyordum."

Onunla yüzleşmek için geri döndü. "Bana sataşma ve bana öyle bakmayı kes. Yapacak işlerim var."

"Ah, evet, Belle Chere'in evliliğini kazanmak." Kadın ona ters ters baktı. "Hiç de komik değilsin."

"Bazen seni güldürdüm." Sesi alçak ve boğuktu. "Nick! Ciddiyim!

Seninle dalga geçecek vaktim yok."

"Sorun ne?" diye sordu, yüzündeki gülümseme kaybolmuştu.

Eski bir tabureye oturdu ve büyük odanın etrafındaki tüm kutulara, sandıklara ve dolaplara baktı.

"Anlayabildiğim kadarıyla, Belle Chere'in inşasından bu yana burada yaşayanlarla ilgili her kâğıt parçası bu odada. Ama ne bir organizasyon, ne bir etiketleme, ne de bir şeyi bulmanın bir yolu var. Tüm bunları kataloglamak yaklaşık yirmi yüksek lisans öğrencisi için bir yıl sürecek bir iş."

Nick şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Acelen ne? Yapabilirsin Bayan Belle Chere olun, sonra da hayatınızı bu eski gazeteleri okuyarak geçirin."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Tam bir pislik olabiliyorsun, bunu biliyor musun?" Odanın diğer giysilerine doğru gitti ve öfkeyle pantolonunu çekti.

Nick sandalyeden kalktı. "Haklısın. Özür dilerim. Sorun şu ki, ne yapmaya çalıştığınızı bilmiyorum. Tezinizi yazmadan önce buradaki her kâğıdı okumanız mı gerekiyor?"

Bluzunun düğmelerini ilikliyordu. Giysileri tozlanmış ve kırıışmıştı ama en azından artık kuruydular.

"Hayır," dedi, "işler değişti. Sadece ihtiyacım var-" Elini salladı. "için çok fazla şey var." Büyük bir gardırobu açtı, içindekileri görünce içini çekti: çeşitli yaşlarda ve bozulma durumlarında kutular ve Boş alanlara yüzlerce eski mektup tıktırılmıştı. İki mektup çıkardı.

"Birinci Dünya Savaşı ve İç Savaş," dedi. "Nasıl çabucak bir şey bulabilirim ki?"

Nick onun arkasına geçerek ellerini omuzlarına koydu. Kız kıpırdamadı. "Bir fikrim var. Aşağıya insek ve ben yemek hazırlarken sen de duş alsan nasıl olur? Yemek yerken bana neye bakmam gerektiğini söylersin, sonra ben de buraya gelip sana yardım ederim."

Holly tereddütlü görününce Nick kuru bir sesle,

"Okuyabilirim," dedi. "I..." Holly başladı ama yüzü kıpkırmızı oldu.

"Çok iyi limonata yaparım," dedi.

"O halde..." Gülümseyerek kapıya yöneldi ama Nick onu durdurdu. Ellerini boynuna götürdü ve ona verdiği kolyeyi bluzunun dışına çekti. "Güzel görünüyor," dedi usulca.

Holly onun kendisini öpeceğini sanıp öne doğru eğildi ama Nick omuzlarından tutup kapıya doğru çevirdi. "Benim için çok terlisin!"

"Bunu test edeyim mi?" Holly omzunun üzerinden söyledi.

"Lütfen yapma," dedi yalvarırcasına, kadın güldü.

Kırk beş dakika sonra Holly kendini çok daha iyi hissediyordu. Serin bir duş almış, saçlarını Lorrie'nin şampuanıyla yıkamış, iç yıkamış ve ısıtılmalı havlu askısına asmıştı ve şimdi Nick'le birlikte mutfakta oturmuş kalın bir hindili sandviç yiyordu. Üçüncü bardak buz gibi limonatasını içiyordu ve Nick'e Arthur, Jason ve Julia'nın hikâyesiyle ilgili bildiği her şeyi anlatmayı yeni bitirmişti.

"Yani 1840'ları arıyorsunuz," dedi. "Ama tam olarak ne arıyorsunuz? Julia'nın özel hikâyesini anlattığı günlüğünü mü?"

"Keşke. İçinde bazı tarihler olan ama başka pek bir şey olmayan bir İncil buldum." Notlarını bulmak için cebine bakmaya başladı ama üzerinde Lorrie'nin yeşil ipek sabahlığı vardı. "Tarihler doğru ve gerçekler orada. Her şey 1842'de oldu. İncil'de Julia'n Jason'la dokuz Nisan 1842'de evlendiği ve üç gün sonra öldüğü ama nasıl öldüğü yazmıyordu. Haziran ayında Arthur'la evlendi ve bir bebeği oldu-"

Limonatasından bir yudum aldı.

"Aralık başında," dedi.

"Doğru. Bunu nereden biliyorsun?" O cevap vermeden önce, "Büyük aile." dedi.

"Evet, ailemde bir sürü hamile kadın var. Biz Taggertler çok doğurganızdır."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Lafı açılmışken-"

"Biraz daha limonata?" diye sorarak onun sözünü kesti. "Arthur ne zaman öldü?"

"Kasım gibi bir şey, bebek doğmadan önce." Sandviğine baktı.

"Bunların yerine Lorrie'ye yiyecek bir şeyler almamız gerekecek."

"1842 için başka ne buldun?"

"Kölelerin alınıp satıldığı büyük siyah bir defter," dedi dudağı kıvrılırken.

"Ona bakamazdım. Amerikan tarihinin tahammül edemediğim bir yönü de bu.

İnsanlar bir açık artırma bloğuna konur ve-"

Nick elini onun koluna koydu. "En azından kayıtların yayınlanması insanların atalarını bulmalarına yardımcı olabilir."

"Doğru," dedi. "Belki daha sonra bulabilirim-"

"Bu ses de ne?"

Holly bir saniye dinledi, sonra ayağa fırladı. "Bu benim cep telefonum." Çantası ön kapının yanında yerdeydi. Koridora koştu, telefonunu aldı ve her saniye yüzü düşerek dinledi. Hoşça kal dedikten sonra mutfığa geri döndü.

"Arayan Taylor'dı. Bugün bir provam var. Bana bundan bahsettiğini söyledi ama ben hatırlamıyorum."

O kadar kederli görünüyordu ki Nick kolunu onun omuzlarına doladı. "Baban sadece sen buradayken sana bakmam gerektiğini söyledi. Beni Spring Hill'de bıraksan, ben kamyonetimi alsam, sen de uyumaya gitsen, ben de yerel kütüphaneye gitsem nasıl olur? Jason Beaumont asıldıysa gazeteler bunu yazacaktır."

"Yapabilir misin? Yani, sen-?"

Tek kaşını kaldırarak ondan uzaklaştı. "Nasıl araştırma yapılacağını biliyor muyum? Elbette. Çok kolay." Geri çekildi, gömleğinin düğmelerini yarıya kadar açtı, ona şehvet dolu bir bakış attı ve "Belle Chere hakkında ne biliyorsun?"

1842?" Çok seksi bir çete üyesine benziyordu. Holly

güldü. "Sen iflah olmazsın."

"Eğer işe yararsa buna değecek. Unutma, işi istiyorum."

"İş mi?" dedi ve sanki onu Hollander Tools'a gönderme fikriyle ilgili aklından geçenleri okumuş gibi kendini suçlu hissetti. "Oh, yani ben... ben..." dedikten sonra Belle Chere'in müdürü olarak mı?

"Buranın sahibiyle evlendikten sonra."

"Evet," dedi ama adamın gözleriyle buluşamadı.

Nick elini kızın çenesinin altına koydu ve gözlerini kendisiyle buluşturdu. "ama, bana aşık olmuyorsun, değil mi?"

"Yakınından bile geçmiyor. Lorrie ve benden sonra burada çalışamayacağını düşünüyordum - yani, Lorrie ve ben-" Ona ters ters baktı. "Neredeyse Lorrie dün gece beni öptüğünde çıldırdı." Nick'in bunu inkâr etmesini bekliyordu ama etmedi.

"Gitmeye hazır mısın?" diye sordu, sesinde hiç mizah yoktu. "Bu araştırma biraz zaman alabilir."

Holly sandalyesinden kalktı ve Nick'i arabaya kadar takip etti. Tekrar, Nick'in gelecekle ilgili planlarındaki tek zorluk olduğunu düşündü. Eğer Nick'i aradan çıkarabilirse, her şeyin istediği gibi gideceğinden emindi.

Arabayı çalıştırırken ona baktı ve sorunun Nick'in gitmesini istememesi olduğunu düşündü. Araştırma konusunda onun yardımına ihtiyacı vardı ve aslında ona ihtiyaç duyduğu hiçbir şey yoktu. Belki seks dışında. Muhteşem seks. Dünyayı sarsan seks. En iyi seks-

"Bana böyle bakmaya devam edersen randevuna asla gelemeyeceksin."

Sağ tarafına baktı. Ağaçların arasından Belle Chere'i görebiliyordu. Bu Bir evi bu kadar çok sevmek saçmaydı ama onun asıl sevdiği bir yaşam . Kendini o evde üç çocuğuyla birlikte görebiliyordu.

Kendisini yerel ve ulusal korumacılarla yapılan toplantılarda gördü.

Nick'e bakmak için döndü. Göremediği şey, onunla birlikte yaşayan kendisiydi. Nick şaka yapıyor ve alay ediyordu ama onun gururlu bir adam olduğunu görebiliyordu. Karısının sırtından geçinmek istemezdi - bu da Holly'nin onun kazancıyla geçinmeye çalışması gerektiği anlamına geliyordu.

Holly başka tarafa baktı. Ben bir züppeyim, diye düşündü. Ve tembelim. Günlerimi çamaşır yıkayarak geçirmek istemiyorum.

İstiyorum-

Bir an için gözlerini kapattı. Geleceğini önceden belirlemeye çalışmaktansa tezini düşünmek daha iyiydi.

On Birinci Bölüm

"Darci?" Nick telefona cevap verdi. "Meşgul müsün?"

"Senin için asla çok meşgul değilim. Herkes nasıl?"

"İyi. Harika," dedi sabırsızlıkla. Darci Montgomery kuzeninin karısıydı ve geleceği görebiliyordu.

"Sorun ne?" diye sordu.

"Sen söyle," dedi Nick ve gergin bir kahkaha attı.

"Tamam. Yanında bir kadın ve altın dolu büyük bir delik var."

"Var o zaman?" diye sordu. "Emin değildim. Burada, **Generated by ABC Amber LIT Converter** tarafından hazine gömüldüğünü ,bir söyleyen bir adam var <http://www.processtext.com/abclit.html>

Yüz yıl önce bir akrabamdı ama sevdiğim biri değil. O-" "Sevdiğin kadınla evlenmesi mümkün."

"Onu sevmiyorum!" Nick öfkeyle söyledi.

"Bu meşe palamudunun meşe ağacı olmadığını

söylemek gibi bir şey." "Ha?"

"Meşe palamudu büyür; aşk büyür. Ona olan aşkın şu anda bir meşe palamudu büyüklüğünde, ama yakında bir meşe büyüklüğüne ulaşacak."

Nick, "Az önce onun muhtemelen başka biriyle evleneceğini söylediğine göre, bu harika bir haber," dedi.

"Gelecekle ilgili bir şey varsa o da değiştirilebilir olmasıdır. Nick," dedi Darci, "burada yanlış giden bir şeyler var.

Ne olduğundan emin değilim ama bir şeyler ters gidiyor. Sanki aynı anda iki imge görüyorum. Bu genç kadının saçları siyah mı?"

"Evet," dedi Nick usulca. "Ve iç çamaşırı kataloğundan fırlamış gibi bir vücut. Bugün-"

Darci'nin kahkahası onun sözünü kesti. "Görmek istemediğim bazı sahneler var."

"Yani bu hazineyi buluyoruz, sonra da büyük evi olan adamla evleniyor," dedi Nick kasvetle.

Darci bir an sessiz kaldı. "Neyin sen? Amerika'daki en büyük evi almaya gücün yeter, onun da yeter. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet. Hollander Tools. Şimdi ayrıntılara giremem ama benim fakir, eğitimsiz ve ... olduğumu düşünüyor. Anladınız siz onu."

"Sanırım bu yüzden yalanlar görüyorum. Eğer ona kim olduğunu söylersen, seni sevdiğini söyleyecektir."

"Öyle mi?" diye sordu hevesle.

"Etrafında gördüğüm tek şey kafa karışıklığı. Onun için üzülüyorum. Seni çok seviyor ama ailesini de *seviyor*. Ona göre, eğer seni severse ailesini kaybedecek. Onu sen ve ailesi arasında seçim yapmaya zorlaman hiç adil değil."

"Evet, biliyorum," dedi Nick. "Ben gerçek bir cadıyım."

Darci güldü. "Kesinlikle! Ama Nick, dinle, etrafınızda gerçek bir tehlike var. Birileri ikinizi de izliyor."

"Hazine için mi yoksa Holly'nin mirası için mi?"

"İkisi de. Orada beslenmeye ihtiyacı olan bir şey var ve o da altın yiyor. Bu mantıklı mı?"

"Oh, evet. Ek binalarıyla birlikte büyük bir ev. *Rüzgar Gibi Geçti* filminin setine benziyor. Holly'nin *gerçekten* sevdiği şey bu."

"Hayır. Ailesini gerçekten seviyor. Nick-"

"Peki ya şu adam Lorrie? Evleneceğini söylediğin adam?" "Onun için mi yoksa ondan mı tehlike, hangisi bilmiyorum."

"Ondan değil, ama ellerini Holly'den uzak tutmazsa yumruğuma yürüme tehlikesi var. Söyle bakalım, bu hazinenin nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Yerdeki büyük bir delikte, doğal mağara ama küçük bir mağara. Açıklığın üzerinde büyüyen bir ağaç var."

Altını toprağa koyan iki adam ağacı dikti ve şimdi deliği göremiyorsunuz. Onu bulmanın tek yolu- Biliyorsun, sana bunu söylemeyeceğim. Eğer eski kayıtları karıştırır ve aklınızı kullanırsanız, siz ve kız arkadaşınız onu bulabilirsiniz. Ama biliyor musun, şu adam, Lorrie?"

"Evet?"

"Var olduğuna inanmıyor. Sadece Holly'nin orada olmasını istiyor. Nick, lütfen ona kim olduğunu söyle."

"Bunu düşüneceğim," dedi, konuyu değiştirmek istiyordu. Darci'nin ona zaten bildiği şeyi söylemesini istemiyordu, onun alçakça davrandığını, Çok iyi bir insana karşı aşağılık bir şey. "Son zamanlarda neler yapıyorsun?"

"Her şeyler, hayaletleri serbest bırakmak, sihirli nesneleri toplamak, ölü adamları ışıktan geri çekmek. Hep aynı şeyler."

Nick güldü. "Seni özledim. Bir haber var mı...?"

Darci'nin yutkunduğunu duydu. "Adam ve Bo? Hayır, haber yok ama sanırım daha yakın . FBI. Benim hikayem bekleyebilir. Neden bana biraz göndermiyorsun?"

Bana bahsettiğin insanların sahip olduğu şeyler ve ne hissedebileceğimi görmeme izin verir misin? Artık bende bu 'Tanrı'nın Dokunuşu' var ve-"

"Bir ne?"

"İçin çok uzun. Sana sonra anlatırım. Onu ölüleri diriltmek için kullanabileceğimi biliyorum ama onunla başka ne yapabileceğimden emin değilim."

"Ben de burada aptal bir hazine için heyecanlanıyordum. Ölüleri diriltmek, ha?"

"Sadece bir ölü adam ve çok yardım aldım."

"Oh. Bu bir hayal kırıklığı. Bunu tek başına yapacağını umuyordum."

Darci güldü. "Ben de seni özledim. Eşyaları bana gönder ve gitmem gerek. Linc burada."

"Linc kim?" Nick sertçe sordu.

"Merak etme, hayatımda başka bir erkek yok. Lincoln Aimes." "Aktör olan mı?" Nick'in sesi yükseldi.

"İmzalı bir resim ister misin?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hayır, ben..."

Darci yine güldü. "Kocamı, yani kuzenini hâlâ sevdiğimden emin olmak istiyorsun. Oh, evet. Her zamankinden daha fazla. Sonsuza dek. Şimdi gitmem gerekiyor. Linc, ben ve kızlar dışarı çıkıyoruz."

"Baban nasıl?" Nick telefonu kapatmadan önce sordu.

"Mezopotamya'da."

"Hâlâ var mı?"

"Georgia'da öyle. Gerçekte kör olmayan bir adamla konuşuyor. Gitmem gerek! Güle güle Nick, ona kim ve ne olduğunu söyle. Ona işkence ediyorsun."

Nick gülümseyerek kapattı. "İşkence, ha?" diye yüksek sesle söyledi ve kulağa hoş geliyordu. Holly'nin minicik beyaz iç çamaşırlarıyla bir vantilatörün önünde durup kutuların üzerine eğilmesi onu neredeyse bir akıl hastanesine gönderecekti.

"Turnabout's fair play," dedi kamyonun anahtarlarını havaya fırlatıp yakaladı. Yapması gereken bazı araştırmalar vardı.

On İkinci Bölüm

Nedime elbisesi provası Holly'nin hayal ettiğinden de kötüydü.

Elbise berbattı: lavanta rengi şifon, tek omuzu açık, ayak genişliğinde firfırlarla sarılmıştı. Çifte firfır bir omuzdan başlıyor, kolunun altından aşağıya, sırtına, kalçasına ve oradan da uyluklarına doğru iniyordu.

Bir adım attığında, geniş firfırlar etrafında öyle bir uçuşuyordu ki, sanki frizbi giyiyormuş gibi hissediyordu.

"Taylor!" dedi, aynadaki üvey kardeşine yalvaran bir bakış göndererek. Elbette Holly o berbat elbiseyi giymeyi düşünmüyordu, onun yerine bir gelinlik giymeyi planlıyordu ama yine de...

". Harika görünüyorsun. Sadece düğününde bana ne giydireceğini düşün."

"Bu benim bilmediğim bir şey bildiğin anlamına mı geliyor?"

"Lorrie'nin dün gece sana bakışına bakılırsa, bence bir yıl içinde beyazlar içinde olacaksın."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Holly aynada hâlâ Taylor'a bakarak, "Öyle mi dersin?" dedi. Dalgın bir şekilde Nick'in ona verdiği kolyeyi tutuyordu.

"Bu da ne?"

"Yok bir şey," dedi Holly ve kolyeyi sutyeninin içine geri koydu.

"Bir erkekten, değil mi? Bekle! Sakın söyleme. İki günlük ilahi seks adamından, değil mi?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Evet," dedi Holly yavaşça, yüzü kıpkırmızı olmuştu.

"Öyleyse görelim."

Holly döndü. "Bu sadece ucuz bir kolye. Eminim boynum zincir yüzünden yeşile dön."

Elini koruyucu bir şekilde elbisesinin üst kısmına koydu.

"Hmmm," dedi Taylor. "Lorrie'ye rakipleri olduğunu söyleyeyim mi?"

"Tabii ki hayır!" Holly tersledi, sonra komplo içinde Taylor'a baktı. "Şey, belki küçük bir rekabet.

Sadece işleri renklendirmek için."

"Baharattan bahsetmişken, çim biçme makinesindeki çocukla günün nasıl geçti?"

"Nick mi? Ben tavan arasında sıcaktan neredeyse ölürken o hamakta uyukluyordu." Kız kardeşi yüzünü görmesin diye arkasını döndü.

"Hamak, ha? Belki de yarın seninle gelmeliyim."

"Sen yap, ben de seni işe koyayım. İncelenmesi gereken binlerce defter ve mektup var

Taylor titredi. "Hayır, teşekkür . Peki hafta sonu için ne planlıyorsun?"

"Pek bir şey yok. Araştırma, sanırım."

"Lorrie dönecek mi?"

Holly kaşlarını çatarak, "Hiçbir fikrim yok," dedi. Taylor'ın alayları, Lorrie'yle çok az görüşüğünü anlamasını sağlamıştı. Onunla bir randevu ayarlamamış ya da onu tekrar görmek için bir görüşme bile yapmamıştı.

Taylor gülümsedi. "Hadi ama, bu kadar asık suratlı olma. Seni ailelerimizin önünde öptü, değil mi? Ve sana evinin anahtarını verdi. Eğer daha fazlasını yapsaydı, bir din adamını devreye sokması gerekirdi."

"Evet, sanırım öyle," dedi Holly ama tereddütlüydü.

Taylor saatine bakarak, "Neşelen," dedi. "Gitmem gerekiyor. Charles beni bekliyor."

"Yıllardır olduğu gibi."

"Evet," dedi Taylor sırtarak. "O elbiseyi çıkar ve biraz . Alışverişe git."

Holly giyinme odasına girerken, "Elbette," dedi. Yeniden düzgün giysiler giyer giymez kütüphaneye gitmeyi planlıyordu. Belki Nick hâlâ orada olabilirdi.

Bir an için soyunma odasının aynasında kendine baktı. Beyaz bir iç çamaşırı giymişti, dantelli ve hoştu, ama tam olarak bir erkeği ateşe vermiyordu. Göğüslerinin arasında Nick'in ona verdiği kolye duruyordu. Nick ne demişti? Vitrini beğenmişti.

Belki kütüphaneye gitmek yerine alışverişe giderdi. Yaklaşık elli mil ötede büyük bir alışveriş **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Ortaya. Belki yeni bir iç çamaşırı almayı düşünürdü. Lorrie için, dedi kendi kendine. Lorrie için.

Taylor sokağa çıktığında cep telefonunu açtı ve hafızasından bir numara çevirdi. İkinci çalışta cevaplandı.

"Eğer onu , buraya gelsen iyi olur," dedi Taylor, sonra bekledi. "Çok ilginç ve eşsiz bir seks hayatın olduğundan emin olduğum şey gerçekten umurumda değil. Ona bir şeyler oluyor ve ben bundan hoşlanmıyorum." Durakladı. "Eğer ne olduğunu bilseydim, düzeltirdim. Sanırım bunun çimleri kesen adamla bir ilgisi var."

Duraklat. "Hayır, onunla seks yapmıyor. O iffetli biri. Yüce Tanrım! Haklı olabilirsin. Belki de onun-" Taylor sözünü kesti. "Eğer o çürüyen eski evini kurtarmak istiyorsan, sana önerim

Hemen aşağıya!" Telefonu kapattı, sonra üvey kız kardeşinin o korkunç nedime elbisesi içindeki anısına gülümsedi. Sevgili, tatlı, sevimli, *zengin* Holly, diye düşündü. Herkesin sevdiği, herkesin taptığı Holly. Holly'ye hayatı boyunca her şey verilmişti.

Taylor hâlâ gülümseyerek restoranın penceresinden nişanlısı Charles'a baktı ve el salladı. Senden ne kadar nefret ediyorum? diye düşündü. Yollarını sayayım. Daha geniş bir şekilde gülümseyerek içeri girdi.

On Üçüncü Bölüm

Akşam yemeğinden sonraydı ve Holly yatak odasında idi. Anne ve babası alt kattaki oturma odasında televizyonda film izliyorlardı ve Taylor da odasında biriyle telefonda konuşuyordu.

Holly bir yandan yeni iç çamaşırlarının fiyat etiketlerini kesiyor, bir yandan da Nick'in kamyonetinin ışıkları için garaj yolunu gözlüyordu. Saat dokuzu çoktan geçmişti, peki bütün öğleden sonra neredeydi? Onunla tanıştığında garajda duran canavar kamyonu kullanmadığını biliyordu ama eski püskü kamyonu gizliden gizliye bir yarışçı mıydı? Diğer kamyon yarışçılarıyla bahis oynamaya mı başlamıştı? Şimdi arka koltukta bir metre siyah saçları ve on santim çapında halka küpeleri olan bir kızla mı oturuyordu?

Kendine sakın olmasını söyledi. Kıskanmaya hakkı yoktu. Nick'in farlarının uzun yoldan geldiğini görünce sözünü kesti.

Aceleyle yeni iç çamaşırlarını alışveriş çantasına ve yatağının altına itti. Bir şey saklamak istediğinden değil, ama Taylor görürse Holly'yi çok kızdırırdı.

Holly sessizce merdivenlerden indi, basamaklar gıcırdamadığı için evi restore edenlere minnettardı. Mutfak kapısından çıktı, merdivenlerden indi ve çimlerin üzerinden Nick'in yaşadığı küçük eve doğru ilerledi. Aslında evin, yirmi yılı aşkın bir süredir anne ve babasına bakan Roger ve Phyllis çiftine verilmesi gerekiyordu. Ama bir yıl önce, James Latham dört gece üst üste sabahın üçünde Roger'ı aradıktan sonra yeni kurallar koydu, bunlardan biri de tesis dışında yaşamalarıydı.

Nick'in her iki kolunda birer market poşetiyle küçük evin içinde kaybolduğunu gördü. Kamyonete gitti, iki poşet daha aldı ve eve gitti. Dışarı çıkarken Nick'le tekrar karşılaştı. Önce şaşkınlığını, sonra memnuniyetini, sonra da duygusuz görünmeye çalıştığını gördü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Yürüyüşe mi çıktınız?" diye sordu.

Arka kapıyı onun için açık tuttu. "Bir şey bulup bulmadığınızı öğrenmek için dışarı çıktım."

"Belki," dedi ve yiyecekleri tezgâhın üzerine bıraktı. Onları kaldırmaya başladı.

Mutfak küçüktü ve de yer yoktu, bu yüzden Holly tezgahın üzerine oturdu.

Utanmadan, kısa şortunun açıkta bıraktığı çıplak bacaklarını kapı aralığından diğer tezgâha uzattı.

"Ne gibi mesela?" diye sordu, bir paket pirinç aldı ve etiketini okuyormuş yaptı.

Nick paketi onun elinden aldı ve dolabın içine koydu. "Bütün bunlar ne için?" diye sordu çıplak bacaklarına doğru başını sallayarak. "Erkek arkadaşın şehir dışındayken kaşıntını kaşımamı mı istiyorsun?"

Holly bacaklarını yukarı çekmeye başladı ama kendini olduğu yerde tuttu. "Peki seni kötü bir haline sokan ne? İlgilenmeyen bir kütüphaneci mi buldun? Yoksa motosikletli bir hatuna asıldınız da o mu sizi geri çevirdi?"

"Yukarıdakilerin hiçbiri. Hareket edebilir misin?"

Holly tereddüt etti ama Nick kaşlarını öyle derin çatmıştı ki, geçmesine izin vermek için bacaklarını yukarı çekti. "Neyin var senin?" diye sordu mutfaktan çıkarken.

Koridorda yatak odası ve banyonun olduğu yere doğru ilerlerken omzunun üzerinden, "Vicdanımla güreşiyordum," dedi.

Holly tezgâhtan indi, küçük oturma odasına girdi ve etrafına bakındı. Bina hatırladığı gibiydi, ilginç ya da özel bir yanı yoktu. Marguerite burayı güzelce döşemişti, bir kanep, sandalyeler ve birkaç Ana eve sığmayan ıvır zıvırlar.

Ama odada Nick'e ait tek bir eşya bile yoktu. Ne fotoğraf, ne hatıra eşyası, ne kitap, ne de dergi vardı.

Nick başına bir tişört geçirerek odaya girdi.

"Peki ne istiyorsun?" Dönerek mutfığa geri gitti.

Onun nesi vardı? Mutfak kapısında durdu ve adamın buzdolabının kapısını açıp içine bakmasını izledi. Yanına gitti, ellerini omuzlarına koydu ve iki kişilik küçük koltuğa oturması için onu itti. pencerenin önündeki masa. "Sen konuş, ben de sana altı yumurtalı omlet yapayım. Anlaştık mı?"

"Evet, tamam," dedi isteksiz bir gülümsemeyle. Buzdolabından bir bira aldı, açtı, sonra masaya oturdu ve konuşmaya başlarken onu izledi. "Hikâye tam olarak bana anlattığın gibi değildi. Öncelikle, Jason'ın duruşması ve idamı buradan yüz mil ötedeki bir kasabadaydı."

"Yüz mil mi?!" Bir kâseye yumurta kırdı ve soğanla yeşil biberi kıymaya başladı.

"Anladığım kadarıyla Arthur düşündüğümüzden de kötüymüş. Eski bir gazete haberine göre Arthur, Jason'ın adaletin yerini bulacağından emin olmak için duruşmanın başka bir kasabaya taşınması için yalvarmıştı."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Edenton'daki insanlar kurbanları tanıdığı için mi?"

"Rapor edilen buydu, ancak bir gazete kurbanın dürüst olmayan terazileriyle 'kötü şöhretli' olduğunu söyledi.

Onunla çalıştığı için kasabadaki erkeklerin yarısı onu ve karısını öldürmekle tehdit etmişti."

Holly doğramayı bıraktı ve Nick'e baktı. "Eğer öyleyse, duruşmayı ertelemenin bir anlamı yok. Savunma avukatı, kurbanı tehdit ettiklerine dair yemin etmeleri için birçok kişiyi kürsüye çıkarabilirdi."

Nick birasını yudumladı. "Bekle. Bu daha iyi

olacak." "Mantar sever misin?"

"Elbette. Gazeteler Jason'ın duruşma sırasında çok rahat olduğunu yazdı. Hatta bir keresinde uyuyakalmış ve yargıç onu azarlamış."

"dört tanık için endişelenmiyor muydu?" "Görünüşe göre

değil, ama sonra üç avukatı-"

"Üç!"

"Evet, üç avukat ve iki asistan. Tanıkları kıyma yaptılar. Hava karanlıktı, içki içmişlerdi ve karakterleri de pek iyi değildi. Bu, bir kişinin geçmişteki sabıka kaydının mahkemede kabul edilmemesinden önceydi, bu yüzden bu dördünün karıştığı her suç jüriye anlatıldı."

Holly yumurtaları karıştırdı ve tereyağı sürülmüş sıcak tavaya döktü. "Böylece geriye Arthur'un kardeşini kurtarmak için verdiği ifade kaldı."

Nick cevap vermeyince ona baktı ve kaşlarını çatmış olduğunu gördü. "Seni üzen ne?" diye sordu.

"Aile sadakatine inanırım. Bu ailemin çok önem verdiği bir şey.

Her zaman inandık-" Bir nefes aldı ve ona baktı. "Jason mahkeme salonunda uyuyabilirdi çünkü kardeşinin doğruyu söyleyerek onu kurtaracağını biliyordu. Ama Arthur kürsüye çıktığında ağlamaya başladı ve yalan söyleyemeyeceğini, Jason'ın o gece onunla birlikte olmadığını söyledi."

"Avukatlar da onu gözden düşüremediler," dedi Holly, yağlı, sulu omleti tabağa kaydırıp Nick'in önüne koyarken.

"Doğru. Hey! Bu iyi. Arthur, Julia küçük kardeşiyle evlenmek için nişanlarını bozduğunda kıskançlık göstermemeye çok dikkat etmişti. Aslında Arthur yarım düzine insana kardeşinin kendisine bir iyilik yaptığını söylemişti. Zaten nişanı bozmayı planladığını ve Jason'ın 'kullanılmış malları' elinden aldığını ima etmişti."

"'Kullanılmış mallar'," dedi Holly alay ederek. "Ne korkunç bir kavram. Kimse bunu ekşi üzüm olarak görmedi mi?"

"Sanırım hayır. Arthur çok iyi bir oyuncuydu; herkesi kandırdı."

Holly tavayı temizlemeyi bitirdi ve Nick'in karşısına oturdu. "Böylece Arthur kürsüde ağladı ve masum kardeşini idam sehpasına gönderdi."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Aynen öyle."

Holly dalgın bir şekilde Nick'in bira şişesini aldı ve içti. "Peki ya Jason'ın Julia'yla evlendiği zaman? Bu, asılmasından üç gün önce oldu. Gerçekten hapisten çıkmasına izin verilmiş miydi yoksa hamile olduğu için hapisteyken onunla evlenmesine izin mi verilmişti?" Ona baktı. "Sizce Jason gerçekten Belle Chere'in tüm taşınabilir servetini alıp gömdü mü? Yoksa bu bir efsane mi?"

Nick birayı boşalttı ve başka bir şişe almak için ayağa kalktı. "Bu doğru. ağaç dikilmiş büyük bir çukur." Bunu söyler söylemez gözleri büyüdü ve birayı dudaklarına götürdü.

Holly çatalını aldı ve omletinden bir ısırık aldı. "Ağaç, ha?" "En azından benim fantezim bu," dedi sırtarak.

"ağaç dikilmiş büyük bir çukur. Sana ait...? Ne diyordun ona? Bir fantezi mi?"

"Evet," dedi Nick, gözleri tabağında, ağzı doluydu. "Vay

canına. Tanıdığım çoğu erkek ipek iç çamaşırı fantezisi

kurar."

"Evet," dedi adam, ateşli gözlerle ona bakarak. "Beyaz bir sütyen külot ve kocaman bir yelpaze."

Adam elini uzatıp onun elini tuttuğunda, kadın sandalyesinde geriye yaslandı. "Ama sen altın dolu büyük çukurlar ve büyüyen bir ağaç hayal ediyorsun. Peki ağacı kim dikti?"

"Nereden bilebilirim ki? Hayalimde o kadar ileri gitmedim. ağacı kim dikti?"

Gözlerini ona dikti. "Bana yardım et Nick Taggert, eğer bana bildiklerini anlatmazsan babama ağlayarak gidip seninle seks yaptığımı ve kalbimi kırdığımı söyleyeceğim."

"Şantaj mı?" Gözleri parlıyordu. "En karası."

Boş tabağını itti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Sana söylemek istemediğimden değil, sadece bana inanmayacağından."

"Neden olmasın? İtibarsız kaynak mı?"

"Pek sayılmaz. Yani, çok saygın biri, sadece..."

"Ne?" diye sordu. Holly ona sertçe bakarak ve neden bu kadar tereddütlü olduğunu anlamak için beynini zorlayarak sordu. Adamın ağzını dört kez açışını izledi ama ağzından tek kelime çıkmadı. Hazine 1842'de gömülmemiş olsaydı, haberi bir suçludan aldığını sakladığını düşünebilirdi.

Katılımcılardan birinin arkadaşından. Belki de silahlı soygundan "hapis yatan" bir kuzeninden.

Nick birasını devam etti, sonra pencerenin dışındaki karanlıkla ilgilenir gibi oldu.

Kim? diye düşündü. Ne? "Bir kahin," dedi Holly sonunda, kendi zekâsına "ABC Amber LIT **Converter** tarafından mı üretildi,gülümseyerek.
<http://www.processtext.com/abclit.html>

kristal bir küreye mi baktın yoksa internet üzerinden birini mi aradın?"

Nick ona öfkeyle baktığında kaşlarını çatdı. Bu gece kesinlikle kötü bir ruh hali içindeydi. Sandalyesinden kalktı ve kapıyı onun için açtı. "İyi geceler, Bayan Latham," dedi resmi bir tavırla.

Holly hareket etmedi ve sandalyesinde kaldı. "Bana sorununun ne olduğunu söylemek ister misin?" dedi.

"Neden? Evlenmeyi planladığın adamla paylaşabilesin diye mi?"

"Hayır," dedi yavaşça, "çünkü biz arkadaşız. Arkadaş , değil mi?"

Nick cevap vermeden önce bir süre bekledi, bir yandan da arka kapıyı açık tutuyordu. "Bana bu bilgiyi veren kadın bir kahin, ama bir şarlatan değil. Müşterilerini yüz yüze ya da internet üzerinden kabul etmiyor. Özel olarak, hiçbir övgü ve ödül almadan, hükümetin suçluları, özellikle de çocuk tacizcilerini bulmasına yardımcı oluyor. Kendisi evlilik yoluyla akrabamdır ve aleyhinde hiçbir kötü söz duymayacağım."

Holly ona bakarak usulca, "Tamam," dedi. Aile sadakatini gerçekten ciddiye alıyordu!

Nick kapıyı kapattı, buzdolabından iki bira aldı, birini ona uzattı, sonra oturma odasına gitti, Holly de onu takip etti. Holly kanepeye oturdu, Nick de onun karşısındaki sandalyeye oturdu.

Bir süre sonra "İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Çok yumuşak bir kalp sanırım. Kardeş kardeşe karşı. Bundan nefret ediyorum." "Kardeşlerinden herhangi biri sana ihanet etti mi?"

"Bana gibi davranmaktan vazgeçmek ister misin?"

"Aslında, kâhinin ne dediğini bana hemen söylemezsen bu bira şişesini sana fırlatacağımı düşünüyordum."

Nick gülümsedi, birasından derin bir yudum aldı ve daha fazla gülümsedi. "Bu daha iyi." "Alkolik değilsin, değil mi?"

"Nemfoman," dedi ciddi bir şekilde. "Bu benim için gerçek bir sorun."
Tembel ve seksi gözlerle ona baktı.

Bir yastık aldı ve ona doğru fırlattı, ama o yakaladı. "Söyle bana!" diye bağırdı.

"Hazine, tepesinde bir delik olan küçük bir mağarada. Onu çalan iki adam onu oraya koydu, sonra deliği kapattı ve bir ağaç dikti. Ağaç şimdi büyük olduğu için deliği göremezsiniz."

"Ve?"

"Ve eğer kayıtları araştırır ve beynimizi kullanırsak onu bulabiliriz."

"Başka ne var?"

"İşte bu kadar. Hazineyi bulabiliriz."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly ona göz kırptı. "Bu keşif için bir tarih aldınız mı? Ne kadar zamandır bulmadan önce? Ne kadar araştırma yapmamız gerekiyor? Eğer tavan arasındaki tüm kağıtları okumak zorunda kalırsam yüz yaşına gelmeden önce-"

"Lorrie'ye sunmadan ve Bayan Belle Chere olma ödülünü talep etmeden önce mi?"

Birdenbire onun kötü ruh halinden bıkmıştı. "Ne yapmalıyım? *Seninle* evleneyim mi?
onun yerine? Belki burada, bu evde yaşayabiliriz. Belki babam bu evi bize düğün hediyesi olarak verir."

"En azından bir ev için ruhunu satmaktan daha iyi olurdu!" "Beni hasta ediyorsun," dedi ayağa kalkarak.

kalktı. "Kendimi pek de hissettirmiyorsun. Hangi yirmi birinci yüzyıl kadını bir erkeği mihraba götürmek için senin gibi dolap çevirir? Sen

kendini bana atıyorsun, küçücük iç çamaşırlarınla etrafta caka satıyorsun ama onu satın almaya çalışıyorsun."

"Bu iğrenç! Ben öyle bir şey yapmıyorum. Seninle karşılaştığımda Lorrie'yi görmeye gidiyordum."

"Evet, peki sen ne yaptın? Arabanın arka koltuğunda bana saldırdın, işte bu."

Ona yaklaştı ve gözlerinin içine baktı. "Minnettar ve aptaldım. Senin gibi bir adamın 'onur' kelimesinin anlamını bilmeyeceğini bilmeliydim."

"Peki bu Lorrie? Bugün Lorrie'nin atalarından birinin kendi kardeşini idama gönderdiği bir davayı okudum. Hepsi de kendini sattığın o ev için. Beaumont'lar için uygun bir eşsin."

"Neden sen-"

Holly ona vurmak için elini geri çekti ama Nick bileğini yakaladı. Bir an öylece durdular, öfkeyle nefes alıp verdiler, sonra bir anda ağızları birleşti ve kanepeye düştüler.

Gömlekler, düğmeler, şortlar, pantolonlar, hepsi saniyeler içinde çıktı. Holly'ye Nick'in ellerini vücudunda hissetmeyeli yıllar olmuş gibi geliyordu. Bugün, o boğucu tavan arasında, üzerinden ter damlarken, onu istemişti, onun nemli, sıcak vücudunu kendi vücudunda hissetmek istemişti, ama söz verdiği gibi, ondan uzak durmuştu.

Şimdi sabahın arzusunu ve akşamın bekleyişi, parmak uçları adamın tenini kazıyıp onu daha da yakına çekene kadar tutkusunu körüklüyordu.

Sol bacağı kanepenin arkasına doğru ve Nick sertçe içine girerken sağ dizi büküldü.

Kadın inledi ve adamın ağzını onunkini kaptı.

Tutkuları gün boyunca birbirleri için çaresiz kalana kadar artmıştı. Holly'nin üst yarısı kanepeden kaydığında, Nick de onunla birlikte yerde sevişmeye başladı, vuruşarak, umutsuzca, ateşli bir aşk.

Boşaldıklarında Holly kalçalarını kaldırdı ve Nick onu kendine doğru çekti.

Bir an için birlikte kaldılar, tutkularının artçı şokuyla titriyorlardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Nick onun üzerinden yuvarlandı, sonra başını omzuna çekti. "Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu ve kız ona başını salladı. "Ben de iyiyim. Yatak odasına geçmek istemezsin, değil mi?"

"Yapamam," dedi. "Babam-"

Sessizlik için onu öptü. "Yarın izin günüm. Bir tekne kiralsam ve gitsek nasıl olur-"

"Hazine avı mı?" Holly sordu.

"Balık tutmaya gidebiliriz diye

düşünüyordum." "Belle Chere'de-"

"Belle Chere yok, Beaumont yok, Jason ya da Arthur yok. Sadece bir tekne ve birkaç olta." Kadın cevap vermeyince, "Tamam, sen kazandın. Belle Chere'deki rıhtımda piknik yap, ben de senin için kağıt dolu altı sandığı aşağı indireyim."

"Oh, Nick, yapar ?" Bir dirseğinin üzerine oturdu ve ona baktı. "Bu gerçekten harika olurdu.

Sen balık tutabilirsin, ben de okuyabilirim." Kadın teşekkür etmek için öptü ama adam elini başının arkasına koydu ve öpücüğü derinleştirdi.

Bir süre sonra geri çekildi ve kitaplığın tepesindeki saati gördü. "Saat neredeyse on bir! Gitmek zorundayım. Eğer babam..." Gittiğini öğrenirse ne yapacağı hakkında hiçbir fikri olmadığını belirtmek için elini salladı.

"Peki sen kaç yaşındasın?"

"Ona göre sekiz

yaşımdayım."

Holly aceleyle giyindi, sonra ayağa kalktı ve hâlâ yerde yatan, tamamen çıplak Nick'e baktı. Bir an için giysilerini çıkarıp onun yanına uzanma isteğiyle savaştı. Geceyi onunla geçirmek istiyordu.

Bütün gece onun kollarında yatmak ve sarılmak isterdi.

Fikrini değiştirmeden önce hızla, "Gitmem ," dedi, sonra topuklarının üzerinde döndü ve koşarak evden çıktı. Dakikalar sonra sessizce büyük evin mutfak kapısını açtı ve neredeyse Taylor'a çarpıyordu.

"?" Taylor tısladı ama Holly'nin cevap fırsat vermedi. "Korkunç görünüyorsun.

Tuvalete git ve ne yapabiliyorsan ." "Ama geç oldu ve-"

"Lorrie oturma odasında oturuyor. Seni görmek istiyor. Sırf *seni görmek* için seyahatinden erken döndü.

Şimdi , kendin için bir şeyler yap." Holly

koşarak tuvalete gitti.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bölüm On Dört

"Çok güzel görünüyorsun." Lorrie ona gülümseyerek şöyle dedi.

Eski moda ahşap bir kanodaydılar ve Lorrie onları Belle Chere'e giden nehirde yavaşça kürek çekerek götürüyordu. Taylor o sabah Holly'nin giyinmesine nezaret etmişti, bu yüzden bacaklarına dolanan dar, pamuklu, dantelli bir etek giymişti. Lorrie iki kez Holly düşmeden onu yakalamak zorunda kalmıştı.

Dün gece adam onu bugün için dışarı davet ettiğinde, bahçıvanla önceden bir randevusu olduğunu söyleyememiş ve kabul etmişti.

Ertesi gün Taylor'ın Holly'yi giydirmesi o kadar uzun sürmüştü ki, Nick'e o gün onu göremeyeceğini yüz yüze söylemek için dışarı çıkamamıştı. Bunun yerine onu mutfakta babasıyla konuşurken görmüş ve yüksek sesle o günkü planlarını tekrarlamıştı. Nick onu dinlemiş ama hiçbir yorum yapmamıştı.

"Şimdi bu bluzu dene. Lorrie buna bayılacak."

Holly, Taylor'ın Lorrie'nin nelerden hoşlanacağını bildiğini nasıl düşündüğünü bilmiyordu ama keten ve dantel giysiler giymesine izin verdi, hepsi beyazdı ve kolayca kirleniyordu. Ağaçlarla kaplı mağara girişlerini aramak için bataklıkta yürümek gerekmeyecekti.

Saat tam onda Lorrie onu aldı ve Holly hemen Arthur, Jason ve Julia hakkında sorular sormaya başladı.

Lorrie hoş bir şekilde güldü. "Sanırım bir seli serbest bıraktım. Sevgili Holly, sana söylediğimden fazlasını bilmiyorum. Korkarım ki yıllar içinde bu hikaye sadece bir akşam yemeği eğlencesi haline geldi. Elbette sadece seçkin bir azınlığa anlatıldı."

"Ah," dedi Holly, hayal kırıklığına uğramıştı, sonra kendine büyümesi gerektiğini söyledi. Adaletsizlik ve kayıp bir hazine söz konusu olsa bile tarih herkesin ilgisini çekmiyordu. Kendini Lorrie'nin BMW'sinin derisine yaslayarak rahatladı ve kendine şöyle dedi

sohbet etmek zorundaydı. Genelde başkalarıyla birlikte olduğu için korumacılar ve akademisyenler, basit bir sohbet yapmayalı uzun zaman olmuştu. Öte yandan, Nick'le konuşmakta hiç zorlanmıyor gibiydi. Ama ne hakkında konuşuyorlardı? Aklına "seks" kelimesi geldi.

Bu düşünceyle yüzü kıpkırmızı oldu ve yan pencereden dışarı baktı. Lorrie onun elini tuttuğunda arkasına baktı.

"Bir peni..." dedi.

"İş dışında bir şey hakkında konuşmayalı uzun zaman olduğunu düşünüyordum."

"Ben de," dedi. "iş konuşmayı yasaklayalım mı? Seninki ve benimki." Ona yan yan baktı. "Ve Belle Chere."

Holly kaşlarını kırıştırdı. "İş yok mu? Belle Chere yok mu? Başka ne?"

Birlikte güldüler, sonra Lorrie konuştu. "**Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>** adresinden bu yana yaptığın her şeyi tek tek anlat bana.

on üç yaşındaydım."

"Tamam, günün on beş dakikası gitti, sonra ne olacak?"

"Buna inanmıyorum. Senin gibi güzel bir kadın mı?" Elini kaldırdı ve avucunu öptü. "Bugüne kadar milyonlarca evlilik teklifi almış olmalısın. Şimdi."

Yapmadığını söylemeye başladı ama fikrini değiştirdi. "Sadece sekiz yüz on iki bin, aşağı yukarı bir ya da iki."

"Başka yok mu? Elbette...?"

Yine birlikte güldüler. Holly koltuğunda arkasına yaslandı ve gülümsedi. Bu iş iyi gidecek, diye düşündü.

Ancak iki saat sonra sıkılmıştı. Beyazlar içindeki bir kadının yakışıklı bir adam tarafından nehirde kürek çekerken çekilmiş romantik fotoğraflarını görmek başka bir şeydi, ama bunu deneyimlemek bambaşka bir şeydi. Gerçek şu ki, kıyafetlerini çıkarıp çıplak yüzmek istiyordu.

Ama Lorrie ile değil. Nick ile.

Derin bir nefes aldı ve kendine buna bir son vermesini söyledi. "Bana evliliğinden bahset." Bu soru işleri canlandıracaktı!

"Klima hakkında ne düşünüyorsun Belle Chere?" Lorrie gözlerinin içi gülerek sordu.

"Yani ben her şeyi itiraf edeceğim ama sen bana hiçbir şey söylemeyeceksin öyle mi?"

"Bana kendiniz hakkında hiçbir şey anlatmadığınızı belirtmek isterim."

"Sana ne söyleyeyim? Belle Chere'de seninle geçirdiğim yazın hayatımı değiştirdiğini mi?"

"Bu iyi bir başlangıç. Devam et."

Kısaca, ona aşıladığı eski ev sevgisini nasıl koruduğunu ve şimdi tek ihtiyacının doktorasını tamamlamak olduğunu anlattı. "Ve madem benden eski evleri bulmana yardım etmemi istedin hazine..."

Lorrie homurdandığında ona baktı. "Sevgili Hollandalı," dedi usulca, "korkarım ki o hazine bir efsane. Doğrusunu söylemek gerekirse, ben tamamen bu hikayeyi anlatırken onursuzca niyetler."

"Ama Nick bunun gerçek olduğunu söyledi," diye ağzından kaçırdı ve sonra ağzını sıkıca kapattı. "Peki Nick kim?"

Holly gözlerini kaçırarak, "O bizim için çalışıyor," dedi.

"Bahçıvan mı?" Lorrie inanamayarak sordu. "*Bahçıvandan* alıntı mı yapıyorsun? "

Holly savunmaya geçerek, "O iyi bir adam," dedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Eminim öyledir. Ancak, ailemin geçmişı hakkında nasıl bir bilgiye sahip olabileceğini anlayamıyorum." Lorrie kıkırdadı.

"Tabii medyum değilse."

Holly yine gözlerini kaçırdı, yüzü daha da kızarmıştı ve Nick'e inanmasının ne kadar aptalca olduğunu düşündü. Bir ! diye düşündü. Üzerine ağaç dikilmiş bir mağara. Ne kadar saçma. Lorrie'nin dikkatini dağıtmak için, "Evliliğiniz hakkında gerçekten bilgi edinmek istiyorum," dedi.

Kürek çekerken ona eski evliliğini anlatmaya başladı. Holly'nin söyleyebildiğı kadarıyla, Lorrie yaşlı kadınla acıma duygusuyla evlenmişti. Kocasını her zaman onunla ilgilenmişti ve adam öldükten sonra avukatı olarak Lorrie, kocasının birçok işini hallederken onunla çok zaman geçirmek zorunda kalmıştı.

"Yalnızdı," dedi Lorrie, "ve on dokuz yaşından beri ilk kez kendisine bakacak bir erkeğı yoktu. Bir yardım balosuna katılmayı refakatçisi olmadığı için iptal edeceği zaman, onunla gitmek için gönüllü oldum. Ondan sonra olaylar birbirini izledi ve..." Holly'ye üzgün gözlerle baktı. "Onun tarafından büyülendiğimi söylemekten utanıyorum. Çok güzel ve çok varlıklı bir kadındı. Yat partileri ve bir düzine yatak odası olan yazlık evler vardı. Onunla birlikte olmak geçmiş bir zamanda yaşamak gibiydi. Bir zamanlar" -sesini alçalttı- "Belle Chere'in zirvede olduğu zamanlar gibi. O yaptı Atalarımın üç yüz kişilik partiler verirken hissettikleri gibi hissediyorum."

Kürek çekmeyi bıraktı. "Beni affedebilir

misin?" "Seni affetmek mi?" diye sordu. "Ne

için?"

"Seninle ilk tanıştığımnda burnumun dibinde olanı göremeyecek kadar genç ve aptal olduğum için."

"Seni affediyorum," dedi. "Ve o yaz sadece bir çocuktum." "Evet, ben de bütün yaz boyunca kadınlardan uzak durmaya yemin etmiştim."

Her zaman neden kendi yaşındaki çocuklarla sosyal bir hayattan vazgeçtiğini duymak istemişti. "Öyleyse bana her şeyi anlat," dedi ve adam biraz daha konuştu.

Saat dört olduğunda Holly kendini çok daha iyi hissediyordu. Lorrie ile birlikte çok güzel bir gün geçirmişlerdi. Harika bir raconteur'dü ve geçmişteki ve şimdiki ailesi ve avukatlık mesleği hakkında hikâye üstüne hikâye anlatırdı. Birkaç kez Lorrie'nin biraz patavatsız davrandığını düşünmüştü ama Lorrie'nin sırdaşlığı ona sadece ona güvendiğini hissettirmişti -Ve onu gelecekteki hayatında tutmayı planladığını söyledi.

Saat dört buçukta Belle Chere'e varmışlardı ve bahçelerde yürüyüp çiftliğin her köşesini incelerken günün tüm uyuşukluğu üzerlerinden atılmıştı. Holly gün ışığında, gece gördüğünden çok daha fazla bozulma görmüştü. Çatılar kötü durumdaydı; duvarlar sarkıyordu. Sıçanlar döşeme tahtalarını kemiriyordu. Baykuşlar yuva yapıyordu. Ve yabani otlar! Sarmaşıklar katlardan ve pencerelerden dışarı uzanıyordu.

Holly az konuşuyordu ama çok şey görüyordu. Böyle giderse yaklaşık on beş yıl içinde Belle Chere harabeye dönecekti. Geriye kalan tek şey çürüyen odun yığınları olacaktı. İnsanlar "Eskiden şurada bir çırçır vardı" diyecekti.

Lorrie'ye buranın restorasyon masraflarını karşılaması için yalvarmamak için kendini zor tutuyordu ama Lorrie ona, zengin karısıyla boşandıklarında gururunun ondan hiçbir şey almasına izin vermediğini söylemişti. Böyle gururlu bir adamın masraflarını başkasının ödemesine asla izin vermeyeceğinden emindi. Aslında, **ABC Amber LIT Converter** tarafından üretildiğini söylemişti,

<http://www.processtext.com/abclit.html>

tüm birikimini eski karısının mülk anlaşmasında Belle Chere'i almasını engellemek için kullanmıştır.

"Ama onu nasıl almış olabilir?" Holly şaşkınlıkla sordu. "Evlenmeden önce senindi."

"Avukatları Belle Chere'i yenilemek için milyonlar ödediğini, dolayısıyla buranın benim olduğu kadar kendisine de ait olduğunu söyledi. Muhasebecilerine ne tür yalanlar söylediğini araştırmadım."

"bakmak için kimse gelmedi mi?" Etrafında döndü. "Belle Chere'e yıllardır hiç para yatırılmadı. Yıkılıyor."

"O kadar kötü, ha?" Lorrie ona gülümsüyordu.

Holly dönmeyi bıraktı ve ellerine baktı. "Biraz çalışmaya ihtiyacı var." Belki de o daha çocukken tanıştıkları içindi, ama bazen Lorrie ona çok yaşlı geliyordu. Elbette bu çok saçmaydı. Gerçek şu ki, o sadece yirmi yedi yaşındaydı. Nick de ona yirmi dokuz yaşında olduğunu söylemişti. Ama yaşlı görünen Lorrie'ydı. Hayır, diye düzeltti kendini, Lorrie olgun görünüyordu. Sofistike. Kısa hayatında çok şey yaşamıştı ve bu gözlerinden ve tavırlarından belli oluyordu.

Elini uzatarak onun yanağını okşadı. "Bana öyle bir bakıyorsun ki sanki aya kement atabilirmişim gibi hissediyorum."

Gözlerini yere indirdi ama adamın sözleri hoşuna gitmişti. Adam ona bir adım daha yaklaştığında nefesini tuttu.

"Bir çift kadife gözün bunca yıldır beni ne kadar rahatsız ettiğini fark ettiğimi sanmıyorum. O yaz sen daha çocuktun ve ben de kırık bir kalbe bakıyordum..." Durakladı, kıkırdadı. "Bir öğrenci arkadaşım yüzünden, tek yapmak istediğim çalışmak ve unutmaktı. Ama daha sonra sık sık seni düşündüm."

Elini kızın çenesinin altına koydu ve gözlerini kaldırarak kendisine bakmasını sağladı. "Bunca yıl boyunca beni hiç düşündün ? Tüm bunların sahibi olarak değil, bir erkek olarak?"

" sıra," dedi, kirpiklerini çok sert kırpmamaya çalışarak, ama adam ona kendini çok cilveli hissettiriyordu.

"Eğer o yaz dikkatim bu kadar dağınık olmasaydı..." Eğilirken başını eğdi, dudakları onunkilere yaklaştı.

Ama onu öpmeydi çünkü aniden bir motosiklet sesi ikisinin de başını kaldırmasına neden oldu.

Koyu renk bir kask, güneş gözlüğü, tişört, kot pantolon ve uzun siyah botlar giyen Nick, birkaç savaşı görev yapmış gibi görünen devasa bir motosikletin üzerinde kükreyerek onlara doğru geldi.

Onlara o kadar yakın bir patinaj yaparak durdu ki Holly geri sıçradı ama Lorrie bir santim bile kıpırdamadan durdu. Lorrie'nin yüzünde Holly'nin okuyamadığı tuhaf bir ifade vardı.

Nick, büyük makinenin gürültüsünden Holly'ye bağırdı ama Holly sadece "baba" kelimelerini duyabildi.

ve "ev".

"Ne?!" diye bağırdı ona.

"Baban-" Nick bağırdı ve dev motosikletin daha fazla ses çıkarması için gazı çevirdi **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

ve bir sürü duman. "Eve!" Nick bitirdi.

Lorrie uzanıp motosikletin motorunu durdurdu ve ortaya çıkan sessizlik gök gürültüsünü andırıyordu.

"Bunu neden yaptın?" Nick sordu. "Bu şeyi yeniden çalıştırmak sonsuza kadar sürer." Holly'ye baktı.

"Baban seni *hemen* eve istiyor. "

"Bir sorun mu var?" Eli boğazına gitti. Babasının kalp krizinden beri her dakika onun için endişeleniyordu.

Nick omuz silkti. "Ben sadece bahçıvanım. Bana şimdi sana ihtiyacı olduğunu söyledi, ben de buradayım. Ama onu son gördüğümde sağlıklı görünüyordu ve sesi de sağlıklıydı."

"Bayan Latham'ı eve götüreceğim," dedi Lorrie, hâlâ oldukça tuhaf görünüyordu.

"Bunun içinde mi?" Nick, Lorrie'nin BMW'sine doğru başını sallayarak sordu. "Lastiği patlamış. Muhtemelen lastiğinde bir çivi var. Holly benimle dönse iyi olur. Tabii bu şeyi yeniden çalıştırabilirsem."

Lorrie'ye baktı. "Onunla gitsem iyi olacak," dedi yolcu kaskını takarken. "Babamın bana ihtiyacı olabilir."

Lorrie ellerini onun omuzlarına koyarken nezaketle, "Elbette," dedi.

Nick'le son karşılaşmasında yaptığı gibi onu dudaklarından öpmek istediğini biliyordu ama yüzünü çevirdi.

, o gün üç kez ona doğru eğilmişti, bu da onu öpmesini kolaylaştırıyordu ama öpmemişti. İkinci olarak, Nick'in kullandığı motosiklete binmeyi planladığından, onun kızmasını istemiyordu.

"Yarın görüşür müyüz?" diye sordu Lorrie ondan uzaklaşırken. "Evet, lütfen uğrayın," dedi sert bir sesle.

"Hayır, sabahları demek istedim. Araştırma için. Doktoram için."

"Ah, evet, elbette," dedi Lorrie, sonra gülümsedi. "Evet, erken gel. Kahvaltı için. Ben de burada olacağım için refakatçiye ihtiyacın olmayacak." Dikkatle Nick'e baktı. "Yapabiliriz-" Nick büyük motosikleti çalıştırıp tüm konuşmaları bastırınca başka bir şey söylemedi.

Holly omuz silkerek motosiklete doğru bir adım attı ama giydiği uzun etek motosikletin arkasına binmesini engelliyordu. Bir saniye sonra Lorrie onu belinden tutup motosikletin arkasına yan oturttu, eteği rahatsız edici bir şekilde yukarı kalkmıştı.

Lorrie geri çekildi, parmak uçlarını öptü ve ona bir öpücük kondurdu. Holly, Nick'in onu izlediğini bildiği için bu jestle karşılık verdi ve bisikleti garaj yolundan aşağı uçurunca Nick'i tutmak zorunda kaldı.

Adam Spring Hill'in geçip Edenton'a doğru yöneldiğinde hiç şaşırmadı.

Şaşırmış mıydı, hayır, ama kızgın mıydı, evet. Çok fazla varsayımında bulunuyordu! Kulağına bağırarak durmasını istedi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Yoldan çıkıp kapalı bir antika dükkânının otoparkına girdi ve gölgeye park etti. Motosikletten inip kaskını çıkarırken, "Bütün bunların ne geldiğini bana anlatmak ister misin?" sordu.

Kaskını çıkardı ve elini terli saçlarında .

"Lütfen bana cevap verir misin?" diye tersledi. "Ve ne cüretle babamın adını bir yalanın içinde kullanırsın!"

"Biz arkadaşız, unuttun mu?" Nick rahatsız olmadan söyledi. "Yeni bisikletimi beğendin mi?"

"Yeni mi? Bu şey muhtemelen bir Marlon Brando filminde kullanılmıştır."

"Evet," dedi sırtarak. "Ben de öyle düşünmüştüm. Belki de bir deri ceket ve şu düz tepeli motosiklet kasketlerinden almalıyım. Sence nasıl görünürüm?"

Ona ters ters baktı.

"Tamam, tamam, gömleğin üzerinde kalsın. Öte yandan..."

Holly ona daha sert baktı.

"İki şey var. İlk onunla çok fazla zaman geçirdin." "Deli misin sen?!"

İlk buluşmamızda *seninle yattım.*"

"Aslında, birlikte geçirdiğimiz zamanı 'randevu' olarak sınıflandırabileceğinden emin değilim. Benimle evlenmeyi düşünmediğine göre benimle ne yapacağın da önemli değil. Ama Lorrie'nin-"

"Senden iki yaş küçük."

"Ama daha yaşlı görünüyor, sence de öyle değil mi? Belki de düğmeli gömleği, buruşuk pantolonu ve mokasen ayakkabıları yüzündendir. Onlar 1952'de modası geçmemiş miydi? Kıyafet demişken, üzerinde ne var?"

Bunun altında yani?" Ona doğru uzandı.

Kadın bir adım geri atınca adam durdu. "Özür dilerim," diye mırıldandı.

"başlayabilir miyiz?" diye sordu. "Neden beni Lorrie'den aldın? Arabasının lastiği patladı mı?"

Arka cebinden mavi bir bandana çıkardı ve krom benzin deposunu parlatmaya başladı; krom korozyonla çukurlaştığı için bu işe yaramıyordu. Konuştuğunda sesi artık şaka yapmıyordu.

"Dün arkadaş olduğumuzu söylemiştin, ben de sana yardım etmeye çalışıyordum. Lorrie gibi adamlar-"

"Lütfen onu klişeleştirmekten kaçın," dedi sert bir şekilde.

"Tamam, tekrar özür dilerim." Bandanayı tekrar cebine soktu, sonra kollarını göğsünde kavuşturarak motosiklete yaslandı. "Bana inanmayacağını görebiliyorum ama sana yardım etmeye çalışıyordum. Elde etmek için biraz zoru oynamalısın. Hiçbir erkek kolay elde edilen şeyleri takdir etmez. Bu mağara adamı olayı. Avlanmayı severiz."

"Sanırım sana geldiğime göre, bu beni-"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Sen! Şaka yapıyorsun, değil mi? Sadece elde edilmesi zor değilsin, imkansızsın da. Elbette, istediğim zaman sahip olabilirim. Tek yapmam gereken-" Kız ona uyarıcı bir bakış attığında durdu.

"Tamam, mesele bu değil, mesele ben değilim. Önemli olan, tıpkı senin de söylediğin gibi, arkadaşların birbirine yardım etmesi. Bu bir şarkı değil mi?"

"Nick, bana yardım et, eğer-"

"Tamam, dediğim gibi, bir erkekle ilk buluşmaya gidip onunla altı saat geçiremezsiniz. Daha fazlasını istemesini sağlamalısın. Altı saat içinde muhtemelen ona kendinle ilgili her şeyi anlatmışsındır.

"On bir yıldır onun evini hayal ediyorsun."

"O, Belle Chere değil. Onu rüyamda gördüm. Ev de bonus."

"Anlıyorum. Lorrie'nin işi ve maaş çekinin ikramiye olması gibi. Biri iyi, diğeri kötü."

Gözlerini ona dikti.

"Tamam, tekrar özür dilerim ama beni suçlayabilir misin? Ben kaybettim ve o kazandı. Hayır.

benden daha iyi bir adam olduğu için, ama o olduğu için. Bana tekrar söyle neden o kazanıyor ve ben kazanamıyorum."

Holly motosiklete doğru adım attı, Nick'ten onu Spring Hill'e geri götürmesini talep etmeye hazırды.

"Bugün ben gelmeden önce, ikinci randevu hakkında bir şey söyledi mi? *Sen ona* çıkma teklif etmeden önce yani?"

Holly cevap vermedi ama durdu ve ona bakmak için geri döndü.

"Sana şunu sorayım," diye devam etti Nick. "Bugün ikiniz ne hakkında konuştunuz? Senin hayatından mı, onun hayatından mı?"

Bu soruya cevap vermek istemedi çünkü neredeyse tamamen Lorrie'nin hayatı hakkında konuşmuşlardı. Tabii ki Holly bu konuda ısrar etmişti. Ne zaman hayatı gündeme gelse, konuyu değiştiren o oluyordu. Ancak, Nick'in sözleri onu düşündürdü. Nick onu her zaman çekmişti. Söylediği gibi, iyi bir dinleyiciydi.

"Sen kötü bir adamsın, Nick Taggart."

"Hayır, ben senden hoşlanan bir adamım. Aslında seni çok seviyorum, bu yüzden hata yapmanı engellemeye çalışacağım. Böyle giyinir ve ona altı saatini verirsen adamı ve malikaneyi asla kazanamazsın. ilk ."

"Şüphesiz öneriniz sizinle daha fazla zaman geçirmemdir." "Ya da ailenizle veya köpek yakalayıcısıyla."

"Nihayetinde, bundan senin çıkarın ne?"

"Sana bahsettiğim iş. Güzel, düzenli bir iş ve bedava konut."

"Bugün Lorrieye yaptıklarına bakılırsa, seni işe almak isteyeceğini sanmıyorum. Ayrıca, burayı nasıl işletebilirsin ki? Sen berbat bir bahçivansın."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"İnsanlara patronluk taslayabilirim ve sayılarla aram iyidir. Bana eklemem için birkaç sayı verin."

"Otuz dokuz, kırk iki, seksen bir, iki bin altı ve yetmiş," dedi hızlıca.

"İki bin iki yüz otuz sekiz," diye cevap verdi hemen. "İş hayatında işe yarıyor."

Holly iç geçirdi. "Yapmaya çalıştığın şey her neyse, nedenlerinin tek kelimesine bile inanmadığımı burada ve şimdi kaydetmek istiyorum. Sadece neyin peşinde olduğunuzu anlayamıyorum. Henüz anlayamadım. Yine de söylediklerinde bir bilgelik var. Bugün, Lorrie biraz, şey, biraz sıkıldım."

"Senin tarafından mı?! Seni benim tanımadığı kesin, değil mi? Bahse girerim seni çıplak göğüslü ve beton bir çukurda görseydi sıkıcı bulmazdı."

Niyetine rağmen Holly gülümsedi. "Sanırım değil." Önce eteğini, sonra da bluzunun uzun, dantelli kolunu uzattı. "Taylor beni giydirdi. Dedi ki Bu kıyafetiyle bir erkeği yakalayacağı kesindi."

Nick ciddiyetle, "O haklı," dedi. "Onu giydi ve Charles'ı yakaladı."

Holly ona başını salladı. "Gerçekten çok kötüsün. Sence yiyecek bir şeyler alabilir miyiz? Açlıktan ölüyorum."

"Öğle yemeği için salatalıklı sandviç mi?" "Ve küçük krakerlerde yenibahar peyniri."

Nick gülümseyerek motosikleti ama Holly arkasına nasıl bineceğini bir türlü .

Elbisesini kalçalarına kadar çekmeli miydi? O bir karar veremedi Nick uzandı ve eteğin yan dikişini kalçasının ortasından etek ucuna kadar yırttı.

Holly önce şok oldu, sonra güldü. En azından o berbat kıyafeti bir daha giymek zorunda .

Bir bacağını motosikletin arkasına attı, kollarını Nick'in sırtına doladı ve kükreyerek uzaklaştılar.

On Beşinci Bölüm

"Taylor," dedi Lorrie cep telefonuna, "biliyorum herkes benden Holly'ye delicesine, tutkulu aşk duymak ve onunla evlenmek istiyorum ama o şimdiye kadar tanıdığım en sıkıcı insan olmalı." Durakladı. "Evet, çok güzel. Hatta güzel ve vücudu mükemmel, ama bana kocaman inek gözleriyle bakıyor ve kirpikleri rüzgâr gibi esiyor. Hasta olabileceğimi düşündüm."

Duraklayarak Taylor'ın atıp tutmalarını, tehditlerini ve uyarılarını dinledi.

Lorrie esnedi. "Bu arada, bu bahçıvan tam olarak kim? Motosikletli olan mı? Yemin ederim, ata bindiğinde onunla gitmek istedim. Hayır, tabii ki Elbette Holly'nin bunu bilmesine izin vermedim. Söyle bana canım, Holly
Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Bakire mi? Kesinlikle davranıyor. Ve öyle giyiniyor."

Durakladı. "Ona bu kıyafeti *sen mi* giydirdin? Taylor sevgilim, neden ona senin küçük siyah deri elbiseni ödünç vermiyorsun, hani şu çivili köpek tasmaı olan? Yoksa Charles artık hep onu mu giyiyor?" Taylor'ın cevabına güldü.

"Bu arada canım, genç Holly ilginç bir şey söyledi. Belle Chere hazinesinin gerçek olduğunu söyledi

Evet, bunun sadece bir aile efsanesi olduğunu biliyorum ve bu hikayeyi sadece Bayan Hollander Tools'un ilgisini çekmek için anlattığımı da biliyorum, ama o Nick'in

Bahçıvanın adı, değil mi? Hazinenin gerçek olduğunu söyledi. Bunu söylerken o kadar olumluydu ki tavan arasındaki kağıtlarda bir şey bulduklarını düşündüm. Sana bir şey söyledi mi? Söylemedi mi? O zaman belki de bu benim hüsnükuruntumdur. Eminim ki Belle Chere'de bir hazine olsaydı rahmetli babam onu bulur ve bir yeraltı dağı ya da para kaybedebileceği herhangi bir gayrimenkul satın almak için kullanırdı."

Lorrie bekledi. "Tamam, söz veriyorum. Sabah kendimi yataktan sürükleyerek kaldıracam."

Kendini kahvaltıya davet etti, ben de yumurta alacağım, bir sürü yumurta. Tarla eli gibi iştahı var. İrmik de yapayım mı?

şimdi, şimdi, canım, böyle konuşmana gerek yok. Babamın dinleyip dinlemediğini kim bilebilir? Ve bu arada, bu evliliği tekrar gözden geçiremez miyiz?

Fikir mi? Onu bugün görmeliydin. Eski karım ya da evimin durumu hakkında üzücü bir kelime daha etseydim, ek defterini çıkarırdı.

Belki-"

Tırnaklarına bakarken Taylor'ı dinledi, sonra saçlarını düzeltti. "canım, anlıyorum. Evlilik sözleşmesinin kutsallığı tarafından gerekiyor. Öyle olsun. şimdi gitmeme izin ver. Bu gece görüşmem gereken insanlar var. Evet, bu özel bir parti. Çok, çok özel ve evet, güvenilirler. Bu gece Charles'la gitmen gereken bir şey yok mu? Vay, vay, Taylor, ne biçim konuşuyorsun. Zengin kk kız kardeşin şok olurdu." Gülümseyerek telefonu kapattı.

On Altıncı Bölüm

Bir Ay Sonra

Holly ve Nick Belle Chere'in tavan arasında yerde oturuyorlardı. Penceredeki büyük vantilatör açıktı ve yerde üç vantilatör daha vardı ama oda hâlâ sıcaktı. Holly'nin üzerinde küçük bir pamuklu şort ve askılı bir bluz, Nick'in üzerinde ise sadece şort vardı.

Sıcak, nem ve yorgunluğu arasında uyanık kalmak için yapabileceği tek şey buydu. Son dört haftadır hiç dinlenmemişti. Sanki iki erkek arasındaki bir halat çekme oyununda ip haline gelmişti. Lorrie onun gündüzlerini, Nick ise gecelerini alıyordu.

Sadece geçen hafta içinde Lorrie'yle iki akşam yemeği , bir golf kulübünde dansa, bir yüzme partisine, yüz kişilik bir pikniğe ve bir çiçek sergisine gitmişti. Nick'in deyimiyle altı saatlik ilk randevudan bu yana Lorrie'yle neredeyse hiç yalnız zaman geçirmemişti. Bunun yerine Edenton, Elizabeth City ve Windsor'da çılgın bir sosyal koşturmanın içine girmişlerdi. Lorrie herkesi tanıyor ve her yere davet ediliyordu.

Generated by ABC Amber LIT [Converter](http://www.processtext.com/abclit.html),
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Doğru, bir noktaya kadar eğlenmişti. Gülmüş, konuşmuş ve iyi yemek yemişti. Ama her akşam Lorrie onu Spring Hill'e geri götürürken o kadar yorgun düşüyordu ki oturmakta zorlanıyordu. Tüm bu sohbetin içindeki enerjiyi tüketen şey neydi?

Spring Hill'e vardıklarında, Lorrie ile arabada yalnız kalmışlar ve iyi geceler öpücüğü için zamanları olmuştu. Ama Lorrie ne zaman ona doğru bir hamle yapsa, Holly arkasını dönmüş, esnemiş ya da Lorrie'nin onu öpmesini engelleyecek bir şey yapmıştı.

"Benim küçük bakire prensesim," diye seslenmeye başladı.

Holly ilk başta bu isimden rahatsız olmuştu ama günler geçtikçe ve bu isim Lorrie'yi kendisinden uzak tuttukça hoşuna gitmeye başlamıştı.

Ama tüm yorgunluğuna rağmen, arabadan iner inmez enerjisi yerine geliyordu. İstisnasız her gece ailesinin karanlık bahçesinden Nick'in evine koşuyordu.

Onu kollarını açarak karşıladı, asla soru sormadı ya da suçlamadı. Birbirlerini görür görmez sevişiyorlardı, bazen bahçede, bazen evde. Nerede olduğu hiç önemli değildi ve her gece tutkuları yenileniyor, asla bayatlamıyor ya da gevşemiyordu.

İlk şehvetleri yatıştıktan sonra sık sık birlikte duş alırlar, sonra da Nick'in o gün öğrendiklerine bakmak için otururlardı. Holly ilk günden beri bir duruş sergilemişti: Eğer Lorrie'yle yüz mil içindeki her sosyal etkinliğe gidecekse, Nick'in Belle Chere'de araştırma yapmasına izin verilecek ve babası da ona yüzde elli zam yapacaktı. Paranın Holly'ye ait olduğunu Nick'in bilmesine gerek yoktu.

Her gece, vücutları duştan ıslanmış ve sevişmekten anlık olarak doymuş halde, bir şişe şarabı paylaşıyor ve Nick'in o gün ortaya çıkarabildiği her şeyi gözden geçiriyorlardı.

Holly onu nasıl da kıskanıyordu! Bütün gün boyunca babasının şanlı kariyeri, tanıştığı ünlüler ve son olarak da Hollander Tools hakkında konuşmak zorunda kalmıştı. İnsanlar her zaman kibardı ama kendisi ve Hollander Tools hakkında bitmek bilmeyen sorular sordular.

Holly hayatı boyunca mirasçı olmanın getirdiği damgalanmadan kaçmaya çalışmıştı ama Lorrie'yle bir yerlere gittiğinde tüm sorulara gülümsemek zorunda kalıyordu. Sık sık Nick'in Lorrie hakkında ne kadar şey bildiğini merak ederdi.

"kim" olduğunu bilmiyordu ama bilse bile bundan hiç bahsetmiyordu.

Günler geçtikçe bu çiftte hayat onu yıkmakla tehdit ediyordu. Gün boyunca Lorrie'yle, yıllarca hayalini kurduğu adamla birlikteydi. Hiçbir erkek arkadaşı hatırladığı kadar iyi olmaya yaklaşamamıştı.

Lorrie hakkında. Bir adamı üç randevudan sonra terk etmişti çünkü gülüşüne katlanamıyordu.

Lorrie'nin gülüşünün zengin ve derin olduğunu hatırlıyordu ve kıyaslandığında adamınki çok yüksekti.

Ama artık bir yetişkindi ve her şeyi bir gibi görüyordu. Artık Lorrie Beaumont'la evlenmek istemediğini kesin olarak biliyordu.

Uzun zaman önceki o yaz Lorrie'nin de kendisi gibi olduğuna inanmıştı. Tüm zamanlarını yalnız geçirmişler ve Belle Chere'i restore etmek için uzun saatler boyunca çalışmışlardı ve Lorrie bundan o kadar keyif almıştı ki, bu onun geleceğinin rotasını belirlemişti. Hayatında ne yapmak istediğini o yaz bulmuştu.

"Yorgun musun?" Nick sordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Gözlerini açtı ve ona gülümsedi. Lorrie'yle geçirdiği mutlu anıların yerini Nick'le geçirdiği mutlu anılar almıştı. Akşamları onun Belle Chere belgelerinin fotokopilerini inceliyorlardı. İlk haftaki maaşıyla bir fotokopi makinesi almış ve onu tavan arasına taşımıştı.

(Lorrie, Holly'nin kâğıtları kaldırmasına izin vermeye hazırdı ama Nick'in onlara dokunmasına izin vermesinin tek yolu tavan arasında kalmalarıydı).

Nick araştırma konusunda mükemmel bir iş çıkarmış, bulabildiği her şeyi bulmuştu.

Beaumont'ların 1842'deki hayatları. Fotoğraflarını bile bulmuştu. Çirkin küçük Arthur'a gülmüşler, Holly de Jason'ın yakışıklılığına bayılmış gibi yapmıştı. Julia çok tatlı görünüyordu ama fotoğrafın çekildiği on altı yaşında bile gözleri melankolikti.

Alaycı Nick, Julia'nın oğlunun fotoğrafını görebilmek için Holly'ye bunun bedelini öpücüklerle ödetmişti. Tıpkı babasına benziyordu, eyalet meclisinde görev yapmıştı ve hepsi de yetişkinliğe kadar yaşamış altı çocuğu vardı.

Nick'in tüm araştırmalarına rağmen hazineden hiç söz edilmediğini, özel belgelerde de Jason'ın duruşması ya da idamıyla ilgili hiçbir şey bulamadıklarını söyledi. Jason'ın oğlunun bıraktığı kutular dolusu belge vardı ama babasından ya da annesinin evlendiği Arthur'dan hiç söz edilmiyordu. Ama sonra her iki adam da ölmüştü. ocuk doğmadan önce.

Lorrie'yle durmaksızın sosyalleştiği bir haftanın ve Nick'le geçirdiği gecelerin ardından Holly bitkin düşmüştü. Ama yorgunluktan daha ktusü içsel kargaşasıydı.

Sadece geçen hafta Taylor'la iki kez kavga etmişti.

Taylor coşkuyla, "Lorrie senden gerçekten ama gerçekten hoşlanıyor," dedi.

"Bu çok hoş," diye yanıtladı Holly. Bir gece önce Nick'le sevişmişler, okumuşlar, konuşmuşlar ve sonra tekrar sevişmişlerdi. Gece saat üçe kadar uyumamıştı.

"Bu konuda pek mutlu görünmüyorsun," dedi Taylor, sesi yükselmişti.

"Sadece yorgunum, hepsi bu."

"Belki ifte düğün yapabiliriz," dedi Taylor, sanki Holly'nin yanında evlenmek dünyadaki en büyük dileğiymiş gibi.

"Sanmıyorum," diye cevap verdi Holly, kendine gelerek. "Lorrie ve ben, yani biz-"

Ardından Taylor'ın evlilikle ilgili "abla" derslerinden biri geldi.

Çok sayıda genç kızın, evdeki eşyalara bakacak kadar mantıklı olmadığını söyledi. bütün resmi. "Bahçıvan Nick gibi ateşli" bir adam istiyorlardı," demişti. Holly bir kase mısır gevreğiyle oynarken Taylor yirmi dakika boyunca söylenip durmuştu.

Spring Hill'e gelmeden önce Holly de tıpkı Taylor gibi evliliğin bir iş, bir ortaklık olduğunu . Belle Chere'de Lorrie'yle yaşayacağı hayatın hayalini kurmuştu.

Sadece gerçekler fanteziyi karşılamıyordu. Her şeyden önce, Lorrie artık atalarının evinin restorasyonunu takıntı haline getirmiş gibi görünmüyordu.

Ona bunu sormuştu ve o da ona sinsi bir bakış atıp "Bunu sana bırakıyorum" demişti.

Holly kaçırmıştı. Evlendikleri zamanı kastettiği açıktı. Bir anda rüyası

Generated by ABC Amber LIT Converter,

<http://www.processtext.com/abclit.html>

buruştu. Yıllarca Lorrie ile Belle Chere'de yaşamayı ve çiftliği restore etmek için nasıl birlikte çalışacaklarını hayal etmişti.

O yaz gördüğü Lorrie'nin bir anomali olduğunu anlaması sadece birkaç hafta almıştı. Bir tesadüf. Gerçek Lorrie olmayan bir kişi. Gerçek Lorrie bir partiden diğerine gitmeyi severdi. Yeni hukuk bürosu için müşteri topladığını söylüyordu ama Holly'nin anlayabildiği kadarıyla hiç işe gitmiyordu.

Günler geçtikçe Holly, Lorrie'nin onu kendisinden başka bir şey için istediğini hissetmeye başladı. Belki de mirası için? Birden fazla kez, insanları Belle Chere'e davet edebilmeyi dilediğini söylemişti. "Güzel bir Belle Chere," demişti.

Holly hiçbir şey söylememişti. Evet, Belle Chere'i eski haline getirmeyi çok isterdi. Bir zamanlar öyleydi, ama sonra hayatıyla -ve parasıyla- insanları eğlendirmekten daha fazlasını yapmak istedi.

Nick, "Bugün kesinlikle burada değilsin," diyerek onu günümüze geri getirdi. "Bana sorunun ne olduğunu söylemek ister misin?"

"Dün gece Lorrie bana evlenme teklif etti."

Nick bir an sessiz kaldı, sonra sakince, "Tebrikler. , harika bir aşık mı?"

"En iyisi," dedi, sonra Nick şaşırmış gibi bakınca yüzünü buruşturdu. "Onunla hiç yatmadığımı çok iyi biliyorsun. Bana 'bakire prensesim' diyor. "

"Öyle mi?" Nick gülümseyerek sordu.

"Bunların hiçbirinin komik olduğunu düşünmüyorum."

"Ben öyle," dedi daha geniş gülümseyerek. "Biliyorsun, eğer onunla evlenmezsen, her zaman benimle evlenebilirsin."

"Şakalarını gerçekten takdir etmiyorum. O mektupların hepsini okudun mu? yoksa sadece mı?" Nick'in gözlerini görmezden gelmeye çalıştı ama başaramadı. Kendi gözlerinde yaşlarla arkasını döndü. "Nick, bunu bana yapma."

"Beni ailene tercih etmene neden olmuyor mu?" diye sordu yumuşak bir sesle.

Ona sertçe baktı, onun içgörüsü karşısında hayrete düşmüştü. "Seni incitmek istememiştim. Sen harika bir adamsın.

Hayır, sen çok harikasın ama ilişki yürümez. Kısa vadede evet, uzun vadede hayır."

"Para yüzünden," dedi usulca.

"Hayır! Gururun yüzünden. *Benim üzerimden mi* geçinmek istiyorsun? Bize ev ve araba almamı mı istiyorsun? Çocuklarımızı özel okullara göndermek için para ödememi mi istiyorsun?"

Bir an için ellerini yüzüne götürdü, sonra tekrar ona baktı. "Bunun defalarca olduğunu gördüm ve asla işe yaramıyor. Asla!"

"Sınıf sisteminden bahsediyorsun."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Hayır, tabii ki değil. Yani, evet! Üvey annem Marguerite böyle bir adamla kaçtı, yani-"

"Benim gibi bir adamla demek istiyorsun. Motosikletler ve lise eğitimleri. Ayaklarımızı yemek masasına atıp tırnaklarımızı yiyebiliriz."

"Saçmalıyorsun," dedi eski mektupları toplayıp bir ayakkabı kutusuna geri koyarken.

"Yani haftalarca süren kahkahaları ve harika seksi geride bırakıp bizden uzaklaşacak mısın?"

"Evet," dedi. "En seninle ilişkiye girmekle aptallık ettim. Ve sen de peşimden geldiğin için daha büyük bir aptallık yaptın."

"Affınıza sığınıyorum. Belki sen benden daha dünyevi birisin ama daha önce hiç bu kadar konuşabildiğim, gülebildiğim, sırlarımı anlatabildiğim ve bu kadar coşkuyla sevişebildiğim bir kadınla karşılaşmamıştım. Gitmene izin veremezdim. Gerçek olup olmadığımızı görmek istedim. Bilmem gerekiyordu!"

"Ve?" diye sordu usulca.

Ona baktığında gözleri sıcaktı, ona karşı hissettikleriyle alev alev yanıyordu.

Holly'nin bir yanı kaçmak istiyordu ama daha büyük bir yanı da onun üzerine atlamak ve onu sevdiğini söylemek istiyordu.

Gözlerini kapatarak başını arkaya yasladı. Bu neden onun başına gelmişti?

Lorrie'yle evlenmek istememişti çünkü onun her hareketini

Nick'e yaptı. Nick, Lorrie'den daha sessizdi, daha içine kapanıktı. Nick dinlediği ve önemseydiği için insanların onu sevmesini sağlıyordu.

Lorrie'nin etrafındaki insanlar ona açgözlü gözlerle bakıyordu. Lorrie'nin bir çiftliği vardı.

yüzyıllardır onun ailesindeydi. Eğer ABD'de bir aristokrasi varsa, Lorrie de bunun bir parçasıydı. Ama insanların Lorrie'yi gerçekten *sevdiğini* hiç görmemişti; onu sadece kim olduğu için istiyorlardı. Sanki Holly'yi tanımak istiyorlardı.

"kim" olduğu için.

Ama herkes Nick'i severdi. Babası bile onu severdi. Birçok kez ikisini bahçede konuşurken görmüştü. Bir keresinde Nick güllerin başını koparıırken babası da ona son vaazı hakkında fikir soruyordu.

Ama hizmetçilerin odasında yaşayan adamı sevmek başka, kızınızın onunla evlenmesini istemek başka bir şeydi.

Tekrar Nick'e baktığında yüzü değişmiş, kapanmıştı. Kapalıydı.

Mantıklı düşünene kadar onunla tartışmak istiyordu, yani onun da kendisiyle aynı fikirde olmasını sağlamak .

Ama ne istiyordu? Kendi kendine sordu! içinde gülümseyerek ayrılmalarını, kırgınlıkların olmamasını, sadece bilgece bir anlayış olmasını mı? Bir gün karşılaşacaklarını ve eşlerini birbirleriyle tanıştıracaklarını mı düşünüyordu? Belki Nick'in karısı Holly'nin çocuklarına dadı olarak çalışabilir?

İnceledikleri kağıtları toplamaya başladı ama gözleri o kadar yaşlıydı ki göremiyordu. Birkaç dakika sonra ellerini yüzüne kapattı ve ciddi bir şekilde ağlamaya başladı.

"Şşşş," dedi Nick, kollarının arasına alıp sarılırken. "Ağlama, tatlım. Seni ağlatmak istememiştim."

Ancak Holly, son haftalardaki tüm hayal kırıklığı ortaya çıktıkça hıçkırığa hıçkırığa ağlamayı durduramadı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Nick onun ağlama ihtiyacını fark etti. Sonra, dedi kendi kendine. Ona kendisiyle ilgili gerçeği daha sonra ve her şey yoluna girecekti. Doğru, muhtemelen kızacaktı ama bunu atlatacaktı, diye düşündü.

Nick onu gözyaşlarının arasından öptü ve bu öpücükler birbirini izledi ve çok geçmeden tozlu çatı katında usulca sevişmeye başladılar.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Nick onun kulağına. "Seni bir meşe ağacının boyu ve genişliği kadar seviyorum."

Ona tutundu, ona sarıldı ama Holly hâlâ ağlamayı kesmedi. İçinde bir yerlerde, "Son kez" diye duyuyordu. Son kez. Bu son sevişmeleriydi. "Evlilik" ve

"aşk" konuşulduktan sonra, şeyler değişmişti. Geri dönülmez bir şekilde değişmişti. Eskiden oldukları yere asla geri dönemeyeceklerdi.

Birbirlerinin kollarında, birbirlerine şefkatle sarılarak uykuya daldılar.

Vantilatörler dönerek çıplak tenlerine serin esintiler gönderdi ve onlar da küçük çocuklar gibi kemiksiz bir şekilde uyudular.

İkisi de tavan arası kapısının açıldığını duymadı.

On Yedinci Bölüm

Lorrie bir viski doldurdu ve Holly'yi idare etmedeki muhteşemliği için kendini bir kez daha tebrik etti. Dört uzun haftayı onu ağırlamak, yemek yedirmek ve doğru insanlarla tanıştırmak için harcamıştı.

Geçmişine yazık olmuş diye düşündü. Babasının ailesi iyiydi, mülkleri yoktu, paraları yoktu ama kaliteliydiler. Ama annesinin ailesi Taylor'ın şehvet duyduğu bahçıvandan biraz daha iyiydi, diye düşündü gülümseyerek. Ama sonra o adama da biraz şehvet duydu. Dar tişörtler giyen alt sınıflar ve onların büyük, kükreyen Motosikletler mi?

Viskisini yudumladı ve postalara baktı. Faturalardan başka bir şey yoktu, çöpe attı.

Yakında tüm faturalarını ödeyecek uysal bir karısı olacaktı.

Elini bir duvarda gezdirdi, sıvadaki çıkıntıları hissetti ve gülümsedi. Her şeyi yenilerdi. Tepeden tırnağa restore edecek ve yenileyecekti. Belle Chere bir zamanlar olduğu gibiydi. Beaumont adı da yakında, babası gibi adamlar onu mahvetmeden önce olduğu gibi olacaktı.

Kendi kendine gülümseyerek oturma odasına girdi ve ipek perdeler, brokar kaplı kanepeler, uzak duvarda on sekizinci yüzyıldan kalma bir gardırop hayal etti. Beyaz önlüklü bir hizmetçinin ona gümüş bir tepside buzlu viskisini sunduğunu hayal etti. Som gümüş bir tepsi. Tuğralı.

Evet, diye düşündü, tıpkı Taylor'la uzun zaman önce planladıkları gibi . Henüz on altı yaşında olduğu ve babasının son hileli arazi anlaşması yüzünden utanç içinde dünyadan saklandığı o yaz, Taylor yirmi yaşındaydı ve zengin küçük üvey kardeşine şimdi olduğu gibi o zaman da takıntılıydı.

Taylor o yaz kendini çok beğenmişti; güzelliği doruk noktasındaydı. Holly'den sonra ikinci sırada olmaktan bıktığına karar vermişti. "Bu Her zaman tanışmak istedikleri küçük varis," demişti Taylor o yaz Lorrie'ye. Çalıların arasına saklanıp Holly'yi gözetlemişti - annesi Holly'nin babasıyla evlendiğinden beri yaptığı bir şeydi bu - ve onları birlikte görmüştü.

Lorrie ve Taylor ilk andan itibaren birbirlerini benzer ruhlar olarak tanımışlardı. "Peki ondan ne istiyorsun?" Taylor ona sormuştu. Tanıştırma yoktu, sadece bu kelimeler ağzından dökülmüştü.

Lorrie omuz silkti. "Bedava iş gücü."

Taylor bilgece başını salladı ve onun yanına oturdu. Ona Charles Maitland'la evlenmeyi planladığını söylemişti. On altı yaşındaki Lorrie şok olmuştu. "O yaşlı ve zaten evli."

"Zengin ve soylu, her ikisine de ihtiyacım var."

Lorrie gülmüştü. O da aynı şekilde hissediyordu. İhtiyacınız olan bir şey olduğunda, onun peşinden giderdiniz.

Yaz Taylor için kötü sonuçlanmıştı çünkü Charles Hasta karısından boşanıp genç ve güzel Taylor'la evlenecekti. "Onu yakalayacağım," demişti Lorrie'ye. "Hayatımın geri kalanını alsa bile, bana davranış şekli yüzünden onu geri alacağım."

Lorrie yıllar sonrasına kadar Taylor'dan bir daha haber alamadı. O zamana kadar karısının milyonlarını ele geçirme planı başarısız olmuştu. İlk kocasının paradan sorumlu bıraktığı acımasız adamlar farkına varmadan ondan yaklaşık iki milyon dolar almayı başarmış ve Lorrie de bu parayla yatırım yapmıştı. Planı, daha sonra zafer kazanmış bir halde karısına gitmek ve ona Yapmıştı. Parayı çalıp üç katına çıkarsa sorun olmazdı ve kadın ona daha fazlasını verirdi.

Ama Lorrie, babasının yatırımlar konusundaki hassasiyetini miras aldığını öğrendi. Eğer yatırım yaparsa, hisse senedi başarısız oluyordu.

Karısının kendi deyimiyle "gözetmenleri" parayı öğrendi ve ona gösterdi. Kadın onu bir anda boşadı. Yalvarmış, yakarmış ve bir sürü söz vermişti ama . Lorrie'nin yıllarca süren sarhoş partileri ve misafir yatak odalarındaki bir dizi güzel genç adam, onu yalvarışlarına karşı sağır hale getirmişti.

Boşanma sırasında Lorrie'nin hukuk firması ona haber verdi. Ne de olsa firmanın sahibi karısıydı ve genç kocasının hiç çalışmadığı davaları kazanmasını sağlayan da oydu.

Bu onun için bir gurur meselesiydi. Genç, güzel bir adamla evlenmek Kocasının ölümüyle boşalan yeri için alay konusu olmuştu. Genç ve parlak bir avukatla evlenmek ise başka bir konuydu.

Tüm bunlar olurken Taylor Lorrie'ye gitmiş ve ona bir teklifte bulunmuştu. Görünüşe göre Taylor üvey kardeşinin bilgisayar dosyalarını düzenli olarak karıştırıyordu ve Bayan Hollander Tools'un yıllardır Lorrie için bir meşale taşıdığını öğrenmişti.

Aynı yıllarda Taylor, Charles Maitland'a duyduğu nefreti besliyordu. Charles onun istediğini yapsa ve onunla evlense hayatının daha farklı, daha iyi olacağına inanıyordu. Yıllar boyunca tüm başarısızlıklarının suçunu Charles ve Holly'ye yüklemişti.

Taylor, "İnsanlar benden bir şeyler yapmamı bekliyor," dedi. "Bir iş bulmamı bekliyorlar." Nazıkçe ürperdi. "Annem diyor ki, 'Holly'ye bak. Milyonlar kazanıyor ama yirmi dört/yedi **Generated by ABC Amber LIT Converter**, eyalet ve ulusal koruma dernekleri."

Taylor, Charles'ın parasını ele geçirebilseydi kimsenin ona kariyer yapmasını önermeyeceğine inanıyordu. Ve eğer Charles'ın eski dünya ismine sahip olabilirse, sonunda üvey kardeşini geride bırakacaktı. "Holly'nin parası var ama annesi aşağıların en aşağısıydı. Charles'ın parası ve eski adıyla, sonunda onu kazanabilirim."

Taylor'ın hayatına yeniden girdiği o gün, Lorrie'ye Charles'ın karısının sonunda öldüğünü ve Taylor olarak bu adamla evlenmek istediğini söylemişti. "Ve onu beni ilk seferinde reddettiğine pişman edeceğim," demişti.

parmak eklemleri içki bardağına karşı bembeyazdı.

Birlikte tüm sorunlarını çözecek bir plan yaptılar. Taylor Charles'la, Lorrie de Hollander Tools'la evlenecekti; en azından o böyle . Holly'nin kendisi içinse pek bir şey düşünmüyordu. Gerçekten önemseydiği tek şey Belle Chere'di ve Holly evine yeniden ihtişam kazandırmak için son derece nitelikliydi.

"Sonra ne olacak?" Lorrie boş boş sormuştu. "İş bittikten sonra bir eşle ne yapacağım?"

"Öldürün onu," dedi Taylor, Lorrie durakladı, içkisini dudaklarına götürdü. "Artık onun tek varisi benim, ama eminim çalışkan avukatları onu hemen öldürecektir.

seninle evlendikten sonra vasiyetini değiştirecek. Sen ve ben ortak miras

alacağız." "Cinayet mi?" diye fısıldadı. "Emin değilim..."

"Eğer o ölürse yaklaşık 200 milyon doları paylaşıyoruz."

Bu açıklamadan sonra Lorrie asla arkasına bakmadı. O ve Taylor dört kez gizlice buluşmuş ve planları üzerinde çalışmışlardı. Charles ve Holly'yi birlikte öldürmenin yollarını düşünmüşlerdi ama Taylor Charles'ın yaşamasını istediğini, böylece onun hayatını da kendisinininki kadar berbat edebileceğini söylemişti.

Taylor sürekli olarak Holly'ye Lorrie hakkında ipuçları verirken, birbirlerini kandırdılar ve manipüle ettiler. "Her şeyin kendi fikri olduğunu sanıyor."

"Annen biliyor mu?" Lorrie merakla sordu.

Taylor'ın gözleri bir tarafa kaydı. "O... Holly'ye karşı gerçek hislerimin bir kısmını biliyor ama ben onun kızıyım, ne yapabilir ki?"

Bu planlama döneminde Lorrie bulabildiği her kaynaktan borç almış ve para dilenmişti. Belle Chere'de üç ipoteği vardı. Holly'yi etkilemek için Edenton'da sahte bir hukuk bürosu açmak için paraya ihtiyacı vardı. Yapmak zorundaydı.

Pahalı bir araba ve tasarım kıyafetler almak. Onunla flört etmeyi planlıyorsa zengin görünmek . Onun parasına ihtiyacı varmış gibi görünemezdi!

satın alırken Belle Chere'in çürümesine izin vermek zorunda kalmıştı. Çimlerin her santimetrekaresini çok sevdiği halde bu bozulmayı görmek onu derinden yaralamıştı. Ama Holly'ye acilen restorasyona ihtiyacı olduğunu hissettirmesi gerekiyordu. Aciliyet, onunla daha çabuk evlenmesini sağlayacaktı.

Lorrie gülümsedi. Dün gece evlenme teklif etmiş ve hatta ona bir yüzük göstermişti (gerçek bir elmas değildi, ama muhtemelen hilal hakkında daha çok şey biliyordu). mücevherlerden çok anahtarlar) ve oldukça güzel bir şekilde kızarmıştı. Henüz evet dememişti, ama diyeceğinden emindi. Daha sonra zafer kazanmışçasına Taylor'ı aradı. Çifte düğün olacağına dair ona güvence verdi. Bu tamamlanmış bir anlaşmaydı. Her şeyini yatırmıştı ve bu sefer kazanmıştı!

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Belle Chere'i Hollander Tools ile evlendirecekti. Kendi gülerken, üst kattan bir ses duyunca durdu. Bahçıvan! James Latham için çalışan o muhteşem yakışıklı üst katta Lorrie'nin kişisel belgelerini karıştırıyordu.

Lorrie kaşlarını çatarak çatı katına çıkan merdivenleri tırmandı. En üstte, kapı aralığında ve Holly'ye baktı -masum, bakir Holly'ye- çıplaktı ve bahçıvanın aynı derecede çıplak vücuduna sarılmıştı.

Lorrie bir anda geleceği gördü. O da geçmişini gördü. Onun ve Taylor'ın tüm planlarına rağmen Holly'nin kendi yoluna gittiğini gördü. Lorrie'ye aşık olmamıştı; annesinin temel doğasına geri dönmüş ve bahçıvanla kaçmıştı. Lorrie Holly hakkında fazla bir şey bilmiyordu ama onun -Onurlu kelimesinden nefret ederdi. Parti uyuşturucuları ya da cinsel teklifler onu hiç cezbetmemişti. Geç saatlere kadar ayakta kalmayı bile sevmediğini düşünmüştü.

Şimdi onlara sarmaş dolaş ve birbirlerinin vücutlarına o kadar aşına bir şekilde bakarken, Holly'nin onu erken bıraktığı her gece nerede olduğunu biliyordu.

Ama Lorrie'nin en çok gördüğü   ey, adamın borç   inde oldu uydu ve onu kurtaracak zengin bir karısı olmayacaktı.

Taylor! diye d    nd  . B t  n bunlar Taylor'ın su uydu ve bunu   deyecekti. Ona borçlu olduğu parayı almak    in ne gerekiyorsa yapacaktı. Belle Chere'in tadilatı    in Charles'a   deme yaptıracaktı. Ne olursa olsun, kim olursa olsun, fark etmezdi. Taylor   deyecekti!

D  nerek merdivenlerden giriş holüne indi. Bir kez daha d          n  ktan sonra kütüphaneye geri d   nd  , Charles Dickens'ın *Oliver Twist* kitabının bir kopyasının arkasına uzandı ve bir d    meye bastı. Kitaplık a  ldı ve bir kitap ortaya   ıktı.

T  fek ve tabancalardan oluşan sı   bir kasa. Bir 9mm se  ti, dolu emin olduktan sonra   antasına yerle  tirdi.

Evden   ıkarken, s  zl  tehditler i  e yaramadıysa, belki bir silah i  e yarar, diye d     nd  .

On Sekizinci Bölüm

Holly ilk uyanan oldu ve uzun bir süre Nick'in başı omzundayken ve onun saçlarını okşadı. Son haftalarda ona o kadar tanıdık gelmişti ki. Onun her hareketini, her sesini biliyordu.

Son haftalarda birlikte geçirdikleri zamanın görüntüleri zihninde uçtu ve görebildiği tek şey kahkahalar oldu.

Nick ona evlenme teklif etmişti ve evlenirse kahkahalarının kesileceğinden korkuyordu ve buna dayanamıyordu. Onun gözlerini görmeye dayanamıyordu. sevgiden nefrete dönüşür.

Yine aklından "son kez" kelimeleri geçti. Bugünün birlikte geçirdikleri son zaman olduğuna dair ezici bir hüznün, bir önsezi hissetti.

Onun saçlarını öptü ve elini çıplak sırtında gezdirdi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Nick o kadar şiddetli titredi ki uyandı. Dirseğinin üzerinde doğrulup ona baktı. "Sanırım az önce biri mezarımın üzerinden geçti."

Ona gülümsedi, yanağını okşadı. "Beni seviyor musun?" diye fısıldadı.

Holly evet demek için ağzını açtı ama diyemedi çünkü aniden kıyamet koptu. Birçok polis sireninin gürültüsü etraflarını sarmış gibiydi.

Nick, "Baban bizi öğrenmiş," dedi.

Holly onu itti. "Aptal," dedi kıyafetlerini alırken.

Nick şortunu çekiştirerek pencereye gitti. "Altı polis arabası var," dedi. "Ve bir kamyon dolusu köpek."

Holly'nin gözleri büyüdü ve bir dakika içinde merdivenlerden aşağı koşmaya başladılar. Ön kapıya ulaştıklarında şerif ve üç yardımcısı Orada. Bir düzine üniformalı erkek ve kadın Belle Chere'in etrafına yayılmıştı, bazılarının tasmalı köpekleri vardı.

"Siz Bayan Latham'sınız, değil mi?" diye sordu şerif.

"Evet," dedi tereddütle. "Ne-"

"Laurence Beaumont'un nerede olduğunu biliyor musunuz?"

"Lorrie?" Elini boğazına götürdü ve bir adım öne çıkan Nick'e baktı.

"Neler olduğunu bilmek istiyoruz."

Şerif arkasındaki iki adama içeri girmelerini işaret etti. "Ev ve arazisi için arama iznim var. Yardıma ihtiyacımız olacak. Burayı biliyor ?" diye sordu Nick'e.

"Biliyorum," dedi Holly. "Sana yardım edebilirim-" Bir kadın şerif yardımcısı arabanın arkasından çıkarken konuşmayı kesti, gözleri sadece Holly'ye odaklanmıştı. Şerif ciddiyetle, "Bayan Latham, bence hemen eve gitmelisiniz," dedi.

Holly geriye doğru bir adım attı ve Nick kolunu koruyucu bir şekilde Holly'nin omuzlarına doladı.

Başının üzerinden Nick ve şerif birbirlerine anlayışlı bir bakış attılar.

"Sana etrafi gösterebilirim," dedi Nick. "Burayı oldukça iyi biliyorum, ama bana bir dakika ver." Holly'yi kütüphaneye çekti ve gözlerinin içine baktı. "Ne olduğunu bilmiyorum ama korkunç bir şey olduğuna eminim ve bunu görebiliyorum. seni de içeriyor. Her ne olsun, cesur olmanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Holly başını salladı ama kalbi boğazına düğümlenmişti.

"Elimden geldiğince çabuk seninle olacağım ama şimdilik burada kalıp yardım etmem gerekiyor." Ona gülümseyerek, parmakları ona verdiği kolyenin zincirini buldu ve üstünün iç kısmından çıkardı. Büyük kanarya elmasını dudaklarına götürerek öptü. "Şimdilik sevgimi bunun içine koyacağım. Onu kalbine **Generated by ABC Amber LIT Converter**,yakın tut

<http://www.processtext.com/abclit.html>

her zaman."

Holly'nin kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki konuşamıyordu. Koridorda üniformalı kadın onu bekliyordu, şerifin Holly'ye eve gitmesi gerektiğini söylemesine neden olan korkunç haberle bekliyordu.

Nick onu alnından öptü, sonra kadının yanına götürdü. Nick kadının parmak uçlarını son bir kez daha sıktı ve kadın da kendisini götürmelerine izin verdi.

Holly arabaya bindiğinde Nick şerife döndü. "Ne oldu?"

"Çifte cinayet. Taylor Latham ve Charles Maitland, Laurence Beaumont tarafından öldürüldü. Kaçtı ve biz de onu arıyoruz. Nerede saklanabileceğine dair bir fikriniz var mı?"

"Holly'ye koruma takılmasını istiyorum," dedi

Nick. "Sence onun da peşine düşebilir mi?"

"Kız çok para ediyor, bence bunu ve bence bunu elde edemeyeceğini anladı. Ne yapabileceğini bilmiyorum."

Şerif bir yardımcısına döndü ve ona yirmi dört saat Beaumont yakalanana kadar Bayan Latham'ı izleyecekti. Nick'e döndü. "Bana kim olduğunu söylemek ister misin?"

"Dr. Nicholas Taggart," dedi. "Benimle gelin, size ateşli silahların nerede saklandığını göstereyim. Dolabı bir gün tesadüfen keşfettim."

Nick özlemle açık kapıdan dışarı baktı. Holly'nin ona ihtiyacı olduğu anda yanında olmayı diliyordu ama son haftalarda Belle Chere'i çok iyi tanıyordu şerifle adamlarının arama yapmasına yardım edebileceğini biliyordu.

Ama şans onun yanında değildi. Ertesi gün geç kadar şeriften kaçamadı. Hiç uyumamış ve çok az yemek yemişti. bataklıklar ve tarlalar boyunca. Belle Chere'deki her binaya tırmanmış, katların altından geçmişti. Lorrie'nin kokusu her yerdedi, bu yüzden köpekler adamı sürekli kokluyordu. Diğerleri mola verirken Nick vermiyordu. Lorrie gözaltına alınana kadar Holly'nin güvende olmayacağını düşünüyordu.

Nihayet ikinci günün öğleden sonrasında Laurence Beaumont bulundu. O uzakta olan bir arkadaşının evine zorla girmişti. Lorrie konserve fasulye ve şampanyayla besleniyordu ve bulunduğu şerif yardımcılarına hapisane yemeğini dört gözle beklediğini söyledi.

Nick haberi duyduğunda neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı. Holly güvendeydi!

Yorgundu, kirliydi, tıraş olmamıştı ama temizlenmekle vakit kaybetmedi. Lorrie'nin kayığına atladı ve Spring Hill'e kadar olan kısa mesafeyi hızla kürek çekerek geçti.

Tepeden eve doğru koştu ve yüz metre kadar yaklaştığında evin boş olduğunu anladı. Kapıyı çalma zahmetine girmeden kapıyı açtı ve odalara doğru koşmaya başladı. Üst katta dolaplar boştu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly'nin odasını buldu. Neredeyse tüm eşyaları gitmişti. Yere düşmüş olan bir küpeyi yerden . Küçük bir uğur böceğiydi ve onu birkaç kez taktığını görmüştü.

Küpeyi kapalı avucunun içinde tutarak aşağı indi, sonra dışarı çıkıp kendi evine gitti. Olacağını bildiği gibi, kapının üzerinde bir zarf vardı. mutfaktaki küçük masa.

Açmak istemedi, veda sözcüklerini görmek istemedi. Birkaç dakika elinde tuttuktan sonra açtı.

Sevgili Nick,

Her şeyi bu şekilde bitirdiğim için üzgünüm ama . Babamı hiç bu kadar üzgün görmemiştim ve üvey annem de çok kötü durumda. Sakinleştirici veriliyor.

Nereye gittiğimizi bilmiyorum ama şu anda hepimizin bir arada olması gerektiğini biliyorum. Şimdi bir aile olmamız ve iyileşmeye çalışmamız gerekiyor.

Belki bir gün sen ve ben-Hayır! Şu anda ailemden geriye başka bir şey düşünemiyorum.

Laurence Beaumont'a gelince - artık onu "Lorrie" olarak düşünemiyorum - yaptığı şeyi neden yaptığına dair kimsenin bir fikri yok, bilmek de umurumuzda değil. O bir canavar ve başına gelecek her türlü dehşeti hak ediyor!

Gitmeliyim. Seni

özleyeceğim. Holly

Nick notu bir süre elinde tuttu. Nick'e onu sevdiğini söylememiş, notu "sevgilerimle" diye bile imzalamamıştı.

Birkaç dakika boyunca kendine lanet okudu. Eğer uyarıldığı gibi ona kendisi hakkındaki gerçeği söyleseydi, muhtemelen şimdi onunla birlikte olurdu.

Nota tekrar baktı. Beaumont'un Taylor ve Charles'ı neden öldürdüğü konusunda kimsenin bir fikri olmadığını ve Holly'nin de bunu bilmek istemediğini söylemişti.

"Ama ben istiyorum," dedi Nick. "Her şeyi bilmek istiyorum."

On Dokuzuncu Bölüm

Altı Ay Sonra

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Noel

Noel arifesindeyiz, diye düşündü Holly, Spring Hill'in çıplak odalarına bakarken ve neler olduğunu hatırlamamaya çalışırken. Mobilyalar uzun zaman önce kutulanmış ve depoya kaldırılmıştı. Son altı aydır ailesiyle birlikte Avrupa'da seyahat ediyor, babasının eski arkadaşlarından birinin yanında kalıyordu. birbirini ardına arkadaşlar.

Tüm üzüntüsüne rağmen Marguerite Holly'ye çok iyi davranıyor, onu insanlarla tanıştırıyor ve onun için partiler düzenliyordu. Ama Holly ne zaman Amerika'ya dönmek istediğini ima etse, Marguerite histerikleşiyordu. Sanki bir çocuğunu kaybettiğinden beri, bir başkasını kaybetmekten korkuyordu.

Babası çok sevdiği karısına yardım ederken büyük bir metanet göstermişti ama Holly onu birkaç kez kendisine bakarken yakalamıştı. Neredeyse onun aklından geçenleri okuyabiliyordu: Ya o deli adam tarafından öldürülen Taylor yerine Holly olsaydı?

Holly işe geri dönmesi gerektiğini söylese de, gerçek şu ki bir kitabı açmaktan korkuyordu. Okumanın gerektirdiği yalnızlıktan korkuyordu. Yalnız kalırsa korkuyordu ve yapmak istemediği şey de buydu. Laurence Beaumont'un *neden* bu kadar

Taylor'ı öldürmüştü. Holly bunu düşündüğü takdirde, bir şekilde bunun *kendi hatası* olduğunu göreceğinden korkuyordu.

Belle Chere'i bu kadar çok istemeseydi, sahibisiyle evlenmek istemeseydi, eğer-

Holly yemek odasının penceresinden uzaklaştı. Spring Hill'e dönmek düşündüğünden de kötüydü.

Gerçek şu ki, suçluluk duygusu içini kemiriyordu çünkü evin ona en çok hatırlattığı şey Nick'ti. En iyi arkadaşı olan kız kardeşini değil, Nick'i.

Holly bir an için boş mutfakta durdu ve bahçeden Nick'in yaşadığı bekçi kulübesine doğru baktı. Bu gece orada uyuyacaktı ve bunu nasıl yapabileceğini bilmiyordu. Nick'le olan anılarıyla nasıl yaşayabilirdi ki? ev tutuldu mu?

Pencereden uzaklaşarak oturma odasına gitti.

Altı ay boyunca küçük bir kız olmaya geri dönmüş ve babasının tüm muhabir ve müfettişlerle ilgilenmesine izin vermişti. Holly bazı sorulara cevap vermişti ama doğrusu Laurence Beaumont'un Taylor ve Charles Maitland'ı öldürmesi için hiçbir neden bilmiyordu. Üçü arasında hiçbir bağlantı bilmiyordu.

Ama ne kadar kaçınmaya çalışsa da, tuhaf anlarda Holly spekülasyonlar yapıyordu. Taylor kız kardeşini koruduğu için mi ölmüştü? Taylor, Laurence'in gerçekte nasıl bir adam olduğunu öğrenmiş miydi?

Onu ispiyonlamakla tehdit etmiş ve Taylor bu yüzden mi öldürülmüştü?

Holly ne zaman düşünse, başka bir daveti kabul ediyordu. Düşünmek için zaman istemiyordu.

Ama sonunda dehşet onları yakalamıştı. Babasının avukatları Holly'nin duruşmada tanıklık etmesi gerektiğini bildirmişlerdi. **ABC Amber LIT Converter**, <http://www.processtext.com/abclit.html> tarafından üretilmiş olan Laurence Beaumont III hakkında bildiklerini anlatmak zorundaydı

savunma olarak delilik iddiasında bulundu. Taylor ve Charles'ı yarım düzine tanığın önünde vurduğu için bunun onun deli olduğunun kanıtı olduğunu söylüyorlardı.

"Atası gibi," dedi Holly'nin babası. "Arthur Beaumont gibi. Laurence Beaumont o adamın kan bağı olan bir akrabası ve o hikâyeyi anlattığında neler yapabileceğini anlamalıydım."

Ne Holly ne de Marguerite onu bu saçma teoriden vazgeçirmeye çalışacak enerjiye sahipti. Ne James ne de Marguerite Laurence ile fazla zaman geçirmedikleri için, ifade vermek üzere ABD'ye dönmesi istenen kişi Holly oldu.

Amerika'ya dönerken uçakta Holly ifadesini planlamaya çalıştı ama kendisine ne sorulacağını bilmediği için cevabını formüle edemedi. Uçakta kitap okumaya çalıştı, film izlemeye çalıştı ama ikisini de aklında tutamadı. Nick, diye düşünmeye devam etti. Nick'i.

Neredeydi o? Ona ne olmuştu?

Oradan ayrıldıktan üç hafta sonra, babasına Spring Hill'deki bahçivana ne sormuştu.

"Bıraktı ya da gitti, bilmiyorum. Hiç bozduрмаdığı çekler gönderdim ama başka biri çim biçme faturası gönderdi, sanırım yapılıyor. Evi satılığa çıkardım."

Holly, "Evet, elbette," diye mırıldandı ve başka bir şey sormadı. Her zaman bildiği gibi Nick geçiciydi. Birkaç hafta harika seks yapıp sonra bir kenara atılacak bir adamdı. Nick Taggart bir ilişki yaşayabileceğiniz türden bir adamdı, ama evlendiğiniz adamlar...

"Laurence Beaumont gibi," demişti yüksek sesle.

Uzakta geçirdikleri altı ayın bir yerinde Holly hata yapmıştı. Her zaman insanları dış görünüşlerine göre değil, ne olduklarına göre değerlendirdiğini düşünmüştü ama Nick'i hiçbir şeye dayandırmadan öyle olduğuna karar vermişti. Aslında, onun ne olduğuna karar verdiğini anlayamıyordu ama onu yanlış değerlendirdiğini biliyordu.

Taylor'ın öldürüldüğü gün onun sorumluluğu nasıl üstlendiğini hatırlıyordu. Ne bilmeden önce bile Holly'yi teselli eden sözler . O günün ve gecenin geri kalanında ve ertesi sabaha kadar,

Nick Taggart'ın kendilerine çok yardımcı olduğunu evlerinde dolaşan pek çok kanun defalarca duymuştu.

Kalıp Nick'i tekrar görmek, en azından veda etmek istemişti ama Marguerite iyi değildi.

Doktor ve babası onu mümkün olan en kısa sürede götürmeleri konusunda ısrarcı olmuşlardı.

Sonunda Holly'yapabileceği tek şey Nick'e bir not bırakmak ve anlayacağını ummaktı.

Günümüze geri döndü ve üst kata çıktı. Taylor'ın odasını görmeliydi.

Babasının eski asistanı, her şeyi ayarlayabilen bir adam, evin toparlanmasına nezaret etmek için Edenton'a uçmuştu. Holly'nin bir yanı bunu yapmak istemişti ama bunu söylemeye dili varmamıştı. Anne ve babasının perili gözlerine bir kez baktığında onları terk edemeyeceğini anladı.

Taylor'ın yatak odası boştu ve yeni pembeye boyanmıştı. Bu renk Holly'yi gülümsetmişti. Taylor bundan nasıl da nefret ederdi. Çok firfırlı, çok çocuksu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly burnunu çekerek sırtını dikleştirdi. Gözyaşlarıyla işi bitmişti. Yeni sahiplerinin bir kız bebekleri vardı ve Taylor'ın odası çocuk odası olacaktı.

Holly banyodan geçerek eski yatak odasına gitti ve hemen aklına anılar geldi.

Gülümseyerek Nick'e giymek için aldığı iç çamaşırlarını ve Taylor kıskanmasın diye onları nasıl sakladığını hatırladı.

Kıskanç! Holly düşündü. Bu da nereden ? Taylor'ın kendisiyle alay etmesini önlemek için iç çamaşırını saklamıştı.

Holly bir an için ellerini şakaklarına götürdü. Son altı ayda aklından tuhaf düşünceler geçiyordu. Biriyle dans ediyordu. yakışıklı genç adam ve aniden Taylor'ın kızgın yüzünü arardı, çünkü Holly'nin yine kendini aptal yerine koyduğunu, "gösteriş yaptığını" söylerdi.

dikkatleri üzerine çekmeye çalışıyordu.

Holly derin bir nefes aldı ve kendini kontrol etmeye çalıştı. Bazen kendinden nefret ediyordu çünkü Taylor gittiğinden beri hayatının daha iyi olduğunu düşünüyordu. Birkaç kez, Nick'ten kaçmasına neden olan şeyin babasının onaylamaması değil, Taylor'ın küçümseme ve aşağılamalarından duyduğu korku olduğunu düşünmüştü.

Saçma! Bu düşünce aklından her geçtiğinde kendi kendine söyleniyordu. Nick'ten ayrılmıştı çünkü aralarındaki ilişkinin yürümeyeceğini biliyordu.

Ve Nick ondan çok farklı olduğu için ayrılmışlardı. Bunu her düşündüğünde gülümserdi. "Farklı" Nick Taggert'ı tanımlayan son kelimeydi. Araştırmasında ona yardım etmişti.

Diğer tüm erkek arkadaşları onun çalışmak için çok fazla zaman harcadığından şikayet etmişlerdi. Sadece Nick onun işiyle ilgilenmeye başlamıştı.

Lorrie bile, diye düşündü, takma isme karşı tabusunu yıkarak, işi Belle Chere olmasına rağmen onun işi hakkında konuşmamalarını emretmişti.

Holly pencereden dışarı baktı. Onu göremiyordu ama Belle Chere'in ağaçların arasında olduğunu biliyordu.

Belle Chere de yarın, Noel günü açık artırmayla satılacaktı.

Holly'nin Beaumont davasında ifade vermek üzere ABD'ye döndüğü doğrudu, ancak bunun Ocak ayının üçüne kadar yapılması planlanmamıştı. Noel'de Avrupa'da kalabilirdi.

Noel günü, babasının avukatlarından birinden gelen bir mektup dışında.

Laurence Beaumont, yasal masraflarını ödeyebilmek için Belle Chere'i satışa çıkarıyordu. Dünyanın dört bir yanındaki korumacılara ve sosyete mensuplarına bildirimler gönderilmişti; müzayedeye büyük bir kalabalığın katılması bekleniyordu.

Babası elinde mektupla odaya girdiğinde Holly kahvaltı ediyordu. Ona bir kez baktığında bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

Sessizce mektubu ona uzattı, sonra da . Kadın

mektubu okudu ve masanın üzerine fırlattı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Burayı satın almanı istiyorum," dedi babası.

"Beaumont adının geçtiği hiçbir şeyle işim olsun istemiyorum," dedi.

Babası cevap vermeyince ona baktı ve gözlerinde son ayların tüm gördü.

Korkunç yaşlanmıştı.

"O adamı iyi tanımıyorum," dedi ve Lorrie'yi kastettiğini anladı, "ama o eski evini çok sevdiğini biliyorum. Oradan bahsederken duyduğu gurur, şimdiye kadar gördüğüm en büyük sevgiydi. Hiçbir erkek bir kadını o evi sevdiği kadar sevmemiştir."

Holly kaçırdı, babasının haklı olduğunu ve bu aşkın bir parçası olmaya çalışarak aptallık ettiğini biliyordu.

"Oraya gitmeni ve o evi satın almanı istiyorum. Ne kadara mal olursa olsun, satın almanı ve sonra da restore etmeni istiyorum. adam yaşadığı sürece sevdiği kadınla başka birinin evli olduğunu bilecek."

Holly babasının söylediklerinden hoşlanmamıştı ama anlıyordu ve ona itaat etti. Dün D.C.'deki Dulles Havaalanı'na uçmuş, bir araba kiralamış ve bu sabah Spring Hill'e gelmişti. Bu geceyi

Yarın Belle Chere'gidecek ve herkesten fazla teklif verecekti. Ne kadara mal olursa olsun, onu satın alacaktı.

Satın aldıktan sonra da bir daha asla görmemeyi planlıyordu. Restore etmeleri, içinde yaşamaları ya da halka açmaları için insanlar tutacaktı. Bir daha görmek zorunda kalmadığı sürece ne olduğu önemli değildi.

Saatine baktı. Saat dörttü ve çok yorgundu. Kulübeye gidecek, duş alacak, aldığı sandviçi yiyecek ve bir film izleyecekti. biraz televizyon, sonra da uyku. Evet, diye düşündü, tam olarak bunu yapacağım.

Kararlılıkla aşağı indi, babasının ona verdiği güzel kapüşonlu kırmızı pelerini giydi, ön kapıdan çıktı ve kiralık arabanın bagajından sandviçini valizini aldı. Evet, Nick'in evine gideceğim ve Nick'in evi, diye düşündü bagaj kapağını kapatırken.

Bir dakika sonra el çantasını arabanın koltuğuna atmış ve Spring Hill'den uzaklaşarak Belle Chere'e doğru yola koyulmuştu. Bugün müstakbel alıcıların ve meraklıların çiftliği görebileceği açık bir ev vardı.

Eve giden kısa yol boyunca düşünmemeye çalıştı. Evin açılışına o kadar çok insan katılmıştı ki, yolun yarım mil aşağısına park etmek ve ağaçlarla çevrili uzun yolda yürümek zorunda kalmıştı.

Arabaların bazılarını tanıdı, bazılarının da isimleri vardı. kapılara boyanmış kurumlar, böylece kimin baktığını biliyordu. ABD'deki en iyi müzelerin hepsinin orada olacağı konusunda haklıydı ve onlardan biri Belle Chere'i satın alırsa buranın parçalara ayrılacağını biliyordu. Demirci dükkânı muhtemelen Ohio'da bir çimenliğe kurulacaktı; güvercinlik Kaliforniya'ya, tütsühane Michigan'a gidecekti. Eğer Metropolitan Sanat Müzesi Belle Chere'i satın alırsa, muhtemelen yemek odasının duvar kağıdını New York'a götürüp sergi odalarından birinde sergileyeceklerdir.

Holly yolda yürürken üzerinde dikkat çekmeyen bir logo olan bir araba gördü: JAMES RIVER. Montgomery'ler bile buradaydı, diye düşündü. Belle Chere'i James River'daki güzel malikânelerinde kullanmak üzere sökeceklerine şüphe yoktu.

Yürürken gözlerini arabalardan ayırmıyor, evin kendisine haykırmasından korktuğu için önüne bakmayı reddediyordu. "Kurtar beni," diyordu. "Kimsenin beni yok etmesine izin verme."

Holly başını kaldırıp bakmayı reddetti ama ellerini pelerininin ceplerine soktu ve soğuk rüzgâra karşı kapüşonunu kaldırdı. Lorrie neden Noel'i seçmişti? Bunu mu? diye merak etti. Tüm bu insanları aileleriyle birlikte olmak istedikleri bir tatilde buraya zorlamak onun hastalıklı mizahı mıydı? Lorrie Noel'i bir hapisane hücresinde geçirecekti, peki bunu bilmek hoşuna gidecek miydi? Evine göz diken insanlar onun kadar sefil miydi?

Holly arabalarına binen birkaç müze çalışanına başıyla selam verdi ama onlar Holly'den uzak durdular.

Yanaktan öpüşme ya da sevgi dolu merhabalaşma . Ne olduğunu biliyorlardı. Laurence Beaumont Holly'nin ailesine yapmıştı ve rekabetçi tarih dünyasında Holly'nin bir rakip olduğunu .

Evin ön kapısına ulaşana kadar gözlerini kaçırmayı başardı. Belle Chere. Kapı aralıktı ve içeri girdi. Mobilyaların yerinde olmadığını görünce şaşırmadı. Ayır ayrı satılmak üzere götürüldüklerine şüphe yoktu.

Yavaşça evin içinde dolaşmaya başladı ve yavaşça Belle Chere damarlarına sızmaya başladı. Kazıyarak temizlediği ve sonra yeniden boyadığı panelleri gördü. Orada yarı baygın bir halde dururken, eski, sahte Hayalleri yıkıldı ve Lorrie ile geçirdiği o yazın gerçekliğini görmeye başladı. Gerçek şu ki, ev üzerinde birlikte çalışmamışlardı. Gerçek, Holly çalışırken Lorrie'nin onu izlediği idi.

Hayretler içinde panellere baktı. O zaman ve sonraki yıllar boyunca görmek şeyi görmüştü. Lorrie'yi bahane olarak mı kullanmıştı? Erkek arkadaşlarından ayrılmak istemiş ve Laurence Beaumont'a duyduğu hayali "aşkı" bunun için bir bahane olarak mı kullanmıştı?

Alt kattaki odalarda yürüyor, Nick'in o yaz yaptıklarını hatırlıyordu ama artık o zamanı yalanlarla dolu bir sis perdesinin ardından görmüyordu. Nick ne demişti? Lorrie'nin onu çocuk işçi olarak kullandığını.

O yaptı! diye düşündü ve nedense bu bilgi onu gülümsetti. Son altı aydır acı çekiyordu çünkü Lorrie gibi asil ve iyi birinin nasıl olup da cinayet işleyebildiğini anlayamıyordu.

"Hâlâ güzel, değil mi?" diye sordu arkasından bir ses.

Holly döndüğünde Nick'in orada durduğunu gördü ve neredeyse gözleriyle onu yutacaktı. Harika görünüyordu, belki biraz zayıftı ama mavi gözleri hâlâ sıcaktı, gülüyordu ve... temkinliydi, diye düşündü.

İçgüdüsel olarak ona doğru bir adım attı ama adam ona elini uzatmayınca durdu. Tamam, diye düşündü, bunu hak ettim.

"Evet, hâlâ çok güzel." "Sen de öylesin" demek istedi.

"Ailen nasıl?"

Holly, Dallas'taki bir müzeden iki adam ve bir kadın odadan çıkana kadar . "İyi değiller," dedi usulca. "Çok kötü durumdalar."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Nick başıyla onayladı ve başka birinin çıkmasını bekledi. "Öğrendiler mi-" İki adam odaya girip Holly'ye bakınca sözünü kesti.

"Burada bir fabrika açmayı mı planlıyorsunuz?" diye sordu içlerinden biri alaycı bir tavırla. "Çekiç, belki?"

"Polyester perdeler asmaktan iyidir," dedi adama soğuk bir şekilde gülümseyerek, küçücük müzesinin küçücük bütçesine atıfta bulunarak.

Adam başka bir şey söyleyemedi Nick Holly'nin koluna girdi ve onu koridora kadar götür.

"Sadece bakıyorlar," dedi. "Bu insanların yarısının Belle Chere almaya gücü yetmez. Neden burada olduklarını bilmiyorum. Onlar sadece-" İnançsızlığı yüzünden gözlerinden yaşlar yükseldi.

"Hadi," dedi Nick, "dışarı çıkalım. Soğuk iyi gelecektir."

Başını sallayarak, merdivenlerden aşağı inerken duygularını kontrol etmeye çalıştı, yolda beş kişinin yanından geçtiler. yükselen öfkeye engel olamıyordu. Belle Chere tek parçaydı ama bu insanların müzayedede onu kazanırlarsa parçalara ayıracaklarını, parçalayacaklarını biliyordu. Onlar-

"Daha iyi misin?" Nick dışarı çıktıklarında sordu. Hava güneşliydi ama kar yağmış gibi bir hava vardı ve Holly pelerinini daha sıkı sardı.

"Beyaz bir Noel," dedi derin derin nefes alarak. Nick'in ona baktığını, bir şey söylemesini beklediğini hissedebiliyordu. Sonunda, "Şu arkadaki adam hakkında," dedi. "O adam demek istedi ki... Çekiçler hakkında öyle dedi çünkü..." Nasıl açıklayacağını bilemiyordu.

Nick yumuşak bir sesle, "Çünkü Hollander Tools'un varisisin,"

dedi. "Ne zamandır biliyorsun?"

"Üzerinde 'Hollander' yazan yaklaşık elli şeyin üzerinde sevişene kadar değil."

"Anlıyorum," dedi, ona değil önüne bakarak yürürken. "Demek buraya benim..." dediğini öğrendikten sonra geldin.

"Evet," dedi Nick. "Buraya geldim çünkü senin zengin olduğunu öğrenmişim ve paramı istiyordum."

Ona sertçe baktı, gözlerinde öfkeyi gördü. Gülümseyerek geri döndü ve ellerini ceplerine soktu. Ona başıyla selam veren iki kadın ve adamın yanından geçtiler.

"Hayır," dedi Holly yavaşça, "sen benim bedenimi istedin."

"Hâlâ öyle," dedi ve sözleri kadının omurgasında küçük bir heyecan yarattı. "aklın başına geldiyse tabii."

"Venedik," dedi ama ona bakmadı. Tüm müstemilat teftiş için açıldı ve o da gözetmenin evine doğru gidiyordu. "Venedik'te aklım başıma geldi. İki güzel genç adamla birlikte bir ve tek düşünebildiğim sendin."

"Öyle mi?" Nick

söyledi. "Evet."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Adam onun kolunu yakaladı ve yüzünü ona çevirdi. Onu öpmeye başladı ama iki kadın yanlarından geçerken durdu.

Kolay olmadı ama Holly ondan uzaklaştı. "Bunu bekleyebilir miyiz?" usulca sordu. "Yani, *bizi* birkaç gün erteleyebilir miyiz? Babam için yapmam gereken bir şey var."

"Belle Chere'i satın almak için mi?"

"Evet," dedi, "ama nereden biliyorsun?"

"Olanları düşününce mantıklı geliyor." Elini onun koluna koydu. "Sana anlatacak çok şeyim var. Sen gittiğinden beri araştırmayı bırakmadım ve bazı şeyler öğrendim."

"Hazineyi buldun mu?" diye sordu alay ederek.

"Belle Chere'i araştırmıyordum. Gittiğin gün olanlarla ilgili gerçeği arıyordum."

Holly kaşlarını çatarak ondan uzaklaştı. "Bunu duymak istemiyorum."

"Ama-"

"Öğrendiğin şey kız kardeşimi herhangi bir şekilde küçük düşürüyor mu?" Nick sessizce, "Evet," dedi.

Holly topuklarının üzerinde döndü ve yürümeye başladı.

"Tamam," dedi Nick onun yanından. "Belki de sadece seni ne kadar çok sevdiğimden bahsederim."

"Şimdi değil," dedi Holly. "Henüz değil. İki hafta içinde mahkemeye gitmem gerekiyor ve-" Başka tarafa baktı.

İki adam gözetmenin evinden çıkıp düşmüş yüzlerle ona bakarken birkaç dakika sessizce durdular. "Teklif verecek misin?"

"Hayır," dedi Holly . "*Satın alacağım.* "

Adamlar gitti ve o da Nick'in arkasından eve girdi. "Sence bunu söylemek akıllıca mıydı?" diye sordu Nick. "Belki de evi senin için satın alması için bir temsilci göndermeliydin."

Ona döndü. "Laurence Beaumont'un çok sevdiği şeyi satın aldığımı bilmesini istiyorum. Hapishaneye girdiğinde burada muhteşem bir parti verdiğimi ve uğruna cinayet işleyecek kadar istediği şeyin tadını çıkardığımı okumasını istiyorum."

Nick ona tek kaşını kaldırdı. "James Latham konuştuğuna göre, Holly çıkıp oynayabilir mi?"

"Senin ne kadar sinir bozucu tamamen unutmuşum." Arkasını döndü ve oturma odasına gitti.

Orada genç ve güzel bir Afrikalı-Amerikalı kadın vardı ve şöminenin üzerindeki oyma yaprakları teker teker bastırıyordu. Bu bir İngiliz kıvrılıp dönerek yanlardan aşağıya doğru inen karmaşık oyması. Bu oyma Holly'yi her zaman büyülemişti ve ona bunun **ABC Amber LIT Converter** tarafından üretildiği ,söylenmişti <http://www.processtext.com/abclit.html>

Bir zamanlar tüm Belle Chere'in gözetmenliğini yapmış bir kölenin.
"Savaştan önce," demişti Lorrie ona.

Birden Holly, bir kölenin gözetmen olabilmesi için güvenilir bir hizmetkâr olması gerektiğini düşündü.

Çok güvenilir. Şöminenin tam ortasına 1839 tarihi kazınmıştı.

"Ah!" dedi kadın, sonunda izlendiğini fark etmişti. Suçluluk duygusuyla geri sıçradı. "Ben, uh, ben..." Utanmış görünerek el çantasını yerden aldı ve kapıya doğru ilerledi.

Holly yüksek sesle, "Ben Holly Latham," deyince kadın durdu ve geri döndü.

"Kız kardeşin için üzgünüm," dedi bir adım öne çıkarak. "Ben Kera Ivy. Yerel ilkokulda ve biri burayı satın alıp her şeyi yapmadan önce etrafa bir bakayım dedim. Her zaman burayı görmek istemişimdir ve bunun benim için tek şans olacağını düşündüm."

Kadın çok hızlı ve çok gergin konuşuyordu. Holly onun Gerginlik pek çok şeyden kaynaklanıyor olabilirdi ama Bayan Ivy'nin yapmaması gereken bir şey yaptığını tahmin etti. Hırsızlık olamazdı. Bir şömine şöminesini taşıyarak kalabalığın arasından geçmeyi nasıl akıl edebilmişti? "Ne yapıyordunuz?" Holly sordu.

"Ben, uh-" Ayakkabısının ucuna baktı.

Nick bir adım öne çıktı. "Ben Nicholas Taggert," dedi elini uzatarak.

"Oh!" dedi elini sıkarken. "Siz şu Montgomery Taggert'lerden misiniz? Gazetede burada olacaklarını okumuştum."

Nick gülümseyerek, "Evet, öyle," dedi. "Kuzenim Belle Chere'i satın almak istiyor. Ya da belki *ben* ." Holly'nin bakışlarını görmezden gelerek gözlerini Kera'nın kilere odakladı.

"Vay canına," dedi Kera. "Hollander Tools ve Montgomery-Taggert mega şirketi birbirlerine karşı teklif veriyor. Bu heyecan verici olacak. Ben yapmayacağım

bunu kaçırmak istemem. Sanırım şimdi eve gidip dinlensem iyi . Yarın görüşürüz."

Kapıya doğru yöneldiğinde Nick onun sağ kolunu, Holly de sol kolunu yakaladı.

"Peki ne , Bayan Ivy?" Nick sordu.

"Hiçbir şey," dedi. "Sadece güzel bir şömine olduğunu düşündüm, hepsi bu. Sarmaşıklarla kaplı olması ve benim adımın da Ivy olması ilgimi çekti."

Nick ona gülümsedi. "Şimdi, neden doğruyu söylediğini düşünmüyorum?"

"Çünkü bir yalancı diğerini tanıyabilir," dedi Holly, ona sahte bir gülümseme vererek. "Çünkü aşağılık, sümüklü, sinsi bir sıçan, birinin ne zaman başka biri iyi bir şey peşinde değil."

Kera birinden diğerine baktı ve "Sanırım artık gitsem iyi olacak" dedi.

Ne Nick ne de Holly onun kollarını bıraktı ama birbirlerine bakmayı bırakıp Kera'ya baktılar.

"Bir şey arıyordun, değil mi?" Nick söyledi.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Kera içini çekti. "Tamam, . Eğer beni serbest bırakırsanız, size anlatacağım."

"Arabamda bir termos sıcak çikolata var," dedi Nick. "Başkasını bilmem ama benim ayaklarım donuyor."

"Kulağa geliyor," dedi Kera ve Nick geçmesi için onu serbest bıraktı.

"Benimki girişteki siyah araba."

Kera önde, Nick ve Holly arkasında yan yana yürüyorlardı. "Bentley'i mi yoksa Rolls'u mu getirdin?"

Holly sıkılmış dişlerinin arasından konuştu.

"Jaguar," dedi neşeyle. "Birbirimize karşı teklif vermek yerine, biri teklif verse ve maliyeti paylaşırsak nasıl olur?"

"bir şey var mı?" Holly sordu. "Bu hayatta değil." "Ama düşündüm ki-"

"Ne?" dedi, durdu ve ona ters ters baktı. "Paran olduğunu öğrendiğimde kollarımı boynuna atıp seninle evlenmeyi kabul edeceğimi mi?"

"Aslında, evet."

"Tekrar düşün," dedi ve Arkansas'taki bir üniversiteden iki adama doğru yürüyüp başını salladı.

"Holly," dedi Nick yalvararak. "Beni param için değil, kendim için seven bir kadın istedim. Bunu anlayabilirsin, değil mi?"

"Bana cehennemi yaşattığını anlıyorum." Daha hızlı yürüyor, Kera'nın önünde ilerliyordu; Nick onun hemen yanında kalmıştı. "Anlıyorum ki en derin sırlarımı sana dökerken -asla söylemediğim sırlarımı Kim olursan ol, bana kim olduğun hakkında yalan söylüyordun. Ben parçalanırken, sen küçük oyunundan büyük keyif alıyordun."

"Bir dakika bile eğlenmedim," dedi Nick. Kadın ona döndü. "Hiç eğlenmedin mi?"

"Öyle demek istemedim. Sana yaptığım şeyden zevk almadığımı kastetmiştim."

"Neymiş o?"

"Bahçıvana aşık mı oldun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Bahçıvan! Sen bu unvanı hak etmiyorsun. Sen-"

"Araba bu mu?" Kera uzun siyah bir limuzinin önünde durarak sordu.

"Hayır, şu." Nick ucuz bir siyah cipi işaret etti. "Gecekondlu mu?"

Holly sordu.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Arabanın kapısını açarken, "Sana çok büyük bir düğün hediyesi almak için para biriktiriyorum," dedi.

Kera ve Nick öndeki iki koltuğa otururken Holly öfkeyle arka koltuğa geçti. Dakikalar sonra Holly pelerinini çıkarmış, Nick'in uzattığı sıcak çikolatayı yudumluyor ve Kera'nın anlattıklarını dinleyip Nick'in kendisine yaptıklarını aklından çıkarmak için elinden geleni yapıyordu.

Kera, dört şöminesi de oyma sarmaşıklarla süslü olduğu için yörede "Sarmaşık Evi" olarak bilinen eski bir evde büyümüştü.

"Bana bunların İç Savaş'tan önce Belle Chere'de köle olan atam tarafından oyulduğu söylendi.

Üst kattaki iki şömine oldukça kabaca oyulmuş ama oturma odasına ve dördüncü şömine rafına oymalar çok iyi."

"Peki neden şöminenin üzerindeki yapraklara basıyordun?" Nick sordu.

"Evdeki dört şöminenin de gizli bir bölmesi var. Bir yaprağa basıyorsanız ve bir panel tıklayarak aşağı iniyor ve küçük bir saklanma yeri ortaya çıkıyor."

"Ne kadar büyük?" Holly sordu.

Kera, "Yatak odamdakine bir Barbie bebek rahatça sığabilir," dedi. "Haksız bir benzetme," dedi Nick.

"Adaletten bahsedebilir misin?" Holly ona tısladı. "kavramı anlamıyorsun." Tekrar Kera'ya baktı. "Sence aynı adam mı

"Gözetmenin evindeki şömineyi?"

"Bana aynı görünüyor. Büyük büyükannem bizim dördümüzün, bana hep Belle Chere'de olduğunu söylediği gerçek dördün için alıştırma çalışması olduğunu söylerdi. Fakat

Buralı hiç kimse burayı ziyaret etmeye davet edilmediği için - burada çalışmadığımız sürece," dedi acı bir şekilde, "içeriye hiç görmemiştim. Evin açılacağını , sarmaşık bir şömine rafı arayacağımı düşündüm. Aptal gibi büyük evde olacağını düşünmüştüm."

Holly koltuğa yaslandı ve düşündü. Tarihler doğruydu. Şöminenin oyulması Jason Beaumont'un

Belle Chere'i temizlemişti ve efsaneye göre "güvenilir bir

hizmetkâr" Jason'a yardım etmişti.

"Oymayı yapan adam hakkında bir şey biliyor musunuz? Nasıl ve ne zaman öldü?"

"Hiçbir şey. Yine de onu hep merak etmişimdir. Eğer bir köleyse, Belle Chere'den on mil uzakta bir eve nasıl sahip oldu?"

Holly, "Belki de mantoları oyup satmıştır ve evi inşa eden kişi de onları satın almıştır," dedi.

"Aileniz bu eve nasıl sahip oldu?"

Kera çikolatasını bitirdi ve gülümsedi. "Gülmeyeceğine söz verir

misin?" Nick, "Sanırım bunun sözünü kesinlikle verebilirim," dedi.

"Büyükannem bana duymayı çok sevdiğim masallar anlatırdı. Annem kızdığı için bunları fısıldamak zorunda kalıyordu. Her neyse, büyükannem bana büyük-büyük-büyükannemin

Generated by ABC Amber LIT Converter, <http://www.processtext.com/abclit.html>

Savaştan sonra evi, şöminelerden birinde saklı zümrüt bir bilezikle satın aldı."

Gülümsemeyen Nick'ten Holly'ye . "Aptalca, ha? Tabii Elbette bileziği çaldı ama o zaman yanına kâr kalmazdı. Birisi gözden kaçırabilirdi."

Holly, "Bilezik yirmi yıl kadar önce çalınmış ve saklanmışsa, hayır," dedi.

Nick, "Ona dava açacak olan Arthur o sırada ölmüştü," dedi. "Ve aradan yirmi yıl geçmişti, yani Julia da muhtemelen ölmüştü."

"Arthur ve Julia kim?" Kera sordu, sonra saatine baktı. "Gitmek zorundayım. Eğer yanlarında olmazsam aklıktan ölecek bir kocam ve çocuklarım var. onları."

"Belki bir ya da iki gün içinde evinizi ziyaret edebilir, şömineleri görebilir ve size bir hikâye anlatabiliriz?" Nick söyledi.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Kera arabanın kapısını açıp dışarı çıkarken. "Ivy House'un nerede olduğunu kime sorsanız size söyleyecektir."

Hepsi vedalaştı, sonra Nick ve Holly bir süre sessizce oturdular. "Holly, bebeğim-" diye başladı Nick.

Yan pencereden dışarı baktı. "O -sadık hizmetçi- Jason'ın aile mücevherleri de dahil olmak üzere serveti alıp götürmesine yardım etti ve birlikte sakladılar. Sonra Jason kendi isteğiyle haksız yere asılacağını bildiği hapishaneye geri döndü."

Nick, "Ve sadık hizmetkâra teşekkür olarak zümrüt bir bilezik verildi," dedi.

"Bileziği oyduğu şömine raflarından birine saklamış," dedi Holly. "Muhtemelen en kaba olanın içine, kimsenin istemeyeceği bir yere, böylece beyaz adamın güzel evinde kullanılma tehlikesi yoktu."

"Mantolar ve bilezik yirmi yıldan fazla bir süre, savaş bitene ve mantolara sahip olan kişi özgürlüğüne kavuşana kadar saklı tutuldu."

"Ama o değil," dedi Holly. "Malları çalan adam değildi çünkü bence Arthur öldükten sonra Julia'ya hazinenin yerini söylemesi gerekiyordu. Bence Arthur'u o öldürdü."

Nick ona baktı. "Julia Arthur'un öldürölmesini gizleyebilirdi. Bir doktora onun ölümünün bir kaza olduğunu söyletecek kadar nüfuzu vardı. Ayrıca, yerel halk Arthur'un kardeşine ne yaptığını muhtemelen tahmin etmiştir."

"Peki ya sadık hizmetçi? Hazinenin nerede olduğunun sırrıyla mi öldü?"

Nick, "Ben de öyle tahmin ediyorum," dedi ve Holly'ye baktı. "Bir Barbie bebek çok büyük değil. Ya bileziği bir şömine rafına, haritayı da başka bir şömine rafına koyduysa?"

Holly'nin gözleri büyüdü. "Eğer gözetmen , haritayı yakından izleyebileceği bir yerde, mesela kendi şöminesinin üzerinde isterdi."

"Ve eğer dört alıştırma mantosu yapmış olsaydı, beşincisinde oldukça ustaca bir yol bulmuş **Generated by ABC Amber LIT Converter**, olurdu <http://www.processtext.com/abclit.html>

küçük bir kızın bulamayacağı bir açıklığı gizlemek için."

Bir an Nick ve Holly birbirlerine baktılar, sonra Holly döndü. "Buraya sahip olduğumda aramaya başlayacağım," dedi.

"Doğru. Eğer şimdi aramaya başlarsanız bu yasadışı olur. Şu anda hâlâ Beaumont'a ait."

"Evet," dedi Holly. "Yarın açık artırma için burada olacağım, burayı satın alacağım, parayı buraya havale edeceğim, avukatların evrak işlerini halletmesini bekleyeceğim, sonra da gizli bir bölme var, eğer içinde bir şey varsa, o zaman karlar eriyene kadar bekleyin, böylece nereyi kazacağımızı görebiliriz, hatta belki de ve eğer oradaysa onu bulacağım. Tezime uygun bir son olacak."

"Mükemmel," dedi Nick. Sürücü koltuğunda arkasına yaslanmış pencereden dışarı bakıyordu. "Her şey yasal ve mantıklı."

"Evet," dedi Holly koltuğun arkasından, "Yasal ve mantıklı."

"Ayrıca, trajediden bu yana buraya devriye gezmeleri için silahlı muhafızlar yerleştirdiler. Buralarda çok fazla meraklı var. Bekleyeceğiz ve her şey güvenli ve yasal olduğunda yapacağız."

"Doğru," dedi Holly. "Güvenli ve yasal."

Uzun bir süre sessiz kaldılar, sonra Holly, "Greenville," dedi.

Nick arabayı çalıştırırken ve Holly ön koltuğa tırmanırken, "Doğru," dedi. Nick arabayı garaj yoluna çekerken, "Lowe's, değil mi?" diye sordu.

"Ya da Home Depot." Torpido açtı. "Peki liste yapabileceğim bir şey nerede?"

Konsoldaki bölmeyi açtı ve bir kalemle bir defter çıkarıp yazmaya başladı.

"El fenerleri, kürekler, ip."

"Testere," dedi Nick. "Bu arada, Hollander aletleri alırsak indirim yapıyor musunuz?"

"İki katını ödeyeceksin," dedi tatlı bir şekilde.

Yirminci Bölüm

"Acıktım," dedi Holly, pelerinini kendisine yakın tutarak. "Keşke durup sandviç alsaydık."

"Ne bulursak ışıkların olduğu en yakın restorana götüreceğiz."

"Ve yirmi dört saat kopyalama yapan bir yere."

Belle **Generated by ABC Amber LIT Converter** sınırındaki engebeli ,sürülmüş tarlada bir yerden geçerken koluna girdiğinde <http://www.processtext.com/abclit.html>

Chere'in , Holly onun elinden kurtuldu ve neredeyse düşüyordu. "Seni affetmedim," dedi.

"Doğru ya, unutmuşum. Ne kadar düşünüyorsun?" "Senin

kalan yıllarından daha uzun."

Nick omzundaki büyük çantayı kaydırırken kıkırdadı. Çantanın içi, gözetmenin evinin pencerelerini kaplamak için kullanmayı planladıkları siyah kumaşla doluydu. evi hepsi Hollander adıyla damgalanmış birkaç aleti aradılar.

"Unutma," dedi Holly, "ne bulalım, açık artırma bitene kadar, Belle Chere'e sahip olana kadar hiçbir şey aramıyoruz."

"Açık artırma hakkında..." Nick söyledi. "Belki de burayı satın alıp kendi üzerime geçirmeliyim."

Holly anında durdu, sonra da geri dönmeyi planlıyormuş gibi topuklarının üzerinde döndü.

"Tamam," dedi Nick. "Sen kazandın. Sen al."

Bir saniye sonra el fenerlerini kapattılar ve kocaman bir el feneri taşıyan bir nöbetçi yanlarından geçerken toprağa yüzüstü düştüler. Adam gözden kaybolunca Nick ayağa kalktı ve Holly'ye kendisini takip etmesini işaret etti.

Karanlıkta koşarak gözetmenin evine gittiler.

Kilitliydi. Nick çantasından cıvata kesgisini çıkardı ama sadece mandalı kesebildi -eski el yapımı, dövme demir mandalı. Holly başını şiddetle salladı, sonra Nick'e onu takip etmesini işaret etti.

Zaferle gülümseyerek, daha önce birkaç santim açtığı pencereyi işaret etti. Sorun şuydu ki, gözetmenin evi, diğer tüm evler gibi Belle Chere'deki binalar, pencereyi başlarının üzerinde tutan tuğla sütunlar üzerine yerleştirilmişti.

Nick sessizce, Holly'nin ayağını koyması için ellerini kavuşturdu, ama Holly yarıya kadar yükselir yükselmez ellerini açtı, böylece Holly düştü, vücudu Holly'ninkine doğru kaymaya başladı.

"Kes şunu!" diye tısladı kulağına, adam boynunu öpmeye başladığında.

Taylor'ı düşün, diye düşündü ve ondan uzaklaştı. Bir an için, muhtemelen var olmayan bir şeyin peşine düşmenin ne anlama geldiğini merak etti. Hazinenin kız kardeşinin cinayetiyle bir ilgisi vardı ama bunu aklından sildi. Tekrar Nick'in ellerine sarıldı ve kendini yukarı itti.

Öyle olacağını bildiği için pencere kolayca açıldı (on üç yaşındayken kendini bir köşeye sıkıştırmış ve o kaçmak zorunda kalmıştı). Pelerinini yere fırlatarak pencerenin peşinden içeri girdi.

Nick ona büyük çantayı attıktan sonra, birkaç saniyeliğine binaya girmesine yardım etmemek istedi. Ama Nick'in nereye bakacağına dair bazı fikirleri olabileceğini düşündü ve Nick sıçrayıp çıkıntıyı yakaladığında onu içeri çekmeye yardım etti. Sessizce, odadaki iki pencerenin üzerine ve kapının etrafına siyah bir bez yapıştırdılar. Işıklarını kimsenin görmesini istemiyorlardı. İşlerini bitirdiklerinde, satın aldıkları büyük el fenerlerini açtılar ve oymalı şömineye doğrulttular.

Bir saat sonra, oyulmuş her yaprağı itip kıpırdatmışlar ama sonuç alamamışlardı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

, Holly'nin pelerinini etraflarına sardılar, uzaktaki duvara yaslandılar ve bir şişe suyu paylaştılar.

"Gizli bir bölmeyi nereye koyabilirdim ki?" Nick fısıldadı. "Sen bilirsin, çünkü sırlar senin hayatın."

"Bana Hollander Tools'un varisi olduğunu söylememiştin," dedi, "demek ki kendine ait birkaç sırrın vardı."

"Benim bir tane vardı; senin bin tane. Bana hayatınla ilgili anlattığın, dokuz yaşına kadar televizyonun olmadığıyla ilgili şeyler neydi?"

"Bu doğru. Annemin onayladığı her videoya sahiptik ama televizyonda gösterilenlerden nefret ederdi."

"Bu bana çocukluğunuzu anlatma şeklinizden oldukça farklı. Sanırım çoğunuzun birlikte yaşadığı ve 'sürekli onarıma ihtiyaç duyan' ev Colorado'daki o mermer malikane."

"Tam da o." Bu konuşma sırasında Nick ona bakmadı, sadece şömineye bakmaya devam etti. "Bir bölmeyi nereye koyabilirim ki?"

"Ben olsaydım, küçük açılır kapanır bir kapı yapmazdım. Eşyaların içeride sıkışması çok kolay ve onları çıkarmak çok zor. Eski bir kapı yapardım-
moda bir çekmece, kimsenin ona yaslanarak kazara açamayacağı bir çekmece."

Birbirlerine kocaman gözlerle baktılar ve bir dakika sonra tekrar şöminenin başındaydılar, bu kez itmek yerine çekiyorlardı.

Holly çekmeceyi buldu. Yerine o kadar sıkı sıkışmıştı ki çıkarabilmek için üç deneme yaptılar. Bunu yaptıklarında içeride bir rulo kumaş gördüler. Onların

nefeslerini tutarak bezi çıkardılar ve çözdüler. İçinde eski ve kırılğan parşömen parçası vardı.

Kağıdı yavaşça ışığın önünde yere açtılar.

Çok az eğitim almış bir kişi tarafından yapılmış basit ve kabaca çizilmiş bir haritaydı. Noktalı bir çizgi Belle Chere'in ana evinden başlayıp köle mahallelerini, ahırları geçiyor, nehri takip ediyor, sonra da bataklık araziye doğru uzanıyordu. Sonunda Y şeklinde bir ağaç çizimi vardı.

"Nedir bu?" Nick köşedeki bir sembolü işaret ederek sordu.

"Bu bir kılıç," dedi Holly usulca. "Etrafında bir ağacın büyüdüğü eski bir kılıç." Ona baktı. "Bunca zamandır hazinenin nerede olduğunu biliyordum."

"Gitmeye hazır mısınız?" Nick sordu.

"Şimdi mi? zifiri karanlık," dedi Holly. "Bu

yeri bulamayacağın anlamına mı geliyor?"

"Gözleri bağlı."

Nick ona "Ee?" der gibi bir bakış attı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Holly yüzünü buruşturdu. "Uyumama hiç izin vermiyorsun."

Nick onu yukarı çekmesi için elini uzattı. Onu öpmeye başladı ama kız başını çevirdi.

"Açık artırmanın yarın sabah dokuzda olduğunu ve benim de orada olmayı planladığımı unutmayın," dedi.

Nick kıkırdayarak eşyalarını topladı ve çantaya koydu. Haritayı dikkatlice ve saygıyla çekmeceye geri koydular ve bezi bıraktılar.

pencere ve kapıların üzerinde.

"Yarın bu saatlerde Belle Chere'in sahibi olacağım ve onu o zaman indireceğim," dedi Holly, pelerinini boynuna bağlarken.

Nick önce pencereden tırmandı, Holly'nin uzattığı çantayı aldı, sonra da onun çıkmasına yardım etti. Sanki yüz eli vardı ve hepsi de Holly'nin vücudunda geziniyordu.

Yere ulaştığında ona ters ters bakmaya çalıştı ama yapamadı. oldukça çekip çıkardı! Gerçek şu ki, adamın gömleğini tutup yırtmamak için çok çalışması gerekiyordu.

"Seni çok özledim," diye fısıldadı Nick.

Eğer muhafızın el feneri onlara yaklaşmasaydı, Holly kendilerini birlikte yerde bulacaklarından emindi.

Kulübenin ön tarafına, ışık huzmesinin dışına doğru koşturdular, sonra çömelerek ağaçlara doğru koştular.

Karanlık yüzünden, görülmekten korktukları için ışıklarını . Bunun yerine Nick, Holly'yi takip ediyor, sık sık onun arkasına takılıyor, sonra da düşmemek için elleriyle onu tutuyordu. Ancak, elleri her zaman Holly'nin göğsüne, kalçalarına ya da kalçalarının etrafına iniyor gibiydi.

"Keser misin şunu!" Kızgın görünme çabasının pek de başarılı olmadığını biliyordu. Dışarıda ne yaptığını merak ediyordu. gece yarısı. Sıcaklık düşüyordu ve hava ağırlaşmıştı; kar yağmak üzereydi.

"Belki de geri dönmeliyiz," dedi. "Belki-"

"Bir gün çocuklarımıza bunu anlatacağız. 'Noel arifesini hazine arayarak geçirdiğimiz günü hatırlıyor musunuz?' diyeceğiz. Bu bizim ailemizde bir folklor haline gelecek."

"Belki çocuklarıma anlatırım," dedi. "Prens Raine ile olanları."

"Oh," dedi. "Lanconia. Göbek adımın Raine olduğunu biliyor muydunuz? Nesillerdir ailemizde olan bir isim."

Holly yüzünü buruşturdu ama onun bunu görmesine izin vermedi. "Kuzen mi?" diye sordu. "Kuzenim."

Onu kıskandırmaya çalışmak buraya kadarmış, diye düşündü.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Bana bu ağaçtan bahset," dedi Belle Chere'e dönüp bakarak. Artık duyulmayacak kadar uzaktaydılar.

Yıllar boyunca o kadar çok şey olmuştu ki ağacı uzun düşünmemişti. Onu ilk kez on üç yaşındayken görmüştü. Lorrie'ye bunu sormak istemişti ama o gün Lorrie'nin dikkati dağınıktı ve her zaman konuşacak başka şeyler varmış gibi görünüyordu.

Karanlık ormana doğru ilerlerken Nick'e hikâyeyi anlatmaya başladı.

Lorrie o yaz orada olmadığına sık sık yaptığı gibi, boya kazımaya ara vermiş ve etrafta dolaşmaya başlamıştı. Nehirde gözyaşı damlası şeklinde bir arazi oluşturan derin bir kavis vardı. Lorrie ona o toprak parçasında eski bir Kızılderili mezarlığı olduğunu söylemişti, o da merak etmişti.

Dikenli çalılıarın ve asmaların arasından geçerek çalılıkların az olduğu bir alan buldu.

Uzun ağaçlar zemini o kadar derin gölgeliyordu ki çimen yetişmiyordu ve ayaklarının altında yılların malçının yumuşak bir dolgusu vardı.

Yoğun ormanlık alanda üç saat boyunca yürümüş, ağaçlara bakmış, dinlemiş ve bir keresinde bir asmanın üzerine oturup sallanmıştı.

Ayrılmak üzereyken, birkaç metre yukarıda iki büyük dala ayrılan devasa bir kayın ağacı fark etti. Bir şey varmış gibi görünüyordu.

Ağacın tam yarıldığı yere gömülmüş.

Holly, Lorrie'nin yakınlarda olmadığından emin olmak için etrafına baktıktan sonra, kendini ağaca çıkarmak için yakındaki bir asmayı kullandı. Lorrie'nin artık büyüdüğünü düşünmesini istediğinden, onun kendisini bir çocuk gibi ağaca tırmanırken görmesini istemiyordu.

Nesneye ulaştığında, bunun eski bir kılıca benzeyen bir şeyin sapı olduğunu gördü. Sanki yıllar önce biri ağaçtaki yarığa yatay olarak bir kılıç bağlamış ve ağaç yavaş yavaş kılıcın etrafında büyümüş, ta ki kılıcın çok az bir kısmı görünene kadar.

Nick, "Bunca yıl geçmesine rağmen birilerinin bunu görmüş olması gerekirdi," dedi.

"Eminim öyledir, ama gizli hazine efsanesi tutulduğu için kimse bir işaret aramıyordu. Ayrıca, ağaçta bir kılıç buralarda alışılmadık bir şey değil. Ahırların yanında, içinden eski bir demir çıkan bir ağaç var."

"Yıkınması gereken bir çamaşır yığını olduğunu mu

düşünüyorsun?" "Eğer öyleyse, o zaman burayı satın al."

Nick güldü.

Dakikalar sonra ağaca ulaştılar ve Nick ışığını . Görebildikleri çok az şey vardı, sadece kocaman bir ağaç ve yanından çıkan yumru gibi bir şey. Ne olduğunu görmek için tırmanmaları gerekiyordu.

Nick çantasını yere koydu. "Peki şimdi ne yapacağız? Sabahı bekleyip bir beko mu kiralayacağız?"

Holly ağacın etrafında yürüdü. "Bir insan bir mağaranın tepesine nasıl ağaç dikmiş olabilir? Kökler nerede büyür?"

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Aptal , değil mi?" dedi ve en büyük el fenerini alıp köklere . Üç tarafa yayılan kökler kolayca görülebiliyordu.

toprak boyunca. Dördüncü tarafta kökler sağa ve sola doğru büyüyordu ama ortada değildi.

Nick ona sırtarak, "Akıllı çocuklarımız olacak," dedi. "Sen ve karın mı?" diye sordu masumca.

"Evet, karım ve ben."

Gülümsemekten kendini alamadı. "Tamam, John Henry, küreği al ve kazmaya başla."

"Tüm bu aletlerin senin adın olduğuna göre, bu onuru senin kazanman gerekmez mi?" "Ağacı ben buldum," dedi Holly. "Ayrıca, uykum var.

Sanırım ben-"

Sözünü kesti çünkü birdenbire yer kayar gibi oldu. Sanki bataklığa adım atmış ve aşağı düşüyormuş gibiydi.

"Nick!" diye bağırdı.

Ağacın diğer , çantasından bir kürek çıkarıyordu ama döndüğünde Holly'nin yere battığını gördü. Küreği bırakıp sıçradı. kollarını uzattı. Ama yeterince hızlı değildi.

Saniyeler içinde Holly'nin durduğu yerde bir delik açılmıştı.

Nick, karnı üzerinde, öne doğru eğildi. "Holly," diye seslendi, sesinde korku vardı. "İyi misin?" Kadın cevap vermeyince geriye doğru eğildi, feneri aldı, sonra tekrar ileri süründü ve ışığı aşağıya tuttu.

Holly yaklaşık bir metre altındaydı, pelerini etrafına yayılmıştı. Gümüş süs eşyaları, altın paralar ve ışıktaki göz kırpan birkaç mücevher parçasından oluşan bir korsan hazinesine benzeyen bir şeyin üzerine yayılmıştı.

Nick gözlerini Holly'den ayırmadı. "İyi misin? Holly, bebeğim, tatlım, cevap ver bana. Bana bak."

Hareket etmedi ama tek gözünü açtı. "Yukarıda hiç çingiraklı yılan var mı?"

"Hayır," dedi, o kadar rahatlamıştı ki neredeyse ağlayacaktı. "Beni saymazsan tabii. Holly, tatlım, bunu sana söylemedim ama ben aslında bir doktorum."

Şaşkınlıkla iki gözünü de açtı. "Doktor mu?"

"Evet, bu yüzden ayakkabılarınız ve saatiniz hariç tüm kıyafetlerinizi çıkarmanızı istiyorum ve-"

"Seni aptal!" dedi gülerek.

"En son çıplak ve çukurdayken o kadar çok, çok iyi vakit geçirdim ki, bu deneyimi tekrarlamak istiyorum."

Holly güçlkle çalıştı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

"Dikkatli ol," dedi, "bu şey serttir."

"Ne eşyası?" diye sordu, belini . "Her yerim çürük içinde."

"İyi olması için her birini öpeceğim."

"Tıp fakültesinde sana bunu mu öğrettiler?" "Sayılır.

Kampüste değil ama-"

"Duymak istemiyorum." Arkasına uzanarak bir şey yakaladı ve yılların enkazı altından çıkardı. Birkaç kez gözlerini kırptırdı. Siyahtı ve üzerinde bir tür mantar vardı ama bir şamdana benziyordu. "On sekizinci yüzyıl diyebilirim. Muhtemelen İngiliz ama Fransız da olabilir."

Sol bacağını kaldırdı, altına uzandı ve ona batan keskin bir şeyi çıkardı. Bu bir yüzüktü. Koluna sürttü. "Şuna bir bak. Sanırım zümrüt bileziğe uyan yüzüğü bulmuş olabilirim." Sağ bacağını kaldırdı. "Acaba kolye burada mı? Ya da bir taç? Benim tek bir tacım bile yok."

"Şimdi, bu bir trajedi değil mi?" diye bir ses geldi ve hem Nick hem de Holly üçüncü Laurence Beaumont'un gözlerine baktılar. Elinde bir el feneri ve bir silah vardı.

Yirmi Birinci Bölüm

Beaumont silahı Holly'nin kafasına doğrulttu ve Nick onunla birlikte çukura gironu öldüreceğini söyledi.

Beaumont'un kaybedecek bir şeyi olmadığından, Nick hemen Holly'nin yanındaki çukura atladı ve Beaumont'un ateş etmeye başlamasını bekledi.

Nick çukurdan başını kaldırıp üzerlerinde gezinen Beaumont'a baktı, Nick'in tek düşüncesi Holly'yi korumaktı. Bildiği kadarıyla Beaumont'un deliliğinin tüm boyutlarını bilen tek kişi oydu.

Holly'nin ailesiyle birlikte seyahat ettiği altı ay boyunca Nick bilgi toplamak için araştırma yapmıştı. Taylor Latham, Charles Maitland ve Laurence Beaumont hakkında her şeyi öğrenmeleri için adamlar tutmuştu.

Birkaç hafta içinde Maitland'ı masum bir seyirci olarak görmezden gelmişti ama Nick, Taylor ve Beaumont hakkında duydukları ve okudukları karşısında şok olmuştu. Eğer bu garip, tuhaf ve yasadışı bir şeyse, o zaman bu ikisi de işin içindeydi.

Nick, Holly'nin babası Spring Hill'i satın almadan önceki aylarda Beaumont ve Taylor'ı birlikte gördüklerini hatırlayan barmenlerin raporlarını okudu.

Nick, Holly'nin tüm ailesini Belle Chere'e taşınmaya ikna edenin kendisi olduğuna inandığını biliyordu ama Nick, asıl manevra yapılanın Holly gördü.

Ve kullanıldı, **Generated by ABC Amber LIT Converter,**
<http://www.processtext.com/abclit.html>

düşündüm.

Aylar geçtikçe, hikâye ortaya çıkmaya başladıkça Nick bazı şeyleri bir araya getirmişti. Beaumont Holly'yle parası için evlenmeyi planlamıştı. Çocukken olduğu gibi, muhtemelen Belle Chere'deki tüm restorasyon işlerini yapmak için ücretsiz işçi olarak kullanılacaktı, sonra ... ne olacaktı? Bir kadınla tanışacaktı.

Kaza mı? Plan bu muydu? Nick o iyi kalpliden hiç şüphe etmemişti.

Holly, servetini kız kardeşi ve kocasına bırakan bir vasiyetname bırakmış olabilir.

Taylor'ın Maitland'la evliliğine gelince, Nick bunun sosyal yükseliş ve açgözlülüğün bir bileşimi olduğunu düşündü.

Maitland birkaç milyon değerindeydi, Holly'yle kıyaslanamazdı ama yine bir miktar ediyordu. Nick, Taylor'ın Maitland'ın eski dünya adını her şeyden çok istediğini tahmin ediyordu. Bir raporda Taylor'ın babasının geçmişinden sık sık nefretle söz ettiğı anlatılıyordu.

Züppelik ve açgözlülük, diye düşündü Nick. Bütün bunlara züppelik ve açgözlülük neden olmuştu.

Nick'in kafasını kurcalayan tek şey Beaumont'un Taylor'ı neden öldürdüğüydü. Yanlış giden neydi?

"Kaçmayı nasıl başardın?" Nick silahla Holly'nin arasına girerek sordu.

Beaumont gülümsedi. "Buna ailevi bir özellik diyebilirsiniz. Mobilyalarımı sattım" -yutkundu- "ve parayı bazı kirli avuçları yağlamak için kullandım."

Silahı neredeyse Nick'in arkasına saklanmış olan Holly'ye doğrulttu. "İkinizi de öldürmeliydim, biliyorsunuz, ama Taylor beni o kadar kızdırdı ki tek düşünebildiğim onu yakalamaktı."

Holly Nick'in önüne geçmeye çalışıyordu ama Nick ona izin

vermiyordu. "Seni kızdıracak ne yaptı?" Nick sordu.

Beaumont onlara bakarak, "Bana güldü," dedi. "Bunu hayal edebiliyor musunuz? *Bana* güldü.

Görüyorsun ya," dedi yavaşça, "ona tavan arasında ikinizi birlikte bulduğumu söyledim. Taylor ve ben çok dikkatli planlar yapmıştık, ama sen araya girdin ve onları mahvettin. Eğer sen olmasaydın, küçük aptal Holly benimle evlenecekti. On üç yaşındayken bana tapardı."

"Ben öyle bir şey yapmadım-" diye söze başladı Holly, ama Nick koluna baskı yapınca sözünü kesti.

"Yani bir silah aldın ve Taylor'ı ziyarete gittin."

"Sadece onu korkutmak istemiştim, ama o bir partideydi, harika vakit geçiriyordu, ben ise..."

"Cehennemi yaşıyordun," dedi Nick, sesi sempatik geliyordu. Bir ayağını oynatıyordu ve Holly onun bir şeyi ortaya çıkarmaya çalışıyor gibi görüldüğünü gördü. Yere bakınca, mücevherli sapına bakılırsa Orta Doğu'ya yapılan bir geziden hatıra olan bir bıçağa benzeyen bir şey gördü.

"Evet," dedi Lorrie. "Ben sefalet içindeydim ama Taylor gülüyordu. Bana istediğı şeye, yani Maitland'ın parasına ve adına sahip , bu yüzden beni umursamadığını söyledi. Eğer Hollander Tools'u alamazsam. Ailemin evini kaybedecektim."

Holly aniden ellerini yüzüne kapatıp yüksek sesle ağlamaya başladı ve eşya yığınının üzerine yığıldı.

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

Lorrie silahı salladı. "Sustur onu."

Nick Holly'nin başını okşadı ve bir adım yana çekilerek Holly'nin ayağının yanındaki bıçağa daha rahat ulaşmasını sağladı.

"Belle Chere senin için her şey demek, değil mi?" Nick sessizce sordu.

Lorrie ayağa kalkarak, "Elbette," dedi. "Burayı elimde tutabilmek için *onunla* evlenmeye razı oldum. Hayal edebiliyor musunuz? Bir alet imalatçısının

Torun mu?" Kibarca sustu. "Fakir bir beyaz çöp olmaktan bir nesil uzakta. Onun gibi birinin evimin hanımı olduğunu düşünmek. Hayret verici, değil mi?"

"Neden buradasın?" Nick sordu. "Neden kaçmıyorsun?"

"Planım buydu, ama son bir kez bakmak istedim, hayır *ihtiyacım* vardı..." İsmi söyleyecek gibi görünmüyordu. "İkinizi karanlıkta sinsice dolaşırken gördüm. Ne yaptım biliyor musunuz? Sizi duyabilmek için gözetmenin evinin altına süründüm. Ben süründüm. İkinizin evime kimin sahip olacağını tartışmanızı dinlemek için toprağa uzandım."

Sakinleşmek için zamana ihtiyacı varmış gibi durakladı, "Ne bulduğunu duyduğumda seni takip etmeye karar verdim." El fenerini Belle Chere'in hazinesinin etrafında gezdirdi. "Demek efsane doğruymuş. Teyzem bana Arthur Beaumont'un Jason'ın yaptıklarını anlatmasınlar diye bütün ev kölelerini pamuk tarlalarında çalıştırmak üzere Mississippi'ye sattığını söyledi. Görüyorsunuz, Beaumont gururu bizim için çok önemli."

Holly'ye ters ters baktı. "Ama *sen* bizi yok ettin."

Holly yavaşça, Nick'e tutunarak ayağa kalktı. Holly'nin vücudu Nick'e o kadar yakındı ki Lorrie onun dar ağızlı hançeri Nick'e uzattığını görmedi.

"Bize ne yapmayı planlıyorsun?" Holly sordu.

"Neden, tabii ki sizi öldüreceğim. Öldürün ve cesetlerinizi çürümeye bırakın. Kimse sizi bulana kadar yıllar geçecek."

"Ailemin kim olduğunu biliyor ?" Nick sessizce sordu.

"Oh, evet. Bunu uzun zaman önce öğrendim. O aptal küçük adamın Alet torununun boynundaki sarı taşın gerçekte ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok mu? Taylor'a onun boynunu yeşile çevireceğini düşündüğünü söylemiş. Bu kadar alt sınıftan biriyle evleneceğimi düşünebiliyor musunuz?"

"Eğer beni öldürürsen," dedi Nick, "ailem kaçmana izin vermez." Holly'nin şaşkın bakışlarını görmezden gelerek gözlerini Lorrie'den ayırmadı ama elinin kolyeye gittiğini hissedebiliyordu.

"Belle Chere'i kaybedersem, yaşayıp ne önemi var? Şimdi önce ölmek istiyor?"

Tam o anda Nick bıçağı fırlattı ve bıçak Lorrie'nin boğazının ortasına saplandı. Bir an sendeledi, sonra sırt üstü yere düştü.

Holly'nin ne olduğunu anlaması bir an aldı, sonra Nick'in kollarına yığıldı. Nick ona sarıldı ve Taylor'ın ölümünden bu yana Holly ilk kez gerçekten ağladı, suçluluk duygusuyla dolu yüzeysel gözyaşları değil, gerçek gözyaşları, onu serbest bırakan gözyaşları.

Nick ona sarıldı, saçlarını okşadı ve gözyaşlarını öptü. Saat dört sularında Holly onun kollarında uyuyakaldı ve kar yağışı nihayet başladı. Holly'yi kucağına alarak delikten aşağı süzülen iri tanelere baktı **Generated by ABC Amber LIT Dönüştürücü, <http://www.processtext.com/abclit.html>**

onlara. Bulunmaktan endişe etmiyordu. İkisi de müzayedeye gelmediğinde, ailesi helikopterleri ve köpekleri çağıracaktı. Ailesinin onun için geleceğinden hiç şüphesi yoktu.

Holly onun kollarında kıpırdandı ve adam onun

yumuşak dudaklarını öptü. "Beni affediyor musun?"

diye sordu.

Gözlerini açarak başını salladı. Birkaç saat önce ölümün . Sevdiği bir adama duyduğu öfkeye tutunmak anlamsız görünüyordu.

"Mutlu Noeller, sevgilim," dedi.

"Mutlu Noeller," diye karşılık verdi, sonra da onu öptü.

Gümüşün, altının ve mücevherlerin üzerinde, kar üzerlerine yağarken, soğuğu hissetmeden, sadece birbirlerine olan aşklarını hissederek seviştiler.

Saat on birde, Nick'in kuzeni Mike onlara baktığında Holly'nin pelerininin altında uyuyorlardı ve ısınmak için birbirlerine sarılmışlardı.

"Hey!" Mike aşağıya seslendi. "Siz ikiniz kurtarılmak mı istiyorsunuz yoksa orada mı kalmak istiyorsunuz?"

"Orası temiz mi?" Nick, Holly'nin uyanmaya başladığını hissederek sordu.

"Evet," dedi Mike, genç kuzeninin Laurence Beaumont'un cesedinden söz ettiğini biliyordu. Ceset kaldırılmıştı.

"Belle Chere'i kim kazandı?" Nick, Hollynin gözlerini üzerinde hissederek sordu. "Ben kazandım ama sana bir dolara satarım."

"Hayır," dedi Nick. "Bunu Bayan Latham'a ver."

Holly Nick'in elini sıktı ama hiçbir şey söylemedi. Birkaç gün önce Beaumont'larla ilişkili bir yerle hiçbir ilgisi olsun istememişti ama şimdi Belle Chere'in yeni bir kana ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Bir temizliğe, bir yenilenmeye ihtiyacı vardı.

Onlar için bir merdiven indirildi ve önce Holly yukarı çıktı. Mike Taggert onun sağlam zemine basmasına yardım ederken, "Güzel kolye," dedi.

Arkasından Nick, "Tavsiyene uydum," dedi ve iki adam da güldü. "Bu da neydi şimdi?" Holly sordu.

"Mike bana kolyeyi kime vermem gerektiğini söyledi ve ben de ona itaat ettim." Kolunu ona doladı. "Hadi, gidip Noel hediyeni görelim."

"Oh, hayır değilsin," dedi. "O kadar hızlı değil." Kolyeyi güneşe doğru kaldırdı. "Bu şey nedir ve değeri ne kadardır?"

"Bu kusursuz bir kanarya elması ve birkaç milyon değerinde. , gidelim."

Generated by ABC Amber LIT Converter,
<http://www.processtext.com/abclit.html>

. "Ama Mike'ın tavsiyesini dinlediğini söylerken ne demek istedin?"

"Bana sadece evlenmeyi planladığım kadına vermemi söyledi."

"Ama bu kolyeyi Edenton'a gelmeden önce bana sen vermiştin."

"Yani seni başka bir adamdan kazanabileceğimi bilmeden *önce* mi?"

Başını salladı.

"Seni kazanacağımdan hiç şüphem yoktu. O çukura ilk baktığım andan itibaren sen benimdin."

"Ama..." diye başladı ama sonra gülümsedi. Daha sonra tartışacak zamanları olacaktı. Şimdi onunla birlikte yürümek ve Belle Chere'e, evleri olacak yere bakmak istiyordu.

O gece gözetmenin kulübesinin zemininde çift kişilik bir uyku tulumunda uyudular, sarmaşık şöminede ateş yanıyordu.

"Holly'ye ve sarmaşığa," dedi Nick, kadeh kaldırmak için şampanya kadehini kaldırırken.

"Bu hayatımın en güzel Noel'i," dedi Holly. "Bundan daha iyisi olamaz."

"Evet, olabilir."

"Oh," dedi, yere bakarak. "Taylor ve Lorrie. Ve zavallı Charles Maitland."

Nick ona ateşli gözlerle bakarak, "Hayır," dedi. "Gelecek Noel'de birkaç çocuğumuz olacak."

"Bir çift!" dedi gülerek. "Ne büyük bir egon var senin."

"Sana ikizlerin ailemde olduğunu söylemiş miydim?"

"Ailen hakkında bana anlatmadığın çok şey var," dedi ve sonra ona gülümsedi. "İkizleri yapmak teklileri yapmaktan daha mı zahmetli?"

"Bilmiyorum." Nick bu konu hakkında düşünüyor gibiydi. "Ama eğer , işe koyulsak iyi olur." Ona doğru ilerledi.

"Büyük bir ağaç istiyorum," dedi dudaklarının altından. "Ve Belle Chere inşa edildiğinde yaptıkları gibi onu meyvelerle s sleyeceğiz. Ve biz-"

Başka bir şey söylemedi.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.